

Giới thiệu Vạn cổ cương tổ Convert

Một ngàn năm trước, Thiên Thi tông chính là huyền châu đại lục đệ nhất đại tông.

Một ngàn năm về sau, Thiên Thi tông xuống dốc, biến thành hạ đẳng tông môn, ở chéch một ngầu, kéo dài hơi tàn.

Khi Thiên Thi tông sáng tạo tổ tông sư gia trở lại tông môn, Thiên Thi tông vận mệnh bắt đầu phát sinh cải biến.

Phàm lần đệ tử ta người, ta tất phải giết! Phàm bôi nhọ ta tông môn người, ta tất diệt này! Phàm ngăn ta con đường người, ta tất đập này!

Tiểu đạo một mình tu thân, nửa đường xây tông lập phái, đại đạo trị quốc an bang, Thiên Đạo bình định Thiên Hạ!

Không giống nhau con đường tu luyện, chứng đạo này đồ, hết thấy đều ở 《 vạn cổ cương tổ 》!

**** Các bạn nhấn nút thanks khi xem truyện nhé (cuối góc trái)****

***Binh chọn "5" sao nếu thấy hay ***

P/s : mới ra lò , 70c - mỗi ngày tác giả ra 2-3c !!!

Phân Chia Đăng cấp :

Huyền Cảnh

Hóa Huyền Cảnh

Linh Huyền Cảnh

Phi Huyền Cảnh

Chân Huyền Cảnh

Địa Huyền Cảnh

Thiên Huyền Cảnh

(tình trạng : tạm dừng)

(lý do : chờ t/g ra -> 350c)

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Tổ sư gia phục sinh

Chương 1: Tổ sư gia phục sinh

"Tông chủ!"

Thiên Thi tông môn miệng, khi một đám Thiên Thi tông đệ tử nhìn thấy tông chủ bị người đánh bại lúc, lập tức trùng lên hai mắt, kinh hô mà lên.

Chỉ gặp không trung, một bóng người phun ra một ngụm máu tươi, như điều đứt gãy bay ngược mà quay về. Khi hấn đập ầm ầm trên mặt đất về sau, từ trên người hấn không khỏi rơi ra một khối đại biểu Thiên Thi tông tông chủ thân phận lệnh bài —— Thiên Thi Lệnh.

"Ầm!"

Ước lớn chừng bàn tay Hắc Sắc Thiên Thi làm cho tạo hình phong cách cổ xưa, mang theo một cỗ đã lâu tang thương tuế nguyệt. Nó vừa hạ xuống ở đạo thân ảnh này bên cạnh, một giọt máu tươi liền từ đạo thân ảnh này bên trên nhỏ giọt xuống, vừa vụn nhỏ trên Thiên Thi Lệnh. Ở tất cả mọi người không có chú ý tới tình huống dưới, giọt này máu tươi thể mà bị Thiên Thi Lệnh nhanh chóng hấp thu, thoáng qua liền biến mất không thấy.

"Tông chủ!"

Thiên Thi tông đại trưởng lão Khương Đào người thứ nhất xông tới ngã xuống đất tông chủ bên người, cấp tốc đem hân đồ dậy xem xét, kinh thanh kêu lên: "Tông chủ chết!"

Lời này vừa nói ra, chúng đệ tử không khỏi là cứ thế ngay tại chỗ.

Lúc này, đối diện một cái tiếng cười đắc ý không thích hợp truyền tới, theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ gặp đứng nơi đó một đám tu sĩ, ước chừng có hơn năm mươi người, từng cái đều là sắc mặt khó coi mà nhìn chằm chằm vào Thiên Thi tông bên này.

Trong đó phát ra tiếng cười chính là đám người này ở trong đứng ở phía trước nhất một cái nam tử cơ bắp, hàm dưới có chút gợn lên, trong mắt lộ ra cực độ vẻ khinh miệt, phóng đại giọng quát: "Bản tông lại cho các ngươi một cơ hội cuối cùng, bây giờ lập tức lăn ra nơi này, nếu không tông chủ của các ngươi liền là các ngươi kết cục!"

Vừa mới nói xong, Thiên Thi tông đệ tử không chỉ có không có theo lời làm theo, ngược lại còn đối nó trợn mắt nhìn thẳng, tức giận phi thường. Trong đó có chút trẻ tuổi nóng tính đệ tử nhện không được liền muốn thao túng bên cạnh mình đứng vững cương thi tiến lên cùng đối phương liều mạng, bất quá cũng là bị Khương Đào kịp thời ngăn lại.

"Đại trưởng lão, tông chủ chết rồi, son môn cũng phải giữ không được, liền để chúng ta liều mạng với bọn hân đi!"

"Đứng! Liều mạng với bọn hân, vì tông chủ báo thù!"

"Vì tông chủ báo thù!"

...

...

...

Chúng đệ tử cùng xúc động phấn nộ, đứng trước như thế tuyệt cảnh thế mà không có một cái nào lựa chọn lùi bước.

Khương Đào nhìn ở trong mắt, trong lòng rất là an ủi. Nhưng bây giờ Thiên Thi tông đã là không lớn bằng lúc trước, tăng thêm tông chủ lại bị người tại chỗ chém giết, mình làm Thiên Thi tông đại trưởng lão tuyệt không thể khiến cái này đệ tử hành động theo cảm tính, nếu không định cảm dẫn tới diệt tông họa.

"Son môn không có có thể lại tìm, các ngươi nếu là chết cái kia để người nào đến cho tông chủ báo thù? Cầm miệng hết cho ta! Nghe ta hiệu lệnh!"

Khương Đào một tiếng quát lớn, chúng đệ tử đành phải ngoan ngoãn ngậm miệng lại, không cam lòng lui sang một bên.

Đúng lúc này, ai cũng không có chú ý tới, cái viên kia Thiên Thi Lệnh bỗng nhiên phát ra một đạo bé không thể nghe than nhẹ thanh âm. Chợt, chỉ thấy một cái trong suốt linh hồn theo Thiên Thi Lệnh bên trong lạng yên bay ra, đảo mắt liền chui tiến vào cái kia đã chết tông chủ trong cơ thể.

Này linh hồn nhanh chóng chiếm cứ cổ thân thể này, cũng ngay đầu tiên bắt đầu đọc đến lấy cổ thân thể này tất cả ký ức.

"Huống Thiên Lăng, Thiên Thi tông đương nhiệm tông chủ, khí huyền cảnh hậu kỳ tu vi, luyện chế đồng thi một bộ. . ."

Ở hân đọc đến ký ức đồng thời, Khương Đào vịn đã chết tông chủ, trong lòng bi thống không hiểu, đồng thời cũng là thổn thức không thôi. Từng có lúc, ở cái này huyền châu đại lục, Thiên Thi tông có thể nói là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất đại tông. Nhớ năm đó tổ sư gia Huống Thiên Lăng một tay sáng lập Thiên Thi tông, ở hân sáng suốt dẫn dắt phía dưới, Thiên Thi tông lấy đặc biệt công pháp 《 Thiên Thi quyết 》 cấp tốc phát triển lớn mạnh, cuối cùng trở thành việc nhân đức không nhường ai Vạn tông đứng đầu, hiệu lệnh Thiên Hạ, không dám không theo.

Khi đó Thiên Thi tông là bọc nào uy phong, bọc nào hăng hái!

Chỉ là về sau, tổ sư gia trong tu luyện bất hạnh bỏ mình, Thiên Thi tông lập tức lâm vào Quân Long Vô Thủ chi cảnh. Trong tông vì tranh đoạt vị trí Tông chủ, đúng là phát sinh một phen thảm thiết nội đấu. Lại thêm có ngoại địch xâm lấn, kết quả dẫn đến Thiên Thi tông nguyên khí đại thương, đúng nói đệ nhất đại tông báo tọa, liền là nguyên bản son môn đều bị cái khác tông môn thừa cơ cho chiếm đi.

Đến cuối cùng mặc dù không đến mức bị diệt tông, nhưng lại từ đó không gượng dậy nổi, dần dần mai một đi.

Đến bây giờ, Thiên Thi tông ở chếch một ngãu, sớm đã không còn trước kia huy hoàng. Trong tông môn nhân bất quá rải rác chừng ba mươi cái, đương nhiệm tông chủ tuy có hùng tâm tráng chí, nhưng làm sao Thiên Thi tông 《 Thiên Thi quyết 》 bởi vì thảm thiết nội đấu mà trở nên tàn khuyết không đầy đủ. Cuối cùng chỉ còn lại có một số hạ đẳng luyện thi phương pháp, thực lực không cách nào có thể tấn thăng, dù cho lại có tâm cũng là vu sự vô bổ.

Nhắc tới cũng đúng dịp, đương nhiệm tông chủ danh tự cũng gọi Huống Thiên Lăng, cùng tổ sư gia trùng tên trùng họ, thế nhưng là thực lực lại là ngày đêm khác biệt. Không phải sao, trước mắt cái này gọi dưới ánh trăng tông tông chủ tì lệ tông đến đây chiếm trước son môn, hai vị tông chủ tiến hành sinh tử giết nhau, kết quả phe mình tông chủ thế mà hai ba cái liền bị đối phương tùy tiện giết chết, bị chết thực sự có đủ biệt khuất.

Thiên Thi tông giờ phút này đã là đến trình độ son cùng thủy tận, son môn sắp bị chiếm, đón lấy cũng không biết còn có thể kiên trì bao lâu, có lẽ rất nhanh liền sắp biến mất ở huyền châu đại lục ở bên trên đi.

Nghĩ đến Thiên Thi tông tương lai vận mệnh, Khương Đào nhìn không được thở dài một hơi, đang chuẩn bị mang theo tông chủ thi thể cùng người khác đệ tử rời đi nơi này đi tìm mới sơn môn đặt chân lúc, lại phát hiện đồ vào ngực mình tông chủ thi thể bỗng nhiên lại khôi phục khí tức, đồng thời lồng mi còn có chút run rẩy một chút, chợt chậm rãi mở mắt ra.

"Tông chủ!"

Khương Đào gặp tông chủ vậy mà khôi tử hoàn sinh, không khỏi lên tiếng kinh hô, lộ ra vẻ mừng như điên.

Chỉ là hắn làm sao biết, trước mắt người tông chủ này đã đổi một cái hồn phách. Hắn gọi giống vậy Huống Thiên Lăng, bất quá nó thân phận lại là Thiên Thi tông sáng tạo tổ tông sư gia, đã từng quát tháo huyền châu đại lục nhân vật phong vân.

Một ngàn năm trước, Huống Thiên Lăng cảm Thiên Thi tông phát triển thành huyền châu đại lục đệ nhất đại tông về sau, liền cảm toàn bộ tâm tư đều đặt ở trên việc tu luyện. Ở một lần bế quan bên trong, hắn ý tưởng đột phát, muốn ra một cái khác ra ý kiến luyện thi phương pháp, cái kia chính là đem hần nhục thân của mình luyện chế thành cương thi thân thể. Dạng này hần liền có thể có được Bất Tử Chi Thân, so với điều khiển cái khác cương thi đến không chỉ có càng thêm thuận buồm xuôi gió, với lại hần thực lực cũng cảm đạt được tăng lên trên diện rộng.

Chỉ là hần tuyệt đối không nghĩ tới, loại này luyện thi phương pháp muốn đến dễ dàng, thật muốn áp dụng thì lại là khó như lên trời. Với lại điểm trọng yếu nhất chính là, loại này luyện thi phương pháp thể mà lại bị tới thiên kiếp trừng phạt.

Bởi vậy có thể thấy được, đây là nghịch thiên tồn tại, ngay cả lão ban ngày dung không được nó sống ở trên đời.

Lúc đó Huống Thiên Lăng liền là cuối cùng đều là thất bại, kết quả khiến cho chính hần nhục thân tại chỗ bạo tạc. Còn tốt hần phản ứng kịp thời, tại thiên kiếp hạ xuống trước đó liền trước tiên lựa chọn linh hồn xuất khiếu, lúc này mới hiểm hiểm trốn khỏi hồn phi phách tán kết cục. Bất quá linh hồn vẫn là nhận lấy thương tổn nghiêm trọng, khiến cho hần không thể không ký sinh tại Thiên Thi Lệnh bên trong, kéo dài hơi tàn.

Thiên Thi Lệnh mặc dù không biết là dùng loại nào chất liệu rèn đúc mà thành, nhưng là cực kỳ cứng rắn, liền là ngay cả Thiên kiếp cũng khó có thể đối nó tạo thành tổn thương, hơn nữa còn có bảo đảm hồn nuôi phách tác dụng.

Huống Thiên Lăng cũng là mệnh không có đến tuyệt lộ, một sợi tàn hồn ký sinh ở đây làm cho bên trong rỗng rã một ngàn năm lâu, từ Thiên Thi Lệnh ôn dưỡng hồn phách, ngủ say đến nay. Thẳng đến vừa mới cái kia một giọt máu tươi nhỏ giọt Thiên Thi Lệnh bên trên, bị Huống Thiên Lăng sau khi hấp thu rồi mới từ trong ngủ mê tỉnh lại. Đồng thời thông qua giọt này máu tươi nhập thân vào này cỗ thân thể bên trên, đem chiếm thành của mình, lấy một cái khác thân thể trọng tân sống lại.

Chờ đợi Huống Thiên Lăng từ nơi này cỗ thân thể trong trí nhớ hiểu rõ đến Thiên Thi Tông Như nay tình huống về sau, trong lòng giận tím mặt, lập tức mở hai mắt ra đứng thẳng mà lên. Hắn phục sinh để Thiên Thi tông chúng đệ tử mừng rỡ, đồng thời cũng là để dưới ánh trăng tông người giật nảy cả mình.

Dưới ánh trăng tông tông chủ ngọn núi du lịch núi mặt lộ vẻ kinh nghi, đối phương vừa mới rõ ràng bị mình một chương cho đánh chết, làm sao còn có thể sống mệnh? Chẳng lẽ lúc trước hắn là giả vờ? Thế nhưng là cái này cũng không thể nào nói nổi a.

Ngay tại hắn hoang mang không hiểu lúc, Huống Thiên Lăng sắc bén hai con ngươi lạnh lùng quét tới, ngữ khí bình thản hỏi: "Liền là ngươi muốn chiếm ta Thiên Thi tông sơn môn?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Ngân Thi

Chương 2: Ngân Thi

Huống Thiên Lăng ngẩng đầu ưỡn ngực, hai tay đặt sau lưng, lãnh mâu bên trong tinh quang lấp lóe, nhìn thẳng hướng Nhạc Du Sơn. Nhạc Du Sơn tới bốn mắt nhìn nhau, lập tức cảm giác đối phương phóng tới ánh mắt tựa như một đạo vô hình lưỡi dao, đúng là để hắn có loại ần ần làm đau cảm giác, trong lòng càng là dâng lên một cỗ không dám cùng này đối mặt ý niệm trong đầu.

Nhạc Du Sơn cảm thấy run lên, không nghĩ ra trên người đối phương khí chất làm sao một chút liền phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, đơn giản tưởng như hai người. Bất quá hắn cũng không có để ở trong lòng, cho rằng đối phương chỉ là khí huyền cảnh hậu kỳ tu vi, lại biến cũng thay đổi không ra hoa dạng gì đến, đoán chừng liền là đang giả vờ khoanh làm bộ mà thôi.

Nghĩ như vậy thôi, Nhạc Du Sơn thu hồi trong lòng kinh ngạc, giờ lên hàm dưới nói: "Phải thì như thế nào? Vừa mới bản tông đã nói đến phi thường rõ ràng, bản tông coi trọng người Thiên Thi tông son môn, thức thời mau để cho đi ra, nếu không bản tông cũng sẽ không lại hạ thủ lưu tình, người thứ nhất giết liền là người cái này Thiên Thi tông tông chủ."

Nhạc Du Sơn biểu hiện được cực kỳ phách lối, nghe được Thiên Thi tông đệ tử mỗi một cái đều là tức giận không thôi.

Duy chỉ có Huống Thiên Lăng lại là không phản ứng chút nào, thần tình lạnh nhạt, khóe miệng còn câu lên một vòng tà mị tiểu dung, chậm rãi nói: "Rất tốt, dưới ánh trăng tông, cũng không biết là cái góc nào bên trong xuất hiện tông môn, thế mà cũng dám đến chiếm trước ta Thiên Thi tông son môn, đơn giản không biết trời cao đất rộng. Bản tông ngược lại là muốn kiến thức một chút, người tháng này xuống tông tông chủ đến cùng có năng lực gì." Nói xong, đúng là duỗi ra ngón tay hướng Nhạc Du Sơn ngoắc ngoắc, cử động lần này hiển thị rõ khiêu khích chỉ ý.

Nhạc Du Sơn thấy thế, không khỏi hừ lạnh một tiếng, quát: "Bại tướng dưới tay, không biết sống chết! Đã người muốn tìm cái chết, như vậy bản tông liền thành toàn người!"

Chỉ gặp hần tay phải vung lên, trong tay thế mà trống rỗng xuất hiện một thanh trường kiếm. Kiếm này dài ước chừng ba thước, hiện lên hư ảo hơi mờ hình dạng, tản ra quang mang nhàn nhạt, trực chỉ Huống Thiên Lăng ngực mà đi.

Một chiêu này Huyền khí biến hóa bản sự, chính là hóa huyền cảnh tu sĩ tiêu chí.

Huyền châu đại lục là một cái tu luyện thế giới, giữa thiên địa tồn tại cực kỳ đặc thù năng lượng, được xưng là Huyền khí. Vạn vật đều có thể thông qua hấp thu thiên địa Huyền khí tới tu luyện, không chỉ có thể thu hoạch được sức mạnh hết sức mạnh mẽ, hơn nữa còn sẽ có được trường sinh bất lão thân thể. Đây là vạn vật tha thiết ước mơ hai dạng đồ vật, vì thế chạy theo như vịt.

Tu luyện có phân chia cao thấp, cho nên liền xuất hiện kỹ càng đẳng cấp phân chia. Nó tổng cộng chia làm tám Đại cảnh giới, theo thấp đến cao này là đi vào huyền cảnh, khí huyền cảnh, hóa huyền cảnh, Linh Huyền cảnh, bay huyền cảnh, thật huyền cảnh, Địa Huyền cảnh, Thiên Huyền cảnh. Mỗi một cái đại cảnh giới lại phân có sơ kỳ, trung kỳ cùng hậu kỳ ba Tiểu tầng.

Huống Thiên Lăng đã từng chính là Thiên Huyền cảnh đỉnh cấp cao thủ, ánh mắt tất nhiên là phi thường độc ác. Hần từ đối phương trong tay huyền hóa ra trường kiếm hư thực trình độ để phán đoán, gia hỏa này hẳn là vừa tấn cấp hóa huyền cảnh không lâu, chính là hóa huyền cảnh sơ kỳ tu vi, so với mình bây giờ cao hơn ra một cảnh giới.

Trách không được vừa mới có thể một chương đánh chết đương nhiệm Thiên Thi tông tông chủ, xem ra thật đúng là lần ta Thiên Thi tông hiện nay không người, một cái nhỏ nhỏ hóa huyền cảnh tu sĩ thế mà cũng có dám lượng đem người đến đây chiếm trước Thiên Thi tông son môn, đơn giản hỗn trưởng đến cực điểm!

Nhạc Du Sơn một kiếm này uy lực đã vượt xa khỏi khí huyền cảnh tu sĩ phạm vi chịu đựng. Thiên Thi tông đệ tử mắt thấy một kiếm này sắp đâm đến tông chủ, đều là mặt lộ vẻ kinh hãi, lo lắng không thôi.

Khương Đào tranh thủ thời gian lên tiếng hô: "Tông chủ, mau tránh ra!"

Đối với một tiếng này hảo tâm nhắc nhở, Huống Thiên Lăng vờn như không nghe thấy. Hần ngẩng đầu đứng nguyên địa, hai mắt ngưng tụ, hai tay nhanh chóng kết xuất một cái huyền ấn, trầm giọng vừa quát: "Lên!"

Vừa mới nói xong, ở dưới chân hần bỗng nhiên một trận run rẩy, chợt liền gặp một cái bóng người màu bạc đột nhiên phá đất mà lên, trong khoảnh khắc ngấn tại Huống Thiên Lăng trước người. Cũng tại lúc này, Nhạc Du Sơn Kiếm vừa vọt đâm đến, một kiếm đâm vào cái kia bóng người màu bạc ngực.

Một kiếm này trút xuống Nhạc Du Sơn toàn bộ lực lượng, có thể nói là hung mãnh vô cùng. Thế nhưng là để ý hần không nghĩ tới là, hần một kiếm này đâm vào cái này bỗng nhiên từ dưới đất chui ra ngoài gia hỏa trên người lúc, thật giống như đâm vào một mặt cứng rắn trên vách tường. Chỉ nghe một tiếng vang trầm, mũi kiếm đề vào gia hỏa này chỗ ngực, thế mà làm sao cũng không đâm vào được.

Chỉ gặp gia hỏa này toàn thân da thịt đều hiện lên trắng bạc chi sắc, tựa như độ tăng một bạc. Hần mắt không biểu tình, hai mắt trống rỗng, miệng bên trong lộ ra hai khò màu bạc răng nanh, chừng dài khoảng một tấc. Hai tay móng tay vừa dài vừa nhọn, hiện lên màu đen, cực kỳ giống từng thanh từng thanh sắc bén Tiểu Dao, u quang lấp lóe, nhìn qua cực kỳ dọa người.

Quái vật này vừa xuất hiện, Thiên Thi tông đệ tử lập tức cứ thế ngay tại chỗ, vẫn là Khương Đào trước hết kịp phản ứng, buột miệng kêu lên: "Ngân Thi!"

Thiên Thi tông lấy luyện thi danh chấn đại lục, nhớ ngày đó tổ sư gia Huống Thiên Lăng một người luyện chế ra thập đại Thiên Thi, thực lực có một không hai Thiên Hạ, cơ hồ không người có thể địch. Chỉ bất quá cho đến ngày nay, Thiên Thi tông hoàn chỉnh 《Thiên Thi Quyết》 sớm đã thất truyền. Bây giờ ở Thiên Thi trong tông, đã không ai có thể luyện chế ra Ngân Thi tới. Trước mắt cái này một bộ Ngân Thi, vẫn là đời trước tông chủ trong lúc vô tình luyện chế đoạt được. Mà hần tại luyện chế ra cỗ này Ngân Thi về sau, thì là bỏ ra cái giá bằng cả mạng sống.

Ngân Thi thực lực tương đương tại hóa huyền cảnh tu sĩ, với lại nó thân thể cứng rắn vô cùng, nếu là không có đặc thù thủ đoạn công kích, cùng một cảnh giới bên trong không cách nào công phá phòng ngự của hần.

Mà muốn điều khiển Ngân Thi, cơ bản nhất tiền đề chính là phải có hóa huyền cảnh tu vi, đồng thời còn muốn lấy tinh huyết của mình chăn nuôi một đoạn thời gian. Thế nhưng là tông chủ tài hoa huyền cảnh hậu kỳ tu vi, với lại cũng chưa từng có dùng tinh huyết chăn nuôi qua đầu này Ngân Thi, làm sao có thể điều khiển Ngân Thi để cho hần sử dụng?

Thiên Thi tông chứng đệ tử bao quát đại trường lão Khương Đào ở bên trong đều là không nghĩ ra nguyên do trong đó, từng cái trọng to mất một bộ không thể tin được đáng về. Mà xem như người điều khiển Huống Thiên Lăng giờ phút này tự nhiên không rảnh đi để ý tới những này ngạc nhiên đồ từ đồ tôn, chỉ gặp hấn hai tay lại là nhanh chóng kết thành một cái huyền ấn, lại uống một tiếng: "Công!"

Công chữ vừa ra, cái kia Ngân Thi lập tức giờ hai tay lên, mở ra bàn tay, lộ ra mười cái sắc bén móng tay, lấy tay thành đao, hướng Nhạc Du Sơn vào đầu bổ tới. Nhạc Du Sơn giắt lấy cả mình, tranh thủ thời gian thu kiếm lui lại, hiểm hiểm né tránh. Nào biết cái kia Ngân Thi nhảy lên một cái, trực tiếp đuổi theo, lại từng bước ép sát, công kích một đợt nổi một đợt, không có chút nào khoảng cách, đúng là không cho Nhạc Du Sơn một tia cơ hội thở dốc.

Nhạc Du Sơn lập tức rơi vào hạ phong.

"Đáng giận!"

Nhạc Du Sơn lấy trường kiếm ngăn lại Ngân Thi quét tới sắc bén móng tay về sau, nhin không được thấp giọng mắng một câu.

Hắn làm sao cũng sẽ không nghĩ đến con quái vật này sẽ như thế lợi hại, so với vừa mới Huống Thiên Lăng điều khiển đầu kia màu nâu quái vật rõ ràng cao hơn ra một cảnh giới. Cái này hạ đẳng tông môn Thiên Thi tông, không phải phi thường nhỏ yếu sao? Vì sao sẽ còn toát ra như thế một đầu có thể so với hóa huyền cảnh quái vật đến? Với lại con quái vật này da cứng đến nỗi liền cùng bạc khối, của mình kiếm bổ ở trên người hắn thể mà không tạo nên một tia tác dụng. Như lại như thế đông dài, mình sớm muộn muốn bị hắn xé thành hai nửa không thể.

Nghĩ đến đây, Nhạc Du Sơn không còn dám cùng Ngân Thi đơn đả độc đấu, lập tức đổi nó người sau môn hạ đệ tử la lớn: "Các người còn lo lắng cái gì, cho bản tông bên trên, đánh hạ Thiên Thi tông!"

Một tiếng này ra lệnh, dưới ánh trăng tông đệ tử không nói hai lời, lập tức chen chúc mà ra, nhao nhao công tiến lên đây.

Khương Đào thấy thế, lập tức cũng đổi Thiên Thi tông đệ tử kêu lên: "Thiên Thi tông đệ tử nghe lệnh, hộ ta Thiên Thi tông, toàn thể nghênh chiến!"

"Thề sống chết hộ tông!"

Chúng đệ tử lên tiếng vừa quát, sĩ khí dâng cao, mặc dù biết rõ không địch lại đối phương người đông thể mạnh, nhưng vẫn là hung hãn không sợ chết, lập tức chuẩn bị thao túng mình cương thi xông tới giết.

Chỉ là không đợi bọn hắn bước ra một bước, chỉ thấy Huống Thiên Lăng bỗng nhiên đưa tay cản bọn họ lại, cũng không quay đầu lại nói: "Các người đều trung thực đội, hôm nay bản tông liền để các người mở mang kiến thức một chút ta Thiên Thi tông chân chính lợi hại, đều mở to hai mắt thấy rõ ràng."

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Một tên cũng không để lại

Chương 3: Một tên cũng không để lại

Đối mặt Nguyệt Hạ Tông đốc hết toàn lực tư thế, Huống Thiên Lăng không chỉ có không có biểu hiện ra một tia kinh hoàng, ngược lại còn ngăn cản môn hạ đệ tử, không cho bọn hắn nhúng tay.

Thiên Thi tông đệ tử nghe nói đều là khê giắt mình, mặc dù không rõ ràng tông chủ có gì dựa vào, lại dám lấy một địch chúng, như thế khinh thường. Nhưng vẫn là nhao nhao dừng lại vọt tới trước tình thế, đứng ở nơi đó nghi hoặc không hiểu nhìn xem tông chủ.

Đại trường lão Khương Đào vừa định mở miệng hỏi thăm, chỉ thấy tông chủ hai tay không ngừng kết ấn, tốc độ tay nhanh chóng, hóa thành từng đạo từng đạo tàn ảnh liên tục hiện lên, cơ hồ ngay cả hắn cũng thấy không rõ lắm. Loại này rườm rà phức tạp kết ấn thủ pháp, Khương Đào mặc dù chưa từng nhìn thấy, nhưng vẫn là biết loại thủ pháp này chính là Thiên Thi tông thất truyền đã lâu không thi phương pháp, tông chủ là từ đâu học được? Hơn nữa nhìn tốc độ của hắn, hiển nhiên đã sớm cực kỳ thành thạo, vì sao mình cho tới bây giờ không gặp tông chủ sử dụng tới?

Ngay tại Khương Đào âm thầm kinh ngạc thời khắc, Huống Thiên Lăng dừng lại kết ấn động tác, nhẹ giọng nói một chữ: "Đi!"

Này chữ vừa ra, Thiên Thi tông đệ tử lập tức kinh ngạc phát hiện, mình vậy mà đã mất đi cùng mình chỗ điều khiển cương thi liên hệ, trở mắt nhìn xem bọn hắn hướng Nguyệt Hạ Tông vọt tới.

"Chuyện gì xảy ra?"

Thiên Thi tông đệ tử nhao nhao kinh hô mà lên, trong đó phản ứng nhanh đệ tử lập tức liền liên tưởng đến tông chủ trên người. Khương Đào cách Huống Thiên Lăng gần nhất, tự nhiên biết là tông chủ đem bọn hắn đối cung thi quyền không chế chiếm đi qua.

Loại này trong khoảnh khắc liền có thể chiếm lấy người khác cung thi thủ đoạn, lịch đại Thiên Thi tông không phải là không có xuất hiện qua, nhưng là cực kỳ thưa thớt. Nhất là giống tông chủ như vậy không phải chiếm lấy một cái cung thi, mà là đem trọn cả một cái tông môn cung thi đều chiếm đi qua, loại thủ đoạn này đơn giản để cho người ta rung mình.

Thiên Thi tông đệ tử bây giờ tăng thêm tông chủ tông cộng là ba mươi sáu người, lúc đầu dựa theo Thiên Thi tông cơ bản nhất phối trí, hẳn là mỗi người một bộ cung thi mới đúng. Nhưng bởi vì Thiên Thi tông hiện tại một nghèo hai trắng, mà luyện chế một bộ cung thi lại là cần nhất định vật liệu, đến mức Thiên Thi tông đệ tử không phải người nào đều có thể hưởng thụ được một người một thi đài ngộ.

Cho nên Huống Thiên Lăng hiện tại chỗ điều khiển cung thi số lượng chỉ có hai mươi tám đầu, trong đó Ngân Thi một đầu, đồng thi hai đầu, cấp thấp nhất long thi hai mươi lăm đầu. So với Nguyệt Hạ Tông hơn năm mươi người đệ tử, chênh lệch rộng rãi một nửa số lượng.

Bất quá chỉ là cái này hai mươi tám cỗ không có tình cảm, cũng không biết đau đớn cung thi, ở Huống Thiên Lăng thuần thực điều khiển phía dưới, thế mà chặn lại toàn bộ Nguyệt Hạ Tông. Nguyệt Hạ Tông đệ tử càng đánh càng là kinh hãi, những cung thi này từng cái hung hãn không sợ chết, coi như mình trên người bọn hắn đâm một cái lỗ thủng, bọn hắn cũng là không có cảm giác chút nào, chỉ biết là một mực công kích công kích tiếp tục công kích.

Cái này còn để cho người ta đánh như thế nào?

Đừng nói Nguyệt Hạ Tông người đánh cho kinh hồn táng đảm, liền là Thiên Thi tông đệ tử cũng là thấy kinh ngạc liên tục. Bởi vì những cung thi này trên tay bọn họ thì nhưng cho tới bây giờ không có như thế dũng mãnh qua, loại này công thủ tự nhiên, linh hoạt như mị biểu hiện, so với trên tay bọn họ cứng nhắc chậm chạp, không biết muốn mạnh hơn gấp bao nhiêu lần. Nhất là tông chủ vẫn là duy nhất một lần điều khiển hai mươi tám cỗ cung thi, trong đó còn có một đầu cần Hóa Huyền Cảnh tu vi mới có thể điều khiển Ngân Thi, khó khăn kia to lớn, có thể nghĩ.

"Tông chủ hắn. . ."

Chính mắt thấy tông chủ chỗ hiện ra năng lực về sau, Khương Đào nhìn không được âm thầm nuốt nước miếng một cái. Thầm nghĩ đây chính là tông chủ vừa mới nói, Thiên Thi tông chân chính lợi hại? Cái này không phải lợi hại, đơn giản liền là biến thái a!

Chỉ gặp chúng cung thi bên trong đầu kia lợi hại nhất Ngân Thi, một mực quán lấy Nguyệt Hạ Tông tông chủ Nhạc Du Sơn không thả. Đánh cho hắn tròn đồng tròn tây, liên tiếp lui về phía sau, nhìn nó trên người đã là nhiều chỗ thụ thương, nhất là trên cánh tay trái, cái kia một trảo ngắn sâu đủ thấy xương, máu tươi chảy đầm đìa, chặt vật không chịu nổi.

Bất quá Ngân Thi cũng không phải hoàn hảo không chút tổn hại, trong lúc đó gặp phải Nhạc Du Sơn cùng kỳ tông hai đại trưởng lão hợp lực một kích, ngực bộ vị bị phá cái động, liền tâm tạng đều lộ ra. Loại trình độ này thương thế nếu là đặt ở tu sĩ trên người, có thể đủ trí mạng. Nhưng Ngân Thi lại là không có cảm giác chút nào, thậm chí còn phản khởi phản công, sáng lên sắc bén móng tay, một tay một cái, phân biệt đâm xuyên qua cái kia hai cái trưởng lão lồng ngực, khiến cho bọn hắn tại chỗ mất mạng.

Nguyệt Hạ Tông hết thấy tứ đại trưởng lão, tu vi đều là khí huyền cảnh. Bây giờ chết mất hai cái, cái khác hai cái thì là bị hai cỗ đồng thi cuốn lấy, tự thân cũng là khó đảm bảo, lại nào có công phụ đi tương trợ tông chủ của mình. Mà cái khác môn hạ đệ tử, tu vi lại cao hơn cũng chỉ có đi vào huyền cảnh hậu kỳ, căn bản ngay cả đi hỗ trợ tư cách đều không có, đi lên liền là chết. Cho nên Nhạc Du Sơn chỉ có thể một mình phản chiến, đánh tới hiện tại đã là vết thương chồng chất, kết quả của nó không sai biệt lắm đã có thể đoán được.

"Đáng giận!"

Nhạc Du Sơn quát mắng một tiếng, trong mắt liếc về Huống Thiên Lăng bên kia, bỗng nhiên một kiếm chân khai Ngân Thi, lao ra vòng chiến, lại rút kiếm hướng Huống Thiên Lăng vọt tới.

Huống Thiên Lăng hai tay kết lấy ấn, đang toàn lực thao túng những cung thi này, trong lúc nhất thời không cách nào động đậy. Khương Đào liền đứng bên cạnh hắn, gặp Nhạc Du Sơn hướng tông chủ khởi xướng tập kích, lập tức không chút do dự, lập tức tiến lên trước một bước, ngăn tại trước người hắn.

Huống Thiên Lăng để ở trong mắt, cảm thấy vui mừng. Thiên Thi Tông Như nay mặc dù xuống dốc, nhưng nhìn những tông môn này đệ tử lại là cực kỳ ngưng tụ, với lại đối Thiên Thi tông cũng đều là trung thành tuyệt đối. Giờ phút này cái Thiên Thi tông đại trưởng lão Khương Đào, biết rõ tu vi không địch lại đối phương, nhưng cũng dám phản đầu quên mình ngăn tại trước mặt mình, hoàn toàn chính xác khó được.

Bất quá mình thế nhưng là Thiên Thi tông sáng tạo tổ tông sư gia, dù cho bây giờ tu vi không tốt, nhưng cũng không phải cái gì Nguyệt Hạ Tông loại tiểu nhân vật này tùy tiện liền có thể khi dễ, nhất là làm sao có thể để cho mình đồ từ đồ tôn liều lấy tính mạng thay mình can thiệp nạn đâu?

Ngay sau đó nhanh chóng đối một cái huyền ấn, vừa quát: "Cuồng hóa!"

Chỉ gặp những cung thi này trống rỗng trong đôi mắt bỗng nhiên sáng lên một tia ánh sáng, giống như là phê thuốc kích thích, từng cái trở nên càng thêm hung mãnh, lực công kích càng là bùng nổ tăng, giết đến Nguyệt Hạ Tông đệ tử không ngừng phát ra từng tiếng kêu thảm thiết thê lương, liên tục bại lui.

Nhất là đầu kia Ngân Thi, vừa quay đầu sọ, dưới chân đột nhiên dùng lực, một cái bước xa bắn ra, tốc độ cực nhanh, đúng là trong nháy mắt liền đuổi kịp Nhạc Du Sơn. Ở Nhạc Du Sơn sắp một kiếm đâm vào Khương Đào lồng ngực sát na, Ngân Thi sắc bén móng tay cầm một cái ché trụ hai vai của hắn, đâm vào trong thịt, đau đến hần hít sâu một hơi, lập tức đình chỉ vọt tới trước tình thế. Ngay sau đó chỉ thấy Ngân Thi mở cái miệng rộng, hai khóa chùng chùng một tác dài răng nanh nhắm ngay Nhạc Du Sơn cái cổ, từ phía sau cắn một cái xuống dưới.

"A —— "

Tiếng kêu thảm thiết thê lương lập tức theo Nhạc Du Sơn miệng bên trong phát ra, chỗ cổ truyền đến từng trận đau nhức, với lại trong cơ thể máu tươi đúng là bị Ngân Thi điên cuồng mút thỏa thích lấy, khiến cho sắc mặt của hắn trở nên tái nhợt như sáp, còn không có không lâu sau, thế mà giống như đồng bunn nhào tề liệt ngã xuống xuống tới.

Đây là bị Ngân Thi hút khô máu tươi bỏ trí, chết đến mức không thể chết thêm!

Khương Đào khoảng cách gần như vậy mắt thấy Ngân Thi cắn chết Nhạc Du Sơn hình ảnh, tàn nhẫn bạo lực, liền là ngay cả hần cái này luyện thi người đều nhìn không được âm thầm nuốt nước miếng một cái. Bất quá không đợi hần theo trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, liền nghe sau lưng bỗng nhiên truyền đến Huống Thiên Lăng thanh âm: "Thiên Thi tông đệ tử nghe lệnh, Nguyệt Hạ Tông lần ta son môn, tội không thể tha thứ. Bây giờ kỳ tông chủ đã bị bản tông chém giết, đám người còn lại, hết thảy không thể buông tha. Cho bản tông bên trên, một tên cũng không để lại!"

(mới vài chương nhưng cảm thấy tay t/g viết khá chắc !!! chắc k nào tàn ^^)

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Cường giả chấp nhất

Chương 4: Cường giả chấp nhất

Nguyệt Hạ Tông tông chủ vừa chết, Thiên Thi tông đệ tử đều là vỗ tay bảo hay, mừng rỡ không thôi.

Khi bọn hắn nghe được tông chủ ra lệnh lúc, từng cái không chút do dự, lập tức kêu to công hống Nguyệt Hạ Tông, khí thế dâng cao, ý chí chiến đấu hiện ngang gia nhập vòng chiến. Trong đó chỉ có đại trưởng lão Khương Đào không có xuất thủ, hắn đứng ở Huống Thiên Lăng bên cạnh, vì đó hộ pháp, rất sợ có người sẽ hướng tông chủ khởi xướng tập kích.

Bất quá hắn lo lắng hiển nhiên là dư thừa, đối phương hiện tại ngay cả tự vệ đều thành vấn đề, đâu còn có cơ hội đi công kích Huống Thiên Lăng. Tăng thêm kỳ tông chủ Nhạc Du Sơn chết thảm ở trước mặt bọn hắn, nhất thời làm bọn hắn sinh lòng khiếp ý, mạnh động muốn chạy trốn tâm tư.

Huống Thiên Lăng chính là sớm dự đoán được điểm ấy, cho nên mới sẽ hạ lệnh để tông môn đệ tử cũng gia nhập vòng chiến, nó mục đích tự nhiên là làm cho đối phương liên chạy trốn cơ hội đều không có, chém tận giết tuyệt, không lưu hậu hoạn.

Đầu kia Ngân Thi hút Nhạc Du Sơn máu tươi về sau, trở nên càng thêm hung mãnh, ở Huống Thiên Lăng điều khiển xuống như vào chỗ không người, ngày càng ngạo nghễ. Chiến đấu hiện lên nghiêng về một bên thế cục, ở Thiên Thi tông đệ tử toàn lực chém giết dưới, Nguyệt Hạ Tông đệ tử một cái tiếp một cái ngã xuống đất bỏ mình. Mới một lát sau, còn có thể đứng vững đệ tử đã là lác đác không có mấy, với lại trên người toàn bộ đều là bị thương, đang tại đau khổ chèo chống.

"Thiên Thi tông, người diệt ta tông môn, Thiên Lưu tông tuyệt sẽ không buông tha các ngươi!"

Đây là Nguyệt Hạ Tông một trưởng lão trước khi chết phát ra một tiếng không cam lòng gầm thét, cũng là Nguyệt Hạ Tông kiên trì đến nhất sau một người. Khi hắn ngã xuống về sau, Nguyệt Hạ Tông theo tông chủ đến đệ tử, hết thảy năm Thập Tam người, toàn bộ bị chém giết hầu như không còn, một tên cũng không để lại.

Thiên Thi tông thu được lần chiến đấu này thắng lợi, mặc dù trong lúc đó cũng có mấy cái đệ tử bất hạnh bỏ mình, nhưng so với nhất sau thắng lợi mà nói, điểm ấy đại giới không đáng kể chút nào. Bọn hắn nhìn xem thi thể đầy đất, không chỉ có không có cảm thấy khó chịu, trong mắt ngược lại còn không ngừng lóe ra cực độ về hưng phấn.

Thiên Thi tông bị người khi dễ lâu như vậy, lần này tức thì bị Nguyệt Hạ Tông trực tiếp khi dễ đến son môn tới. Loại này vì báo mệnh mà đòi xa tông môn hành động bất đắc dĩ, quả thật tu sĩ một lớn khuất nhục. Nguyên bản muốn cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế bọn hắn, hiện tại bởi vì tông chủ đại phát thần uy, không chỉ có không có bị Nguyệt Hạ Tông cướp đi son môn, ngược lại còn đem bọn hắn đều diệt sát, thật sự là xả được con giận, sáng khoái vô

cùng.

Giờ phút này, Thiên Thi tông đệ tử đều không hèn mà cùng đem ánh mắt dõi về phía tông chủ của bọn hắn, trên mặt hiển thị rõ sùng bái cùng kính ngưỡng chi sắc. Ở trong không biết là ai bỗng nhiên cao giọng hô một câu: "Tông chủ thân uy!" Đệ tử khác đứng là nhao nhao bắt chước, cùng kêu lên hô lên.

Huống Thiên Lăng bật hơi thu công, trên mặt hơi có vẻ tái nhợt, muốn đến hẳn là duy nhất một lần điều khiển nhiều như vậy cương thi bố trí. Bất quá hẳn lại là giả bộ như không có chuyện gì xảy ra bộ dáng, hai mắt nhàn nhạt quét một vòng môn hạ đệ tử, lớn tiếng nói: "Các người nhớ kỹ, từ giờ trở đi, Thiên Thi tông sẽ không lại để bất kỳ một cái nào tông môn khi nhục. Có bản tông ở, phạm lần ta tông người, bất kể là ai, định giết không tha!"

Nhớ năm đó, Thiên Thi tông là bức nào uy phong. Hiện nay, thế mà lưu lạc làm chó nhà có tang, mặc kệ người ức hiếp. Huống Thiên Lăng tuyệt không cho phép lại có xảy ra chuyện như vậy, tất nhiên mình bây giờ trở về, như vậy thì muốn dẫn dắt Thiên Thi tông một lần nữa trở lại đã từng thiên hạ đệ nhất đại tông.

Huống Thiên Lăng lời nói này lộ ra tùy tiện mà không ai bì nổi, nhưng thời khắc này môn hạ đệ tử nhưng không có một người cảm thấy tông chủ là nói khoa trương. Bởi vì, đơn giản là tông chủ vừa mới chỗ hiện ra thực lực đã hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của bọn hắn.

Thiên Thi tông, đã từng thiên hạ đệ nhất đại tông, nên phải có dạng này hào hùng khí phách!

Chờ đợi kích thích môn hạ đệ tử đấu chí, một lần nữa gọi ra tự tin của bọn hắn về sau, Huống Thiên Lăng liền cầm nơi đây giao cho đại trưởng lão Giang Đào đến chủ trì. Mà chính hắn thì là tiến vào Thiên Thi tông, nhanh chóng đi tới đương nhiệm tông chủ bề quan tu luyện bên trong mật thất.

Hai đầu gối xếp bằng ở một cái bồ đoàn phía trên, Huống Thiên Lăng bỗng nhiên cảm giác yết hầu ngòn ngọt, cuối cùng nhịn không được phun ra một ngụm máu tươi. Đón lấy liền gặp hắn sắc mặt trở nên càng thêm tái nhợt, thân thể lập tức uể oải xuống tới.

Huống Thiên Lăng lau vết máu ở khóe miệng, cười khổ một tiếng, mang theo một tia bất đắc dĩ giọng nói: "Nghĩ không ra mới vừa vận thu hoạch được Hồi Sinh, thế mà liền bị trọng thương, thật sự là hổ thẹn."

Vừa rồi ở những này đồ từ đồ tôn trước mặt, Huống Thiên Lăng cũng không có biểu hiện ra cái gì dị dạng, nó một tự nhiên là bởi vì hắn gánh không nổi cái kia mặt mo, thứ hai cũng là bởi vì hắn không muốn ảnh hưởng đến Thiên Thi tông đệ tử thật vất vả một lần nữa tìm về tự tin và kích thích đấu chí.

Kỳ thật hắn ở trùng sinh chi trước, cổ thân thể này liền đã bị Nhạc Du Sơn đánh thành trọng thương. Nhưng là vì cứu vãn Thiên Thi tông, vì để cho Thiên Thi tông đệ tử biết Thiên Thi tông cũng không phải là bọn hắn chỗ cho rằng được như vậy nhỏ yếu, hắn không thể không cường chế sử xuất bí pháp vượt cấp điều khiển Ngân Thi, đón lấy càng là duy nhất một lần điều khiển hai mươi tám cổ cương thi để chiến đấu, thậm chí còn để hai mươi tám cổ cương thi đồng thời cuồng hóa.

Cái này ba loại điều khiển phương pháp đều là cực kỳ tiêu hao Huyền khí, với lại nếu không có Thiên Thi Lệnh hỗ trợ, chỉ sợ bây giờ Huống Thiên Lăng liền là có bản lãnh đi nữa cũng vô pháp làm được. Mặc dù cuối cùng thành công cầm Nguyệt Hạ Tông chém giết hầu như không còn, nhưng kết quả nhưng cũng để hắn thương càng thêm thương, bỏ ra nghiêm trọng đại giới. Mà cái này đại giới chính là, Huống Thiên Lăng phát hiện mình trong cơ thể Huyền khí khôn cùng, tăng thêm trọng thương tại người, nguyên bản khí huyền cảnh hậu kỳ tu vi, giờ phút này thế mà đã không có, nghiêm nhiên thành một tên phế nhân.

Phát hiện này để Huống Thiên Lăng buồn bực không thôi, nhưng cũng là nằm trong dự liệu.

"Bởi vì cái gọi là không phá mà không lập, có lẽ lần này có thể thành công cũng khó nói."

Huống Thiên Lăng lần trước cũng là bởi vì muốn đem thân thể của mình luyện chế thành cương thi thân thể mà kém chút mất mạng, hiện nay hắn được cơ hội này Hồi Sinh, trong lòng vẫn còn một mực đối ý nghĩ này nhớ mãi không quên.

Hắn tổng kết một chút kinh nghiệm, nghĩ đến mình lần trước sở dĩ sẽ thất bại, cũng không phải là mình chuẩn bị được không đủ đầy đủ. Mà là bởi vì chính mình cũng không có chú ý tới một điểm, cái kia chính là tu vi càng cao, độ khó luyện chế lại càng lớn. Với lại căn cứ tu vi cao thấp trình độ, chỗ hạ xuống thiên kiếp cường độ cũng là có chỗ khác biệt.

Huống Thiên Lăng ngay lúc đó tu vi đã đạt tới Thiên Huyền cảnh trung kỳ, chính là huyền châu đại lục cấp cao nhất cường giả. Thử nghĩ cao như vậy tu vi, nó độ khó luyện chế tự nhiên là gấp đôi gấp bội tăng lên. Chính là ngày đó kiếp, cũng là nhân lực không cách nào ngăn cản.

Như mình lấy một cái không có tu vi người thường đến luyện chế cương thi thân thể, khó như vậy độ tự nhiên sẽ xuống đến thấp nhất, đến lúc đó dưới thiên kiếp lúc đến khẳng định cũng là yếu nhất loại kia. Không nói trăm phần trăm sẽ thành công, nhưng tối thiểu tỷ lệ phải lớn hơn không ít.

"Quyết định như vậy đi, nếu là còn thất bại, cùng lắm thì để linh hồn lần nữa trốn vào Thiên Thi Lệnh bên trong, tiếp tục ngủ say hẳn cái một ngàn năm." Huống Thiên Lăng nắm lấy loại ý nghĩ này, rất nhanh liền ở trong lòng hạ quyết định.

Hắn đối cương thi thân thể có như si như cuồng chấp nhất, nếu là không đem luyện chế thành công, trong lòng thùy chung có một cái khe khó mà vượt qua, liền là toàn thân cũng là cực không được tự nhiên. Cũng chính bởi vì hắn phần này về mặt tu luyện chấp nhất, mới có thể để hắn từng bước một hướng đi đỉnh phong. Cường giả, nên phải có một phần thuộc về mình chấp nhất. Đây là kiên trì đi xuống động lực, cũng là kiên định không thay đổi tín niệm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Thưởng phạt phân minh

Chương 5: Thưởng phạt phân minh

Thiên Thi tông ở vào Huyền Châu Đại Lục Đông Châu Tây Bắc Biên Thùy chỗ, sơn môn tọa lạc trên Táng Thi Sơn, núi này cực kỳ vắng vẻ, độ cao so với mặt biển cũng bất quá năm trăm mét khoảng chừng. Trong núi không có như tiên cảnh khói trắng lượn lờ, ẩn chứa thiên địa Huyền Khí cũng là phi thường mỏng manh. Nhất là phía sau núi chỗ, chính là một chỗ bãi tha ma, trải rộng thi cốt, lâu đài âm khí tràn ngập, cũng liền Thiên Thi tông loại này luyện thi vì sở trường tông môn, mới có thể lựa chọn đặt chân ở chỗ này.

Bất quá lấy mộ địa âm khí đến luyện chế cương thi, đây là tầm thường phương pháp, luyện chế cương thi đều là Âm Thi, dụng một cái đến cực dương chi vật liền sẽ bị thật sâu sâu khắc chế, không có tác dụng lớn. 《Thiên Thi Quyết》 bên trong chân chính thượng thừa luyện thi phương pháp, chính là lựa chọn một chỗ cực dương chỗ, vô cùng dương chi khí đến luyện chế cương thi. Dùng loại phương pháp này luyện chế cương thi xưng là dương thi, Âm Dương bất xâm, so với Âm Thi không biết phải cường đại bao nhiêu.

Chỉ là loại này luyện thi phương pháp cũng sớm đã thất truyền, Thiên Thi Tông Như nay đều là ở mộ địa thu thập âm khí luyện thi, rơi vào tầm thường, khiến cho luyện chế cương thi uy lực nhỏ không ít. Với lại Thiên Thi tông còn không có đồng thi trở lên phương pháp luyện chế, trong tông duy nhất một đầu Ngân Thi vẫn là tiền nhiệm tông chủ ở hi sinh chính mình sinh mệnh tình huống dưới trong lúc vô tình luyện chế mà ra, quả nhiên là xuống dốc tới cực điểm.

Giờ khắc này ở Thiên Thi tông hội nghị đại điện, Huống Thiên Lăng đã khôi phục một chút khí sắc. Hắn mặc vào một thân màu đen đai lưng trường bào, tóc dài buộc lên, mày kiếm mắt sáng, góc cạnh rõ ràng, chính đoan ngồi ở cao cao tông chủ trên bảo tọa. Bây giờ mặc dù đã không có tu vi, nhưng hắn trên người nhưng vẫn là tản ra một cỗ vô hình uy nghiêm, nhàn nhạt quét mắt đứng ở đại điện hai bên môn hạ đệ tử.

Đại điện hạ mặt hai bên trái phải thủ vị phân biệt đứng đầy đại trưởng lão Khương Đào cùng nhị trưởng lão Nghiêm Vinh, trừ tông chủ bên ngoài duy nhất hai tên khí huyền cảnh tu vi, một cái ở chính giữa kỳ, một cái ở sơ kỳ. Cái trước là một cái gầy gò nam tử trung niên, cái sau thì là một tên cường tráng cao lớn râu ria nam tử.

Lúc này, đại trưởng lão Khương Đào ra khỏi hàng, trong tay cầm một cái trữ vật giới chỉ, hướng Huống Thiên Lăng báo cáo: "Tông chủ, lần này cùng Nguyệt Hạ Tông tông môn này chiến đấu, ta tông lấy được tuyệt đối thắng lợi, Nguyệt Hạ Tông đệ tử đều bị giết, đoạt lại không ít chiến lợi phẩm, đã toàn bộ chứa đựng ở cái này mai bên trong nhẫn trữ vật."

Trong trữ vật giới chỉ giấu càn khôn, căn cứ phẩm cấp, bên trong không gian lớn nhỏ không đều. Nay chiếc nhẫn ở Huyền Châu Đại Lục cũng coi là tương đối cao ngất đồ vật, bình thường không có điểm thân phận người còn mang theo không dậy nổi. Thiên Thi tông trên dưới cũng liền tông chủ có một cái, hơn nữa còn là cấp thấp nhất loại kia. Còn Khương Đào trên tay cái này mai, chính là từ trên thân Nhạc Du Sơn vợ vết xuống tới.

Huống Thiên Lăng tiếp nhận trữ vật giới chỉ, tâm thần quét qua, phát hiện bên trong cất giữ không ít đồ vật, bất quá đều là một số cấp thấp phẩm, ngoại trừ huyền thạch bên ngoài, cũng còn không vào được Huống Thiên Lăng pháp nhãn.

Cái gọi là huyền thạch, tức là Huyền Châu Đại Lục một loại đặc biệt khoáng thạch, ẩn chứa thiên địa Huyền Khí, có thể làm dùng để tu luyện. Góc rẽ theo đẳng cấp chia làm hạ, trung, thượng, cực tứ phẩm, mỗi một phẩm cấp ở giữa chênh lệch gấp trăm lần Huyền Khí số lượng dự trữ, ở Huyền Châu Đại Lục tu sĩ bên trong làm vật ngang giá sử dụng.

Lần này đoạt lại huyền thạch bên trong, hạ phẩm huyền thạch 136 khối, trung phẩm huyền thạch 33 khối, một cái tông môn chỉ có ngàn ấy hàng tồn, xem ra Nguyệt Hạ Tông cũng là một cái tương đối cùng khổ hạ đẳng tông môn, so với Thiên Thi tông cũng không tốt gì, bằng không thì cũng sẽ không tới chiếm trước Thiên Thi tông dạng này nghèo túng sơn môn.

Khương Đào tiếp tục báo cáo: "Ta tông đệ tử ở đây chiến đấu bên trong chết đi bốn người, trọng thương hai người, vết thương nhẹ năm người. Mà cương thi thì là hủy đi ba bộ lông thi, còn có sáu cỗ có khác biệt trình độ hư hao. Trong đó Ngân Thi hư hao nghiêm trọng nhất, nhất định phải luyện chế lại một lần, nếu không không cách nào lại dùng."

Lông thi là cương thi bên trong cấp thấp nhất tồn tại, giống như là tu sĩ đi vào huyền cảnh, mặt trên còn có đồng thi, Ngân Thi, Kim Thi, bay thi, thật thi, Địa Thi, Thiên Thi. Theo thứ tự cùng tu sĩ đi vào huyền cảnh, khí huyền cảnh, Hóa Huyền Cảnh, Linh Huyền cảnh, bay huyền cảnh, thật huyền cảnh, Địa Huyền cảnh, Thiên Huyền cảnh đem đối ứng.

Nghe Khương Đào báo cáo về sau, Huống Thiên Lăng mày rậm vầy một cái, nhật tiếng nói: "Trận chiến này báo cáo thắng lợi, các người đều là bỏ khá nhiều công sức. Phản phó, chết đi đệ tử hậu táng, những người còn lại lấy huyền thạch khen thưởng. Trưởng lão được chia mười khối hạ phẩm huyền thạch, môn hạ đệ tử từ hai tên trưởng lão theo công tích phân thưởng huyền thạch, thấp nhất hai khối hạ phẩm huyền thạch."

Lời này vừa nói ra, chúng đệ tử đều là mặt lộ vẻ vui mừng, kích động không thôi.

Huyền thạch thể nhưng là đồ tốt, một loại màu xanh tảng đá, mặc dù chỉ lớn chừng quả trứng, nhưng đối mỗi cái tu sĩ tới nói nhưng đều là ắt không thể thiếu vật tư. Nó không chỉ có thể bổ sung tu sĩ trong cơ thể tiêu hao hết Huyền Khí, với lại dùng nó tới tu luyện, so với đơn thuần hấp thu thiên địa Huyền Khí càng phải mau hơn không ít. Thiên Thi tông huyền thạch số lượng dự trữ vốn cũng không nhiều, bình thường thật vất vả mới có thể thu hoạch được một cái hạ phẩm huyền thạch khen thưởng. Lần này diệt Nguyệt Hạ Tông, thu được nhiều như vậy huyền thạch, dù cho đoán được tông chủ sẽ cảm này đến khao bộn hân, thế nhưng không nghĩ tới lại là trọng thưởng như vậy.

Khương Đào theo Thiên Thi tông phát triển cân nhắc, cảm thấy tông chủ làm như vậy thực sự có chút không ổn. Cái này khen thưởng cũng quá là nhiều, hẳn là lưu thêm tiếp theo điểm chuẩn bị sử dụng sau này mới đúng. Thế là há to miệng, một bộ bộ đáng thì cứ như đang muốn nói lại thôi.

Huống Thiên Lăng để ở trong mắt, mặc dù mình bạch vị này đại trưởng lão tâm tư, bắt quả lại là không có để ở trong lòng. Điểm ấy khen thưởng tính nhiều không? So với trước kia, quả thực là chín trâu mất sợi lông. Coi như trong tông hiện tại cùng khổ, nhưng cũng không thể ừm khua những này vì tông môn vào sinh ra từ đệ tử. Làm tông chủ, Huống Thiên Lăng cửa đối diện xuống đệ tử xưa nay sẽ không keo kiệt. Nên thưởng thưởng, nên phạt phạt, thưởng phạt phân minh, đây mới là trị hạ chi đạo. Một ngàn năm trước như là, một ngàn năm sau cũng là như thế.

Huống Thiên Lăng bỗng nhiên đem ánh mắt dời về phía nhị trưởng lão Nghiêm Vinh, trong mắt lộ ra vẻ sắc bén, hỏi: "Nghiêm trưởng lão, ngươi có biết lần này Nguyệt Hạ Tông tại sao lại bất thành linh ti lệ tông mà đến, đoạt ta sơn môn?"

Nghiêm Vinh ra khỏi hàng trả lời: "Hồi tông chủ, thuộc hạ không biết."

"Ngươi không biết?" Huống Thiên Lăng mặt không chút thay đổi nói: "Ta Thiên Thi tông an toàn phòng ngự là từ ngươi toàn quyền phụ trách, Nguyệt Hạ Tông một cái tông môn người, đều đánh tới cửa nhà, bản Tông tài biết được có ngoại địch xâm lấn. Ngươi một câu không biết, liền muốn từ chối này chứ?"

Lời này vừa nói ra, chúng đệ tử đều đem ánh mắt dời về phía Nghiêm Vinh. Nghe tông chủ lời này ý tứ, đúng là muốn trách phạt nhị trưởng lão.

Nghiêm Vinh bận bịu giải thích nói: "Tông chủ, thuộc hạ lúc ấy đang tại phía sau núi luyện thi, muốn cảm mình lòng thi tấn thăng làm đồng thi, cho nên nhất thời sơ sẩy, lúc này mới lại. . ."

Lời còn chưa nói hết, Huống Thiên Lăng đưa tay ngăn lại Nghiêm Vinh, thần nhiên nói: "Nhất thời sơ sẩy? Cũng bởi vì ngươi nhất thời sơ sẩy, kém chút liền để ta sơn môn khó giữ được, ngươi có biết tội của ngươi không?"

Nghiêm Vinh nghe nói khẽ giật mình, còn chưa mở miệng đáp lời, Khương Đào liền lên tiếng xin tha cho hắn nói: "Tông chủ, Nghiêm trưởng lão cũng là vì có thể tăng lên ta tông môn thực lực, lúc này mới sẽ chuyên tâm đắm chìm trong luyện thi bên trong. Lần này Nguyệt Hạ Tông cử tông xâm lấn, Nghiêm trưởng lão xuất lực không ít, thậm chí còn bị thương, còn mời tông chủ xét xử lý."

"Khương trưởng lão, nên xử lý như thế nào, bản tông tự có phán đoán, ngươi không cần nhiều lời." Huống Thiên Lăng lần nữa nhìn về phía Nghiêm Vinh, xử phạt nói: "Nghiêm trưởng lão, ngươi hộ tông có công, mười khóa hạ phẩm huyền thạch y nguyên sẽ ban thưởng ngươi. Nhưng ngươi không làm tròn bổn phận chi tội, bản tông liền phạt ngươi đến phía sau núi, cầm chỗ kia bãi tha ma toàn bộ thanh lý mất, hạn thi ba ngày, có gì dị nghị không?"

Nghiêm Vinh kinh ngạc nói: "Tông chủ, ngươi muốn ta thanh lý phía sau núi? Thuộc hạ cam nguyện bị phạt, nhưng cử động lần này tuyệt đối không thể!"

Hắn vừa nói xong, Khương Đào cũng lập tức nói tiếp: "Tông chủ, phía sau núi nơi bãi tha ma chính là ta tông luyện chế cương thi địa phương, nếu đem nó dọn dẹp, ta tông còn như thế nào lại luyện thi?"

"Đúng a, tông chủ." Một số môn hạ đệ tử cũng là nhao nhao khuyên can.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6 : Tông môn đẳng cấp

Chương 6: Tông môn đẳng cấp

Huống Thiên Lăng đã sớm ngờ tới môn hạ đệ tử sẽ có phản ứng như thế, lập tức cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, mà là tùy ý bọn hắn ở cái kia nói, chờ tất cả đều nói xong, an tĩnh lại, lúc này mới quét đám người một chút, nhẹ giọng hỏi: "Đều kể xong rồi?"

"Tông chủ, kính xin nghĩ lại." Khương Đào lần nữa khuyên nhủ.

Huống Thiên Lăng cũng không tức giận, mà là bình tĩnh hòa nhã hỏi: "Khương trưởng lão, bản tông hỏi ngươi, bây giờ Thiên Thi tông thực lực như thế nào?"

Khương Đào sững sờ, không biết Đạo Tông chủ vì sao bất thành linh sẽ có câu hỏi như thế, bất quá hấn vẫn là lập tức nói lại: "Thiên Thi tông sớm đã không thắng năm đó."

Không thắng năm đó? Lời nói này được đã tương đương uyển chuyển, bây giờ Thiên Thi tông nào chỉ là không thắng năm đó, đơn giản liền là trời cùng đất khác biệt, hoàn toàn không thể đánh đồng.

Huống Thiên Lăng thắng thán nói: "Năm đó Thiên Thi Tông Như gì, chúng ta tạm dừng không nói. Giống như nay Thiên Thi tông mà nói, môn hạ đệ tử cứ như vậy mấy cái, ngoại trừ hai vị trưởng lão, từng cái cũng chỉ là đi vào Huyền Cảnh tu vi mà thôi. Ta tông giờ phút này đã biến thành một cái hạ đẳng tông môn, liền là tại hạ mấy người trong tông môn cũng là thuộc về yếu nhất một cái. Ở chếch một ngãu, kéo dài hơi tàn, mặc kệ ai cũng có thể khiêu khích, mặc kệ ai cũng có thể ức hiếp. Ngươi nói không thắng năm đó, thực sự quá cho mình trên mặt đất vàng."

Lời này giống như là nói đến môn hạ đệ tử tâm khảm bên trong, từng cái lại đều hồ thẹn cúi đầu. Có đau thương buồn bã âm thanh thờ dài, có mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ, mà có thì là lộ ra bị phần chi sắc, chăm chú nắm lại nắm đấm.

Nghiêm Vinh nhin không được nói: "Tông chủ, ta tông sở dĩ sẽ lưu lạc đến tận đây, đơn giản là trong tông hoàn chỉnh 《 Thiên Thi Quyết 》 bất hạnh thất truyền, chỉ còn lại có tàn thiên đánh gãy trang, không cách nào tu luyện. Nếu không phải như thế, ta tông dùng cái gì sẽ trở nên như thế nghèo túng."

Huống Thiên Lăng cảm thán thể hơi nghiêng về phía trước, hỏi: "Đã các ngươi đều biết nguyên nhân, vậy tại sao còn phải như vậy khuyên can bản tông thanh lý phía sau núi đầu?"

Nghiêm Vinh nghi ngờ nói: "Tông chủ lời này giải thích thế nào? Thuộc hạ nghe không rõ."

Huống Thiên Lăng cũng không có trực tiếp trả lời, mà là hỏi: "Bản tông hỏi trước ngươi, bây giờ Thiên Thi Tông sở lưu luyện thi phương pháp, phải chăng chính là tâm thường Âm Thi phương pháp luyện chế?"

Nghiêm Vinh gật đầu nói: "Đúng vậy."

Huống Thiên Lăng lại hỏi: "Vậy ngươi có biết thượng thừa luyện thi phương pháp?"

Nghiêm Vinh nói: "Thượng thừa luyện thi phương pháp sớm đã thất truyền, bất quá ta tông trên điển tịch có ghi chép, thượng thừa luyện thi phương pháp luyện chế cương thi xưng là dương thi, uy lực mạnh mẽ hơn Âm Thi rất nhiều, với lại sẽ không giống Âm Thi như vậy e ngại cực dương chi vật."

Huống Thiên Lăng nói: "Nguyên lai các ngươi cũng biết, vậy cũng không cần bản tông lại tốn nước bọt giải thích. Bản tông chỉ nói một câu, để ngươi thanh lý phía sau núi bãi tha ma, chính là muốn dạy các ngươi dương thi phương pháp luyện chế."

"Cái gì?"

Nghiêm Vinh giật nảy cả mình, còn tưởng rằng là mình nghe lầm. Không chỉ là hấn, bao quát Khương Đào ở bên trong, đều là không dám tin tưởng nhìn bọn hấn chăm chăm tông chủ.

Vẫn là Khương Đào trước hết kịp phản ứng, mở miệng hỏi: "Tông chủ, ngươi nói là ngươi có sai lầm truyền đã lâu dương thi phương pháp luyện chế?"

Huống Thiên Lăng gật đầu, khẽ ừ.

Đạt được xác nhận, Khương Đào đầu tiên là sững sờ, tiếp theo đại hỉ, bất quá hấn vẫn là đè nén hưng phấn trong lòng hỏi: "Tông chủ, ngươi là từ đâu đạt được phương pháp này?"

Huống Thiên Lăng đương nhiên sẽ không nói rõ sự thật, nói mình là của các ngươi tổ sư gia, đừng nói dương thi phương pháp luyện chế, liền là hoàn chỉnh 《 Thiên Thi Quyết 》 cũng tất cả đều thuần thực nắm giữ. Mà là biên ra một cái lý do nói một câu: "Phương pháp này chính là bản tông ở giấu công trong các tông lúc vô tình đọc qua đoạt được."

Giấu công các tức là Thiên Thi tông cất chứa công pháp địa phương, bình thường chỉ có lịch đại tông chủ mới có thể đi vào lật xem tìm đọc.

Khương Đào hỏi lần nữa: "Người tông chủ kia trước đó ở chỗng cự Nguyệt Hạ Tông thì thi triển không thi phương pháp, cũng là ở giấu công trong các tìm tới?"

"Không tệ."

Huống Thiên Lăng không muốn tại việc này bên trên nhiều hơn giải thích, lập tức chuyển đề tài nói: "Những này không thi phương pháp, bản tông đến lúc đó cũng sẽ từng cái dạy cho ngươi nhóm, bất quá trước đó vẫn là trước đem phía sau núi dọn dẹp."

Nghiêm Vinh vẫn không hiểu nguyên do trong đó, không hiểu hỏi: "Tông chủ, phương pháp này cùng thanh lý phía sau núi bãi tha ma có gì liên hệ?"

Huống Thiên Lăng nhìn về phía hắn, cũng không trả lời, ngược lại là Khương Đào giải thích nói: "Bãi tha ma thi thể trải rộng, âm khí tùy ý, khiến cho cả tòa Táng Thi Sơn đều là âm trầm, lại thể nào thích hợp luyện chế dương thi? Tông chủ để người thanh lý mất những thi thể này, liền là muốn cảm âm khí xua tan, dạng này mới thích hợp chúng ta luyện chế dương thi."

Nghiêm Vinh giật mình, lúc này cười nói: "Thi ra là thể, cái kia đừng nói phạt ta thanh lý phía sau núi, liền là để cho ta đem trọn tòa Táng Thi Sơn đều thanh lý một lần, ta cũng nguyện ý cực kì. Chúng ta Thiên Thi tông xuống dốc đã lâu, bây giờ tông chủ ngẫu nhiên đạt được thượng thừa luyện thi phương pháp, tin tưởng chỉ cần chúng ta siêng năng khổ luyện, đến lúc đó nhất định có thể làm cho ta tông lần nữa quật khởi."

Khương Đào kích động đến gật đầu, rất tán thành. Thiên Thi tông vốn là cường đại tông môn, hiện tại nặng được ngồi luyện thi phương pháp, quật khởi kỳ hạn tất nhiên là ở trong tầm tay. Bất quá trước đó, còn có một vấn đề cần giải quyết, mà nên vụ đến gấp.

Khương Đào há mồm muốn nói, nhưng lại nghe Huống Thiên Lăng giành nói: "Nghiêm trưởng lão, trong vòng ba ngày cần phải dọn dẹp xong phía sau núi, những Nguyệt Hạ Tông kia thi thể không cần vứt bỏ, đến lúc đó cho các người luyện thi sử dụng. Tốt, các người đều lui ra đi, Khương trưởng lão lưu lại."

"Đệ tử cáo lui!"

Môn hạ đệ tử cung kính ứng hòa, lập tức nổi đuôi nhau mà ra.

Chờ đợi trong đại điện chỉ còn lại có Huống Thiên Lăng cùng Khương Đào hai người về sau, Huống Thiên Lăng hướng hắn trực tiếp hỏi: "Khương trưởng lão, Nguyệt Hạ Tông cuối cùng người trưởng lão kia ở trước khi chết nói một cái Thiên Lưu Tông sẽ vì bọn hắn báo thù, người cũng đã biết này tông môn tình huống?"

Nguyên lai tông chủ cũng ý thức được việc này, vậy thì tốt nhất rồi, Khương Đào lập tức nói lại: "Tông chủ, Nguyệt Hạ Tông cùng ta tông đều là hạ đẳng tông môn, mà Thiên Lưu Tông thì là trung đẳng tông môn, môn hạ đệ tử hơn trăm, nó tông chủ Lục Thiên đảm nhiệm tu vi đã là đạt tới Linh Huyền Cảnh, tuyệt không phải ta tông có thể chống lại."

"Trung đẳng tông môn. . ."

Huống Thiên Lăng nghe nói hơi trầm ngâm, biết Huyền Châu Đại Lục tông môn san sát, có thể nói nhiều vô số kể, mà tông môn ở giữa thì là lấy đẳng cấp tới phân chia mạnh yếu. Cái gọi là tông môn đẳng cấp, liền là căn cứ một cái tông môn thực lực tổng hợp đến phán định, theo thứ tự chia làm đỉnh cấp tông môn, thượng đẳng tông môn, trung đẳng tông môn cùng hạ đẳng tông môn tứ đại đẳng cấp.

Ti như hạ đẳng tông môn thực lực phán định, liền là kỳ tông tông chủ tu vi chính là ở đi vào Huyền Cảnh đến Hóa Huyền Cảnh ở giữa, nó môn hạ đệ tử số lượng không đến trên trăm. Trung đẳng tông môn thực lực phán định là kỳ tông tông chủ tu vi chính là ở Linh Huyền Cảnh đến Phi Huyền Cảnh ở giữa, nó môn hạ đệ tử số lượng không đến hơn ngàn. Thượng đẳng tông môn thực lực phán định là kỳ tông tông chủ tu vi chính là ở Chân Huyền Cảnh đến Địa Huyền Cảnh ở giữa, nó môn hạ đệ tử số lượng không đến hơn vạn. Đỉnh cấp tông môn thực lực phán định là kỳ tông tông chủ tu vi chính là ở Thiên Huyền Cảnh trở lên, nó môn hạ đệ tử số lượng Vạn đến bên trên.

Huyền Châu Đại Lục cùng chia năm châu, đừng chia làm Đông Châu, Nam Châu, Tây Châu, Bắc Châu, Trung Châu. Bây giờ ở toàn bộ Huyền Châu Đại Lục, tông môn số lượng nhiều không kể xiết, mà có thể đạt đến đỉnh cấp tông môn tư cách, hết thấy cũng chỉ có một tay số lượng, riêng phần mình tọa lạc ở đại lục Đông Nam Tây Bắc bên trong năm cái địa phương. Các đại tông môn lấy cái này năm tông cúi đầu xưng thần, như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Ở Huống Thiên Lăng trong ấn tượng, cái này năm tông có Tứ Tông xem như quen biết đã lâu, đều là một ngàn năm trước liền đã tồn tại tông môn. Nhất là tọa trấn Tây Châu cái kia tông môn, Huống Thiên Lăng thể nhưng là khác sâu ấn tượng.

Bởi vì cái này tông môn chính là năm đó Thiên Thi tông đối thủ một mất một còn, kỳ tông tông chủ tu vi so với mình năm đó chỉ kém một đường, ngay cả mình cũng là không cách nào đem triệt để giết chết đỉnh cấp cao thủ. Bây giờ một ngàn năm đi qua, cũng không biết gia hỏa này đạt đến loại trình độ nào, vô cùng có khả năng đã vượt qua năm đó mình cũng khó nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Thiên Thi tông bí mật

Chương 7: Thiên Thi tông bí mật

Huống Thiên Lăng trên mặt lộ ra một tia hồi ức chi sắc, bất quá rất nhanh liền lóe lên liền biến mất. Đã từng hết thấy đã thành qua lại, bây giờ mình mượn thân thể Hồi Sinh, hẳn là cảm toàn bộ tâm tư đều đặt ở trước mắt mới đúng. Quan hán tu vì đến loại trình độ nào, chỉ cần mình luyện thành cương thi thân thể trở lại đỉnh phong, vậy hẳn y nguyên lại là bại tướng dưới tay của mình.

Khurong Đào cũng không có bắt được Huống Thiên Lăng trên mặt dị dạng, gắp hán cúi đầu trầm tư, còn tưởng rằng là nghĩ đến cách đối phó. Cho nên yên tĩnh đứng một bên, cũng không quấy rầy. Bất quá nói thật, trước mắt tông chủ tựa hồ thay đổi rất nhiều, trở nên càng thêm cường đại, đồng thời cũng càng thêm thâm bí, mình thế mà một chút cũng nhìn không ra. Nhưng bất kể như thế nào biến hóa, hán thủy chung là ta Thiên Thi tông tông chủ, tự nhiên là trở nên càng mạnh Đại Việt tốt.

Huống Thiên Lăng lấy lại tinh thần hỏi: "Người có biết Thiên Lư Tông cùng Nguyệt Hạ Tông là quan hệ như thế nào?"

Khurong Đào trả lời: "Theo thuộc hạ biết, Nguyệt Hạ Tông chính là phụ thuộc vào Thiên Lư Tông, xem như Thiên Lư Tông một cái cấp dưới tông môn."

Huống Thiên Lăng biết ở những tông môn này ở giữa, rất nhiều tông môn bởi vì thực lực bản thân không tốt, sợ bị người diệt tông, cho nên liền sẽ phụ thuộc vào cái khác tương đối có thực lực tông môn, cũng coi là một loại tự vệ thủ đoạn. Mà loại này tự vệ thủ đoạn muốn trả ra đại giới, đó chính là muốn hướng trên đó tông tiến cống. Còn tiến cống bao nhiêu, vậy dĩ nhiên là từ thượng tông định đoạt.

Phụ thuộc hán tông, cách làm này mặc dù an toàn có nhất định bảo hộ, nhưng là đánh mất một cái tông môn vốn có tôn nghiêm. Thiên Thi tông xuống dốc đến nay, cũng chưa từng có nghĩ tới muốn phụ thuộc vào tông môn khác. Dù cho trở nên nhỏ yếu không chịu nổi, người người đều có thể ức hiếp, nhưng thân là Huyền Châu Đại Lục đã từng đệ nhất đại tông, lại có thể đi làm người khác cấp dưới tông môn.

Đối với điểm ấy, Huống Thiên Lăng vẫn tương đối hải lòng. Nếu để cho hán phát hiện hiện tại Thiên Thi tông phụ thuộc tông khác, vậy hán tình nguyện hủy mình một tay khai sáng tông môn, cũng không cần lại nhìn thấy như thế một cái không có cốt khí Thiên Thi tông.

Huống Thiên Lăng nói: "Như thế nói đến, chúng ta diệt Nguyệt Hạ Tông, cái kia Thiên Lư Tông khẳng định sẽ đến đây vì đó báo thù."

Khurong Đào lo lắng nói: "Đúng là như thế, hiện tại tông chủ mặc dù đạt được ta tông thất truyền đã lâu luyện thi phương pháp, nhưng muốn khiến cho ta tông cường đại lên vẫn là cần thời gian nhất định, không có khả năng một lần là xong. Nhưng Thiên Lư Tông có lẽ rất nhanh liền sẽ biết Nguyệt Hạ Tông bị ta tông diệt tông tin tức, đến lúc đó đem người mà đến, ta tông chỉ có thể gặp bị diệt tông xuống tràng."

Huống Thiên Lăng khẽ gật đầu, biết Khurong Đào nói không sai, bây giờ Thiên Thi tông hoàn toàn chính xác không chịu nổi Thiên Lư Tông lửa giận. Với lại càng thêm đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương chính là, mình giờ phút này tu vi hoàn toàn không có, căn bản điều khiển không được bất luận cái gì cương thi, đừng nói suất lĩnh bọn hán đi chống cự Thiên Lư Tông, liền là có thể giữ được hay không tự thân tính mệnh đều thành vấn đề.

Khurong Đào gắp Huống Thiên Lăng nhũ mào, coi là tông chủ cũng là vô kế khả thi. Lập tức giống như là hạ cái gì quyết tâm, lên tiếng đề nghị: "Tông chủ, nếu không chúng ta cũng học Nguyệt Hạ Tông phương pháp làm, tạm thời trước phụ thuộc vào Thiên Lư Tông, giấu tài, chờ cảm tông môn thực lực lớn mạnh về sau, lại. . ."

Nào biết Khurong Đào lời còn chưa nói hết, chỉ thấy Huống Thiên Lăng vung tay lên, quả quyết cự tuyệt nói: "Muốn ta Thiên Thi tông làm Thiên Lư Tông cấp dưới tông môn, cử động lần này bản tông kiên quyết sẽ không đồng ý!"

"Thế nhưng là. . ."

"Im miệng!" Huống Thiên Lăng lên tiếng quát: "Khurong Đào, người nhớ kỹ, Thiên Thi tông liền là bị diệt tông, cũng tuyệt đối sẽ không đi làm tông khác chó! Người chó có lại nói, nếu không tông quy hầu hạ!"

Khurong Đào bất đắc dĩ, đành phải ngoan ngoãn ngậm miệng lại, thu hồi ý nghĩ này.

Huống Thiên Lăng hòa hoãn giọng nói: "Khurong trưởng lão, bản tông biết người cử động lần này cũng là vì tông môn suy nghĩ, nhưng về sau bản tông không muốn được nghe lại dạng này. Tốt, người đi xuống trước đi, việc này bản tông tự sẽ nghĩ biện pháp ứng đối. Nhớ kỹ không cần đem việc này cùng với những cái khác đề từ nói lên, miễn cho gây nên bối rối."

"Vâng, thuộc hạ cáo lui." Khurong Đào ứng thanh lui ra.

Lớn như vậy đại diện chỉ còn lại có Huống Thiên Lăng một người, hán nghiêng dựa vào trên ghế, một tay nâng cằm lên, một tay đặt ở trên lan can, ngón tay có tiết tấu nhẹ nhàng đập lan can, trầm tư một hồi sau nhẹ giọng lầm bầm: "Xem ra luyện chế cương thi thân thể đã là cấp bách." Nói bỗng nhiên từ trong ngực lấy ra cái viên kia Thiên Thi Lệnh, thăm nghĩ mình lần này nếu là lại luyện chế thất bại, như vậy được trốn đến đây làm cho bên trong ngủ say ngàn năm lâu.

Nhìn xem cái này mai đen như mực Thiên Thi Lệnh, Huống Thiên Lăng khóe miệng không khỏi câu lên một vòng nhu hòa ý cười, giống như là nghĩ tới điều gì chuyện vui. Có lẽ Thiên Thi tông chỉ có Huống Thiên Lăng vị này sáng tạo tổ tông sư gia biết, cái này mai Thiên Thi Lệnh không đơn thuần là làm Thiên Thi tông tông chủ thân phận biểu tượng, hơn nữa còn là hán cùng người nào đó vật đính ước. Thậm chí ở cái này mai Thiên Thi Lệnh bên trong còn ẩn tàng một cái bí mật, một cái chỉ có hán cùng nàng biết đến bí mật.

Kỳ thật cái này mai Thiên Thi Lệnh cũng không phải là Huống Thiên Lăng tự tay rèn đúc, mà là tại một cái thần bí địa phương ngẫu nhiên đoạt được. Đây làm cho bên trong cất giấu quý dị khó lường 《Thiên Thi Quyết》, Huống Thiên Lăng sở hội luyện thi thủ đoạn đều là theo 《Thiên Thi Quyết》 bên trên nghiên cứu tu luyện đoạt được. Cũng bởi vì như thế, hán mới có thể theo một cái bình thường tu sĩ dần dần trở thành Huyền Châu Đại Lục cao thủ tuyệt

thế, cũng một tay sáng lập đại lục thứ nhất tông —— Thiên Thi tông.

Với lại cái này mai Thiên Thi Lệnh vẫn là thông hướng một nơi nào đó chia khoá, đây cũng chính là nó bí mật lớn nhất chỗ.

"Có thể có được này lệnh, toàn dựa vào trợ giúp của nàng. Ta đã đáp ứng sẽ đi cái chỗ kia tìm nàng, nhưng qua nhiều năm như vậy lại đều không có làm tròn lời hứa, thật sự là có lỗi với nàng."

Huống Thiên Lăng trong đầu bỗng nhiên hiện lên một đoạn âm áp hình ảnh, tựa hồ lại thấy được cái kia dung nhan tuyệt thế ở trước khi đi ngoái nhìn cười một tiếng, cùng cái kia như hoa lan trong cốc vắng thanh âm đối với hắn đầy cõi lòng trông đợi nói: "Người nhất định phải tới, ta sẽ một mực chờ người."

Huống Thiên Lăng trong tai một mực quanh quẩn câu nói này, hắn nắm thật chặt Thiên Thi Lệnh, mặt lộ vẻ kiên định nói: "Ta đã để cho nàng đợi lâu một ngàn năm, lúc này vô luận như thế nào đều muốn thành công!" Dứt lời bỗng nhiên đứng dậy, cất bước rời đi đại điện.

Kỳ thật luyện chế cương thi thân thể cùng luyện chế dương thi phương pháp không kém nhiều, đều là muốn lựa chọn một chỗ cực dương chỗ đến luyện chế. Chỉ bất quá cái trước là cảm thân thể của mình luyện chế thành cương thi, mà cái sau thì là cảm thi thể của người khác đến luyện chế cương thi.

Nhị trưởng lão Nghiêm Vinh nhận Huống Thiên Lăng trách phạt về sau, một người không phân ngày đêm thanh lý lên phía sau núi bãi tha ma, thể mà thật để hắn ở trong vòng ba ngày liền đem thanh lý được sạch sẽ, khiến cho chỗ này bãi tha ma nghiêm nhiên đổi một bộ cảnh tượng.

Khi Huống Thiên Lăng tới xem xét lúc, phát hiện nơi này đúng là biến thành một mảnh bãi cỏ. Trong đó còn trồng một số hoa hoa thảo thảo, thậm chí còn có mấy hàng đại thụ tôn lên lẫn nhau, màu xanh biếc dạt dào, sinh cơ bừng bừng, cùng lúc trước từ khi chỉ tưởng hình thành sự chênh lệch rõ ràng, một chút cũng nhìn không ra nơi này trước đó vẫn là một chỗ trải rộng thi cốt bãi tha ma.

Nhìn xem Nghiêm Vinh hơi có vẻ mặt mũi tiều tụy, Huống Thiên Lăng phi thường hài lòng nói: "Nghiêm trưởng lão, khổ cực."

Nghiêm Vinh chỉ tiết trả lời: "Tông chủ, thực không dám giấu giếm, thuộc hạ chỉ là phụ trách chăm bãi tha ma dọn dẹp một lần. Mà những này hoa cỏ cây cối, kỳ thật đều là môn hạ đệ tử ba ngày qua này cùng một chỗ hỗ trợ tài tới."

Huống Thiên Lăng nhẹ gật đầu, biết trong ba ngày này môn hạ đệ tử cơ hồ tất cả đều bận rộn việc này. Bọn hắn cũng là nghĩ tận khả năng xua tan rơi nơi này âm khí, thật sớm Nhật có thể bắt đầu luyện chế dương thi. Chỉ là chỉ có những này hoa cỏ cây cối, hiển nhiên còn không cách nào cảm nơi này biến thành một chỗ cực dương chỗ. Muốn luyện chế dương thi, kém cũng không chỉ là một điểm.

Bất quá Huống Thiên Lăng đã sớm ngờ tới điểm ấy, chỉ gặp hắn đối Khương Đào nói: "Khương trưởng lão, người chiếu bản tông trước đó đối người phân phó, để môn hạ đệ tử đi bày lên tới đi."

"Vâng, tông chủ." Khương Đào lĩnh mệnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tở* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Trận pháp xuống dốc nguyên nhân

Chương 8: Trận pháp xuống dốc nguyên nhân

Khương Đào lập tức mang theo môn hạ đệ tử bận bịu cùng đi, Nghiêm Vinh gặp bọn họ bưng lấy một đồng huyền thạch trong đó không ngừng trưng bày, có chút không hiểu hỏi: "Tông chủ, Khương trưởng lão đây là đang bày cái gì?"

Huống Thiên Lăng nói: "Tự Dương Trận."

"Tự Dương Trận?" Nghiêm Vinh lại hỏi: "Trận này làm gì dùng?"

Huống Thiên Lăng giải thích nói: "Nơi đây lâu dài bị âm khí bao phủ, mặc dù giờ phút này thanh lý đi thi thể, xua tán đi âm khí, nhưng muốn biến thành cực dương chỗ hiển nhiên rất không có khả năng. Cho nên bản tông để Khương trưởng lão bày xuống Tự Dương Trận, dùng cái này trận đến hấp thu thiên địa dương khí, tạo ra một cái cực dương chỗ tới."

Nghiêm Vinh giật mình nói: "Thì ra là thế, vẫn là tông chủ anh minh. Bất quá thuộc hạ chỉ nghe nói qua công kích trận pháp cùng phòng ngự trận pháp, nhưng từ chưa nghe nói qua trong trận pháp còn có thể có loại này hấp thu dương khí tác dụng, không biết trận này có được hay không?"

Huống Thiên Lăng biết, Nghiêm Vinh sở dĩ chỉ nghe nói qua hai loại thường thấy nhất trận pháp, đó là bởi vì Huyền Châu Đại Lục liên quan tới trận pháp điển tịch cực kỳ thưa thớt, với lại truyền lưu thể gian cơ bản đều vẫn là thường thấy nhất công kích trận pháp cùng phòng ngự trận pháp. Những cái kia có mê ảo, hấp thu, tăng lên mấy người tác dụng trận pháp căn bản cũng không có trên đại lục xuất hiện qua.

Về phần tại sao có thể như vậy, đoán chừng cũng liền Huống Thiên Lăng biết được rõ ràng nhất.

Cái này còn muốn ngược dòng tìm hiểu đến hơn một nghìn năm trước đó, lúc ấy Huyền Châu Đại Lục bên trên có một cái thế lực cường hoành tông môn —— Huyền Trận Tông. Nay tông lấy trận pháp sở trường, cực kỳ bá đạo ngang ngược, đúng là tiêu diệt cái khác cũng lấy trận pháp sở trường tông môn, trở thành một nhà độc đại, đến tận đây oanh động đại lục. Kỳ tông chủ Thiên Trận Tử tự ngạo cuồng vọng, với lại cực kỳ si mê với trận pháp, đúng là sáng chế một cái hắc cho rằng đương kim Thiên Hạ không người có thể từ bên trong sống sót mà đi ra ngoài Mê Thiên Sát trận.

Lúc đó Huống Thiên Lăng đúng lúc tới gặp nhau, ở trong còn phát sinh đụng chạm không nhỏ, thế là liền động lên tay. Trong lúc đó, Huống Thiên Lăng nói Thiên Trận Tử Mê Thiên Sát Trận chỉ là hư danh, căn bản không được hắc. Thiên Trận Tử lúc này giận dữ, lập tức liền nói, chỉ cần Huống Thiên Lăng có thể theo Mê Thiên Sát trong trận đi tới, vậy hắc tử đó liền không còn đụng trận pháp, càng là lập tức liền giải tán hắc tông môn.

Bởi vậy có thể thấy được, hắc đối với mình sáng lập ra trận pháp này đến cỡ nào tự tin.

Chỉ là kết quả lại là vượt quá Thiên Trận Tử dự kiến, Huống Thiên Lăng thế mà thật theo Mê Thiên Sát trong trận đi ra. Mặc dù mang theo bị thương, nhưng là bình yên vô sự. Thiên Trận Tử thấy thế, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin, không ngừng lắc đầu, đúng là không muốn tiếp nhận sự thực như vậy. Huống Thiên Lăng gặp hắc tâm thần thất thủ, thế là cực điểm chểnh mảng, đến cuối cùng quả thực là cảm Thiên Trận Tử cho nói điên rồi.

Một đời trận pháp đại sư, bị Huống Thiên Lăng nói đến biến thành bị điên. Ở hắc cũng không thể đoán được tình huống dưới, Thiên Trận Tử thế mà đối với trận pháp sinh ra cực lớn bài xích. Phàm là có trận pháp ở địa phương, hắc tất phá đi. Phàm là sẽ bày trận pháp người, hắc tất phải giết. Lấy tu vi của hắc, tăng thêm hắc Mê Thiên Sát trận, cơ bản gặp được hắc người đó là một con đường chết.

Về sau Thiên Trận Tử thậm chí ở tông môn của mình bên ngoài bày xuống Mê Thiên Sát trận, đem hắc môn hạ đệ tử đều đồ sát. Một cái cường hoành tông môn bởi vậy biến mất ở Huyền Châu Đại Lục bên trên, những cái kia trận pháp điển tịch cũng tất cả đều bị Thiên Trận Tử cho tiêu hủy được sạch sẽ. Mà hắc ở cảm tông môn của mình hủy đi về sau, từ đó mai danh ẩn tích, không còn có trên đại lục xuất hiện qua.

Từ nay về sau, trận pháp trên Huyền Châu Đại Lục mai một đi, thật giống như không lâu sau Thiên Thi tông, cũng không có xuất hiện nữa một cái tương đối lợi hại trận pháp, đồng thời cũng không còn lại xuất hiện qua một cái cường thế hơn trận pháp tông môn.

Huống Thiên Lăng thu hồi suy nghĩ, cũng không có trực tiếp trả lời Nghiêm Vinh, mà là đạo một câu: "Có thể thực hiện hay không, chờ sau đó liền biết."

Thế là Nghiêm Vinh đành phải kiên nhẫn chờ đợi, một lát sau, hắc gặp Khương Đào rốt cục bày đặt hoàn tất, đi vào Huống Thiên Lăng bên cạnh nói: "Tông chủ, đã sắp."

Chỉ gặp trên đồng cỏ dùng huyền thạch bày đặt lên một cái cổ quái đồ án, Nghiêm Vinh điểm một cái, tổng cộng là 118 khối huyền thạch, trong đó hạ phẩm huyền thạch 100 khối, trung phẩm huyền thạch 18 khối. Cái này đã là trừ bỏ theo Nguyệt Hạ Tông nơi đó vơ vét tới huyền thạch bên ngoài, Thiên Thi tông cơ hồ toàn bộ huyền thạch số lượng dự trữ.

Huống Thiên Lăng nhìn thoáng qua, gật đầu nói: "Được rồi, dùng bản tông dạy người pháp quyết, hiện tại khởi động trận pháp." Bởi vì tu vi hoàn toàn không có, không cách nào sử dụng Huyền Khí, cho nên chỉ có thể để Khương Đào đại lao.

"Vâng, tông chủ."

Khương Đào lên tiếng, đón lấy hai tay nhanh chóng kết một cái huyền ấn, trong miệng nói lầm bầm. Chỉ chốc lát sau, những cái kia huyền thạch dần dần tỏa ra ánh sáng, ở mọi người ánh mắt kinh ngạc nhìn soi mói, quang mang càng ngày càng sáng, đem người ánh mắt.

"Khải!"

Khương Đào quát khẽ một tiếng, quang mang lóe lên liền biến mất, đem vào tất cả mọi người nhìn không được nhắm hai mắt lại. Đợi bọn hắc khi mở mắt ra, phát hiện vừa mới những cái kia huyền thạch thế mà đều không thấy bóng dáng, mà cái kia đồ án lại như cũ tồn tại, chỉ bất quá giờ phút này đã là thật sâu khắc ở trên mặt đất, có thể thấy rõ ràng, giống như là bị người dùng lợi khí khắc đi ra.

Làm xong những này, Khương Đào hơi có chút thở hổn hển, hiển nhiên là vừa mới ở khởi động trận pháp thì tiêu hao không ít Huyền Khí. Bất quá hắc lại là không thèm để ý chút nào, ngược lại dần dần nở một nụ cười. Bởi vì hắc cảm giác được giữa thiên địa, cái kia vô hình dương khí bắt đầu chậm rãi tụ đến.

"Cái này. . ."

Nghiêm Vinh cùng Khương Đào, cũng cảm thấy điểm ấy, lập tức há hốc mồm, một bộ không thể tin được dáng vẻ. Lại nhìn cái khác môn hạ đệ tử, cũng là lộ ra vẻ hưng phấn.

Ở đây bên trong cũng liền Huống Thiên Lăng không có biểu hiện ra một tia kinh ngạc, bởi vì cái này đã sớm ở trong dự liệu của hắc. Mặc dù hắc so ra kém năm đó Thiên Trận Tử, nhưng tự hắc đối với trận pháp mà nói cũng là có nhất định tạo nghệ. Chỉ là một cái Tự Dương Trận, thực sự không tính là gì.

"Tông chủ, chúng ta thành công, không biết trận pháp này có thể duy trì bao lâu?" Khương Đào mang theo hưng phấn ngữ khí hỏi.

Huống Thiên Lăng trả lời: "Lần thứ nhất mở ra trận pháp, huyền thạch tiêu hao sẽ khá lớn, bất quá cũng có thể duy trì một tháng khoảng chừng, về sau đại khái mỗi ba ngày thả một khóa hạ phẩm huyền thạch ở trong mắt trận liên có thể một mực duy trì."

"Cái kia đại khái bao lâu có thể đem nơi này biến thành cực dương chỗ?" Khương Đào lại hỏi.

Huống Thiên Lăng lần nữa trả lời: "Mặc dù cái này Tụ Dương Trận hấp thu dương khí tốc độ chậm một điểm, bất quá liên mảnh này bãi cỏ diện tích mà nói, tin tưởng không được bao lâu thời gian, đoán chừng cũng liền ở sau năm ngày đi."

"Năm ngày. . ."

Khương Đào lẩm bẩm một tiếng, nghĩ đến Thiên Lưu Tông lúc nào cũng có thể tới vì Nguyệt Hạ Tông báo thù, trong lòng không khỏi lộ ra cực kỳ lo lắng, nhện không được hỏi: "Tông chủ, liền không thể để nó hấp thu càng nhanh một chút sao?"

Huống Thiên Lăng minh bạch trong lòng của hắn sầu lo, bất quá trận này chính là dùng một đồng hạ phẩm huyền thạch cùng mười mấy khóa trung phẩm huyền thạch bày ra tới, tăng thêm khai trận người Khương Đào tu vi lại chỉ có khí Huyền Cảnh trung kỳ, có thể có dạng này hấp thu tốc độ đã rất tốt, muốn nhanh hơn chút nữa trừ phi có một cái cao tu vi người đến thôi động nó.

Ngay tại Huống Thiên Lăng chuẩn bị trả lời Khương Đào vấn đề lúc, chỉ gặp nơi xa bỗng nhiên chạy tới một cái Thiên Thi tông đệ tử, mặt lộ vẻ bối rối, vừa đến Huống Thiên Lăng trước mặt liền gấp giọng kêu lên: "Tông chủ, việc lớn không tốt, Thiên Lưu Tông người đến!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Thiên Lưu Tông người tới

Chương 9: Thiên Lưu Tông người tới

Này đệ tử vừa mới hồi báo xong, Huống Thiên Lăng ngược lại là không có hiện ra một vẻ bối rối, ngược lại là Khương Đào biến sắc, trừng lên hai mắt gấp giọng hỏi: "Cái gì? Thiên Lưu Tông nhanh như vậy đánh tới? Bọn hắn phải bao nhiêu người tới?"

Đệ tử kia trả lời: "Bọn hắn chỉ ba người."

"Ba người?"

Khương Đào nghe nói sững sờ, làm sao cũng không nghĩ ra đối phương thế mà chỉ phải ba người tới, chẳng lẽ bọn hắn coi là chỉ dùng đến ba người là có thể đem ta tông diệt sạch? Đây cũng quá can rở, quá không đem ta Thiên Thi Tông để ở trong mắt.

Khương Đào trầm mặt nhắc nhở: "Tông chủ, lai giả bất thiện (*)."

Nghiêm Vinh nhíu mày, mặc dù không có mở miệng, nhưng nhìn nó sắc mặt hiển nhiên cũng là như thế cho rằng.

Huống Thiên Lăng thần sắc đạm mạc, quét một vòng ở đây đệ tử, gặp bọn họ mỗi một cái đều là kinh hoàng luống cuống đáng vẽ, không khỏi khiến trách quát mắng: "Nhìn các ngươi, chỉ là một cái Thiên Lưu Tông mà thôi, người còn không có đánh tới đâu, liền đem các ngươi sợ đến như vậy, còn thể thống gì? Đều cho bản tông tính lại một điểm, đừng để người chế giễu!"

Nghe xong lời này, Khương Đào cùng Nghiêm Vinh không khỏi nhìn nhau, đều là thấy được trong mắt đối phương một tia xấu hổ. Chúng ta tông chủ cũng còn không vội đâu, ngược lại là mình những này môn hạ đệ tử hoảng thành một đoàn, thật sự là không có thành tựu.

"Khương Đào, Nghiêm Vinh!" Huống Thiên Lăng kêu lên.

"Có thuộc hạ!" Hai người tranh thủ thời gian đáp.

Huống Thiên Lăng nhìn xem hai người bọn họ nói: "Theo bản tông ra ngoài gặp một lần cái này Thiên Lưu Tông."

Nói xong, đi đâu rồi đi, hai vị trưởng lão theo sát phía sau.

Thiên Thi Tông, hội nghị đại diện.

Khi Huống Thiên Lăng mang theo hai vị trưởng lão đi vào đại điện lúc, phát hiện trong đại điện đang có ba người chờ đợi ở đây. Một cái là nam tử trung niên, ngồi ngay ngắn ở bên tay trái trên cùng trên ghế, chính nhân nhà thường thức trà. Sau người phân biệt đứng đây một nam một nữ, đều là thanh niên, từng người đeo một thanh trường kiếm, thần sắc kiêu căng, một bộ cao cao tại thượng bộ dáng.

Bọn hắn thấy một lần Huống Thiên Lăng mấy người đi ra, đứng đó tuổi trẻ nữ tử lập tức mân mê miệng, bất mãn lắm bầm nói: "Thiên Thi Tông chỉ là một cái hạ đẳng tông môn, thật đúng là kiêu ngạo thật lớn, thế mà để cho chúng ta chờ lâu như vậy, thật sự là không có cấp bậc lễ nghĩa."

Thanh âm của nàng mặc dù không lớn, nhưng là có thể tình tường truyền vào trong tai của mỗi một người tại chỗ. Khương Đào cùng Nghiêm Vinh nghe xong lời này, không khỏi nhủ mảy, hiện lên một tia không vui. Mà Huống Thiên Lăng thì là như không nghe đến, trực tiếp lựa chọn không nhìn. Đối với loại tiểu nhân vật này, còn không có tư cách để hắn vì đó động khí.

Huống Thiên Lăng đi thẳng tới tông chủ trên bảo tọa ngồi xuống, hướng trung niên nam tử kia chấp tay nói: "Tại hạ Thiên Thi Tông tông chủ Huống Thiên Lăng, không biết Thiên Lưu Tông hôm nay đại giá quang lâm, có gì muốn làm?"

Trung niên nam tử kia cũng không chấp tay đáp lễ, mà là tự lo uống một hớp trà, đem chậm rãi buông xuống, lúc này mới chậm rãi trả lời: "Huống tông chủ đứng không, tại hạ Thiên Lưu Tông Hà Chính Miêu, lần này tới có hai chuyện. Chuyện làm thứ nhất a, liên là muốn hỏi một chút, mấy ngày trước Nguyệt Hạ Tông đến đây người tông bái phỏng, cho tới bây giờ một mực tin tức hoàn toàn không có, không biết người tông có thể hay không cho ta một lời giải thích đâu?"

Hà Chính Miêu cứ chỉ hành vi có thể nói là cực kỳ không có lễ phép, với lại trong lời nói thậm chí còn mang theo một loại chất vấn giọng điệu, hoàn toàn không có đem Huống Thiên Lăng cái này Thiên Thi Tông tông chủ để vào mắt.

Thiên Thi Tông bên này, hai vị Thiên Thi Tông trưởng lão thấy đối phương quả nhiên là vì Nguyệt Hạ Tông sự tình mà đến, trong lòng không khỏi run lên, âm thầm cảnh giác lên. Bất quá bọn hắn càng nhiều vẫn là tức giận tại đối phương loại này ngạo mạn vô lễ hành vi, lập tức trầm mặt từ Khương Đào mở miệng trả lời: "Các hạ lời này là có ý gì? Chẳng lẽ hoài nghi là chúng ta cầm Nguyệt Hạ Tông thế nào?"

Vừa dứt lời, Hà Chính Miêu người sau thanh niên trẻ tuổi kia lập tức nhin không được quát: "Liên là hoài nghi các người lại như thế nào? Sư tôn ta hỏi các người lời nói, nhanh lên theo thực đưa tới, bằng không hậu quả tự phụ!"

Bên cạnh cô gái trẻ tuổi lập tức nói tiếp: "Đứng đây, nhanh lên đưa tới, nếu không cũng đừng trách chúng ta không khách khí."

Hai người đang khi nói chuyện, thần sắc kiêu căng, không ai bị nổi, nào có một điểm cảm Thiên Thi Tông để vào mắt.

Nghiêm Vinh thấy thế, lên tiếng quát: "Các người hai cái tiểu bối, nơi này nào có các người tư cách nói chuyện, mau mau im miệng!"

Nam tử trẻ tuổi không chỉ có không có im miệng, ngược lại càng thêm lớn tiếng nói: "Hừ! Chúng ta đại biểu Thiên Lưu Tông mà đến, làm sao lại không có tư cách rồi?"

"Người!"

Nghiêm Vinh bị nam tử trẻ tuổi kia đánh đến nhất thời nghẹn lời, lập tức mặt liền đỏ lên. Đúng a, người ta là đại biểu Thiên Lưu Tông mà đến, mặc kệ hắn ở Thiên Lưu Tông bên trong là thân phận gì, tối thiểu lại tới đây vậy hắn liền là đại biểu Thiên Lưu Tông. Nếu như hắn không nói chuyện tư cách, đó không phải là biểu thị Thiên Lưu Tông không có cùng hắn Thiên Thi Tông tư cách nói chuyện rồi?

Nghĩ đến đây, Nghiêm Vinh nào còn dám ra lại dạy bằng lời giáo huấn đối phương.

Lúc này, Huống Thiên Lăng bỗng nhiên mở miệng nói: "Nếu biết mình là đại biểu Thiên Lưu Tông, vậy thì hắn là khiêm tốn một chút. Ở đây hô to gọi nhỏ, để cho chúng ta còn tưởng rằng người Thiên Lưu Tông dạy dỗ từ đều là bộ này chợ búa đức hạnh đây."

Nam tử trẻ tuổi kia nghe xong lời này, lập tức cả giận nói: "Người nói cái gì!"

Huống Thiên Lăng nghiêng đầu nói: "Bản tông nói lớn tiếng như vậy người còn không có nghe được? Chẳng lẽ lỗ tai không dùng được?"

"Người!"

Lúc này ngược lại là nam tử trẻ tuổi bị tức phải nói không ra lời nói đến, một bên cô gái trẻ tuổi thấy thế, lập tức giúp đỡ nói: "Sư huynh, không cần khách khí với bọn họ, để bọn hắn mở mang kiến thức một chút chúng ta Thiên Lưu Tông lợi hại!" Nói đúng là rút ra sau lưng sau trường kiếm, muốn cùng đó động thủ.

Lần này Hà Chính Miêu rốt cục lên tiếng quát: "Hồ nháo! Còn không đem thanh kiếm thu lại!"

Chính mình cái này đệ tử thật đúng là không có phân tặc, mặc dù chúng ta không có đem cái này hạ đẳng tông môn để vào mắt, thế nhưng là cũng không thể ở trên địa bàn của người ta cùng bọn hắn động thủ a. Minh cái này cũng chỉ có ba người, nếu là chọc tới bọn hắn, vạn nhất bọn hắn hạ sát thủ làm sao bây giờ? Lại nói, mình lần này tới thế nhưng là mang theo nhiệm vụ tới.

Gặp sư tôn mở miệng quát bảo ngưng lại, cô gái trẻ tuổi lúc này mới không cam lòng thu hồi trường kiếm, đứng ở nơi đó một mặt không vui.

Nam từ trẻ tuổi kia lập tức mở lời an ủi nói: "Sur muội, không cần chấp nhặt với bọn họ, một cái hạ đẳng tông môn mà thôi, nào có tư cách để ngươi động khí."

Cô gái trẻ kia gật đầu nói: "Sur huynh nói đúng, hạ đẳng tông môn, ta mới chẳng thèm cùng bọn họ sinh khí."

Hai người đối thoại thanh âm không có tận lực đè thấp, tự nhiên rõ ràng truyền vào Huống Thiên Lăng đám người trong tai. Bất quá Huống Thiên Lăng lại là không nổi thanh sắc, lần nữa lựa chọn không nhìn.

Hà Chính Miêu cũng mặc kệ chính mình hai cái này đệ tử, mà là nhìn về phía Huống Thiên Lăng nói: "Hướng tông chủ, ngươi vẫn chưa trả lời tại hạ vấn đề mới vừa rồi đây."

Hướng Thiên Lăng nhìn lại lấy hần nói: "Ngươi nói là Nguyệt Hạ Tông sao? Bọn hần trước đó hoàn toàn chính xác tới qua, bất quá cũng không phải là trong miệng ngươi nói bái phỏng, mà là muốn đến cướp ta sơn môn, muốn chiếm thành của mình. Đối với cách làm này, ta tông đương nhiên sẽ không thỏa hiệp. Cho nên bản tông cùng Nguyệt Hạ Tông tông chủ Nhạc Du Sơn tiến hành một trận tỷ thí, hện xong người nào thắng liền có thể chiếm được núi này."

Nói đến đây, Huống Thiên Lăng bỗng nhiên ngừng lại, Hà Chính Miêu lập tức lên tiếng hỏi: "Kết quả kia như thế nào?"

Hướng Thiên Lăng khẽ mỉm cười nói: "Kết quả? Ngươi không phải nhìn thấy, bản tông hiện tại ngồi ở chỗ này nói chuyện cùng ngươi, ngươi cho rằng kết quả như thế nào?"

Hà Chính Miêu lập tức cả kinh nói: "Ngươi đem Nhạc Du Sơn giết?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Hỉ Lệnh

Chương 10: Hỉ Lệnh

Nhạc Du Sơn đích thật là bị Huống Thiên Lăng cho giết chết, thậm chí còn bị diệt toàn bộ tông môn. Bất quá hần đương nhiên sẽ không phạm ngốc thừa nhận, mà là viện cái lý do nói: "Ngươi nói đùa, bản tông ngược lại là rất muốn giết hần, đáng tiếc còn không có cái năng lực kia. Lại nói, bản tông cũng biết Nguyệt Hạ Tông chính là người Thiên Lưu Tông cấp dưới tông môn. Nếu là giết hần, chắc hẳn ngươi Thiên Lưu Tông cũng là sẽ không đồng ý."

Hà Chính Miêu cảm thấy lời này có lý, liền Thiên Thi Tông thực lực, Thiên Lưu Tông muốn diệt nó tuyệt đối là chuyện dễ như trở bàn tay. Bất quá mình nghe nói Thiên Thi Tông tông chủ tu vi cũng liền đang gần Huyền Cảnh hậu kỳ, sao có thể đánh thắng Hóa Huyền Cảnh sơ kỳ Nhạc Du Sơn đâu? Đúng rồi, Thiên Thi Tông tựa hồ là lấy luyện thi vi sở trường, khẳng định là Huống Thiên Lăng lấy cương thi tương trợ mới đánh thắng Nhạc Du Sơn.

Bất kể như thế nào, mình tìm tới Nhạc Du Sơn hỏi một chút chẳng phải sẽ biết? Thế là Hà Chính Miêu hỏi: "Vậy ngươi biết Nguyệt Hạ Tông đi nơi nào?"

Hướng Thiên Lăng lắc đầu nói: "Cái này không được biết rồi, bất quá bản tông giống như nghe Nhạc Du Sơn nói, hần tiếp tục đi địa phương khác tìm sơn môn đặt chân. Bản tông kỳ quái, Nguyệt Hạ Tông thế nhưng là quý tông cấp dưới tông môn, làm sao lại còn không có sơn môn có thể đặt chân đâu?"

Hà Chính Miêu uống một ngụm trà nói: "Cái này sao, muốn nói với ngươi cũng không sao, Kỳ Nguyệt xuống tông bản tọa lạc ở Minh Nguyệt Sơn, đáng tiếc Minh Nguyệt Sơn ở mấy ngày trước bỗng nhiên phát sinh đồ sộ, dẫn đến Nguyệt Hạ Tông sơn môn bị hủy, dưới sự bắt buộc đành phải cử tông di chuyển."

Hướng Thiên Lăng câu lên nụ cười nói: "Thì ra là thế, cái này Nguyệt Hạ Tông cũng coi như không may, ngọn núi đồ sộ sự tình thế nhưng là ngàn năm khó gặp một lần đây. Bất quá ngay cả như vậy, hần Nguyệt Hạ Tông cũng không nên cảm chủ ý đánh tới ta tông trên đầu, ta tông cũng không phải hần Nguyệt Hạ Tông có thể cầm xuống."

Hà Chính Miêu đã hoàn toàn tin tưởng Huống Thiên Lăng, Nguyệt Hạ Tông tất nhiên không cách nào chiếm lĩnh nơi này, như vậy hoàn toàn chính xác rất có thể đến địa phương khác tiếp tục đi đoạt chiếm sơn môn. Nhạc Du Sơn cũng thật là vô dụng, chỉ là một cái Thiên Thi Tông thế mà cũng đấu không lại, uổng nó vẫn là Thiên Lưu Tông cấp dưới tông môn đâu, thật sự là bị nó mất hết mặt mũi.

Hà Chính Miêu cười ha ha, không muốn tại việc này bên trên làm tiếp dây dưa, thế là lập tức chuyển đề tài nói: "Tất nhiên hướng tông chủ không biết Nguyệt Hạ Tông hạ lạc, như vậy tại hạ đành phải mình đi tìm. Bất quá trước đó, tại hạ còn có kiện sự tình thứ hai muốn nói với ngươi."

Huống Thiên Lăng nói: "Xin lắng tai nghe."

Hà Chính Miêu bỗng nhiên từ trong ngực xuất ra một cái lệnh bài màu đỏ nói: "Đây là ta tông Hi Lệnh, một tháng sau, ta tông Thiếu chủ sắp thành hôn, hiện rộng rãi mời tứ phương đến đây chứng kiến Thiếu chủ thành hôn này lễ phép. Ngươi Thiên Thi Tông cũng ở danh sách mời, hôm nay đặc biệt từ tận hạ tới cáo tri." Nói cầm Hi Lệnh đưa ra ngoài.

Nghiêm Vinh đi qua tiếp đến đưa cho Huống Thiên Lăng, Huống Thiên Lăng cầm trong tay xem xét, chỉ gặp cái này mai Hi Lệnh một mặt khắc lấy một cái song hỷ này chữ, mặt khác phía trên khắc lấy Thiên Lư Tông tông tên, nó xuống thì là khắc hai cái người mới danh tự, phân biệt là tân lang lục nham cùng tân nương Thanh Y, đồng thời còn phụ lên thành thân ngày.

Phát Hi Lệnh về sau, Hà Chính Miêu cũng không muốn ở đây lưu thêm, lập tức đứng lên nói: "Huống tông chủ, sự tình đã xong, cái này cáo từ."

Huống Thiên Lăng cũng không đứng dậy đưa tiễn, chỉ là nhàn nhạt nói một câu: "Đi tốt, thứ cho không tiễn xa được."

Hà Chính Miêu lông mày nhíu lại, không nghĩ tới Thiên Thi Tông lại dám không nhiệt tình đưa tiễn, như thế lãnh đạm. Lập tức trên mặt hiện lên một tia không vui, bải xuống ống tay áo, quay người bước nhanh mà rời đi. Sau người hai tên đệ tử theo sát phía sau, cô gái trẻ kia ở trước khi đi nhìn không được hừ một tiếng, để bày tỏ thông suốt mình đối Thiên Thi Tông bất mãn. Mà nam tử trẻ tuổi kia thì là lời gì cũng không nói, bất quá lại là nổi lên một tia ngạo mạn ý cười, tựa hồ muốn nói ngươi Thiên Thi Tông cách cái chết không xa.

Chờ Thiên Lư Tông ba người sau khi rời đi, Nghiêm Vinh lập tức lên tiếng nổi giận mắng: "Đồ hỗn trướng! Hai cái này tiểu bối chẳng qua là Thiên Lư Tông đệ tử đáng nhất đệ tử, thế mà cũng dám ở trước mặt chúng ta lớn lối như thế làm càn, lão tử thật hận không thể một chương võ chết bọn hắn!"

Khương Đào cũng là tức giận không chịu nổi nói: "Còn có cái kia Hà Chính Miêu, nhìn hắn đối tông chủ là thái độ gì, đơn giản hỗn trướng đến cực điểm!"

Huống Thiên Lăng ngữ khí bình thản nói: "Tốt, các ngươi không đáng cùng những người này sinh khí. Bọn hắn dám phách lối như vậy, đó là bởi vì bọn hắn là Thiên Lư Tông đệ tử. Cho dù bọn họ thân phận thấp, tu vi không chịu nổi, nhưng bọn hắn có Thiên Lư Tông làm chỗ dựa, đây chính là bọn họ ở bên ngoài dám lớn lối như vậy vốn liếng. Nếu các ngươi không muốn bị người như vậy ức hiếp, vậy thì cố gắng tăng lên tu vi của mình, nghĩ biện pháp lớn mạnh ta tông. Chỉ cần ngươi tông môn đủ cường đại, như vậy người khác dù cho tu vi so ngươi cao hơn, cũng không dám đối với ngươi như vậy, thậm chí còn có thể a dua nịnh hót, đủ kiêu nịnh nọt."

Khương Đào thâm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ nói: "Tông chủ nói rất đúng, nay Thiên Như quả đổi thành ta nhóm là trung đẳng tông môn, mà bọn hắn là hạ đẳng tông môn, vậy bọn hắn khẳng định khúm núm, ngay cả cái rắm cũng không dám thả một cái."

Nghiêm Vinh lập tức nói tiếp: "Vậy chúng ta liền tăng thực lực lên, siêu việt Thiên Lư Tông, đến lúc đó để cho chúng ta đệ tử đi hắn tông môn, cũng tốt thật là phách lối một lần."

Khương Đào tức giận nói: "Nghiêm trưởng lão, ngươi đây là cái gì chí hướng, muốn ta Thiên Thi Tông bây giờ được về thượng thừa luyện thi phương pháp, lớn mạnh tông môn đã là ở trong tầm tay, chỉ là một cái Thiên Lư Tông đâu còn sẽ đặt tại trong mắt."

Nghiêm Vinh gãi đầu một cái nói: "Khương trưởng lão nói rất đúng."

Khương Đào lại đối Huống Thiên Lăng nói: "Tông chủ, lần này cái này Hà Chính Miêu tới qua về sau, chắc hẳn hẳn là sẽ không lại hoài nghi đến trên đầu chúng ta a?"

Huống Thiên Lăng nói: "Vậy cũng chưa chắc, bọn hắn nếu là một mực tìm không thấy Nguyệt Hạ Tông, sớm muộn sẽ hoài nghi đến trên đầu của chúng ta. Bất quá dưới mắt Thiên Lư Tông Thiếu chủ đại hôn, rộng rãi mời tứ phương, muốn đến trong lúc này bọn hắn là không rảnh đi tìm Nguyệt Hạ Tông, chúng ta tối thiểu còn một tháng nữa thời gian có thể chuẩn bị."

Khương Đào gật đầu nói: "Trong một tháng này chúng ta nhất định phải tận khả năng tăng lên thực lực, lấy ứng đối Thiên Lư Tông lửa giận. Chỉ là tông chủ, cái này Thiên Lư Tông Thiếu chủ đại hôn, chúng ta là đi cũng không đi?"

Huống Thiên Lăng nhìn thoáng qua trong tay Hi Lệnh, còn chưa mở miệng, Nghiêm Vinh liền trước nói: "Tất nhiên Thiên Lư Tông cố ý phái người đến đây phát Hi Lệnh, nếu là chúng ta không đi, sợ là sẽ phải chọc giận Thiên Lư Tông. Cho nên theo ta thấy cái này đi vẫn là muốn đi, với lại đi qua sau chúng ta còn có thể từ đó xem xét một chút Thiên Lư Tông thực lực tình huống, chuẩn bị Vạn đo."

Khương Đào gật gù đầu, cảm thấy nói có lý.

Tầng Thi Sơn dưới, Hà Chính Miêu sư đồ ba người rời đi Thiên Thi Tông, tiếp tục tiến về địa phương khác đưa Hi Lệnh, ở trong cô gái trẻ kia nhìn không được nói: "Sư tôn, cái này cái gì Thiên Thi Tông thật là khiến người sinh chán ghét, nếu không chúng ta gọi tới tông môn đệ tử, trực tiếp đem san bằng tốt."

Hà Chính Miêu quát lớn: "Ồ nháo! Ngươi cho rằng diệt một cái tông môn là ngươi tưởng tượng được dễ dàng như vậy sao? Vừa mới vì sư còn chưa nói ngươi đây, ở địa bàn của người ta liền dám rút kiếm cùng tông chủ động thủ, ngươi thật sự là càng ngày càng làm càn!"

Nam tử trẻ tuổi kia gặp sư tôn nổi giận, lập tức khuyên can nói: "Sư tôn bớt giận, sư muội vừa mới đây cũng là vì muốn giúp đệ tử ra mặt mới có thể như thế. Cái kia Thiên Thi Tông quả thực là không biết điều, thế mà ở sư tôn trước mặt như thế khinh thường, lúc gần đi ngay cả đưa đều không tặng một chút, thật sự là đáng giận."

Hà Chính Miêu hai mắt nổi lên một tia hàn quang nói: "Một cái hạ đẳng tông môn cũng dám ở ta Thiên Lưu Tông trước mặt như thế tự cao tự đại, đích thật là không biết điều. Bất quá việc này tạm thời trước buông xuống, chờ đợi lần này Thiếu chủ đại hôn về sau, vì sự nhất định sẽ tới để bọn hán đẹp mắt."

Nói lên Thiếu chủ hôn sự, cô gái trẻ kia không khỏi phàn nàn nói: "Nói đến Thiếu chủ cũng thật là, mới nhận biết nữ nhân kia một tháng thời gian, thế mà liền muốn cưới nàng làm vợ. Cái kia nữ có tài đức gì? Đúng là được Thiếu chủ như thế ưu ái."

Trong lời nói mang theo một tia chua chua hương vị, nghe được nam tử trẻ tuổi kia không khỏi cau mày nói: "Su muội, đây là Thiếu chủ lựa chọn, người cũng đừng oán trách. Nữ tử kia mặc dù lai lịch không rõ, thế nhưng thật là xinh đẹp Thiên Tiên, tin tưởng là cái nam nhân đều sẽ đối nàng động tâm. Ta nhìn người vẫn là không nên suy nghĩ lung tung, người cùng Thiếu chủ là không thể nào."

Cô gái trẻ kia khẽ nói: "Nếu không phải cái kia Hồ Mị Tử bỗng nhiên xuất hiện, ta sẽ không có cơ hội? Tông chủ cũng vậy, làm sao lại đáp ứng Thiếu chủ cùng nữ nhân này thành hôn đâu? Làm hại chúng ta còn muốn không chối từ khổ cực đi ra phát Hi Lệnh, ngấm lại liền tức giận."

Hà Chính Miêu lên tiếng nói: "Tốt, không được tại phía sau nghị luận tông chủ, chúng ta còn có thật nhiều tông môn không có đi, được tăng thêm tốc độ." Nói xong ba người dần dần từng bước đi đến, rất nhanh liền rời đi Táng Thi Sơn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Toàn tông luyện thi

Chương 11: Toàn tông luyện thi

Táng Thi Sơn phía sau núi.

Hôm nay đã là Tự Dương Trận mở ra sau ngày thứ năm, giờ phút này phiên bãi cỏ so với năm ngày trước lộ ra càng thêm thanh thúy tươi tốt, xanh tươi tươi tốt, chim hót hoa nở, một bộ sinh cơ dạt dào cảnh tượng.

Thiên Thi Tông đệ tử nhìn thấy nguyên bản bãi tha ma biến thành bộ dáng này, đều là kinh ngạc không thôi, đồng thời cũng là lộ ra cực kỳ hưng phấn. Bởi vì hôm nay chính là cực dương chỗ hình thành ngày, từ nay về sau, Thiên Thi Tông liền có thể bắt đầu ở này luyện chế dương thi.

Huống Thiên Lăng cảm nhận được nơi này nồng đậm vô cùng dương khí, lộ ra vẻ hài lòng, cửa đối diện xuống đệ tử lớn tiếng nói: "Mấy ngày nay bản tông đã đem dương thi phương pháp luyện chế truyền thụ cho các người, giờ phút này cực dương chỗ đã hình thành, các người riêng phần mình mang một cỗ thi thể đi qua luyện chế đi."

Huống Thiên Lăng trong miệng thi thể chính là chỉ Nguyệt Hạ Tông đệ tử thi thể, về phần bãi tha ma trước đó thi thể, bởi vì tàn khuyết không đầy đủ, cho nên cũng liền bỏ đi không cần. Mà Thiên Thi Tông nguyên bản những cương thi kia, bởi vì đều là Âm Thi, không có tác dụng lớn, nếu là đem chuyển hóa làm dương thi, tương đối phí sức, còn không bằng luyện chế lại một lần tới dễ dàng.

Thiên Thi Tông luyện chế cương thi đều là lấy từ hán người thi thể, luyện chế sau cương thi đẳng cấp cùng thi thể khi còn sống tu vi có trực tiếp liên hệ. Ti như thi thể khi còn sống là khí Huyền Cảnh tu vi, như vậy luyện chế thành cương thi sau liền là cùng đem đối ứng đồng thi. Đồng thi có thể tấn thăng làm Ngân Thi, điều kiện tiên quyết là người luyện thi tu vi cũng phải đạt tới đem đối ứng Hóa Huyền Cảnh mới được.

Thiên Thi Tông giờ phút này cũng liền hai vị trưởng lão đạt đến khí Huyền Cảnh, cho nên Huống Thiên Lăng cảm Nguyệt Hạ Tông trong đó hai vị trưởng lão thi thể cho bọn hán, để bọn hán luyện chế thành đồng thi. Trước đó Nghiêm Vinh mặc dù là cái trưởng lão, nhưng bởi vì vừa mới tấn thăng không lâu, cho nên trong tay cũng không có đồng thi, bây giờ lập tức liền có thể có được một bộ, hơn nữa còn là dương thuộc tính đồng thi, trong lòng tất nhiên là đầy cõi lòng chờ mong.

Giờ phút này, chỉ gặp môn hạ đệ tử ở nhị trưởng lão Nghiêm Vinh dẫn đầu xuống đều tự tìm một khối đất trống, đào đất chôn xác về sau, nhỏ vào một giọt máu tươi ở chôn xác thổ nhưỡng bên trên, đón lấy liền ngồi xếp bằng trên đó, hai mắt nhắm lại, trong tay kết lấy một cái huyền ấn, nhao nhao bình tĩnh lại bắt đầu luyện chế lên dương thi.

Chờ đợi những môn hạ đệ tử đều tiến nhập trạng thái tu luyện về sau, phía sau núi cũng liền chỉ còn lại có Huống Thiên Lăng cùng Khương Đào hai người, Khương Đào đối Huống Thiên Lăng hỏi: "Tông chủ, người không có ý định cùng chúng ta cùng một chỗ luyện chế sao?"

Huống Thiên Lăng nói: "Không được, bản tông tự có tính toán."

Hắn đương nhiên không thể cùng môn hạ đệ tử cùng một chỗ luyện chế ra, bởi vì hắn là cảm mình luyện chế thành cương thi thân thể, đến lúc đó tất nhiên sẽ hạ xuống thiên kiếp. Thiên kiếp uy lực to lớn, cho dù là yếu nhất loại kia, cũng không phải những đệ tử này có khả năng ngăn cản. Cho nên hắn trong này bày xuống Tụ Dương Trận đồng thời, cũng làm cho Khương Đào thay hắn ở một chỗ khác chế tạo một cái cực dương chỗ.

Nơi này là ở Táng Thi Sơn một cái sơn động bên trong, Khương Đào gặp tông chủ không cùng bọn hắn cùng một chỗ luyện chế cương thi, muốn đến hắn là đi cái kia trong sơn động một mình luyện chế ra. Hắn cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ cho là tông chủ là ở bên tâm mình tông chủ thân phận mới có thể làm như vậy.

Ngay sau đó Huống Thiên Lăng đi vào sơn động, nơi đây chỗ vắng vẻ, cửa hang từ cổ đại tươi tốt che lấp, dưới tình huống bình thường sẽ không có người phát hiện. Chỉ gặp trong sơn động một mảnh đen như mực, mặc dù lâu dài không có ánh mặt trời chiếu tiến đến, nhưng là không có chút nào âm lãnh cảm giác, ngược lại có một loại ấm áp chỉ ý trong động tràn ngập. Cái này tự nhiên là bởi vì Tụ Dương Trận quan hệ, đi qua cái này mấy Thiên Dương khí hấp thu hội tụ, nơi đây nghiêm nhiên đã thành một cái cực dương chỗ.

Sơn động diện tích không lớn, chỉ có thể dung nạp ba người song song nằm thẳng. Cũng bởi vì như thế, Huống Thiên Lăng mới có đầy đủ huyền thạch ở cái địa phương này bày xuống một cái cỡ nhỏ Tụ Dương Trận.

Lúc này, Huống Thiên Lăng bỗng nhiên theo trữ vật giới chỉ bên trong lấy ra một bộ sớm đã chuẩn bị xong quan tài. Đây quan tài từ đồng sắt chế tạo thành, phía trên hội chế rất nhiều phức tạp phù văn, lít nhít, trải rộng toàn bộ quan tài.

Mở ra nắp quan tài, Huống Thiên Lăng tay cầm Thiên Thi Lệnh, nhảy người mà vào, chợt lại đắp lên nắp quan tài, nằm đi vào.

Luyện chế cương thi thân thể, Thiên Thi Lệnh ắt không thể thiếu. Mà luyện chế phương pháp thì là muốn đem bản thân chôn ở quan tài bên trong, táng thân đồng quan, lấy quan tài nuôi thi, chết trước hậu sinh, sinh mà thành thi, mới có thể thành tựu Bất Tử Chi Thân.

Thiên Thi Tông quan ải khóa cửa, toàn bộ tông môn tất cả đều đắm chìm trong tu luyện ở trong. Táng Thi Sơn một chút trở nên cực kỳ yên tĩnh, giống như là ngủ say. Ba ngày sau đó, luyện thi đệ tử lục tục ngo ngoe tỉnh lại. Bọn hắn tâm ZTE phần vô cùng, kích động không thôi, nó nguyên nhân tự nhiên là luyện chế thành công ra cương thi. Chỉ gặp vô số cỗ cương thi không ngừng từ dưới đất phá đất mà lên, đứng ở một bên, thẳng tắp tựa như một cây sừng.

Những cương thi này đều là lấy từ Nguyệt Hạ Tông đệ tử thi thể luyện chế mà thành, ở đây bên trong đều chính là long thi. Long thi là cương thi trung đẳng cấp thấp nhất tồn tại, trên người long tóc tràn đầy, chợt nhìn lại tựa như là cộng long người. Thân thể của bọn hắn so với tu sĩ chỉ là cường ngạnh một điểm, chỉ có đợi bọn hắn bỏ đi toàn thân long tóc, luyện thân là đồng, thành tựu mình đồng da sắt về sau, mới có thể phát huy ra cương thi uy lực chân chính.

Lúc này, Thiên Thi Tông đệ tử đều đã luyện chế hoàn tất, chỉ có hai tên trưởng lão còn khoanh chân ngồi ở chỗ đó, hai tay kết ấn, nhắm mắt không nói, đang tại tiếp tục luyện chế ở trong. Chúng đệ tử biết lấy hai vị trưởng lão tu vi, luyện chế tự nhiên là đồng thi, cho nên thời gian lại so với bọn hắn muốn bề trên một điểm, bất quá đoán chừng cũng liền ở trong mấy ngày này liền có thể hoàn thành.

"Kỳ quái, làm sao không thấy tông chủ?" Bên trong một cái đệ tử nghi ngờ nói.

Trải qua hắn một nhắc nhở, mọi người lúc này mới phát hiện toàn bộ phía sau núi thể mà không có tông chủ thân ảnh, hắn đi đâu? Chẳng lẽ không có ở nơi này luyện thi? Còn đang nghi hoặc, chỉ gặp một cái khuôn mặt tuấn lãng thanh niên nam tử hướng mọi người nói: "Tốt, mọi người không nên ở chỗ này ồn ào, để tránh ảnh hưởng đến hai vị trưởng lão. Tông chủ tất nhiên không ở, vậy khẳng định là có chính hắn sự tình. Bây giờ ta tông chính là hăng hái quật khởi kỳ hạn, các ngươi phải nắm chặt thời gian tu luyện, không cần kéo tông môn chân sau."

Thanh niên nam tử chính là Thiên Thi Tông đại đệ tử Lạc ngọc, tu vi chính là trong đám đệ tử một cái duy nhất đạt tới đi vào Huyền Cảnh hậu kỳ đệ tử. Như tiến thêm một bước, đó chính là khi Huyền Cảnh, đến lúc đó liền có thể tấn thăng làm Thiên Thi Tông trưởng lão.

"Vâng, Đại sư huynh!"

Chúng đệ tử nhao nhao ứng hòa, sau đó thao túng mình cương thi ngày ngắn trật tự rồi đi phía sau núi.

Thiên Thi Tông tạm thời do Lạc ngọc quản lý, đệ tử trong tông cơ bản đều đang chuyên tâm tu luyện, đồng thời dùng tinh huyết ôn dưỡng lấy mình cương thi, chậm rãi tới thành lập tâm thần liên hệ, dần dần quen thuộc ở trong.

Thời gian rất nhanh lại qua ba ngày.

Thiên Thi Tông phía sau núi, ngồi xếp bằng sáu ngày Khương Đào dẫn đầu mở hai mắt ra đứng lên. Tay phải hắn một lần, dưới mặt đất lập tức chui ra một cái cương thi, nó làn da chính là Cổ Đồng chi sắc, hiện ra nhàn nhạt quang trạch, chính là có được mình đồng da sắt đồng thi.

Ở Khương Đào sau khi tỉnh lại không bao lâu, Nghiêm Vinh cũng là mở hai mắt ra đứng thẳng mà lên. Rất nhanh dưới mặt đất một đầu đồng thi cũng theo hắn tỉnh lại phá đất mà lên, đứng ở bên cạnh hắn.

"Ha ha! Rốt cục luyện chế ra cương thi!" Nghiêm Vinh lên tiếng nở nụ cười.

Khương Đào cũng là lộ ra vẻ tươi cười, biết đây vẫn chỉ là bước đầu tiên, có tông chủ dẫn đầu, Thiên Thi Tông quật khởi tất nhiên là ở trong tầm tay.

Sau đó khi hai vị trưởng lão trở lại tông môn về sau, phát hiện tông chủ cũng không ở. Nghiêm Vinh không biết Huống Thiên Lăng là ở một địa phương

khác bề quan, cho nên lập tức lộ ra vẻ lo lắng, muốn đi tìm tông chủ hạ lạc.

Vẫn là Khương Đào nói cho Nghiêm Vinh tình huống sau hần mới yên lòng, bất quá vẫn như cũ là kinh nghi bất định nói: "Khương trưởng lão, tông chủ tu vi so với chúng ta đều cao, ẩn lý thuyết luyện chế đồng thi cũng nên thành, vì sao hiện tại còn không thấy hần trở về? Phải chăng xảy ra điều gì ngoài ý muốn?"

Khương Đào cũng nghĩ qua điểm ấy, bất quá nhóm người mình luyện thi phương pháp đều là tông chủ truyền thụ cho, toàn tông đệ tử không có một cái nào tại luyện chế đương thi quá trình bên trong ngoài ý muốn nổi lên, tông chủ há lại sẽ không bằng bọn hần. Với lại tông chủ lúc trước liền cố ý đã phân phó, ở hần trong lúc bề quan tuyệt đối đừng đi quấy rầy hần, càng không thể cách hần bề quan địa phương quá gần, nếu không định lấy tông quy xử trí. Mặc dù mình không biết Đạo Tông chủ đang làm cái gì, nhưng thân là cấp dưới, tự nhiên muốn nghe hần phân phó.

Thế là Khương Đào nói: "Nghiêm trưởng lão, việc này người không cần lo lắng, tông chủ nói qua, hần sẽ bề quan một đoạn thời gian, đến lúc đó tự sẽ xuất quan."

Nghiêm Vinh kinh ngạc nói: "Tông chủ đang bề quan? Chẳng lẽ hần là muốn đột phá?"

Khương Đào lắc đầu nói: "Cái này ta cũng không biết, đến lúc đó mấy người tông chủ sau khi xuất quan liền biết rồi."

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Lôi Vân sấm sét

Chương 12: Lôi Vân sấm sét

Thời gian nhoáng một cái liền là một tháng, giờ khắc này ở Thiên Thi Tông hội nghị trong đại điện, hai tên trưởng lão cùng môn hạ đệ tử đều đã đến đông đủ.

Nhị trưởng lão Nghiêm Vinh ở trong đại điện đi qua đi lại, mặt lộ vẻ sốt ruột, cuối cùng nhìn không được hướng đại trưởng lão Khương Đào hỏi: "Khương trưởng lão, tông chủ đã bề quan một tháng, muốn cái gì thời điểm mới có thể xuất quan?"

Khương Đào cũng là không xác định nói: "Tông chủ cũng không có minh xác cáo tri xuất quan ngày, cho nên ta cũng không rõ lắm."

Nghiêm Vinh lo lắng nói: "Vậy làm sao bây giờ? Còn có ba ngày chính là Thiên Lưu Tông Thiếu chủ ngày đại hôn, Thiên Lưu Tông cách ta tông đường xa xa xôi, bằng vào chúng ta cước trình, tối thiểu cũng phải một ngày thời gian đi đường. Tông chủ nếu là còn không xuất quan, sợ là muốn đuối đã không kịp, nếu không chúng ta đi qua gọi tông chủ xuất quan đi."

Khương Đào không đồng ý nói: "Cử động lần này tuyệt đối không thể, tông chủ đang bề quan trước đã bàn giao, chỉ cần hần còn không có xuất quan liền tuyệt đối không thể quấy rầy, người vi phạm tất lấy tông quy xử trí. Cho nên bất kể như thế nào, chúng ta vẫn kiên nhẫn chờ đợi đi."

Nghiêm Vinh nghe nói, chỉ có thể ở trong đại điện lo lắng suông chờ lấy, một đám đệ tử cũng là như thế.

Khương Đào đối bọn hần nói: "Tốt, các người cùng tại bậc này lấy tông chủ xuất quan, còn không bằng nắm chặt thời gian tu luyện. Lạc ngọc, người mang mọi người đi xuống đi."

"Vâng, đại trưởng lão."

Đại đệ tử Lạc ngọc lên tiếng, đang chuẩn bị mang theo những sư đệ này, sư muội rời khỏi đại điện lúc, lại nghe trên bầu trời bỗng nhiên vang lên một trận tiếng sấm.

Lúc này tình không vạn lý, căn bản không có trời mưa dấu hiệu, đây là nơi nào tới tiếng sấm? Mọi người cảm thấy kỳ quái, thế là liền đi ra đại điện xem xét đến tận cùng. Chỉ gặp Tầng Thi Sơn hướng trên đỉnh đầu, một đóa không lồ Lôi Vân theo bốn phương tám hướng hội tụ mà thành, tiếng sấm cuộn cuộn, ở trên đám mây không ngừng thoáng hiện từng đạo từng đạo chói mắt thiểm điện, chừng cỡ khoảng cái chén ăn cơm, phẳng phất từng đầu Điện Mãng ở tầng mây bên trong đang vân giá vũ, thanh thế to lớn, nhìn qua cực kì khủng bố dọa người.

Thiên Thi Tông mọi người thấy đóa này Lôi Vân xoay quanh phía trên Tầng Thi Sơn, không khỏi đổi sắc mặt, kinh hãi dị thường.

Nhìn điệu bộ này, Lôi Điện lúc nào cũng có thể sẽ bỏ cảm xuống tới, dùng cái này Lôi Vân uy thế, nếu là bỏ tới Thiên Thi Tông bên trên vậy còn không

muốn tông hủy người vong không thể!

"Hai vị trưởng lão, này Lôi Vân không hiểu xuất hiện ở táng Thi Sơn phía trên, chúng ta chỉ sợ ngăn cản không nổi, không biết nên như thế nào cho phải?" Thiên Thi Tông một cái đệ tử kinh hoảng không hiểu nói.

Này Lôi Vân tới bất thình lình, hai vị trưởng lão khiếp sợ trong lòng cũng không thua kém những đệ tử này. Bởi vì bọn hắn giờ phút này cũng là không làm rõ ràng được này Lôi Vân tại sao lại trống rỗng xuất hiện ở chỗ này, cho nên trong lúc nhất thời thúc thủ vô sách, vẫn là Khương Đào kịp phản ứng kêu lên: "Nhanh! Thừa dịp Lôi Điện còn không có hạ xuống trước đó, các người mau mau rời đi Táng Thi Sơn!"

Lời này vừa nói ra, chúng đệ tử tất nhiên là nhao nhao chạy trốn. Bọn hắn tuy là tu sĩ, nhưng ở cái này Lôi Vân trước mặt đơn giản liền cùng sâu kiến không có gì khác nhau, muốn sống, đương nhiên là mau thoát đi cho thỏa đáng.

Nghiêm Vinh cũng chuẩn bị cùng môn hạ đệ tử cùng một chỗ thoát đi Táng Thi Sơn, bất quá hắn gặp Khương Đào bỗng nhiên thay đổi phương hướng, hướng một địa phương khác chạy tới, không khỏi lên tiếng hỏi: "Khương trưởng lão, người đi đâu?"

Khương Đào cũng không quay đầu lại nói: "Ta đi tìm tông chủ."

Nghiêm Vinh lúc này mới nhớ tới tông chủ còn đang bế quan bên trong, mặc dù không biết hắn bế quan tại nơi nào, nhưng muốn đến hắn là ngay tại Táng Thi Sơn bên trong. Nhìn mình cái này tiền đồ, một cái Lôi Vân đứng là dọa đến ngay cả tông chủ đều quên hết.

"Khương trưởng lão, ta tùy người cùng một chỗ." Nghiêm Vinh lập tức đuổi tới.

Khương Đào gặp Nghiêm Vinh theo tới, lập tức nói: "Người không cần theo tôi, mau dẫn đệ tử xuống núi, từ ta đi gọi tông chủ là được."

Nghiêm Vinh vừa định mở miệng, nào biết trên trời Lôi Vân bỗng nhiên phát ra một trận tiếng vang nặng nề, đình tai nhức óc, phảng phất thượng thiên gầm thét, tản ra vô tận uy nghiêm.

"Ầm ầm——"

Tiếng sấm ngập trời, liên tục không ngừng, cuối cùng cuối cùng áp ụ kết thúc. Chỉ gặp một đạo tử sắc thiểm điện theo trong lời văn lập loè mà ra, bí mật mang theo tiếng xé gió, giống như một đầu đáp xuống màu tím Cự Long, thoáng qua liền bỏ vào Táng Thi Sơn bên trên.

"Oanh——"

Táng Thi Sơn bị tia chớp này bổ đến không khỏi kịch liệt lay động, đất rung núi chuyển, phảng phất tùy thời liền muốn đổ sụp, cả kinh trong núi chìm thú nhao nhao bắt đầu chạy trốn.

Khương Đào đứng ở nơi đó đôi mắt nhìn ra xa, phát hiện thiểm điện đánh xuống địa phương chính là tông chủ bế quan chỗ, lập tức lập tức kinh hãi, lập tức tăng thêm tốc độ chạy tới.

"Khương trưởng lão, nguy hiểm!"

Khương Đào cử động dọa Nghiêm Vinh nhảy một cái, thế mà hướng thiểm điện rơi xuống phương hướng chạy tới, đây quả thực là đang tự tìm đường chết. Nhưng Nghiêm Vinh biết rõ nguy hiểm, nhưng vẫn là đuổi theo, muốn ngay đầu tiên cầm Khương trưởng lão cản lại. Chỉ là tu vi của hắn không kịp Khương Đào, cho nên tốc độ tự nhiên cũng phải chậm hơn rất nhiều, lúc này mới đuổi theo ra đi không bao lâu, liền dần dần bị rơi vào đằng sau.

Khương trưởng lão là thế nào? Nơi đó nguy hiểm như thế, vì sao còn muốn đi qua? Khó Đạo Tông chủ là ở chỗ này bế quan? Nghĩ tới đây, Nghiêm Vinh cảm thấy run lên, lập tức tăng nhanh đuổi theo tốc độ. Nào biết mới chạy ra một nửa, trong núi bỗng nhiên vang lên một đạo thét dài thanh âm, chính là bị thiểm điện bổ tới cái chỗ kia truyền tới.

"Rống——"

Này âm thanh một vang, trong núi nguyên bản còn tại chạy trốn phi cầm tẩu thú bỗng nhiên trở nên cực kỳ sợ hãi, trong con mắt hiện ra vẻ sợ hãi, thân thể càng là run rẩy không ngừng, tất cả đều định tại nguyên chỗ, phủ phục quỳ xuống.

Về phần bầu trời cái kia đóa bóc lên Lôi Vân, cũng ở đạo này tiếng gào vang lên về sau an phận xuống tới, đồng thời còn tại chậm rãi tản ra, cuối cùng tiêu tán không thấy, một lần nữa biến trở về trời xanh mây trắng, tựa như cái này Lôi Vân chưa từng có xuất hiện qua.

Lôi Vân biến mất để kinh hoảng Thiên Thi Tông đệ tử an tâm, bất quá nhưng lại bị không hiểu vang lên tiếng gào dọa đến kinh hồn không chừng.

"Đại sư huynh, đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Thiên Thi Tông đệ tử đối trước mắt phát sinh hết thảy không rõ ràng cho lắm, chỉ có thể cầu trợ ở bên cạnh tu vi cao nhất Lạc ngọc.

"Ta cũng không biết."

Lạc ngọc cười khổ lắc đầu, việc này đừng nói mình không biết, đoán chừng liền là hai vị trưởng lão cũng đều không rõ ràng. Loại này tận thế Lôi Vân thiểm điện, không phải nhân lực có thể chống lại.

Tiếng gào qua đi, Táng Thi Sơn lại khôi phục bình tĩnh. Chờ đợi Khurong Đào đuổi tới tông chủ bế quan địa phương lúc, phát hiện nơi đây bị vừa mới đạo thiểm điện kia bỏ đến xuất hiện một cái hố sâu to lớn, trọn vẹn hủy đi nửa toà Táng Thi Sơn. Lại nhìn chung quanh, cảnh hoàng tàn khắp nơi, một mảnh hỗn loạn, những cái kia hoa cỏ cây cối đều là bị hóa thành bột mịn, hết thảy biến mất không thấy.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Khurong Đào sắc mặt trở nên cực kỳ tái nhợt, thân thể mềm nhũn, không khỏi ngồi liệt trên mặt đất, mang theo khóc thảm thanh âm khẽ gọi một câu: "Tông chủ..."

Ở hán cho rằng, tông chủ sợ là đã táng thân ở đây, căn bản không có sống sót khả năng. May mà Thiên Thi Tông vừa mới có quật khởi tình thế, nghĩ không ra đột nhiên rơi xuống thiên kiếp, thế mà đánh chết đang lúc bế quan tông chủ, chẳng lẽ ngay cả lão ban ngày muốn vong ta Thiên Thi Tông sao?

Khurong Đào mất hết can đảm, ngay tại hán bị phần thời khắc, trong hố sâu bỗng nhiên duỗi ra một đôi trắng nõn đại thủ, bày chương hướng trên mặt đất mượn lực nhấn một cái, lập tức chỉ thấy một thân ảnh từ phía dưới nhảy lên mà ra, rơi xuống trên mặt đất.

Cái thân ảnh này là một cái nam nhân, người hình cao lớn, toàn thân đỏ quả, làn da giống như lột xác trứng gà trắng nõn không rãnh. Khỏe đẹp cân đối trong cơ thể không có một tia dư thừa mỡ thịt thừa, hiển thị rõ hoàn mỹ đáng người. Phiêu dật tóc dài tùy ý tản mát, một tấm cương nghị tuấn lãng trên mặt khám nạm một đôi sắc bén hai con ngươi, thâm thúy sáng tỏ, lộ ra vô tận sắc thái thần bí.

Hán vừa hạ xuống, thân thể liền một trận lay động, khiến cho hán nhìn không được một chân quỹ xuống, lấy tay chống đất, cái này mới miễn cưỡng chống đỡ lấy thân thể không đến mức ngã xuống. Hán không ngừng thở hỗn hển, sắc mặt trắng bệch, lộ ra cực kỳ mệt mỏi. Bất quá nhìn hán câu lên khóe miệng lại là ở biểu đạt giờ phút này tâm tình hưng phấn, chỉ nghe hán nhẹ giọng lầm bầm một câu: "Thành công!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Liên tục đột phá

Chương 13: Liên tục đột phá

Này nam tử cũng không phải là người khác, chính là ở đây bế quan luyện chế cương thi thân thể Huống Thiên Lăng. Vừa mới ngay tại hán thành thi thời khắc sống còn, nhất lượt thiên kiếp bỗng nhiên hạ xuống, vô cùng kinh khủng, trong khoảnh khắc bao phủ hán toàn thân.

Thiên kiếp uy lực không phải bình thường tu sĩ có khả năng ngăn cản, dù cho vừa rồi thiên kiếp chính là thấp kém nhất, nhỏ yếu nhất một loại, nhưng vẫn là dọa đến Thiên Thi Tông một đám đệ tử kinh hoàng không thôi. Còn bị thiên kiếp bổ trúng Huống Thiên Lăng, toàn thân trong nháy mắt truyền đến một cỗ kịch liệt đau nhức cảm giác, phảng phất muốn bị sinh sinh xé rách.

Còn tốt trên tay Thiên Thi Lệnh giúp Huống Thiên Lăng đỡ được thiên kiếp hơn phân nửa uy lực, lúc này mới không đến mức rơi vào người hủy hồn tán kết cục. Bất quá vẫn là để hán chịu không ít khổ đau, toàn thân không chỉ có đau đớn không chịu nổi, hơn nữa còn hao hết toàn bộ khí lực, tựa như tan ra thành từng mảnh, suy yếu tới cực điểm.

Thiên kiếp hủy đi Huống Thiên Lăng quần áo, càng hủy đi hán trừ vật giới chỉ, ngoại trừ cái viên kia Thiên Thi Lệnh còn bình yên vô sự bên ngoài, hán thân vô trường vật. Bất quá đây hết thảy đều đáng giá, bởi vì hán luyện chế thành công ra cương thi thân thể, thành tựu Bất Tử Chi Thân. Chỉ cần hán tu vi đi lên, như vậy thực lực so với một ngàn năm trước hán muốn càng thêm cường đại.

Quỳ trên mặt đất hơi khôi phục một chút khí lực về sau, Huống Thiên Lăng nắm lấy Thiên Thi Lệnh chậm rãi đứng dậy. Lần này nếu không phải có Thiên Thi Lệnh tương trợ, chỉ sợ mình thật đúng là khó mà ngăn cản được thiên kiếp uy lực. Này Thiên Thi Lệnh cứng rắn dị thường, ngay cả Thiên kiếp đều không thể đem hủy đi, thật sự là hiếm có bảo bối tốt. Ban đầu là nâng cầm này làm cho đưa cho mình, ý tứ liền là để cho mình cầm nó đi tìm năng. Bây giờ mình cương thi thân thể đã thành, chỉ cần trở lại năm đó tu vi, liền có thể lập tức đi tới cái chỗ kia tìm năng.

"Chờ ta..."

Huống Thiên Lăng nắm lấy Thiên Thi Lệnh lầm bầm một tiếng, chợt ngừng đầu phát hiện nơi xa có hai bóng người hướng phía bên mình nhanh chóng chạy tới, chính là Khurong Đào cùng Nghiêm Vinh hai vị trưởng lão.

"Tông chủ!"

Hai vị trưởng lão vừa đến Huống Thiên Lăng trước mặt liền ngạc nhiên kêu một tiếng, bọn hán tuyệt đối không ngờ rằng, tông chủ thế mà ở vừa mới dưới tình huống như vậy sống tiếp được. Mặc dù quần áo không có, nhưng nhìn bộ dáng của hán chẳng qua là tiêu hao một chút khí lực mà thôi, có thể nói là

lông tóc không tổn hao gì, thực sự để cho người ta khó có thể tin.

Khurong Đào lập tức cời áo khoác của mình cho Huống Thiên Lăng phủ thêm, trong lòng có quá nhiều nghi hoặc muốn hỏi thăm, bất quá Huống Thiên Lăng lại là không cho hắn cơ hội này, chỉ nghe hắn lập tức mở miệng nói: "Các người đi trấn an bị hoảng sợ môn hạ đệ tử, bản tông còn có việc nên rời đi trước." Nói xong quay người rời đi.

Đi vào tu luyện mật thất, Huống Thiên Lăng trực tiếp xếp bằng ở bờ đoàn bên trên bắt đầu tu luyện. Giờ phút này tu vi của hắn ở luyện thành cương thi thân thể sau đã tấn thăng đến đi vào Huyền Cảnh sơ kỳ, thân thể cường ngạnh trình độ có thể so với long thi.

Cái gọi là đi vào Huyền Cảnh tức là dụng tâm đi cảm giác thiên địa Huyền Khí, tiến vào huyền diệu khó giải thích trạng thái tu luyện, từ đó đập vào tu luyện con đường. Cảnh giới này là tu sĩ nhập môn cảnh giới, chỉ cần có chút ngộ tính người bình thường đều có thể bước vào này cảnh. Mà đối với Huống Thiên Lăng cái này đã từng Thiên Huyền Cảnh cao thủ tới nói, cảnh giới này kỳ thật liền là ở qua loa mà thôi, căn bản không cần hoa bao lâu thời gian.

Chỉ gặp hắn ngồi xếp bằng ở chỗ kia vẫn chưa tới nửa ngày, đúng là theo đi vào Huyền Cảnh sơ kỳ tấn thăng đến trung kỳ, lại từ trung kỳ tấn thăng đến hậu kỳ. Không chỉ có như thế, ở đạt tới đi vào Huyền Cảnh hậu kỳ về sau, Huống Thiên Lăng tu vi cũng không có vì vậy đình chỉ tăng trưởng, mà là trực tiếp đột phá đi vào Huyền Cảnh tấn thăng đến khí Huyền Cảnh, cương thi thân thể cũng theo đó tấn cấp trở thành đồng thi.

Khí Huyền Cảnh, liền là cảm thiên địa Huyền Khí dẫn vào trong cơ thể, lấy Huyền Khí cải tạo thân thể, chậm rãi đạt tới thoát thai hoán cốt cấp độ. Bất quá Huống Thiên Lăng thân thể giờ phút này đã là cương thi thân thể, căn bản không cần Huyền Khí cải tạo, cho nên cảnh giới này đối với hắn mà nói chỉ cần trong cơ thể góp nhặt đầy đủ năng lượng, như vậy thì có thể trực tiếp đột phá.

Mà hắn vừa mới đi qua thiên kiếp tẩy lễ, mặc dù thân thể bị oanh được kém chút tan ra thành từng mảnh, nhưng hắn vẫn là tới đỉnh. Với lại hắn còn hấp thu một điểm thiên kiếp còn sót lại năng lượng tại thể nội, điểm ấy năng lượng so với thiên địa Huyền Khí càng thêm tinh khiết, dù cho chỉ là thiên kiếp uy lực một chút điểm, nhưng cũng đầy đủ hắn nhất cử đột phá khí Huyền Cảnh.

Chỉ gặp Huống Thiên Lăng tu vi đang nhanh chóng lên cao, lấy hắn Thiên Huyền Cảnh cảnh giới cùng kinh nghiệm tu luyện, đâu còn cần lãng phí thời gian cùng cố, trực tiếp theo khí Huyền Cảnh sơ kỳ nhảy lên tới hậu kỳ. Đón lấy nhất cổ tác khí, cuối cùng đột phá đến Hóa Huyền Cảnh.

Hóa Huyền Cảnh tức là Huyền Khí biến hóa, lấy vô hình Huyền Khí huyền hóa ra hữu hình vũ khí, này vũ khí thuần túy từ Huyền Khí biến ảo mà thành, cho nên xưng là huyền khí, chính là cảnh giới này tiêu chí. Huyền khí cùng tu sĩ tâm ý tương thông, sử dụng thuận buồm xuôi gió, liền tựa như mình phụ tá đắc lực, so với vũ khí phải mạnh mẽ hơn nhiều.

Bây giờ Huống Thiên Lăng liền là Hóa Huyền Cảnh sơ kỳ tu vi, cương thi thân thể đẳng cấp đồng thời tấn thăng làm Ngân Thi. Bất quá hắn thân thể đi qua thiên kiếp tẩy lễ, so với Ngân Thi muốn càng cứng rắn hơn cường đại, lực lượng cũng là không thể cùng so.

Ba ngày sau đó, Huống Thiên Lăng tu luyện hoàn tất, phun ra một thanh thật dài trọc khí, chậm rãi mở hai mắt ra. Tay phải hắn vùng lên, một thanh hơi mờ dài ba thước Kiếm chột liền xuất hiện trong tay hắn, tản ra quang mang nhàn nhạt, như ẩn như hiện.

Kiếm này chính là huyền khí, cũng có thể xưng là Huyền Kiếm.

Huống Thiên Lăng cảm kiếm tùy ý huy động hai lần, quang mang lấp lóe, trên không trung lưu lại từng đạo tàn ảnh, trông rất đẹp mắt. Đón lấy liền gặp hắn buông tay, Huyền Kiếm lập tức biến thành hư vô biến mất không thấy gì nữa.

"Tu vi mặc dù còn quá thấp một điểm, bất quá có thể liên tục đột phá hai cái cảnh giới, cũng đã cực hạn của ta." Huống Thiên Lăng thỏa mãn nhẹ gật đầu, đứng người lên mang tới một bộ trường bào màu đen mặc vào, buộc lên búi tóc, sau đó lại đeo lên cái viên kia theo Nguyệt Hạ Tông Nhạc Du Sơn nơi đó vơ vét tới trữ vật giới chỉ, ngẩng đầu đậm chân đi ra mật thất.

Khi Huống Thiên Lăng đi vào hội nghị đại điện lúc, phát hiện tông môn đệ tử cũng sớm đã chờ đợi ở đây. Nhìn cái kia nhị trưởng lão Nghiêm Vinh, không ngừng ở trên đại điện đi qua đi lại, tựa hồ lộ ra dị thường nóng nảy bộ dáng.

"Nghiêm trưởng lão, chuyện gì lo lắng như thế?"

Huống Thiên Lăng lặng yên không tiếng động xuất hiện ở trên đại điện, toàn tông đệ tử thẳng đến hắn phát ra âm thanh sau mới phát giác được hắn tiến đến, không khỏi lập tức khom người kêu một tiếng: "Tông chủ."

Huống Thiên Lăng có chút gật đầu, đi vào tông chủ trên bảo tọa ngồi xuống, nhìn về phía Nghiêm Vinh hỏi lần nữa: "Nghiêm trưởng lão, người vẫn chưa trả lời bản tông, chuyện gì lo lắng như thế?"

Nghiêm Vinh tiến lên một bước nói: "Tông chủ, người cuối cùng xuất quan. Là như vậy, hôm nay chính là Thiên Lư Tông Thiếu chủ ngày đại hôn, chúng ta một mực chờ đợi tông chủ xuất quan cùng một chỗ tiến về Thiên Lư Tông đây."

Huống Thiên Lăng tự nhiên biết việc này, bất quá nhưng lại chưa đem nó để ở trong lòng. Bây giờ mình cương thi thân thể đã thành, chỉ là một cái Thiên Lư Tông, không tìm đến phiền phức đây cũng là được rồi, nếu là dám lấn ta tông môn không người, quyền kia tông tuyệt sẽ không khách khí với hắn.

Huống Thiên Lăng nói: "Nghiêm trưởng lão không cần sốt ruột, hiện tại xuất phát cũng là không muộn. Như vậy đi, liền người cùng cùng Lạc Ngọc bồi bản tông tiến về, Khurong trưởng lão lưu lại chủ trì tông môn."

Nghiêm Vinh cùng Lạc Ngọc cung kính xác nhận.

Khương Đào lên tiếng hỏi: "Tông chủ, lần này đi chúc mừng, hẳn là phải có hạ lễ đưa tiễn, không biết tông chủ phải chăng chuẩn bị xong?"

Trong khoảng thời gian này Huống Thiên Lăng vẫn luôn ở vào luyện thi cùng tu luyện bên trong, nào có tâm tư đi chuẩn bị cái gì hạ lễ. Tăng thêm trước đó trừ vật giới chỉ cũng bị hủy đi, bây giờ trong trừ vật giới chỉ thể nhưng là không bỏ ra nổi ra đáng hạ lễ đến, cho nên lắc đầu nói: "Bản tông cũng không chuẩn bị."

Khương Đào tựa hồ đã sớm ngờ tới, cho nên lập tức từ trong ngực lấy ra một cái hộp gấm nói: "Trong hộp có một khóa nhất phẩm Huyền Đan Trúc Cơ Đan, có thể trợ phẩm nhân trong khoảnh khắc bước vào tu huyền môn hạp, đồng thời có thể rút ngắn thật nhiều đi vào Huyền Cảnh tu sĩ thời gian tu luyện. Tông chủ nhưng cầm này Huyền Đan coi như hạ lễ "

Lời này vừa nói ra, Huống Thiên Lăng ngược lại là không có cái gì phản ứng, bởi vì hắn trước kia ngay cả cấp cao nhất bát phẩm Huyền Đan đều có thể giống ngược lại hạt đậu ăn hết, làm sao huống là cấp thấp nhất nhất phẩm Huyền Đan.

Bất quá này Huyền Đan không vào được pháp nhãn của hắn, không có nghĩa là người khác cũng là như thế. Liền lấy những này Thiên Thi Tông đệ tử mà nói, mỗi một cái cũng còn chỉ là đi vào Huyền Cảnh mà thôi, viên này Trúc Cơ Đan đúng là bọn họ tha thiết ước mơ đan dược. Nhất là Lạc Ngọc, tu vi đã là đạt tới đi vào Huyền Cảnh hậu kỳ, còn thiếu một chút liền có thể đột phá. Nếu là phục dụng viên thuốc này, tin tưởng lập tức liền có thể lấy tấn thăng đến khí Huyền Cảnh, trở thành Thiên Thi Tông vị thứ ba trưởng lão.

Đáng tiếc có phẩm cấp Huyền Đan không thể so với phổ thông đan dược, nó luyện chế tương đối phức tạp, với lại giá cả đều muốn ở một trăm khóa hạ phẩm huyền thạch trở lên, căn bản không phải hắn một cái nho nhỏ đi vào Huyền Cảnh tu sĩ có thể có. Liền là Khương Đào cũng là cơ duyên xảo hợp mới đến viên này Huyền Đan, nếu không phải cần nhắc đến tông chủ không có ra đáng hạ lễ, hắn cũng là không nỡ đem lấy ra.

Huống Thiên Lăng tiếp nhận Khương Đào đưa tới hộp gấm, đầu tiên là liếc qua Lạc Ngọc cái kia một mặt khát vọng ánh mắt, cũng không mở ra hộp gấm xem xét một chút, trực tiếp thu vào trong trừ vật giới chỉ.

Đón lấy đứng lên nói: "Tốt, chúng ta lên đường đi."

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Thiên Sùng Sơn xuống

Chương 14: Thiên Sùng Sơn xuống

Thiên Lưu Tông, trung đẳng tông môn, tọa lạc ở Huyền Châu Đại Lục Đông Châu biên thủy chỗ Thiên Sùng Sơn. Núi này cao có ngàn trượng, bốn phía dãy núi vờn quanh, liên miên bất tuyệt. Trong núi mây mù Phiêu Miểu, như ẩn như hiện, cảm Thiên Sùng Sơn tôn lên phảng phất tiên cảnh.

Tầng Thi Sơn tới so sánh, quả nhiên là so ra kém cõi.

Giờ khắc này ở Thiên Lưu Tông trong đại điện, đèn đỏ treo trên cao, đáng vẻ vui mừng dào dạt, tới đây chúc mừng người nối liền không dứt, phi thường náo nhiệt. Trong đại điện ngay phía trên dán một cái to lớn song hỷ này chữ, chỗ ngồi đều dùng vải đỏ trang trí, hai chi cao cao nền đỏ chập chờn bất định, tựa hồ đang chờ người mới ra sân.

Một thân áo bào đỏ Thiên Lưu Tông tông chủ Lục Thiên đảm nhiệm trên mặt tiểu dung, ngồi ngay ngắn ở cao đường phía trên, nhìn xem trong đại điện lục tục ngo ngoe tiến đến chúc mừng khách nhân, bỗng nhiên kêu lên một cái môn hạ đệ tử hỏi: "Khách nhân đều đã đến đủ sao?"

Cái này môn hạ đệ tử chính là Hà Chính Miêu, hôm nay cũng xuyên qua một kiện vui mừng áo choàng màu đỏ, cung kính trả lời: "Hồi tông chủ, khách nhân cơ bản đều đã đến đông đủ, chỉ có lửa nghiệp tông, Nguyệt Hạ Tông Hòa Thiên thi tông ba tông còn chưa tới người."

Lửa nghiệp tông cũng là một cái trung đẳng tông môn, kỳ tông chủ Hoắc Vũ Đức đã là Linh Huyền Cảnh trung kỳ tu vi, tông này so với Thiên Lưu Tông còn cường đại hơn không ít. Kỳ tông cùng Thiên Lưu Tông cũng không phải là giao hảo, bình thường cũng không có gì vãng lai. Nhưng nghe nói Hoắc Vũ Đức cùng Lục Thiên đảm nhiệm chính là tình địch, năm đó cùng truy một nữ, lẫn nhau phân cao thấp, nhưng kết quả lại là bị Lục Thiên đảm nhiệm ôm mỹ nhân về. Lần này nhi tử đại hôn, Lục Thiên đảm nhiệm mời lửa nghiệp tông đến đây, thuần túy là muốn ở Hoắc Vũ Đức trước mặt khoe khoang một phen.

Hiện tại Hoắc Vũ Đức không có tới, Lục Thiên đảm nhiệm ngược lại là không có để ở trong lòng, ngược lại còn có một tia khoái ý, sẽ chỉ cho là hắn đây

là không mặt mũi tới gặp hấn người thương nhi tử đại hôn.

Về phần cái khác hai cái hạ đẳng tông môn, thế mà hiện tại cũng còn chưa tới, vậy thì không thể tha thứ, chỉ gặp Lục Thiên đảm nhiệm hử một tiếng nói: "Đại hôn canh giờ cũng nhanh đến, bọn hấn nếu là còn đuổi không đến, cái kia chính là không cho bản tông cùng Thiên Lưu Tông mặt mũi, đến lúc đó đừng trách bản tông đối bọn hấn không khách khí."

Hà Chính Miêu nói: "Tông chủ, Nguyệt Hạ Tông từ khi đi Thiên Thi Tông chiếm trước sơn môn về sau, liền một mực không có tin tức. Đường đường một cái tông môn, không có khả năng vô duyên vô cớ liền biến mất. Thuộc hạ hoài nghi Nguyệt Hạ Tông mất tích cùng cái này Thiên Thi Tông có quan hệ, nếu không Nguyệt Hạ Tông làm ta tông cấp dưới tông môn, tuyệt không dám... như vậy không biết điều."

Lục Thiên đảm nhiệm kinh nghi nói: "Nguyệt Hạ Tông còn không có tìm tới?"

Trong khoảng thời gian này Lục Thiên đảm nhiệm một mực đang trừ bị nhi tử hôn lễ, cho nên đều không có chú ý Nguyệt Hạ Tông sự tình, hiện tại kinh Hà Chính Miêu nói đến mới nhớ tới việc này.

Hà Chính Miêu nói: "Thuộc hạ trước đó đi Thiên Thi Tông hỏi thăm qua, Thiên Thi Tông tông chủ Huống Thiên Lăng nói Nhạc Du Sơn tài nghệ không bằng người, sớm đã rời đi Tảng Thi Sơn đi địa phương khác tìm kiếm sơn môn. Thế nhưng là một tháng qua, thuộc hạ phái người tìm kiếm qua Nguyệt Hạ Tông hạ lạc, nhưng thủy chung không có manh mối, tựa như bốc hơi khỏi nhân gian, thực sự kỳ quái."

Lục Thiên đảm nhiệm lòng mảy nhưồn lên, nói: "Như thế xem ra, Nguyệt Hạ Tông rất có thể đã bị người độc thủ."

Hà Chính Miêu cũng ngờ tới điểm ấy, cho nên lập tức liền nói: "Thuộc hạ cũng cho là như vậy, Nguyệt Hạ Tông cuối cùng xuất hiện địa điểm chính là Tảng Thi Sơn, có thể là Thiên Thi Tông gây nên. Chỉ bất quá Thiên Thi Tông thực lực nhỏ yếu, muốn diệt đi Nguyệt Hạ Tông hiển nhiên rất không có khả năng, cho nên thuộc hạ một mực vẫn chỉ là hoài nghi mà thôi."

Lục Thiên đảm nhiệm nói: "Có phải hay không Thiên Thi Tông gây nên, đến lúc đó hỏi một chút bọn hấn liền biết. Tốt, hiện tại canh giờ cũng không xé xích gì nhiều, người đi thông tri Thiếu chủ, để hấn chuẩn bị thành hôn điển lễ đi."

Hà Chính Miêu lên tiếng, sau đó chuyển ra đại điện đi thông tri Thiếu chủ.

Thiên Sùng Sơn chân núi, Huống Thiên Lăng một nhóm ba người một đường mà đến, rốt cục chạy tới mục đích. Dưới núi có hai cái Thiên Lưu Tông đệ tử ở đây trông coi sơn môn, Huống Thiên Lăng ra hiệu Lạc Ngọc cầm cái viên kia Hi Lệnh đi qua thương lượng.

Lạc Ngọc đi vào cái kia hai cái đệ tử trước mặt, đưa ra Hi Lệnh khách khí nói: "Chúng ta đến từ Thiên Thi Tông, vị này là ta tông tông chủ, đáp ứng lời mời đến đây tham gia quý tông Thiếu chủ đại hôn này lễ phép."

Bên trong một cái đệ tử tiếp nhận Hi Lệnh kiểm tra một hồi, xác nhận không sai. Thế là lại đem Hi Lệnh trả trở về, liếc nhìn Huống Thiên Lăng hỏi: "Thiên Thi Tông tông chủ? Các người là đi bộ mà đến?"

Lạc Ngọc trả lời: "Đúng vậy."

Hai cái đệ tử nghe nói không khỏi nhìn nhau cười một tiếng, trong mắt đúng là lộ ra vẻ khinh bỉ chi sắc. Trong đó người đệ tử kia mang theo khinh thị ý cười nói: "Các người Thiên Thi Tông đường đường một tông chi chủ, làm sao ngay cả đầu tọa kỵ đều không có? Còn muốn đi bộ đi đường, thật sự là keo kiệt."

Một cái khác đệ tử lập tức nói tiếp: "Đúng đấy, cái khác hạ đẳng tông môn tông chủ tốt xấu còn có đầu tọa kỵ chống đỡ giữ thể diện. Mà chúng ta Thiên Lưu Tông đường đường là tông chủ, liền là mấy vị sư huynh đều có được tọa kỵ đây. Xem ra hạ đẳng tông môn liền là hạ đẳng tông môn, cùng ta tông không thể đánh đồng."

Hai cái thủ vệ đệ tử không hề có kỵ ở Huống Thiên Lăng ba người trước mặt chế giễu, Huống Thiên Lăng lại là mặt không biểu tình, nhìn không ra là vui là giận. Mà Nghiêm Vinh thì là giận tái mặt, trong mắt tỏa ra lửa giận, cắn răng không có lên tiếng. Còn Lạc Ngọc, mặt đều bị tức đỏ lên, trực tiếp lên tiếng quát mắng: "Hỗn trướng! Hai cái chó giữ nhà, thật sự là trong mồm chó nhà không ra ngà voi!"

Cái kia hai cái thủ vệ đệ tử bị mắng mặt lộ vẻ không vui, cùng kêu lên về quát: "Lớn mặt! Hạ đẳng tông môn, lại dám chửi chúng ta, đơn giản không biết sống chết!" Nói đúng là trực tiếp lộ ra ngay vũ khí.

Lạc Ngọc không cam lòng yếu thế, cũng là rút ra trường kiếm.

Nghiêm Vinh thấy thế, lo lắng cảm sự tình làm lớn chuyện không dễ thu thập, thế là cưỡng chế lửa giận trong lòng, lập tức chuẩn bị lên tiếng ngăn lại Lạc Ngọc. Nào biết Huống Thiên Lăng lại là hướng hấn lắc đầu, ra hiệu hấn không cần phải đề ý đến.

Nghiêm Vinh nhỏ giọng khuyên nhủ: "Tông chủ, Thiên Lưu Tông chúng ta tạm thời còn đắc tội không dậy nổi, và lại nơi đây chính là người ta sơn môn, chúng ta nếu là cùng đối phương động thủ, thật sự là không ổn."

Huống Thiên Lăng thần nhiên nói: "Nghiêm trưởng lão, người không nhìn thấy đối phương đang vũ nhục ta Thiên Thi Tông sao?"

Nghiêm Vinh lập tức nói: "Tông chủ, việc này mặc dù là bọn hấn không đúng, nhưng..."

Lời còn chưa nói hết, Huống Thiên Lăng liền khoát tay chặn lại ngắt lời nói: "Tốt, Nghiêm trưởng lão, có bản tông ở đây, người chớ cần lo lắng." Nói xong đôi Lạc Ngọc lớn tiếng nói: "Lạc Ngọc, hai người này bởi nhọ ta tông môn, người còn đứng ngây đó làm gì? Cho bản tông đánh!"

Lạc Ngọc nhưng không có Nghiêm Vinh nhiều như vậy lo lắng, khi lấy được tông chủ mệnh lệnh về sau, lập tức lập tức lên tiếng, rút kiếm liền hướng cái kia hai cái Thiên Lưu Tông thủ vệ đệ tử công đi qua.

Cái kia hai cái thủ vệ đệ tử tu vi cũng liền ở đi vào Huyền Cảnh sơ kỳ mà thôi, hơn nữa còn là vừa mới bước vào sơ kỳ không bao lâu cái chủng loại kia người mới học. Vừa mới bọn hắn sợ đi dám phách lối như vậy, hoàn toàn là ý vào mình chính là trung đẳng tông môn Thiên Lưu Tông đệ tử thân phận. Với lại bọn hắn lộ ra vũ khí cũng không phải thật nghĩ cùng đối phương động thủ, dù sao hai người bọn họ tu vi thấp, làm sao lại là đối thủ của người ta. Sợ dĩ muốn làm như thế, thuận túy là đang hù dọa đối phương thôi.

Ở bọn hắn cho rằng, lần này Thiếu chủ đại hôn, tới đây chúc mừng tông môn nói liền không dứt. Hai người bọn họ làm thủ vệ đệ tử, tự nhiên là muốn nhân cơ hội nhiều vớt điểm chỗ tốt rồi. Thế là hai người hợp lại kế liền muốn ra như thế cái ý tưởng, cái kia chính là lợi dụng tông môn của mình dư uy tới dọa một số không có thực lực hạ đẳng tông môn. Trong lúc đó hai người bọn họ cố ý khích giận đối phương, từ đó cảm sự tình làm lớn chuyện. Đối phương sợ đến tới Thiên Lưu Tông, khẳng định sẽ nghĩ đến cảm chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không. Như vậy mình hai người tới thì hơi nhắc nhở một chút, chỗ tốt kia còn không ngoan ngoãn đưa ra rồi?

Cái ý tưởng này trăm phát trăm trúng, vừa mới cũng xác thực để bọn hắn đắc thủ nhiều lần. Hiện tại gặp một cái cả tọa kỵ đều không có Thiên Thi Tông tới chúc mừng, muốn đến khẳng định cũng là quả hồng mềm, dễ mà bóp cục kì. Thật không nghĩ đến đối phương thế mà không giống trước mấy cái hạ đẳng tông môn như thế lựa chọn thỏa hiệp, ngược lại còn cùng bọn hắn động nổi lên tay, thật sự là lớn đại xuất hô dự liệu của bọn hắn. Kết quả là, hai cái này thủ vệ đệ tử bị Lạc Ngọc hai ba cái liên quạt ngã trên mặt đất, đánh cho mặt mũi bầm dập, tiếng kêu rên liên hồi.

"Cứu mạng a!"

Tiếng kêu thảm thiết thê lương ở trong núi quanh quẩn ra, không bao lâu, dẫn tới mấy đầu thân ảnh theo sơn giai nơi nhanh chóng đuổi đến xuống tới. Tới hết thấy có ba người, cầm đầu là cả người hình cao lớn thanh niên, ngồi xuống cầm một đầu màu xanh Huyền thú. Phía sau đi theo hai cái đệ tử, đến một lần liền cư cao lâm hạ quát hỏi: "Người nào dám đến ta Thiên Lưu Tông làm càn!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Hỏa Nghiệp Tông Hoắc Vũ Đức

Chương 15: Hỏa Nghiệp Tông Hoắc Vũ Đức

Người tới chính là Thiên Lưu Tông thủ tịch đại đệ tử Triệu Bình, tu vi đạt tới khí Huyền Cảnh hậu kỳ, so với Nghiêm Vinh còn phải cao hơn hai cấp bậc. Hắn dưới hông Huyền thú thoát nhìn như là một thớt màu xanh Liệt Mã, nhưng người hình so ngựa lại cao hơn ra một cái đầu tới. Trên đỉnh đầu mọc ra một cây có gai góc nhọn, miệng bên trong lộ ra là từng dãy nhọn mà sắc bén răng. Bốn đầu khỏe mạnh chân dài đằng sau mọc ra thật dài lông bờm, nhìn qua giống như là giẫm lên bốn đám mây, rất là uy phong lẫm lẫm bộ dáng.

Huyền Châu Đại Lục có thật nhiều có thể hấp thu thiên địa Huyền Khí thú loại, bọn chúng xưng là Huyền thú, ẩn thực lực đẳng cấp theo thấp đến cao nhất tông cộng chia làm bát phẩm. Huyền thú thông linh, có chút có thể bị tu sĩ thuần hóa trở thành tọa kỵ. Bọn chúng là tu sĩ công cụ thay đi bộ, cũng là tu sĩ chiến đấu đồng bạn. Bình thường có năng lực tu sĩ đều sẽ đi làm một đầu Huyền thú tới làm thú cưỡi, đây cũng là tượng trưng một loại thân phận cùng năng lực thể hiện.

Về phần trước mắt đầu này màu xanh Huyền thú, Huống Thiên Lăng tự nhiên là nhận ra. Đây là Huyền thú ở trong đề đẳng nhất phẩm Huyền thú —— thanh Giác Mã, thực lực có thể so với đi vào Huyền Cảnh tu sĩ, am hiểu chạy, dễ dàng thuần phục, là tu sĩ ở trong phổ biến nhất một loại tọa kỵ.

Nghiêm Vinh gặp một cái có được tọa kỵ Thiên Lưu Tông đệ tử xuất hiện, muốn đến thân phận cũng không thấp. Hắn vì không muốn đem việc này làm lớn chuyện, thế là đi nhanh lên tiến lên giải thích nói: "Hiểu lầm! Hiểu lầm! Chúng ta đến từ Thiên Thi Tông, cũng không phải là đến đây quấy rối, mà là đáp ứng lời mời tới tham gia quý tông Thiếu chủ hôn lễ."

"Thiên Thi Tông?"

Triệu Bình nhỏ giọng đọc một lần, trong đầu cũng không có cái này tông môn ấn tượng, muốn đến hắn là một cái bất nhập lưu hạ đẳng tông môn mà thôi. Hắn quay đầu nhìn về phía hai cái đánh được ngã xuống đất đệ tử, nhíu mày quát: "Nếu là đến đây chúc mừng, vậy tại sao còn phải đánh ta Thiên Lưu Tông thủ vệ đệ tử? Hôm nay chính là ta tông Thiếu chủ ngày đại hỉ, các người hành vi là đang gây hấn với ta Thiên Lưu Tông, càng là không đem ta Thiên Lưu Tông để vào mắt! Cái gì Thiên Thi Tông, thật sự là thật to gan!"

Nghiêm Vinh vội nói: "Các hạ chớ tức giận, mời trước hết nghe ta nói. . ."

Triệu Bình ngắt lời nói: "Không cần nói, ta không cần nghe các ngươi giải thích. Đã các ngươi đánh ta Thiên Lư Tông đệ tử, như vậy ba người các ngươi mỗi người tự đoạn một tay, sau đó hướng ta hai cái sư đệ ở trước mặt dập đầu nhận lỗi, cũng dâng lên bồi thường, ta có thể đại biểu ta tông đối với các ngươi chuyện cũ sẽ bỏ qua, càng biết tự mình Tiếp Dẫn các ngươi lên núi chúc mừng. Nếu không, như vậy ba người các ngươi hôm nay liền mơ tưởng rời đi Thiên Sùng Sơn!"

Lạc Ngọc nghe nói, lúc này cả giận nói: "Lẽ nào lại như vậy! Rõ ràng là các ngươi vũ nhục trước đây, chúng ta mới có thể xuất thủ giáo huấn. Hiện tại còn muốn chúng ta tự đoạn một tay, dập đầu nhận lỗi? Thực sự khinh người quá đáng!"

Nghiêm Vinh liền là có lại nhiều lo lắng, nghe được dạng này mà nói sau cũng là nhịn không được giận tái mặt, lộ ra dị thường tức giận.

Triệu Bình không nhìn đối phương lửa giận, cười lạnh nói: "Cái này kêu là khinh người quá đáng? Nếu không phải hôm nay ta tông Thiếu chủ đại hôn, không tốt nào ra nhân mạng và chạm hôn sự. Ta đã sớm xuất thủ cầm các ngươi tại chỗ chém giết, đâu còn sẽ cùng các ngươi như vậy nói nhảm? Ta lặp lại lần nữa, mỗi người tự đoạn một tay, dập đầu chịu nhận lỗi, ta sẽ tha các ngươi một lần. Nếu không. . ."

"Nếu không ngươi lại muốn như nào?" Một mực chưa từng lên tiếng Huống Thiên Lăng chậm rãi hỏi một câu.

Triệu Bình nhìn về phía Huống Thiên Lăng, hai mắt nhú lại, nói: "Nếu không hậu quả ta sợ ngươi không chịu đựng nổi."

Huống Thiên Lăng mặt không chút thay đổi nói: "Trên đời này còn không có bản tông không chịu đựng nổi hậu quả, bản tông về ngươi một câu, đắc tội ta Thiên Thi Tông, không chỉ có là ngươi, liền là ngươi toàn bộ Thiên Lư Tông đều không chịu đựng nổi."

Triệu Bình nghe được nhịn không được cười lên ha ha, tiếng cười tràn đầy ý trào phúng, hần nhịn cười nói: "Thực sự là khẩu khí thật lớn, chỉ bằng ngươi chỉ là một cái hạ đẳng tông môn còn có thể đem ta Thiên Lư Tông thế nào?"

Huống Thiên Lăng cũng không trả lời, mà là nhìn thẳng đối phương, trong mắt hàn ý tiệp thịnh, hai tay giấu ở trong tay áo, ở mọi người nhìn không thấy tình huống dưới, cái kia mười cái móng tay bỗng nhiên chậm rãi trở nên lớn. Triệu Bình vừa mới lời đã để Huống Thiên Lăng lên sát ý, tất nhiên sớm muộn cũng phải đắc tội Thiên Lư Tông, như vậy hần cũng không ngại hiện tại liền động thủ giết trước mắt mấy người.

Thế nhưng là ngay tại Huống Thiên Lăng chuẩn bị động thủ thời khắc, sau lưng bỗng nhiên truyền đến một trận trầm muộn tiếng vó ngựa, từ xa mà đến gần, rất nhanh liền đến phụ cận.

Đám người gương mặt nhìn lại, chỉ gặp một đầu cao lớn thanh Giác Mã đang phát ra một tiếng trầm thấp tê mình sau đứng tại trước mặt mọi người, hần trên lưng ngồi chính là một cái đại hán khôi ngô, mặt chữ quốc hình, lưu lại một loạt chinh tề râu ria, nhìn qua hiển thị rõ nam nhân phóng khoáng khí khái.

Người này mới vừa đến liền cất tiếng cười to, mang theo giọng giễu cợt nói: "Thiên Lư Tông có phải hay không lại đang ý thể hiếp người rồi? Lục Thiên đảm nhiệm tiêu tử kia thật đúng là sẽ dạy đệ tử a, từng cái đức hạnh thể mà đều cùng hần giống như đức."

Triệu Bình nghe xong lời này, lập tức hiện ra vẻ không vui. Bất quá hần cũng không có lập tức trở về âm thanh quát nạt, ngược lại khách khí hỏi: "Tại hạ Thiên Lư Tông đại đệ tử Triệu Bình, xin hỏi các hạ đại danh?"

Mọi người nhìn ở trong mắt, cũng không có đối Triệu Bình thái độ biểu hiện ra cái gì về kinh ngạc. Bởi vì bọn hần đều thấy được người tới ngồi xuống thanh Giác Mã, này đầu ngựa trên đỉnh lớn ba cái góc nhọn, so với Triệu Bình thanh Giác Mã không chỉ có người hình cao lớn rất nhiều, với lại thực lực cũng là không thể cùng so.

Bởi vì có được ba cái góc nhọn thanh Giác Mã chính là một đầu tam phẩm Huyền thú, giống như là một cái Hóa Huyền Cảnh tu sĩ. Mà tu sĩ muốn thuần hóa Huyền thú trở thành tọa kỵ của mình, hoặc là tu sĩ uy nghiêm đầy đủ chấn nhiếp Huyền thú, hoặc là liền là tu sĩ thực lực cao hơn tại Huyền thú. Nói cách khác, người này tất nhiên có được một đầu tam phẩm Huyền thú tọa kỵ, như vậy tu vi của hần tối thiểu nhất cũng là Hóa Huyền Cảnh thậm chí Linh Huyền Cảnh, hoặc là Linh Huyền Cảnh trở lên.

Phải biết Thiên Lư Tông tông chủ Lục Thiên đảm nhiệm cũng chỉ có Linh Huyền Cảnh mà thôi, dạng này cao thủ tuyệt đối có thể ngồi lên một cái trung đẳng tông môn vị trí Tông chủ, tuyệt không phải Triệu Bình có thể tùy tiện đắc tội nổi. Cho nên hần mới có thể đối với người tới khách khí, dù cho người tới nói năng lỗ mãng, cũng là không dám tùy tiện ác ngôn tương hướng. Đây chính là thực lực sai biệt trực tiếp nhất phản ứng.

Người tới theo trừ vật giới chỉ bên trong xuất ra một khối Hi Lệnh ném ra ngoài, giọng lên hàm dưới nói: "Hỏa Nghiệp Tông Hoắc Vũ Đức, bị nhà ngươi tông chủ mời đến tham gia con của hần hôn lễ."

Triệu Bình tiếp nhận Hi Lệnh, biết Hỏa Nghiệp Tông chính là một cái trung đẳng tông môn, với lại thực lực ẩn ẩn muốn vượt qua Thiên Lư Tông một đầu, lập tức không dám thất lễ, lập tức dưới lập tức trước trả lại Hi Lệnh, nói: "Nguyên lai là Hỏa Nghiệp Tông Hoắc Tông chủ, thật sự là thất kính. Vừa rồi có chỗ tiếp đón không được chu đáo xin hãy tha lỗi, hôn lễ lập tức liền muốn bắt đầu, đề văn bồi phái hai cái đệ tử Tiếp Dẫn ngươi lên đi."

Hoắc Vũ Đức ở trên cao nhìn xuống nói: "Tiếp Dẫn thì không cần, bản tông mình sẽ lên đi." Nói bỗng nhiên đem ánh mắt dời về phía Huống Thiên Lăng, chấp tay nói: "Vị này hần là Thiên Thi Tông hướng tông chủ, bản tông muốn mang theo mời hướng tông chủ cùng nhau lên đi, không biết có hay không cái này vinh hạnh?"

Mới vừa nói xong, không đợi Huống Thiên Lăng đáp lại, Triệu Bình liền không nhịn được lên tiếng nói: "Hoắc Tông chủ, hần Thiên Thi Tông đánh ta

Thiên Lưu Tông đệ tử, này bút trưởng vẫn bồi còn không có cùng bọn hần tính toán rõ ràng, cho nên bọn hần tạm thời còn không thể đi lên."

Hoắc Vũ Đức không vui nói: "Bản tông quản người cùng Thiên Thi Tông có cái gì khúc mắc, hiện tại bản tông muốn mời hướng tông chủ cùng bản tông cùng tiến lên đi, thức thời liền đến đi một bên. Người một cái Thiên Lưu Tông đệ tử, bản tông còn không có để vào mắt. Cút ngay!"

Lời này có thể nói là hoàn toàn không cho Triệu Bình mặt mũi, hần dù sao cũng là Thiên Lưu Tông đại đệ tử, hiện tại trước mặt nhiều người như vậy bị như thế khinh thị, trong lòng tự nhiên là tức giận không thôi. Nhưng hần còn không có bị lửa giận làm choáng váng đầu óc, tất nhiên là không dám lên trước tướng cán, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem Hoắc Vũ Đức cùng Thiên Thi Tông một đoàn người nghênh ngang đi đi lên.

Chờ đối phương đều rời đi về sau, Triệu Bình mới nhìn không được quát mắng lên tiếng nói: "Hỗn trưởng! Cái này Hoắc Vũ Đức khinh người quá đáng!"

Bên cạnh hần một sư đệ hỏi: "Đại sư huynh, chúng ta muốn hay không đi thông tri tông chủ?"

Triệu Bình lạnh mặt nói: "Giờ phút này Thiếu chủ đại hôn sắp đến, tạm thời trước đừng đi thông tri tông chủ. Mấy người đại hôn xong, ta nhất định phải làm cho bọn hần đẹp mắt!"

((Mai Tiếp)))

Thấy hay thì bình chọn 5 sao hoặc bấm thanks - like facebook!!!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Pháp khí

Chương 16: Pháp khí

Thiên Sùng Sơn sườn núi nơi, Hướng Thiên Lăng một nhóm bốn người cũng không vội mà đi đường, mà là dạo bước ở trong núi, vừa đi bên cạnh trò chuyện, giống như là đang thưởng thức một đường cảnh đẹp.

Hoắc Vũ Đức nhìn qua như tiên cảnh mê người Thiên Sùng Sơn, không khỏi mở miệng nói: "Nơi này không chỉ có cảnh sắc mê người, liền là thiên địa Huyền khí cũng cực kỳ dồi dào. Không thể không nói, Thiên Lưu Tông tìm một cái tốt sơn môn."

Hướng Thiên Lăng gật đầu nói: "Nơi này thật không tệ, đáng tiếc bị Thiên Lưu Tông chiếm cứ, thật sự là lãng phí."

Hoắc Vũ Đức cười ha ha một tiếng nói: "Hướng tông chủ nói không sai, Thiên Lưu Tông hoàn toàn chính xác không xứng có được tốt như vậy sơn môn. Chỉ tiếc ta đã từng đã đáp ứng người nào đó, chỉ cần có năng ở Thiên Lưu Tông một ngày, như vậy đời này kiếp này liền cũng sẽ không đối phó Thiên Lưu Tông. Nếu không, ta sớm đoạt nơi này, đâu còn sẽ đến phiên Thiên Lưu Tông ở đây làm mưa làm gió."

Hướng Thiên Lăng nhìn về phía Hoắc Vũ Đức, người này nhìn qua mặc dù cực kỳ hào sảng, nhưng theo cùng hần nói chuyện trời đất đôi câu vài lời bên trong không khó phát hiện, trong lòng người này tựa hồ cất giấu không ít tâm sự. Hần đối Thiên Lưu Tông cực kỳ khinh thường, nhưng lại đối Thiên Lưu Tông một người nào đó lại cực kỳ tôn kính. Với lại hần vừa mới sở dĩ lại trợ giúp mình, thuần túy cũng là vì cố ý làm khó dễ Thiên Lưu Tông đệ tử thôi.

Hướng Thiên Lăng mặc dù không rõ Hoắc Vũ Đức cùng Thiên Lưu Tông ân oán, nhưng cũng không có hỏi nhiều. Dù sao hai người chỉ là bè nước gạo nhau, chưa nói tới bất luận cái gì giao tình, mình cần gì phải quản nhiều như vậy nhân sự.

Trong bất tri bất giác, một nhóm bốn người tới đỉnh núi, chính là Thiên Lưu Tông tông môn chỗ.

Liếc nhìn lại, Thiên Lưu Tông bị bố trí thành một mảnh vui mừng Hồng Sắc Hải Dương, vang dội tiếng nhạc theo trong đại điện vui sướng truyền ra, ẩn chứa một tia huyền lực, trực trùng vân tiêu.

Hướng Thiên Lăng bốn người tới cửa đại điện, riêng phần mình xuất ra hạ lễ dâng lên. Trong đó Hoắc Vũ Đức xuất ra hạ lễ là dùng một cái tinh mỹ hộp gấm đóng gói, cũng không biết đưa phải là cái gì, bất quá muốn đến hần là sẽ không là hàng thông thường. Còn Hướng Thiên Lăng hạ lễ, hần cũng không phải là tặng viên kia từ Khương Đào chuẩn bị cho hần nhất phẩm Huyền Đan, mà là đưa từ vài đồ bao khóa, ước lớn chừng quả đào đồ vật.

Hoắc Vũ Đức mặc dù không nhìn thấy vài đồ đồ vật bên trong, nhưng bằng tu vi của hần lại là không khó cảm giác được, vài đồ bên trong chỉ là bao hết

một khóa hạ phẩm huyền thạch mà thôi. Như thế keo kiệt hạ lễ, Huống Thiên Lăng thế mà cũng đưa đạt được tay.

Nhìn thấy Hoắc Vũ Đức quảng tới dị dạng ánh mắt, Huống Thiên Lăng chỉ là cười nhạt một cái nói: "Nếu là có tình nghĩa, lễ phép nhẹ cũng là nặng. Nếu là có ân oán, không cần đưa trọng lễ." Nói xong vút xuống viên kia hạ phẩm huyền thạch, trực tiếp quay người đi vào đại điện.

Trong đại điện khách và bạn ngồi đầy, nói chuyện với nhau thật vui. Chỉ gặp cao đường phía trên, một người đàn ông cao lớn cùng một cái lông lấy phụ nhân ngồi ngay ngắn hai bên, trong đại điện ở giữa dùng thảm đỏ trải rộng ra, phía trên đứng đầy chính là lần này hôn lễ một đôi người mới. Nhìn hần tăn lang thẳng tắp anh tuấn, mang trên mặt nồng đậm ý cười. Tần nương dùng vải đỏ che kín đầu, mặc dù thấy không rõ dung mạo, nhưng theo nàng cao gầy nổi bật dáng người cùng da thịt nhẵn nhụi trắng nõn không khó đánh giá ra, nàng tuyệt đối là một cái dung mạo không tầm thường giai nhân.

Giờ phút này đôi người mới đang tại cử hành bái đường nghi thức, bọn hần hướng cao đường bên trên hai người quỳ xuống rất cung kính xá một cái. Nam tử kia hài lòng gật đầu, mà phụ nhân kia thì là lộ ra một tia phát ra từ nội tâm vui vẻ tiểu dung. Chẳng qua là khi phụ nhân này đem ánh mắt dời về phía cửa đại điện lúc, nụ cười trên mặt bỗng nhiên cứng đờ, ngược lại lộ ra cực kỳ thần sắc kinh ngạc.

Lục Thiên đảm nhiệm nhìn thấy mình phụ nhân biểu tình biến hóa, lập tức cũng đem ánh mắt dời đi qua. Ánh mắt từ trên thân Huống Thiên Lăng khẽ quét mà qua, cuối cùng dừng lại ở Hoắc Vũ Đức trên người. Hần đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo trong mắt đúng là hiện lên một tia đắc ý.

Hoắc Vũ Đức ở đi vào đại điện về sau, hai mắt liền nhìn chăm chăm vào cao đường bên trên phụ nhân kia, thần sắc phức tạp, cũng không biết suy nghĩ cái gì. Lúc này chỉ thấy Lục Thiên đảm nhiệm thông suốt đứng dậy, hướng phía Hoắc Vũ Đức bên này chậm rãi mà đến, chấp tay cười nói: "Hoắc Tông chủ đại giá quang lâm, ta Thiên Lưu Tông quả nhiên là vinh hạnh đã đến."

Phụ nhân kia tự nhiên là Lục Thiên đảm nhiệm thê tử, tên gọi càng man. Nàng ở Lục Thiên đảm nhiệm sau khi đứng dậy cũng đi theo tới, nhìn chăm chú lên Hoắc Vũ Đức nói khẽ: "Võ. . . Hoắc Tông chủ, đa tạ ngài có thể đến đây tham gia Tiểu Huyền hôn lễ."

Hoắc Vũ Đức liền nhìn cũng không nhìn Lục Thiên đảm nhiệm một chút, mắt nhìn thẳng nhìn chăm chăm càng man, phảng phất tại trong thế giới của hần chỉ có càng man một người thân ảnh. Hần thu hồi nội tâm đáng ghét, ôn nhu nói: "Hôm nay con của ngài đại hôn, ta há có thể không tới. Mặc dù đã muộn một chút, nhưng cũng may đuổi kịp."

Càng man nở nụ cười, bỗng nhiên quay người kêu lên đôi kia người mới, chỉ Hoắc Vũ Đức đôi nàng nhì từ Lục Nham giới thiệu nói: "Nham Nhi, vị này là người Hoắc bá bá, còn không mau bái kiến hần."

Lục Nham cũng không có lập tức bái kiến, mà là quay đầu nhìn phụ thân hần Lục Thiên đảm nhiệm một chút, Lục Thiên đảm nhiệm ha ha cười nói: "Nham Nhi, người vị này Hoắc bá bá trước kia đôi mẹ ngài thể nhưng là cực kỳ chiều chuộng, ta cùng ngài nương có thể đi đến hôm nay toàn dựa vào người Hoắc bá bá trợ giúp, ngài cần phải hảo hảo tạ ơn hần."

Lục Thiên nhận chức này lời nói tiềm ẩn ý tứ đoán chừng cũng chỉ bọn hần ba cái ở giữa có tình cảm gút mắc người mới có thể nghe hiểu được, Lục Nham tự nhiên chỉ lý giải mặt ngoài ý tứ, mang theo tân nương của mình hướng Hoắc Vũ Đức cung kính bái nói: "Chất nhi Lục Nham (Thanh Y), bái kiến Hoắc bá bá."

Hoắc Vũ Đức vui vẻ cười nói: "Tốt, hôm nay là các ngài ngày đại hôn, đã các ngài gọi ta một tiếng Hoắc bá bá, vậy ta tự nhiên không thể để cho các ngài hư danh." Nói theo trừ vật giới chỉ bên trong lấy ra hai thanh trường kiếm đưa ra ngoài.

"Hai thanh kiếm này bị ta luyện chế lại một lần qua, chính là hai kiện pháp khí. Mặc dù chỉ là hạ phẩm, nhưng lại không phải huyền khí có thể so sánh." Hoắc Vũ Đức giới thiệu nói.

"Pháp khí?!"

Hoắc Vũ Đức lời kia vừa thốt ra, bên trong đại điện lập tức vang lên tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi. Pháp khí, đây chính là chỉ có Phi Huyền Cảnh tu sĩ mới có thể luyện chế vũ khí, so với dùng Huyền khí biến ảo mà thành huyền khí nhưng là muốn lợi hại nhiều lắm. Khí Huyền Cảnh tu sĩ nếu là có được pháp khí, tuyệt đối có thể cùng Hóa Huyền Cảnh tu sĩ phân cao thấp. Thậm chí một số cao cấp pháp khí, có thể ngàn dặm giết địch, ngự hần Phi Tướng, tuyệt đối là tu sĩ tha thiết ước mơ thần binh lợi khí.

Nghĩ không ra Hoắc Vũ Đức duy nhất một lần liền đưa tới hai kiện pháp khí, quả nhiên là thủ bút thật lớn!

Lục Thiên đảm nhiệm cũng là kinh ngạc nhất thời cứ thế ngay tại chỗ, hần biết Hoắc Vũ Đức chính là Linh Huyền Cảnh trung kỳ tu vi, tuyệt không có khả năng biết luyện chế ra pháp khí đến, tất nhiên hần có thể lập tức xuất ra hai kiện pháp khí, hần là. . .

Nghĩ đến đây, Lục Thiên đảm nhiệm sắc mặt nghiêm một chút, trầm giọng hỏi: "Ngươi đột phá?"

Hoắc Vũ Đức hừ nhẹ nói: "Ta cũng không giống như người như vậy, cảm tâm tư đều tiêu vào địa phương khác."

Nghe xong lời này, Lục Thiên đảm nhiệm sắc mặt không khỏi trở nên cực kỳ khó coi, trước đó cái kia về đắc ý trong nháy mắt liền biến mất được sạch sẽ. Lúc đầu hần cùng Hoắc Vũ Đức đều là Linh Huyền Cảnh trung kỳ tu vi, nhưng bây giờ người ta không chỉ có vượt qua mình, thậm chí còn đột phá đến Phi Huyền Cảnh, như vậy cầm trực tiếp vượt trên Lục Thiên đảm nhiệm một đầu. Dù cho Lục Thiên đảm nhiệm ở trên tình trường thắng đối phương, nhưng tu vi bên trên chênh lệch nhưng vẫn là để hần cảm thấy cực độ khó chịu. Dù sao tu sĩ coi trọng nhất vẫn là tự thân tu vi, như tu vi không bằng người khác, cái kia còn có tư cách gì đi đắc ý.

Lần này Lục Thiên đảm nhiệm mời Hoắc Vũ Đức đến đây tham gia hôn lễ, vốn là muốn ở trước mặt hần hảo hảo khoe khoang một phen mình mỹ mãn

hạnh phúc gia đình, nhưng đến đầu đến ngược lại bị đối phương Phi Huyền Cảnh tu vi cho khiếp sợ đến. Loại cảm giác này tựa như miệng bên trong nuốt một cái con gián, đứng đề cập có bao nhiêu khó chịu.

Lục Thiên đảm nhiệm buồn bực không thôi, lập tức bỗng nhiên trông thấy cách đó không xa Huống Thiên Lăng, lập tức cảm đầu mâu chỉ hướng bọn hắn quát hỏi: "Ba người các ngươi có phải hay không Thiên Thi Tông?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Huyền Hỏa Mê Trận

Chương 17: Huyền Hỏa Mê Trận

Huống Thiên Lăng đi vào đại điện về sau, liền một mực đang quan sát đến trong đại điện bố trí. Hắn phát hiện trong này bố trí phi thường giống một cái trận pháp, nhất là khi hắn nhìn thấy phía trên cung điện cái kia hai cây cao cao nền đỏ, hắn hỏa điểm lại là dùng đặc thù ảo đá lửa nhóm lửa, như thế liền có thể khẳng định, tuyệt đối là Huyền Hỏa Mê Trận bố trí thủ pháp.

Trận pháp này là một cái huyền cảnh khôn trận, đồng thời cũng là một cái sát trận, chính là tương đối cao cấp trận pháp.

Thiên Lưu Tông trong đại điện tại sao lại bố trí như thế một cái trận pháp? Lần này tới này chúc mừng tông môn nhiều như thế, chừng hơn trăm người, chẳng lẽ Thiên Lưu Tông còn muốn khởi động trận pháp cầm những người này toàn bộ vây giết ở đây? Nơi này chính là có thật nhiều cùng Thiên Lưu Tông giao hảo tông môn, nếu là bị Thiên Lưu Tông sát hại, cái kia Thiên Lưu Tông không phải phải đắc tội chỉ riêng tất cả tông môn? Hắn làm như vậy lại có chỗ tốt gì?

Ngay tại Huống Thiên Lăng nghi hoặc thời khắc, Lục Thiên đảm nhiệm quát hỏi âm thanh vừa vãn truyền tới. Huống Thiên Lăng đành phải thu hồi suy nghĩ, nhìn lại lấy Lục Thiên đảm nhiệm hỏi ngược lại: "Phải thì như thế nào?"

Lục Thiên đảm nhiệm lập tức nói: "Là là được rồi, nhìn dáng vẻ của ngươi hẳn là Thiên Thi Tông tông chủ Huống Thiên Lăng. Tiểu tử, bản tông hỏi ngươi, trước đó Nguyệt Hạ Tông tiến đến ngươi tông môn bái phỏng, tại sao lại vô tội biến mất? Ngươi tốt nhất cho bản tông theo thực đưa tới, nếu không đừng trách bản tông đối với các ngươi không khách khí!"

Đối mặt Lục Thiên đảm nhiệm trước mặt mọi người uy hiếp, Huống Thiên Lăng cũng không biểu hiện ra một tia sợ hãi, ngược lại còn khoe miệng nhẹ cười nói: "Lục Tông chủ nói đến thật đúng là êm tai, Nguyệt Hạ Tông đem người đến đây muốn chiếm trước bản tông sơn môn, cái này cũng gọi bái phỏng? Bản tông trước đó đã cùng ngươi tông đệ tử Hà Chính Miêu nói qua, Nguyệt Hạ Tông lúc ấy đã sớm rồi đi Táng Thi Sơn, ngươi không tin thoại bản tông cũng không có biện pháp."

Lục Thiên đảm nhiệm quát: "Đánh rầm! Nguyệt Hạ Tông mất tích đã có hơn tháng, bọn hắn cuối cùng xuất hiện địa phương liền là ở Táng Thi Sơn, ngươi dám nói cùng các ngươi Thiên Thi Tông không có quan hệ?"

Huống Thiên Lăng nghiêng đầu hỏi: "Bản tông nói không có quan hệ ngươi tin hay không?"

Lục Thiên đảm nhiệm khẳng định đáp: "Tự nhiên không tin."

Huống Thiên Lăng nói: "Vậy ngươi còn hỏi cái gì?"

"Ngươi!"

Lục Thiên đảm nhiệm vốn muốn tìm Thiên Thi Tông vung trút giận, thật không nghĩ đến cũng là bị Huống Thiên Lăng câu nói này chặn ở được quá sức, hơn nữa còn dẫn tới chung quanh một trận cười trộm, trong lòng tức giận không khỏi càng sâu. Lập tức vừa định nổi giận, cũng là bị càng man cản lại nói: "Ngàn đảm nhiệm, hôm nay là nhĩ tử ngày đại hôn, có chuyện gì mấy người hôn lễ xong lại nói."

Lục Thiên đảm nhiệm nghe nói đành phải cảm lửa giận hóa thành hừ lạnh một tiếng, trong mắt hiện ra hàn quang, phát ống tay áo một cái, quay người rời đi.

Nhìn thấy Lục Thiên đảm nhiệm ăn ba ba, Hoắc Vũ Đức tâm tình vì đó tốt đẹp, vỗ Huống Thiên Lăng bả vai nói: "Huống tông chủ, tính tình của ngươi hợp khẩu vị của ta, một hồi có cái gì phiền phức ta thay ngươi chịu trách nhiệm"

Huống Thiên Lăng cười nói: "Như vậy đa tạ."

Càng man nhìn Huống Thiên Lăng một chút, chợt để đây đối với người mới đi qua tiếp tục hoàn thành bài đường nghị thức. Nàng trước khi đi vừa định đối Hoắc Vũ Đức nói cái gì, lại thoáng nhìn tân nương trong tay hiện lên một đạo hàn quang, bỗng nhiên hướng Hoắc Vũ Đức khi ngực đâm tới.

Biến hóa này tới thực sự bất thành linh, ở đây không ai nghĩ đến tân nương lại sẽ hướng Hoắc Vũ Đức phát động tập kích. Tăng thêm tân nương khoảng cách Hoắc Vũ Đức gần như thế, ở Hoắc Vũ Đức kịp phản ứng trước, tân nương công kích đã đến tới.

"Coi chừng!"

Ngay tại cái này trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, một bóng người xinh đẹp đột nhiên ngăn tại Hoắc Vũ Đức trước mặt. Tân nương Kiếm vừa vịn đâm vào đạo này bóng hình xinh đẹp trước ngực, lập tức máu tươi văng khắp nơi, kinh hô toàn trường.

"Không —— "

Hoắc Vũ Đức phản ứng đầu tiên, hắn thấy một lần càng man thay mình ngăn lại bất thành linh một kích trí mạng, trái tim liền giống bị người dùng sức bất lấy, niú lấy đau. Chỉ gặp càng man thân ảnh chậm rãi ngã xuống, Hoắc Vũ Đức đỡ lấy nàng, lập tức cảm Huyền khí không muốn mạng chuyển nàng trong cơ thể.

"Mẹ!"

Lục Nham giờ phút này cũng kịp phản ứng, hắn nhìn xem mẹ của mình phun ra máu tươi, tê liệt ngã xuống trên mặt đất, trong lòng tất nhiên là bi thống không thôi. Nhưng để hắn càng thêm không thể nào tiếp thu được chính là, nữ nhân mà mình yêu, một cái sắp trở thành mình nương tử nữ nhân, thế mà ở ngày đại hôn ám sát mẹ của mình, tự mình có phải hay không đang nằm mơ?

"Tại sao?" Lục Nham đối tân nương găm thét mà lên, mặt mũi tràn đầy vẻ kinh nộ.

Thanh Y xúc hết lên vài đồ đầu, lộ ra một tấm tinh xảo gương mặt. Trên mặt của nàng tan nùng trang, mắt phượng mày liễu, mũi ngọc tinh xảo môi son, lộ ra kinh diễm lại không dung tục, đẹp đến mức cơ hồ khiến người ngạt thở. Chỉ là ở cái này dung nhan tuyệt thế phía dưới, giờ phút này lại hiện ra một tia lạnh lùng ý cười, đối Lục Nham nói: "Đừng lo lắng, người rất nhanh cũng cầm xuống dưới cùng người mẹ."

"Hỗn trướng!"

Lục Thiên đảm nhiệm nhìn thấy thế từ bị sắp là con dâu sát hại, lên cơn giận dữ, lập tức hướng Thanh Y nhào tới. Nào biết không đợi hắn gần đến trước người đối phương, chỉ thấy Thanh Y hai tay nhanh chóng kết một cái huyền ấn, khẽ quát một tiếng: "Khải!"

Trong đại diện lập tức một trận lay động, chợt không gian nhanh chóng vặn vẹo, trong nháy mắt thế mà liền biến thành một cái khác phó cảnh tượng.

Giờ phút này hiện ra ở trước mặt mọi người chính là một mảnh Hoang Vu đại mạc, trời nắng chang chang, mênh mông. Không khí bởi vì dị thường nóng rực mà trở nên bắt đầu vặn vẹo, dưới chân là nóng hổi cát đá, xộp vô cùng, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ hầm xuống dưới.

"Khanh khách. . . Khanh khách. . ."

Chung quanh vang lên một trận nữ tử tiếng cười duyên, chỉ nghe thanh âm của nàng trong không khí quanh quẩn nói: "Thật sự là đa tạ các vị đến đây tham gia bản cô nương hôn lễ, vì đáp tạ các vị, bản cô nương quyết định đem bọn người hết thầy đều vây giết ở cái này Huyền Hóa Mê Trận bên trong, mà các người lại là phải thật tốt hưởng thụ nha."

Lục Nham đối không khí hét lớn: "Thanh Y, người đang làm cái gì? Người điên rồi sao?"

Thanh Y cười khanh khách nói: "Lục Nham, người thật đúng là thằng ngu, chẳng lẽ người đến bây giờ còn không nhìn ra được sao? Ta sở dĩ tiếp cận người cũng nguyên ý cùng người thành thân, mục đích đúng là vì hôm nay. Ta muốn giết sạch các người nơi này hết thầy mọi người, dạng này mới có thể giúp bản cô nương đột phá tu vi."

Lục Nham nghe nói, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin. Hắn tuyệt đối sẽ không nghĩ tới, nữ nhân mà mình yêu, nguyên lai chẳng qua là đang lợi dụng mình mà thôi.

Lúc này, người chung quanh chúng nhao nhao bắt đầu gọi uống, uy hiếp Thanh Y nhanh lên đem bọn hắn phóng xuất, nếu không nhất định sẽ không bỏ qua nàng. Nhưng Thanh Y lại là mang theo ý cười nói: "Bản cô nương thật vất vả mới đợi đến cơ hội như vậy đem bọn người nhốt ở bên trong, há lại sẽ thả các người rồi đi. Các người liền an tâm chờ chết đi, sau khi chết bản cô nương sẽ hảo hảo cho các người an táng."

"Hỗn trướng! Người ma nữ này, bản tông thế nhất định phải đưa người nghiền xương thành tro!" Lục Thiên đảm nhiệm nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Thanh Y cười nhẹ nhàng nói: "Lục Tông chủ, nếu như người có bản lĩnh đi ra, vậy bản cô nương tự nhiên sẽ cho người cơ hội."

"Đáng giận! Bản tông hiện tại liền đi ra giết người!"

Bên trong một cái hạ đẳng tông môn tông chủ nhìn không được găm thét mà lên, trong tay dùng Huyền khí huyền hóa ra một thanh trường đao, xách đao liền hướng không khí dùng sức bổ tới. Nào biết một đạo kia thế mà bổ vào một người khác trên thân, lúc này liền đem hắn chém thành hai khúc, bỏ mình tại chỗ.

"Lưu trường lão!"

Một cái tông chủ thấy mình tông môn trưởng lão bị người tại chỗ tàn sát, lập tức đối người tông chủ kia giận dữ nói: "Hỗn trưởng! Vài nghĩa lễ phép, ngươi dám giết ta tông trưởng lão, bản tông cùng ngươi không chết không thôi!"

Vài nghĩa lễ phép vì đó sừng sò, mình vừa mới một đao kia rõ ràng là hướng không khí bổ tới, làm sao lại bổ tới trên thân người đâu? Trong lòng của hắn còn tại nghi hoặc, nhưng người tông chủ kia lại không cho hắn bất kỳ giải thích nào cơ hội, trực tiếp công tới.

"Nhận lấy cái chết!"

Người tông chủ kia nắm Huyền Kiếm một kiếm đâm tới, vài nghĩa lễ phép không kịp suy nghĩ nhiều, lập tức xách đao đi cản, hai người rất nhanh liền chiến đấu ở cùng nhau. Chỉ là bọn hắn công kích mặc dù không có đánh tới những người khác, nhưng trong đám người lại là phát ra liên tiếp tiếng kêu thảm thiết, không ngừng có người ngã xuống đất bỏ mình.

"Chuyện gì xảy ra? Là ai đang đánh lên?"

Đám người nhao nhao kinh hô mà lên, cẩn thận đề phòng. Nhưng công kích này tới thực sự bất thành linh, từng cơn sóng liên tiếp, để cho người ta khó lòng phòng bị. Bị giết chết người càng đến càng nhiều, tràng diện dần dần trở nên hỗn loạn lên, những cái kia người đã chết lập tức hóa thành vô số cổ thụ khô, giống như là bị hút khô thân thể trình độ, quả nhiên là vô cùng thể thảm.

Lúc này, Huống Thiên Lăng không khí bên người bên trong cũng là xuất hiện một trận năng lượng ba động, một đạo vô hình công kích đột nhiên đánh tới, hướng đầu của hắn chém tới. Huống Thiên Lăng hai mắt ngưng tụ, tay phải bỗng nhiên xuất hiện một thanh hơi mờ Huyền Kiếm, hướng cái kia đạo công kích vùng lên, lập tức cản lại.

Nghiêm Vinh cau mày nói: "Tông chủ, trận này coi là thật quý dị, không chỉ có thể chuyển di công kích của chúng ta, với lại trong không khí sẽ còn không ngừng phát ra công kích, ta xem chúng ta vẫn là trốn xa một điểm cho thỏa đáng."

Huống Thiên Lăng đứng tại chỗ nói: "Chỉ cần chúng ta không xuất thủ công kích, như vậy thì không có việc gì, đáng tiếc bọn hắn không hiểu trận này, cho nên mới sẽ tạo thành hiệu quả như thế. Với lại trận này chỗ lợi hại cũng không phải là ở đây, các ngươi chớ tùy ý đi lại, nếu không rất dễ dàng mê thất trong đó, đến lúc đó sẽ vĩnh viễn chạy không thoát đi, chỉ có thể bị nóng chết."

Nơi đây hoàn toàn chính xác cực kỳ nóng bức, Nghiêm Vinh vuốt một cái mồ hôi trán, nhìn một cái đỉnh đầu mặt trời chói chan, hỏi: "Vậy chúng ta nên như thế nào phá trận?"

Huống Thiên Lăng thay Lạc Ngọc ngăn lại một đạo công kích về sau, chậm rãi nói: "Nếu là muốn xông vào trận này, thì nhất định phải có thực lực tuyệt đối. Ta xem cái kia Thanh Y mới vừa xuất thủ thời điểm, chỗ hiện ra tu vi hắn là ở Linh Huyền Cảnh sơ kỳ, cho nên năng bố trí trận pháp nhất định phải có Phi Huyền Cảnh tu vi người mới có thể cưỡng ép phá vỡ."

Nói nhìn Hoắc Vũ Đức một chút, nếu như không có đoán sai, cái này Thanh Y vừa mới sờ dĩ muốn đánh lên Hoắc Vũ Đức, muốn đến hắn là bởi vì hắn Phi Huyền Cảnh tu vi có thể cưỡng chế bài trừ năng trận pháp. Liệu đối phương cũng sẽ không nghĩ đến, Lạc Thiên đảm nhiệm phụ nhân sẽ bỏ tướng mệnh cứu Hoắc Vũ Đức. Giờ phút này chỉ thấy Hoắc Vũ Đức ôm càng man thi thể quý trên mặt đất, trên mặt che kín nước mắt, ý chí tinh thần sa sút, thương tâm gần chết. Liên trạng thái của hắn bây giờ, muốn đề hắn phá trận hiển nhiên là rất không có khả năng.

"Cái kia còn có hay không những biện pháp khác?" Nghiêm Vinh lập tức hỏi.

Huống Thiên Lăng thu hồi ánh mắt nói: "Trận này từ trên đại điện hai cây nến đỏ mở ra, chính là hắn trận nhãn chỗ, cũng là hắn lối ra chỗ. Chỉ cần chúng ta tìm tới trận nhãn, sau đó hai mắt nhắm lại vứt bỏ tạp niệm liền có thể bị truyền tống ra ngoài. Nếu là muốn phá trận, thì chỉ cần hủy đi cái kia hai cây nến đỏ là đủ."

Nghiêm Vinh cùng Lạc Ngọc nghe nói lập tức quét một vòng, đáng tiếc bốn phía đều là mệnh mông cát đá, nào có cái gì nến đỏ cái bóng.

"Không cần thôi lại, giờ phút này các ngươi người hãm huyền cảnh, chỉ dựa vào con mắt là tìm không thấy." Huống Thiên Lăng nhắc nhở.

"Thật là làm thế nào?" Nghiêm Vinh hỏi lần nữa.

Huống Thiên Lăng không tiếp tục trả lời, chỉ là nói một câu: "Thay ta hộ pháp." Chợt liền hai mắt nhắm lại, vứt bỏ tạp niệm, bắt đầu ở trong đầu phác họa ra đại điện tràng cảnh tới.

Kỳ thật hắn vẫn là thân ở bên trong đại điện, thậm chí ngay cả vị trí đều không có thay đổi chút nào. Chỉ cần hắn đứng tại chỗ không nổi, sau đó lại nhớ lại cái kia hai cây nến đỏ trước đó chỗ trưng bày địa phương, sắp hiện ra thật hoàn cảnh cùng huyền cảnh hoàn mỹ phù hợp cùng một chỗ, liền có thể tìm tới trận này trận nhãn chỗ.

Bất quá nói đến đơn giản, nếu không phải đối với trận pháp có thâm hậu tạo nghệ, chỉ sợ cả đời cũng vô pháp tìm tới trận nhãn.

Chỉ gặp Huống Thiên Lăng nhắm mắt lại cố gắng nhớ lại, chỉ chốc lát sau liền mở hai mắt ra nói: "Tìm được."

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Hoàn thành giao dịch

Chương 18: Hoàn thành giao dịch

Liên Huống Thiên Lăng nhắm mắt mất một lúc, Lạc Ngọc cũng đã bị thương. Hấn cánh tay trái bị rạch ra một đường vết rách, máu tươi chảy ròng.

Huống Thiên Lăng thấy thế, lập tức đối Nghiêm Vinh nói: "Nghiêm trưởng lão, nhanh mang Lạc Ngọc rời đi nơi đây." Nói lập tức cảm trận nhân vị trí cáo tri bọn hắn.

Nghiêm Vinh hỏi: "Tông chủ, ngươi không cùng ta nhóm cùng một chỗ sao?"

Huống Thiên Lăng nói: "Bản tông tự có tính toán, các ngươi đi mau, nơi đây không nên ở lâu."

Gặp này, Nghiêm Vinh đành phải vịn Lạc Ngọc, ở Huống Thiên Lăng hộ tống xuống tới đến trận nhân chỗ. Đón lấy liền gặp hấn hai người hai mắt nhắm lại, trong lòng trừ bỏ tạp niệm, rất nhanh liền không thấy thân ảnh.

Giờ phút này, trong trận đã trở nên cực kỳ hỗn loạn, trong không khí vô hình công kích càng ngày càng tập nập, tử thương cũng là càng ngày càng nhiều. Tất cả mọi người vội vàng ứng phó bên người không ngừng xuất hiện công kích, cho nên cũng không có người chú ý tới Huống Thiên Lăng tình huống bên này.

Bất quá thao tác trận này Thanh Y vẫn là trước tiên phát hiện trong trận đi ra hai người, lập tức kinh nghi một tiếng, một tia thanh âm lập tức truyền vào Huống Thiên Lăng trong tai: "Ngươi không ra người thế mà cũng hiểu được trận này."

Huống Thiên Lăng chờ đợi ở trong mắt trận, nơi đây chính là Huyền Hóa Mê Trận nơi an toàn nhất, cho nên những cái kia vô hình công kích cũng không có đã thương được hấn. Chỉ gặp Huống Thiên Lăng hai tay đặt sau lưng, đứng ở nơi đó đối không khí nói khẽ: "Chỉ là một cái Huyền Hóa Mê Trận, còn khó không đến bản tông."

Thanh Y miệt cười nói: "Ngươi thật đúng là cuồng vọng, nếu không có bản cô nương cảm hơn phân nửa lực chú ý đều tập trung vào cái kia Phi Huyền Cảnh tu sĩ trên thân, ngươi cho rằng ta sẽ để cho ngươi hai cái đệ tử thuận lợi như vậy ra ngoài? Đã ngươi hiểu được trận này, liền hẳn phải biết trận này biến ảo vô thường, bản cô nương tùy thời đều có thể đổi rời trận nhân vị trí."

Huống Thiên Lăng cười lạnh nói: "Ngươi không cần ở bản tông trước mặt cố làm ra vẻ, nếu ngươi có thể thay đổi mà nói đã sớm thay đổi, không cần cùng bản tông ở đây lãng phí mỗi lời? Vừa rồi ở đại điện lúc, bản tông cũng đã đem ngươi chỗ bố trí đưa trận pháp tra xét một lần. Trận này chỉ là đơn giản hấn hình, nếu muốn đạt tới Huyền Hóa Mê Trận biến ảo vô thường trình độ, ngươi bố trí còn kém một điểm."

Thanh Y hỏi: "Như thế nói đến, ngươi hiểu được bố trí hoàn toàn Huyền Hóa Mê Trận rồi?"

Huống Thiên Lăng nói: "Sẽ lại như thế nào?"

Thanh Y lập tức thay đổi khẩu khí nói: "Đã ngươi sẽ, chúng ta tới đó làm cái giao dịch như thế nào?"

"Ồ?" Huống Thiên Lăng nhiều hứng thú nói: "Nói nghe một chút."

Thanh Y nói: "Ngươi dạy ta bố trí hoàn toàn Huyền Hóa Mê Trận, bản cô nương giúp ngươi diệt toàn bộ Thiên Lưu Tông như thế nào?"

Huống Thiên Lăng nhìn không được cười nói: "Ngươi thật đúng là đánh cho tính toán, chỉ là một cái Thiên Lưu Tông, cũng xứng dùng Huyền Hóa Mê Trận đến trao đổi? Lại nói, ngươi đắc tội nhiều như vậy tông môn, vội lại ngay cả Lục Thiên đảm nhiệm phụ nhân đều giết, ngươi cho rằng Thiên Lưu Tông cùng ngươi cừu hận có thể tùy tiện hóa giải?"

Thanh Y khinh thường nói: "Chỉ những thứ này rác rưởi tông môn, bản cô nương sẽ sợ bọn hắn? Bất quá ngươi nói không sai, một cái Thiên Lưu Tông hoàn toàn chính xác không xứng trao đổi Huyền Hóa Mê Trận, nhưng nếu là lại thêm các ngươi Thiên Thi Tông ba người tính mệnh đâu?"

Huống Thiên Lăng nheo cặp mắt lại nói: "Ngươi biết không? Bản tông ghét nhất liền là bị người uy hiếp."

Thanh Y cười nhẹ nhàng nói: "Đáng tiếc ngươi không có thực lực kia không nhận ta uy hiếp, nếu ngươi không chịu đáp ứng, bản cô nương hiện tại liền có thể giết chết ngươi tông môn cái kia hai cái đệ tử."

"Thật sao?" Huống Thiên Lăng khẽ ngẩng đầu, nhìn qua nóng bỏng mặt trời chói chan chậm rãi nói: "Người gọi Thanh Y đúng không? Như bản tông đoán không sai, tên của người hẳn là lại thêm một cái 'Ma' chữ, tên đầy đủ Ma Thanh Y mới đúng."

Thanh Y nghe nói cả kinh nói: "Người làm sao lại biết?"

Huống Thiên Lăng nói: "Bản tông không chỉ có biết nguyên tên của người, cũng biết người xuất xứ. Người xuất từ Ma tông, đúng không?"

Thanh Y trầm giọng hỏi: "Người biết Ma tông?"

Huống Thiên Lăng mặt không chút thay đổi nói: "Ma tông, thần bí khó lường, không ai biết bọn hắc tông môn chỗ. Mỗi năm trăm năm Ma tông liền sẽ có một cái đệ tử ở Huyền Châu Đại Lục đi lại. Bọn hắc đều lấy 'Ma' chữ làm họ, chỉ cần Ma tông đệ tử vừa xuất thế, chắc chắn sẽ gây nên đại lục một trận hạo kiếp. Bọn hắc chuyên môn lấy hấp thụ tu sĩ trong cơ thể Huyền khí tăng cao tu vi, công pháp này xưng là 《Hấp Huyền Thái Thượng Kinh》, tàn nhẫn bá đạo, vì thế gian chỗ không dung. Muốn đến người hẳn là vừa xuất thế không lâu, nếu không tu vi không thể lại thấp như vậy. Mà người duy nhất một lần thiết kế nhiều tu sĩ như vậy tiến vào Huyền Hóa Mê Trận bên trong, chính là vì hấp thụ bọn hắc Huyền khí thật là nhanh chóng tăng lên tu vi của mình. Bởi vì một khi có người biết người Ma tông đệ tử thân phận, như vậy người cảm giống như chuột chạy qua đường, người người kêu giết. Người nói bản tông nếu là đưa người thân phận truyền ra ngoài, người cho rằng người còn có thể sống mệnh sao?"

Nghe Huống Thiên Lăng liên quan tới ma tông sau khi giới thiệu, Thanh Y giờ phút này đã không có mỉm cười, ngữ khí ngưng trọng nói: "Nghĩ không ra người hiểu rõ như vậy Ma tông, bất quá người cảm thấy người còn có cơ hội này sao?"

Huống Thiên Lăng cười nhạo nói: "Mỗi lần Ma tông xuất thế đệ tử đều là hạng người kinh tài tuyệt đỉnh, làm sao lần này đi ra người lại là như thế ngu dốt? Ở đây nhiều người như vậy, chỉ cần ta cảm phương pháp phá trận nói cho bọn hắc, đợi bọn hắc sau khi rời khỏi đây, người cho rằng người còn có sống sót khả năng?"

Ma Thanh Y trầm mặc, Huống Thiên Lăng nói không sai, chỉ cần hắc khiến cái này người phá trận mà ra, lấy những người này cảm thù chính mình, tất nhiên sẽ không bỏ qua mình. Đến lúc đó hợp nhau tấn công, chính mình là có ba đầu sáu tay cũng là hẳn phải chết không nghi ngờ. Vô ích mình phí hết tâm tư thiết kế nhiều như vậy tông môn, lại không nghĩ rằng lại ở Thiên Thi Tông cái này hạ đẳng nhất tông môn trên người xuất hiện biến số.

Ma Thanh Y tuyệt không thể để việc này phát sinh, tất nhiên đối phương chịu cùng mình nói nhiều như vậy, vậy khẳng định là có mưu đồ, vì vậy nói: "Huống tông chủ, vạn sự đều có thể thương lượng, đã người cảm thấy trước đó giao dịch không ổn, như vậy chúng ta liền đổi một chút. Ta biết người cùng Thiên Lưu Tông có khúc mắc, bản cô nương có thể đáp ứng giúp người diệt đi toàn bộ Thiên Lưu Tông, đồng thời giúp người Thiên Thi Tông đem sơn môn chiếm thành của mình, thậm chí còn có thể đưa người một kiện Thượng phẩm Pháp khí. Mà xem như trao đổi, người nhất định phải bảo thủ bí mật của ta, còn muốn cảm Huyền Hóa Mê Trận độc tử hưởng thụ. Như thế nào?"

Huống Thiên Lăng nói: "Thiên Lưu Tông sớm muộn sẽ diệt ở bản tông trên tay, không cần người đến làm thay, với lại một kiện Thượng phẩm Pháp khí còn không vào được bản tông pháp nhãn."

Ma Thanh Y cũng không cò kè mặc cả, nói thẳng: "Vậy thì hai kiện!"

Huống Thiên Lăng lắc đầu nói: "Bản tông không cần cái gì pháp khí, bản tông chỉ cần người một vật."

Ma Thanh Y hỏi: "Vật gì?"

Huống Thiên Lăng nói: "Bản tông muốn người ma tông ma não hạch."

"Cái gì? Người ngay cả ma não hạch cũng biết!" Ma Thanh Y kinh ngạc kêu một tiếng, lập tức cự tuyệt nói: "Không được! Vật này chính là ta Ma tông chí bảo, tuyệt không có khả năng tặng cho người!"

Huống Thiên Lăng cải chính nói: "Cũng không phải là đưa, mà là giao dịch, cũng là dùng nó bảo trụ mệnh của người. Người có thể không đáp ứng, bản tông lại ở người sau khi chết lục soát người trừ vật giới chỉ, đến lúc đó người mất đi cảm không chỉ là một cái ma não hạch."

"Người!" Ma Thanh Y khí đạo: "Huống Thiên Lăng, có tin ta hay không diệt người Thiên Thi Tông!"

Huống Thiên Lăng thần nhiên nói: "Bản tông sẽ không để cho người có cơ hội này. Ta đếm tới ba, nếu người không chịu đáp ứng, quyền kia tông liền đem phá trận phương pháp thông báo cho bọn hắc."

"Một!"

Ma Thanh Y trầm mặc.

"Hai!"

Ma Thanh Y trầm mặc như trước.

Huống Thiên Lăng hé miệng, vừa định báo ra 3h, Ma Thanh Y rốt cục mở miệng nói: "Tốt! Huống Thiên Lăng, xem như hung ác! Bản cô nương đáp ứng người."

Huống Thiên Lăng lộ ra nụ cười thần nhiên nói: "Giao dịch đạt được, vì biểu thành ý, kính xin Thanh Y cô nương trước đem ma não hạch giao cho bản

tông."

Ma Thanh Y âm thanh lạnh lùng nói: "Hi vọng ngươi đừng có đùa hoa văn, nếu không bản cô nương định để ngươi muốn sống không được muốn chết không xong!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Đánh cược

Chương 19: Đánh cược

Huống Thiên Lăng năm đó cùng Ma tông đã từng quen biết, cho nên đối nó cực kỳ thấu hiểu.

Cái này ma não hạch ở Ma tông được xưng là thánh vật, nó là một loại thực vật hạt giống, nghe nói mỗi năm trăm năm mới có thể kết xuất một khóa. Đây ma não hạch huyền diệu vô cùng, có thể dùng để tu luyện thân ngoại hóa thân, cùng chân thân cơ hồ giống như đúc.

Giờ phút này, chỉ gặp trận nhân nơi, cát vàng bên trong, một khóa màu đen giống như hạt đào đỏ vật từ phía dưới chậm rãi xông ra, trên đó đường vân liên phẳng phát một khóa hơi có lại hình đại não, tản ra nhân nhật lưu quang. Huống Thiên Lăng cầm lên tra xét một lần, xác nhận không sai sau ngay lập tức đem nó thu vào trong trữ vật giới chỉ.

Ma Thanh Y thân nhiên nói: "Đồ vật đã cho ngươi, hiện tại lập tức rời đi trận này!"

Huống Thiên Lăng ngược lại là thực hiện hứa hẹn, lập tức rời đi Huyền Hòa Mê Trận. Mà trong trận những người này chết sống, hẳn mới sẽ không đi quản. Còn đối với hắn còn có thiện ý Hoắc Vũ Đức, Huống Thiên Lăng tuyệt không sẽ vì hắn lo lắng. Bởi vì Ma Thanh Y tu vi không bằng đối phương, thậm chí ngay cả trận pháp này cũng không được hắn. Chỉ cần Hoắc Vũ Đức theo trong bí thương lấy lại tinh thần, tin tưởng hắn là có thể đủ phá trận mà ra.

Huống Thiên Lăng vừa ra trận pháp, liền nhìn thấy lớn như vậy trên điện phủ lộn xộn không chịu nổi, ngổn ngang trên đất nằm rất nhiều thi thể. Mà những cái kia còn chưa có chết người, thì là ngốc tại chỗ không nhúc nhích, hai mắt trống rỗng, giống như mất hồn mà.

Đây chính là trùng Huyền Hòa Mê Trận trạng thái, cho là mình đang động đang nói chuyện thậm chí tại động thủ, kỳ thật đều chỉ bắt quá là mê tước mà thôi. Bọn hắn tựa như pho tượng xử lý, người khác mặc dù có thể nhìn thấy bọn hắn, nhưng lại không cách nào tới gần. Bởi vì ở bọn hắn xung quanh có một đạo vô hình khí tràng, cầm lẫn nhau ngăn cách, chỉ có phá trận pháp mới có thể biến mất.

Ở đại điện nơi hẻo lánh, Nghiêm Vinh cùng Lạc Ngọc trước tiên nghiêng tiếp Huống Thiên Lăng, ân cần hỏi han: "Tông chủ, ngươi không sao chứ?"

Huống Thiên Lăng lắc đầu, ra hiệu không ngại. Hắn quay đầu nhìn về phía phía trên cung điện cái kia hai chi cao cao đứng sừng sững nền đỏ, ánh nền bùng nổ, chính là Huyền Hòa Mê Trận càng ngày càng mạnh biểu hiện.

Nghiêm Vinh cũng nhìn trước mắt hai chi nền đỏ, hỏi: "Tông chủ, lửa này thiếu đến tốt vượng, làm sao không thấy cái kia Thanh Y?"

Huống Thiên Lăng nói: "Nàng liền trốn ở ánh nền bên trong, cây đuốc diệt nàng liền xuất hiện."

Nghiêm Vinh nói: "Vậy chúng ta muốn hay không..."

Huống Thiên Lăng nói: "Ngươi muốn giúp bọn hắn đem trận phá? Nghiêm trưởng lão, cũng đừng quên chúng ta cùng Thiên Lưu Tông khúc mắc. Lần này có nàng này giúp bọn ta tiêu diệt Thiên Lưu Tông, chúng ta cố sao mà không làm đâu?"

Nghiêm Vinh nói: "Tông chủ nói đúng lắm, bất quá lấy thuộc hạ nhìn, cái này Thanh Y cũng không phải người lương thiện. Ngươi có thể phá giải nàng trận pháp, cái kia nàng có thể hay không đối với chúng ta giết người diệt khẩu?"

Huống Thiên Lăng nói: "Bản tông tâm lý nắm chắc. Nghiêm trưởng lão, nơi này không phải nơi ở lâu, các ngươi hai cái đi đầu xuống núi, bản tông đến lúc đó sẽ đi cùng các ngươi hội hợp."

Lạc Phong không phải không thủ tín người, tất nhiên thu Ma Thanh Y ma não hạch, liền sẽ đáp ứng cầm Huyền Hòa Mê Trận truyền thụ cho nàng. Hắn cầm Nghiêm Vinh cùng Lạc Ngọc đuổi đi về sau, liền khoanh chân ngồi ở một bên, lặng lẽ chờ đợi.

Ước chừng sau nửa canh giờ, trong đại điện người đã bị chết không sai biệt lắm, Huống Thiên Lăng chỉ nghe được hết dài một tiếng, lập tức mở to mắt nhìn lại, chỉ gặp Hoắc Vũ Đức một chường phá vỡ Huyền Hòa Mê Trận, trong ngực ôm càng man thi thể, tức giận gầm thét lên: "Thanh Y! Ngươi cho bản tông đi ra! Bản tông muốn đem ngươi chém thành muôn mảnh!"

Trận pháp vừa vỡ, Ma Thanh Y thân ảnh lập tức theo trong ánh nền hiển hiện ra. Nàng khí sắc hơi trắng bệch, khoe miệng còn treo một vết máu, muốn đến là trận pháp bị người cưỡng ép phá vỡ sau tạo thành. Nàng vừa ra tới liền lập tức liếc qua ngồi ở một bên Huống Thiên Lăng, gặp hấn không có thừa cơ rời đi, lúc này mới yên lòng lại.

Ma Thanh Y dịu dàng cười một tiếng, đối Hoắc Vũ Đức nói: "Muốn bản cô nương mệnh, chỉ sợ ngươi còn không có bản sự kia."

Cùng Hoắc Vũ Đức cùng một chỗ phá trận đi ra còn có mấy người, bao quát Lục Thiên đảm nhiệm ở bên trong, đều là Linh Huyền Cảnh cao thủ. Bọn hấn đều thụ khác biệt trình độ thương, có vẻ hơi chật vật, bất quá những này thương nhưng còn xa không kịp Ma Thanh Y cho bọn hấn mạng tới lửa giận còn nghiêm trọng hơn. Nhất là Lục Thiên đảm nhiệm, không chỉ có chết nhiều đệ tử như vậy, thậm chí ngay cả vợ con đều táng thân ở đây, tất nhiên là cảm Ma Thanh Y hận thấu xương, muốn đem hấn rút da đào gân mới có thể diệt trong lòng chi hỏa.

"Ma nữ! Để mạng lại!"

Lục Thiên đảm nhiệm lên tiếng vừa quát, huyền hóa ra một thanh trường kiếm, đi đầu công hướng Ma Thanh Y.

Những người khác cũng không lạc hậu, cơ hồ ở đồng thời liền xông ra ngoài, hợp nhau tấn công, muốn cảm Ma Thanh Y tại chỗ chém giết. Cái kia Hoắc Vũ Đức càng là phi thân lên, phát sau mà đến trước, xông vào phía trước nhất.

Ma Thanh Y đối mặt nhiều cao thủ như vậy công kích, đứng là bình thân ung dung, tuyệt không bối rối. Ngược lại hấn khoe miệng còn câu lên một vòng mị hoặc tiếu dung, môi đỏ hé mở, nhẹ nhàng nồn một tiếng: "Bạo!"

"_____"

Trong đại điện, một đạo không tiếng động bạo tạc đột nhiên nổ tung, huyền quang loá mắt. Hoắc Vũ Đức bọn người đứng mũi chịu sào, ở trong mấy cái phản ứng chậm một chút lập tức bị tạc được phần thân toái cốt, bỏ mình tại chỗ. Liền là Hoắc Vũ Đức cũng bị nổ bay ngược mà ra, phun ra một ngụm máu tươi, bị trọng thương.

Về phần Lục Thiên đảm nhiệm, mặc dù không có bị nổ chết, nhưng lại bị tạc gãy mất hai chân, máu thịt be bét, ngã trên mặt đất thống khổ không chịu nổi.

Nguyên lai Ma Thanh Y đã sớm chuẩn bị chuẩn bị ở sau, bất quá nhìn cái này uy lực nổ tung lại là không cách nào giết chết trên đại điện tất cả mọi người, cho nên nàng vừa mới chọn cùng Huống Thiên Lăng thỏa hiệp. Cũng may mắn Huống Thiên Lăng sớm một bước uy hiếp nàng, nếu không mấy người trong trận người đều bị chết không sai biệt lắm, uy hiếp của hấn đoán chừng cũng liền mất đi tác dụng.

Ma Thanh Y không hổ là ma nữ, đối mặt thảm như vậy không đành lòng thấy hình ảnh, không chỉ có không có cảm thấy bất kỳ khó chịu nào, ngược lại còn híp mắt phượng đắc ý nói: "Ta nói các ngươi không có bản sự kia còn không tin, hiện tại biết bản cô nương lợi hại a? Bị bản cô nương Huyền Tâm lôi nổ đến, không chết cũng muốn lột da." Nói năng lên chân ngọc đi vào chỉ còn lại có nửa cái mạng Lục Thiên đảm nhiệm bên người, nhìn xuống hấn nói: "Lúc trước nếu không có con của ngươi tham luyện bản cô nương sắc đẹp, ý vào mình Thiên Lưu Tông Thiếu chủ thân phận, quả thực là muốn cưới bản cô nương làm vợ, đoán chừng các ngươi Thiên Lưu Tông cũng sẽ không lưu lạc đến tận đây. Muốn trách thì trách ngươi không biết cách dạy con, nên có kết quả này."

Vừa mới nói xong, mở ra năm cái tinh tế như hành ngón tay ngọc, chế trụ Lục Thiên đảm nhiệm đầu, hơi dùng lực một chút, đau đến hấn lập tức toàn thân run rẩy, kêu thảm mà lên.

Huống Thiên Lăng biết Ma Thanh Y thi triển chính là 《 Hấp Huyền Thái Thượng Kinh 》, cưỡng ép hấp thụ người khác Huyền khí để bản thân sử dụng, quả nhiên bá đạo tàn nhẫn, không hổ là Ma tông chí thượng bảo điển.

Chỉ gặp Lục Thiên đảm nhiệm bị hút sạch Huyền khí về sau, cả người nhất thời liền biến thành người khô, tròng mắt châu, chết không thể chết lại. Đón lấy Ma Thanh Y đi đến cái khác mấy cái còn sống sót Linh Huyền Cảnh tu sĩ bên cạnh, dùng đồng dạng thủ pháp hút khô trên người bọn họ Huyền khí. Cuối cùng đem ánh mắt dời về phía Hoắc Vũ Đức , vừa đi vừa nói: "Phi Huyền Cảnh cao thủ, nếu không có ngươi từ đó cản trở, bản cô nương cũng sẽ không thụ thương. Hiện tại bản cô nương liền hút khô ngươi Huyền khí, để ngươi cùng người người yêu ở Hoàng Tuyền tụ họp."

Hoắc Vũ Đức bị Huyền Tâm lôi nổ bị trọng thương, không cách nào động dậy, đã mất sức đánh một trận. Hấn lạnh lùng nhìn chằm chằm Ma Thanh Y, tựa như muốn đem nàng nuốt sống. Ma Thanh Y lại là không thèm để ý ánh mắt của đối phương, ngay tại nàng sẽ phải động thủ lúc, ngồi ở một bên một mực chưa từng lên tiếng Huống Thiên Lăng bất thành lỉnh chận lại nói: "Chậm đã! Ma Thanh Y, ngươi không thể giết hấn."

Ma Thanh Y quay đầu lại nói: "Vì sao?"

Huống Thiên Lăng nói: "Bởi vì bản tông không muốn hấn chết."

Ma Thanh Y sững sờ, liên lý do này? Nàng lạnh xuống mặt nói: "Huống Thiên Lăng, bản cô nương sự tình còn chưa tới phiên ngươi làm chủ, ngươi tốt nhất trung thực im miệng, nếu không bản cô nương ngay cả ngươi cũng cùng nhau giết."

Huống Thiên Lăng đứng người lên, bải xuống ống tay áo, bình thân nói: "Quyền kia tông ngược lại là muốn thử một lần."

Ma Thanh Y khinh thường nói: "Cuồng vọng! Chỉ là hóa khí cảnh sơ kỳ, cũng dám cùng bản cô nương động thủ."

Huống Thiên Lăng nói: "Đây không phải cuồng vọng, mà là tự tin, nếu không chúng ta tới đánh cược như thế nào?"

Ma Thanh Y hỏi: "Người muốn đánh cược gì?"

Huống Thiên Lăng nói: "Liên cược người ở ba chương bên trong không cách nào thương bản tông một phân một hào, như bản tông làm được, thả Hoắc Tông chủ bình yên rời đi, có dám?"

Ma Thanh Y nghe nói cười, mình thế nhưng là Linh Huyền Cảnh sơ kỳ tu vi, đối phương chỉ là Hóa Huyền Cảnh sơ kỳ, lại dám khẩu xuất cuồng ngôn muốn tiếp mình ba chương mà không thương tổn. Đến cùng là trên đời này người trở nên cuồng vọng khôn cùng, vẫn là mình với cái thể giới này còn chưa đủ hiểu rõ? Đừng nói ba chương, chính mình là nhẹ nhàng một chương, đối phương cũng tuyệt đối không chịu nổi.

Hoắc Vũ Đức ý nghĩ cùng Ma Thanh Y, cho rằng Huống Thiên Lăng tu vi thấp, đón đỡ đối phương ba chương rõ ràng là tự tìm đường chết, thế là nhắc lên khí lực mở miệng nói: "Huống tông chủ, người ta bèo nước gặp nhau, không đáng vì ta đặt mình vào nguy hiểm."

Huống Thiên Lăng khẽ cười nói: "Hoắc Tông chủ, ta người này làm việc toàn bằng mình yêu thích, ta cảm thấy người đáng giá cứu, vậy liền đi."

Ma Thanh Y cười lạnh nói: "Tốt! Bản cô nương cũng rất tò mò, người đến cùng là ở đâu ra tự tin."

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tở Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Ma Thanh Y lựa chọn

Chương 20: Ma Thanh Y lựa chọn

Ma Thanh Y còn muốn Huống Thiên Lăng truyền thụ nàng hoàn mỹ Huyền Hóa Mê Trận, cho nên tạm thời sẽ không động thủ giết hấn. Tất nhiên đối phương muốn khoe khoang cứu người, mình liền để hấn ăn một chút đau khổ, thuận tiện triệt để phá tan hấn phần này chán ghét lòng tự tin.

Chỉ gặp Huống Thiên Lăng hai tay đặt sau lưng, ngẩng đầu mà đứng, chờ chờ lấy Ma Thanh Y công kích. Ma Thanh Y nhìn thấy hấn cái này một bộ tự tin vô cùng đáng vẻ, đã cảm thấy đặc biệt chán ghét, lập tức hừ lạnh một tiếng, ngọc chương trực tiếp chụp về phía Huống Thiên Lăng ngực.

"Ầm!"

Một chương này Ma Thanh Y dùng ba phần công lực, ở nàng cho rằng đã không muốn đối phương mệnh, nhưng cũng sẽ không để cho hấn dễ chịu. Nhưng ra ngoài ý định chính là, nàng cũng không có nhìn thấy Huống Thiên Lăng thổ huyết ngã xuống đất tình cảnh, mà là bình yên vô sự đứng tại chỗ, khóe miệng thủy chung treo nụ cười thần nhiên, ngữ khí bình thản nói: "Đây là thứ nhất chương."

Ma Thanh Y giật mình nói: "Làm sao có thể! Người một chút việc đều không có?"

Hoắc Vũ Đức cũng là không dám tin vào hai mắt của mình, một mặt khiếp sợ nhìn qua Huống Thiên Lăng.

Huống Thiên Lăng không nhìn đối phương kinh nghi, thúc giục nói: "Mau tới thứ hai chương đi."

Ma Thanh Y nhìn chăm chú hấn nói: "Ngược lại là bản cô nương coi thường người, rất tốt, chuẩn bị tiếp ta thứ hai chương!" Nói xong, lần nữa chụp về phía Huống Thiên Lăng.

Lúc này Ma Thanh Y lực đạo rõ ràng tăng cường rất nhiều, trên bàn tay nổi lên tầng tầng quang mang nhàn nhạt, nặng nề mà đánh trên ngực Huống Thiên Lăng.

Huống Thiên Lăng mảy mảy xiết chặt, bị cái này chương đánh cho nhẹn không được lùi về phía sau mấy bước, nhưng cũng chỉ thế thôi.

"Thứ hai chương!" Huống Thiên Lăng ổn định thân hình thần nhiên nói.

Ma Thanh Y thụ hồi chương, khó có thể tin nhìn chăm chăm Huống Thiên Lăng. Mình vừa mới thế nhưng là dùng một nửa công lực, thế mà còn là không cách nào đem hấn đã thương. Giả hóa này đến cùng phải hay không hóa khí cảnh sơ kỳ tu vi? Làm sao biến thái như vậy!

"Điều đó không có khả năng! Huống Thiên Lăng, ngươi khẳng định sử cái gì thủ đoạn." Ma Thanh Y đưa ra nghi vấn, cho rằng Huống Thiên Lăng hẳn là âm thầm dùng phòng ngự pháp bảo, nếu không làm sao có thể tiếp mình hai chương mà lông tóc không tổn hao gì.

"Không gây thương tổn bản tông liền nói bản tông chơi xấu, Ma Thanh Y, ngươi nhưng cảm giác được bản tông trên người có pháp bảo ở vận chuyển sao?" Huống Thiên Lăng lộ ra vẻ khinh bỉ.

Ma Thanh Y hoàn toàn chính xác không có cảm giác đến Huống Thiên Lăng có sử dụng pháp bảo phòng ngự dấu vết, người ta thậm chí ngay cả Huyền khí đều vô dụng, hoàn toàn là dựa vào tự thân nhục thể tới cứng tiếp mình hai chương. Đây mới là Ma Thanh Y khiếp sợ địa phương, bởi vì tu sĩ nhục thân dù cho trải qua khí Huyền Cảnh tu luyện mà thoát thai hoá cốt, nhưng nếu như không có Huyền khí hộ thể, so ra mà nói cũng là không chịu nổi tu sĩ khác Huyền khí công kích, còn lại là năng cao hơn Huống Thiên Lăng ra một cảnh giới tình huống dưới.

Ma Thanh Y cũng là hạng người tâm cao khí ngạo, chỉ là một cái Hóa Huyền Cảnh tu sĩ thể mà có thể đón đỡ mình hai chương mà không thương tổn, đối nàng mà nói thật sự là lớn lao vũ nhục. Lập tức tức giận dâng lên, lạnh lùng nói: "Hiện tại ta ra thứ ba chương, hi vọng ngươi đừng chết!"

Ma Thanh Y hoàn toàn chính xác không muốn Huống Thiên Lăng hiện tại chết mất, bởi vì nàng còn muốn đạt được hoàn mỹ Huyền Hóa Mê Trận. Nhưng đầu này lại không cách nào tiếp nhận một cái Hóa Huyền Cảnh gia hỏa ở bàn tay mình xuống còn có thể bình yên vô sự, cái này nếu là truyền ra ngoài, không chỉ có là trên mặt nàng không nhìn được, liền là ma tông mặt cũng phải bị mất hết.

Ma Thanh Y thứ ba chương không có qua loa đánh ra, mà là vận khí xách lực, vận sức chờ phát động. Chỉ gặp hần tay phải bên trên dần dần nổi lên một tia màu đen huyền quang, tóc dài uốn phỉ phiêu khởi, tay áo không gió mà bay, quanh thân khí thể tăng vọt, chợt khẽ quát một tiếng, một chương vỡ ra, giống như bài son đảo hải tư thể, đột nhiên oanh trên ngực Huống Thiên Lăng.

"Àm!"

Huống Thiên Lăng bị một chương này đánh trúng, cả người giống như điều đứt gãy bay ra ngoài. Va sập vách tường, vùi lấp ở phế tích gạch ngói vụn bên trong, cũng không biết sống hay chết.

"Huống tông chủ!" Hoắc Vũ Đức kinh hô một tiếng, nghĩ đến Huống Thiên Lăng lúc này khả năng dữ nhiều lành ít.

Ma Thanh Y đánh ra một chương này về sau, không khỏi hơi có chút thờ hờn hển. Nàng điều chỉnh một chút khí tức, đón lấy nhìn về phía phế tích khẽ nói: "Cho là ngươi lớn bao nhiêu bản sự, nguyên lai cũng chỉ là cỏ làm ra về mà thôi. Thật sự là đáng tiếc, vốn còn muốn theo ngươi cái kia đạt được hoàn mỹ Huyền Hóa Mê Trận, hiện tại xem ra là không thể nào. Bất quá dạng này cũng tốt, tối thiểu có thể lấy hồi vốn cô nương ma nào hạch."

Đứt lòi, chuẩn bị đi đào ra Huống Thiên Lăng thi thể, cầm lại cho lúc trước hần ma nào hạch.

Nào biết phế tích bên trong bỗng nhiên truyền tới một thanh âm nói: "Bản tông còn chưa có chết." Chợt chỉ thấy một bóng người theo phế tích bên trong bỗng nhiên đứng lên, đứng ở Ma Thanh Y trước người thân nhiên nói: "Thứ ba chương bản tông tiếp nhận, kính xin thực hiện lời hứa của ngươi."

Ma Thanh Y cứ thế ngay tại chỗ, coi là Huống Thiên Lăng bị mình đánh chết, nhưng nhìn trên người hần ngoại trừ quần áo dính điểm tro bụi bên ngoài, địa phương khác thể mà không tổn thương chút nào, thậm chí ngay cả một sợi tóc đều không có bị đánh loạn. Đây cũng quá bất khả tư nghị, phải biết vừa mới thể nhưng là mình Linh Huyền Cảnh sơ kỳ một kích toàn lực a.

"Ngươi..."

Ma Thanh Y hoàn toàn bị Huống Thiên Lăng chấn nhiếp rồi, một đời ma nữ, thể mà cả làm nói không ra lời.

Nàng làm sao biết, Huống Thiên Lăng có được cương thi thân thể, hơn nữa còn đi qua thiên kiếp tẩy lễ, thân thể năng lực phòng ngự so với Ngân Thi đều mạnh hơn mềm dai rất nhiều. Coi như Ma Thanh Y cao hơn hẳn ra một cảnh giới, nếu không có đặc thù thủ đoạn công kích, cũng là không cách nào phá vỡ Huống Thiên Lăng phòng ngự. Mà Huống Thiên Lăng cũng theo Ma Thanh Y cái này ba trong lòng bàn tay tìm tòi đến cương thi thân thể hiện tại có khả năng phòng ngự cực hạn, cái kia chính là có thể hoàn toàn triệt tiêu mất cao hơn mình một cảnh giới đòn công kích bình thường, nếu là Ma Thanh Y vừa rồi thể công lại lãng lệ một điểm, Huống Thiên Lăng hiện tại cũng sẽ không bình yên vô sự.

Huống Thiên Lăng không để ý tới Ma Thanh Y chấn kinh, tự lo đi đến Hoắc Vũ Đức trước mặt, cầm một tia Huyền khí đưa vào trong cơ thể của hần, này mới khiến Hoắc Vũ Đức sắc mặt hơi chuyển biến tốt một chút.

"Hoắc Tông chủ, cảm giác như thế nào?" Huống Thiên Lăng hỏi.

"Đa tạ, ta còn chưa chết." Hoắc Vũ Đức miễn cưỡng đứng người lên, trong đôi mắt tràn ngập cừu hận, lạnh lùng trừng mắt về phía Ma Thanh Y.

Ma Thanh Y cảm nhận được Hoắc Vũ Đức sát ý, lập tức theo trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần nói: "Ngươi tốt nhất lập tức biến mất ở bản cô nương trước mặt, nếu không mầy ngươi bản cô nương thay đổi chủ ý, ngay lập tức đem ngươi hút thành 杪 làm."

Hoắc Vũ Đức nghe nói giận dữ, vẫn là Huống Thiên Lăng ngăn lại hần nói: "Hoắc Tông chủ, ngươi giờ phút này trọng thương tại người, không nên động võ. Vẫn là mau mau rời đi, chờ còn nhiều thời gian, sớm muộn sẽ có cơ hội báo thù."

Hoắc Vũ Đức mặc dù phẫn nộ dị thường, nhưng cũng không phải kẻ lỗ mãng, lập tức nhìn lửa giận, chấp tay nói cảm ơn: "Huống tông chủ, lần này đa tạ ngươi ân cứu mạng, ngày sau ắt thỏa tương báo. Cáo từ!" Nói xong, ôm lấy cang man thi thể giận dữ rời đi.

"Trốn được ngược lại là rất nhanh." Ma Thanh Y ở phía sau hừ một tiếng, quay đầu nhìn về phía Huống Thiên Lăng nói: "Người thật đúng là lớn mật, thế mà ở ngay trước mặt ta để hần sau này tìm bản cô nương báo thù, người liền không sợ bản cô nương hiện tại liền giết người?"

Huống Thiên Lăng nói: "Bản tông nói, muốn giết ta, người được có bản sự kia."

Ma Thanh Y nói: "Đừng tưởng rằng vừa mới tiếp ta ba chương đã cảm thấy bản cô nương không làm gì được người, người nếu biết ta xuất từ Ma tông, vậy thì hần là rõ ràng ma tông đáng sợ."

Huống Thiên Lăng tự nhiên rõ ràng ma tông chỗ đáng sợ, liền là năm đó thời kỳ toàn thịnh hần, cũng không dám nói trăm phần trăm có thể chiến thắng lúc ấy theo Ma tông đi ra đệ tử. Đây là một cái thần bí khó lường tông môn, không người biết được lai lịch của nó, càng không người biết được hần sơn môn chỗ, đơn giản tựa như giống như mê.

Ma tông đệ tử một khi xuất thế, chắc chắn gây nên một trận gió tanh mưa máu. Liền giống với trước mắt Ma Thanh Y, mới bắt quả Linh Huyền Cảnh sơ kỳ mà thôi, thế mà liền dám bày xuống Huyền Hòa Mê Trận vây giết nhiều như vậy tông môn. Lần này nếu không có Huống Thiên Lăng ở đây, cuối cùng chỉ sợ ngay cả Phi Huyền Cảnh Hoắc Vũ Đức đều muốn lọt vào độc thủ của nàng.

Cũng may Ma Thanh Y làm việc mặc dù tàn nhẫn, nhưng lại phi thường hết lòng tuân thủ hứa hẹn.

Ngay sau đó Huống Thiên Lăng đem hoàn chinh Huyền Hòa Mê Trận bố trí thủ pháp dạy cho Ma Thanh Y, Ma Thanh Y ghi lại sau ngược lại là không có đối Huống Thiên Lăng giết người diệt khẩu, thậm chí cũng không có cử thế mà đi, đúng là lựa chọn đi theo Huống Thiên Lăng bên người.

Huống Thiên Lăng khó hiểu nói: "Người đi theo bản tông có gì?"

Ma Thanh Y nói: "Người là một cái duy nhất biết thân phận ta người, hoặc là giết người, hoặc là liền là giám thị người. Bản cô nương cảm thấy mình đã đủ thần bí, nhưng cùng người so ra lại giống Trương Bạch Chi trong suốt. Bản cô nương hiện tại đối người rất tốt kỳ, tạm thời còn không nỡ giết người, cho nên đành phải lựa chọn giám thị người."

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Tọa kỵ vấn đề

Chương 21: Tọa kỵ vấn đề

Hôm nay vốn là Thiên Lưu Tông Thiếu chủ thành hôn ngày đại hi, không nghĩ tới lại bị Ma Thanh Y giết máu chảy thành sông, thương vong thảm trọng. Tin tức này một khi truyền ra, Ma Thanh Y chắc chắn trở thành mục tiêu công kích, gặp các tông môn vĩnh viễn không ngừng nghi truy sát.

Đối với những này, thân là Ma tông lần này xuất thế đệ tử, Ma Thanh Y hiển nhiên không có để ở trong lòng.

Huống Thiên Lăng mặc dù biết Ma Thanh Y đi theo bên cạnh mình sẽ cho mình Hòa Thiên thi tông mang đến rất nhiều phiền phức, nhưng cũng là không thể làm sao. Dù sao Huống Thiên Lăng tu vi có hạn, mặc dù có lòng tin trên tay Ma Thanh Y tự vệ, nhưng muốn giết nàng lại là làm không được. Lại nói Huống Thiên Lăng hiện tại vẫn chưa muốn cùng Ma tông trở mặt, tất nhiên nàng muốn cùng liền để nàng cùng tốt.

Lần này Thiên Lưu Tông tông chủ Lục Thiên đảm nhiệm bỏ mình, trong tông đại bộ phận cao thủ cũng đều ở trong đại điện trúng Huyền Hòa Mê Trận bị Ma Thanh Y hút Huyền khí trở thành người khô, có thể nói một chút liền từ một cái trung đẳng tông môn lưu lạc làm xuống mấy người tông môn. Tu sĩ thế giới coi trọng thực lực nhất, cũng thực tế nhất, tất nhiên Thiên Lưu Tông không còn ngày xưa huy hoàng, như vậy thì không xứng dù có được Huyền khí như thế tràn đầy Thiên Sùng Sơn. Tin tưởng không lâu sau đó, khẳng định sẽ có người đánh nơi này chủ ý.

Táng Thi Sơn đi qua lần trước thiên kiếp tẩy lễ về sau, đã trở nên cảnh hoàng tàn khắp nơi. Huống Thiên Lăng tự nhiên cũng nghĩ qua cảm Thiên Thi Tông chuyển dời đến nơi này đến, bất quá bây giờ còn thỉnh thoảng đợi, hi vọng Thiên Sùng Sơn không cần nhanh như vậy bị người khác chiếm lĩnh.

Trước khi đi, Huống Thiên Lăng ở trong đại điện vơ vét lên trên thân người chết vật phẩm. Lần này đến đây Thiên Lưu Tông chúc mừng người vượt qua trên trăm cái nhiều, hết thấy tới mười lăm cái tông môn, trừ bỏ Hòa Nghiệp Tông Hòa Thiên thi tông bên ngoài, còn lại Thập Tam cái tông môn người tới toàn bộ đều chết tại trên đại điện. Bọn họ đều là tông chủ hoặc là trưởng lão thân phận, cho nên mang theo người vật phẩm đương nhiên sẽ không kém đến đi đâu. Nhất là mấy cái Linh Huyền Cảnh cao thủ trong trữ vật giới chỉ, ngược lại là phát hiện không ít đồ tốt.

Ma Thanh Y đứng ở một bên nhìn xem Huống Thiên Lăng không ngừng vơ vét lấy ở trong mắt nàng cho rằng là một đồng rác rưởi đồ vật, không khỏi lộ

ra vẻ khinh bỉ, giễu cợt nói: "Đường đường một tông chi chủ, lại làm lên loại này nhặt người chết tiền tài hoạt động. Huống Thiên Lăng, ngươi thật đúng là để bản cô nương mở rộng tầm mắt."

Huống Thiên Lăng tuyệt không cảm thấy xấu hổ, vừa vợ vệt bên cạnh trả lời: "Các ngươi Ma tông gia đại nghiệp đại, đương nhiên sẽ không hiếm có những vật này."

Kỳ thật hán vợ vệt những vật này cũng không phải là vì mình, mà là cân nhắc đến Thiên Thi Tông hiện tại tình huống. Nhất là nghĩ đến xuất phát đến Thiên Lưu Tông trước, Khương Đào xuất ra một khóa nhất phẩm Huyền Đan lúc, chúng đệ tử quăng tới cái chủng loại kia tràn ngập khát vọng ánh mắt, thấy hán vị tổ sư gia này trong lòng đặc biệt cảm giác khó chịu.

Lúc nào Thiên Thi Tông trở nên giống tên ăn mày nghèo?

Lúc đó Huống Thiên Lăng liền quyết định muốn để Thiên Thi Tông trở nên giàu có, không cầu lập tức khôi phục lại năm đó huy hoàng, nhưng tối thiểu nhất sẽ không nhìn thấy một khóa cấp thấp nhất phẩm Huyền Đan liền khát vọng chảy nước miếng.

Cái kia như thế nào mới có thể trong thời gian ngắn nhất để Thiên Thi Tông giàu lên đâu? Biện pháp đơn giản nhất dĩ nhiên chính là ra ngoài đoạt, bởi vì ở Huyền Châu Đại Lục giết người cướp của là cực kỳ chuyện bình thường. Huống Thiên Lăng trước đó liền động dạ ý định này, đáng tiếc còn chưa trả chur hành động, Ma Thanh Y ngược lại là biến tướng giúp hán một đại ân.

Sau nửa ngày, Huống Thiên Lăng rốt cục vợ vệt hoàn tất.

Thiên Sùng Sơn cước, Nghiêm Vinh cùng Lạc Ngọc chờ đợi lo lắng lấy Huống Thiên Lăng. Lần này Thiên Lưu Tông phát sinh biến đổi lớn, nhiều như vậy đến đây chúc mừng tông môn đều chết ở trong đại điện, Thiên Lưu Tông khẳng định khó từ tội lỗi. Đây đối với mình Thiên Thi Tông tới nói tự nhiên là không thể tốt hơn sự tình, nhưng là hiện tại vấn đề là tông chủ còn tại trên núi không có xuống tới, vạn nhất hán cũng bị cái kia ma nữ giết người diệt khẩu, vậy mình hai người trở về nên như thế nào hướng Khương trưởng lão bọn hán bàn giao? Thiên Thi Tông lại nên làm thế nào cho phải đâu?

Hai người càng nghĩ càng là lo lắng, Lạc Ngọc nhin không được nói: "Nghiêm trưởng lão, tông chủ làm sao còn không xuống?"

Nghiêm Vinh một mực ngẩng đầu nhìn sơn giai, cũng không quay đầu lại nói: "Cũng nhanh xuống, vừa mới rồi đi Hoắc Tông chủ không phải đã nói rồi sao? Chúng ta tông chủ thâm tàng bất lộ, nhất định không có việc gì."

Mới vừa nói xong, sơn giai góc rẽ liền xuất hiện hai cái thân ảnh, một nam một nữ, chính là Huống Thiên Lăng cùng Ma Thanh Y.

Ma Thanh Y cái miệng anh đào nhỏ nhắn có chút giương lên, có chút hăng hái nhìn xem Huống Thiên Lăng nói: "Nghĩ không ra ngươi xuất thủ tàn nhẫn như vậy, vừa mới những Thiên Lưu Tông kia đệ tử chẳng qua là chỗ chức trách, ngươi nhưng cũng muốn giết người diệt khẩu?"

Thiên Lưu Tông đại điện bị Ma Thanh Y bố trí Huyền Hóa Mê Trận, đại điện người bên ngoài cũng không biết bên trong chuyện xảy ra. Vừa mới Huống Thiên Lăng hai người theo đại điện sau khi ra ngoài, một đường chỗ qua tự nhiên sẽ gặp được Thiên Lưu Tông đệ tử. Bọn hán nhìn thấy Huống Thiên Lăng mang theo tân nương tử xuống tới, tự nhiên sẽ xuất thủ ngăn cản. Kết quả Huống Thiên Lăng chỉ có thể xuất thủ, vì không khiến người ta biết Ma Thanh Y cùng hán cùng một chỗ mà cho Thiên Thi Tông rước lấy phiền phức, cho nên nhất định phải diệt khẩu mới được.

Huống Thiên Lăng không để ý đến Ma Thanh Y trào phúng, trực tiếp hướng đi Nghiêm Vinh hai người trước mặt, mở miệng nói: "Nơi đây không nên ở lâu, chúng ta lên đường về tông."

Nghiêm Vinh hai người đều thấy được theo tới Ma Thanh Y, không khỏi nâng cao tinh thần đề phòng, khẩn trương vạn phần.

Huống Thiên Lăng đi ở phía trước, cũng không quay đầu lại nói: "Không cần đi để ý tới nàng, nàng muốn cùng liền để nàng cùng tốt."

Thế là một nhóm bốn người, ba cái phía trước, một cái ở phía sau, một đường hướng Táng Thi Sơn bước đi.

Mới đi không đến một nửa lộ trình, Ma Thanh Y liền khởi xướng bức tức nói: "Các ngươi cũng thật là, còn bao lâu nữa mới có thể đến các ngươi sơn môn? Ta nói Huống Thiên Lăng, ngươi tốt xấu cũng là tông chủ, làm sao ngay cả đầu tọa kỵ đều không có? Còn muốn làm hại bản cô nương đi theo các ngươi phía sau cái môn một đường bị liên lụy, ba người các ngươi đại nam nhân đều không cảm thấy xấu hổ sao?"

Huống Thiên Lăng mặt không biểu tình, trực tiếp loại bỏ Ma Thanh Y bức tức. Mà Nghiêm Vinh cùng Lạc Ngọc thì đồng thời ở trong lòng nói thầm, cái này giết người không chớp mắt ma nữ, thiết cái trận pháp liền vậy giết nhiều người như vậy, ngươi lão không động thủ lấy mạng của chúng ta liền đã rất tốt, còn tại trước mặt chúng ta giả bộ yếu đuối, đây không phải có chủ tâm làm người buồn nôn nha.

Ba người ai cũng không có phản ứng Ma Thanh Y, chỉ lo vội đầu đi đường. Bất quá nàng mà nói ngược lại là nhắc nhở Nghiêm Vinh, không khỏi đối Huống Thiên Lăng nói khẽ: "Tông chủ, lần này đi ra ngoài, thuộc hạ cảm thấy một đầu tọa kỵ hoàn toàn chính xác ắt không thể thiếu. Nhất là ngươi, là cao quý một tông chi chủ, như không có đầu tọa kỵ thay đi bộ, thực sự làm mất thân phận."

Huống Thiên Lăng gật đầu nói: "Cái này bản tông đã cân nhắc qua, trước kia chúng ta không có tọa kỵ, đó là bởi vì trong tông huyền thạch số lượng dự trữ quá ít, mặc dù mua nổi một đầu thanh Giác Mã, nhưng cũng nuôi không nổi. Lần này về tông về sau, bản tông quyết định cho đệ tử trong tông mỗi người đều phối hợp một đầu tọa kỵ, chuyện này liền giao cho ngươi đi làm."

Nghiêm Vinh biết một đầu cấp thấp nhất thanh Giác Mã cần một trăm khóa hạ phẩm huyền thạch, cũng chính là một khóa trung phẩm huyền thạch. Nếu như cho đệ tử trong tông mỗi người phối hợp một đầu, cái này cần huyền thạch số lượng thể nhưng là kinh người. Lại nói Huyền thú đều là muốn bắt

huyền thạch nuôi nấng, tính được đơn giản liền là thiên văn số tự, lấy trước mắt Thiên Thi Tông tài lực tới nói, căn bản là không cách nào hoàn thành nhiệm vụ.

Tông chủ đây không phải có ý làm khó dễ mình sao? Nghiêm Vinh lập tức lộ ra một bộ mặt khổ qua.

Huống Thiên Lăng tự nhiên nhìn ra tâm tư của hắn, không khỏi xuất ra một cái trừ vật giới chỉ nói: "Tin tưởng nơi này huyền thạch đầy đủ người dùng, dư thừa liền từ người đến đảm bảo."

Nghiêm Vinh nghi ngờ tiếp nhận trừ vật giới chỉ xem xét, phát hiện bên trong thể mà chất đầy huyền thạch, đừng nói trung hạ phẩm, liền là thượng phẩm huyền thạch đều có thật nhiều. Như thể số lượng huyền thạch, tông chủ là từ đâu có được? Còn có cái này mai trừ vật giới chỉ, cũng không phải tông chủ trên tay mạng cái viên kia.

"Tông chủ, những này huyền thạch..." Nghiêm Vinh nghi ngờ nhìn về phía Huống Thiên Lăng.

Huống Thiên Lăng vẫn chưa trả lời, ngược lại là Ma Thanh Y đứng lên đến nói: "Các người tông chủ đây là phát của cái người chết, xuất lực chính là bản cô nương, được lợi lại là hắn, thật đúng là sẽ kiếm tiền nghi."

Của cái người chết? Đó không phải là Thiên Lưu Tông trên đại điện bị Ma Thanh Y dùng trận pháp vây giết chết những tông môn kia người sao? Cái này nếu như bị bọn hắn phát hiện, vậy còn không đem Thiên Thi Tông cho bùng không thể.

Vừa nghĩ tới đó, Nghiêm Vinh không khỏi lộ ra một tia lo lắng.

Huống Thiên Lăng để ở trong mắt, không khỏi nói: "Nghiêm trưởng lão, có khi lo trước lo sau chưa chắc là tốt."

"Vâng, thuộc hạ minh bạch." Nghiêm Vinh ngoài miệng mặc dù nói như vậy, nhưng trên mặt lo lắng lại một chút cũng không có giảm bớt.

Huống Thiên Lăng biết hắn bởi vì tông môn nhiều năm thế yếu, cho nên lo lắng cũng liền nhiều hơn, cũng không phải là mình một câu liền có thể cải biến ý nghĩ của hắn. Lập tức cũng không có lại nhiều nói, tiếp tục đi đường.

Một bên Ma Thanh Y lại là đi lòng vòng sáng tỏ trông mắt, cũng không biết lên tâm tư gì.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Phân phát Huyền Đan

Chương 22: Phân phát Huyền Đan

Đi qua hơn nửa ngày hành trình, Huống Thiên Lăng một nhóm bốn người rốt cục về tới Thiên Thi Tông.

Ma Thanh Y nhìn thấy trước mắt toà này đối với nàng mà nói cực kỳ thấp bé dãy núi, hơn nữa còn có bị hủy diệt một nửa, không khỏi phốc một tiếng bật cười: "Huống Thiên Lăng, đây chính là các người Thiên Thi Tông sơn môn chỗ? Cũng quá keo kiệt một chút đi."

Sơn môn tốt xấu trực tiếp quan hệ đến tông môn bề ngoài, cũng là thực lực một loại thể hiện. Thiên Thi Tông trước kia thực sự quá yếu, cho nên không thể không di chuyển đến nơi đây Thiên Cư Nhất Ngẫu. Nhưng quần là như thế, trước đó vẫn là bị Nguyệt Hạ Tông đánh lên đến muốn cướp chiếm nơi này. Bởi vậy có thể thấy được, sơn môn đối một cái tông môn rất là trọng yếu.

"Ta nhìn trước đó Thiên Sùng Sơn không tệ, muốn hay không bán cô nương giúp người đem nó đoạt tới?" Ma Thanh Y lại trêu đùa.

Huống Thiên Lăng mặt không biểu tình, mắt diếc tai ngơ. Ngược lại là Nghiêm Vinh cùng Lạc Ngọc thật giống như bị đâm trúng yếu hại, chột cảm thấy hổ thẹn.

Lúc này, Khương Đào dẫn một đám đệ tử theo Thiên Thi Tông nhanh chóng đón, hành lễ nói: "Tông chủ, người trở về a, chuyến này phải chăng hết thảy thuận lợi?"

Huống Thiên Lăng nói: "Nói rất dài dòng, người lại triệu tập môn hạ đệ tử tại trong điện tập hợp, bản tông có việc muốn tuyên bố."

Khương Đào nhìn thấy Nghiêm Vinh cùng Lạc Ngọc thần sắc cổ quái, với lại Lạc Ngọc cánh tay còn bị thương, lông mày không khỏi hơi nhíu lại, lập tức

biết chuyện này tất nhiên có việc phát sinh.

Chờ đợi Khương Đào rời đi, Ma Thanh Y mở miệng nói: "Huống Thiên Lăng, an bài cho ta cái gian phòng, muốn thanh tịnh, bản cô nương đuổi đến một đường, muốn nghỉ ngơi một chút."

Nói là muốn nghỉ ngơi, kỳ thật Huống Thiên Lăng rõ ràng, nàng đây là muốn tiêu hóa trong cơ thể hấp thu tới Huyền khí tới tu luyện. Lần này nàng giết nhiều như vậy tu sĩ, hấp thu Huyền khí tất nhiên không ít.

Huống Thiên Lăng cũng không nói phá, để Nghiêm Vinh tự mình dẫn Ma Thanh Y đi an bài chỗ ở.

Huống Thiên Lăng đi vào hội nghị đại diện, chờ môn hạ đệ tử lần lượt đến đông đủ về sau, liền để Nghiêm Vinh cảm chuyện này chuyện xảy ra nói rõ chi tiết một lần. Mọi người sau khi nghe xong đều là khiếp sợ không thôi, Khương Đào lập tức bước ra khỏi hàng nói: "Tông chủ, tất nhiên này ma nữ nguy hiểm như thế, cái kia để cho nàng lưu tại chúng ta Thiên Thi Tông, có thể hay không. . ."

Huống Thiên Lăng nói: "Cái này Khương trưởng lão không cần lo lắng, bản tông tâm lý nắm chắc. Lần này triệu tập mọi người đến đây, chính là muốn cáo tri mọi người, Thiên Lưu Tông đã không còn là trung đẳng tông môn, hấn sơn môn khẳng định sẽ đổi chủ. Mà bản tông đi qua Thiên Sùng Sơn, nơi đó Huyền khí tràn đầy, phi thường thích hợp tu luyện. Trái lại chúng ta Táng Thi Sơn, thực sự không nên lại chờ đợi. Cho nên bản tông đối với Thiên Sùng Sơn tình thế bất buộc, các người đều gấp rút tu luyện, đến lúc đó khẳng định sẽ có cái khác tông môn đến đây cùng chúng ta tranh đoạt."

Lời này vừa nói ra, mọi người lập tức cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Liền Thiên Thi Tông thực lực bây giờ, chỉ là bảo trụ toà này Táng Thi Sơn liền đã tới vô cùng, còn đi cùng tông môn khác chiếm trước sơn môn, đây không phải tự tìm đường chết sao?

Chúng đệ tử cơ hồ đều là tồn lấy ý nghĩ này, liền ngay cả hai vị trưởng lão cũng không ngoại lệ, Khương Đào càng là khuyên nhủ: "Tông chủ, bằng vào ta tông thực lực trước mắt, có phải hay không hẳn là giấu tài, chờ thực lực tăng lên về sau, suy nghĩ tiếp biện pháp đối một ngọn sơn môn không phải tốt hơn?"

Huống Thiên Lăng sớm đoán được chúng đệ tử phản ứng, lập tức cũng không nóng giận, mà là tâm bình khí hòa nói: "Các người lo lắng bản tông rõ ràng bất quá một cái tông môn muốn phát triển lớn mạnh, dựa vào là không đơn thuần là tu vi tăng lên. Như đệ tử trong tông từng cái sợ đầu sợ đuôi, lo trước lo sau, còn thế nào có thể thành sự? Còn nữa mà nói, liền Táng Thi Sơn loại này sơn môn, nếu chúng ta phá núi thu đồ đệ, lại có bao nhiêu người sẽ mộ danh mà đến? Cho nên, lần này nhưng thật ra là ta Thiên Thi Tông một cái cơ hội, không chỉ có thể rèn luyện các người, đồng thời cũng có thể khai hòa nhất định nổi tiếng, càng có lợi hơn tại ta tông nay sau phát triển."

Dừng lại một chút, gấp từng cái đệ tử giữ im lặng, Huống Thiên Lăng tiếp tục nói: "Đương nhiên, bản tông sẽ không để cho các người đi không không chịu chết, chờ sau đó bản tông sẽ phát cho mỗi người các người một khóa Trúc Cơ Đan, giúp đỡ bọn người tăng cao tu vi. Hơn nữa còn sẽ cho mỗi người các người phối hợp một đầu tọa kỵ, tăng cường thực lực của các người. Thậm chí sẽ căn cứ biểu hiện của các người làm ra thích hợp ban thưởng, biểu hiện tốt nhất người, bản tông cảm ban thưởng hẳn một kiện pháp khí, quyết không nuốt lời."

Huống Thiên Lăng nói tới những này phần thưởng đều là theo tử thi bên trên vơ vét mà đến, nhất là kiện pháp khí kia vẫn là trước đó Hoắc Vũ Đức đưa cho tân lang Lục Nham lễ gặp mặt.

Trước mặt mọi người đệ tử nghe được Huống Thiên Lăng muốn phát cho bọn họ những vật này lúc, đều là trợn to mắt, một bộ không thể tin được dáng vẻ. Thiên Thi Tông lúc nào trở nên như thế giàu có rồi? Còn mỗi người một đầu tọa kỵ, đây chính là trùng liền mấy người tông môn đều không thể làm được đãi ngộ. Với lại tông chủ còn nói sẽ có một kiện pháp khí coi như phần thưởng ban thưởng cho biểu hiện tốt nhất đệ tử, đây chính là pháp khí a, chỉ có Phi Huyền Cảnh cao thủ mới có tư cách luyện chế vũ khí, so huyền khí còn cường đại hơn, ít nhất cũng phải trên trăm cái trung phẩm huyền thạch giá cả.

"Tông chủ, người nói những này đều là thật?" Một cái đệ tử cả gan nhìn không được hỏi.

Huống Thiên Lăng nhìn xem chúng đệ tử quăng tới tràn ngập kỳ vọng ánh mắt, không khỏi mỉm cười, cảm một cái trừ vật giới chỉ giao cho Nghiêm Vinh nói: "Cầm bên trong Trúc Cơ Đan phân phát cho mọi người, mỗi người một khóa, còn lại Huyền Đan cũng từ người đến đảm bảo, coi như sau này đối các đệ tử ban thưởng."

Nghiêm Vinh đã biết Đạo Tông chủ những thứ này xuất xứ, đương nhiên sẽ không cảm thấy ngoài ý muốn. Hắn dụng tâm thần quét qua, phát hiện cái này mai trong trừ vật giới chỉ thả đều là Huyền Đan, số lượng nhiều nhất chính là nhất phẩm Trúc Cơ Đan, tiếp theo là có thể làm chữa thương dùng nhất phẩm bạc sáng tạo đan, Nhị phẩm vàng sáng tạo đan, còn có có thể tức thời khôi phục nhất định Huyền khí tam phẩm phục Huyền Đan, cùng mấy khóa có thể tăng lên nhất định tốc độ tu phẩm Tật Phong đan khoan khoan khoan khoan.

Nghiêm Vinh theo lời lấy ra ngang nhau Trúc Cơ Đan, mỗi người phát một khóa. Chúng đệ tử bụng lấy Huyền Đan, từng cái đều là vô cùng kích động. Không nghĩ tới tông chủ nói lại là thật, viên thuốc này đối đi vào Huyền Cảnh bọn họ tới nói, cơ hồ so cái gì đều trân quý hơn. Nhất là giống Lạc Ngọc loại này đi vào Huyền Cảnh hậu kỳ đệ tử, chỉ cần phục dụng cái này mai Trúc Cơ Đan, tin tưởng rất nhanh liền có thể đột phá.

Huống Thiên Lăng bỗng nhiên lên tiếng quát: "Môn hạ đệ tử nghe lệnh!"

Chúng đệ tử lập tức thu hồi tâm tình kích động, nghiêm đứng vững.

Huống Thiên Lăng đứng lên nói: "Bản tông hạn các người trong vòng ba ngày cầm viên thuốc này hoàn toàn tiêu hóa, sau ba ngày bản tông xem xét kết quả, tiến bộ nhanh nhất ba hạng đầu, bản tông sẽ dành cho phần thưởng nhất định. Tốt, tất cả đi xuống đi."

"Cần tuân pháp chỉ, đệ tử cáo lui." Chúng đệ tử nhao nhao lui ra, riêng phần mình trở về tu luyện đi.

Khương Đào lưu lại hỏi: "Tông chủ, dạng này thật được không?" Hần vẫn là lo lắng chiếm trước Thiên Sùng Sơn sự tình.

Huống Thiên Lăng nghiêm mặt nói: "Khương trưởng lão, Thiên Thi Tông ngủ say đã lâu, là nên đến tỉnh thời điểm. Các người muốn thường xuyên ghi nhớ một điểm, đã từng thiên hạ đệ nhất đại tông gọi Thiên Thi Tông, phạm là Thiên Thi Tông đệ tử, cho tới bây giờ đều không phải là đồ hèn nhát, cũng xưa nay sẽ không e ngại bất kỳ khiêu chiến nào. Dù là phía trước là núi đao biển lửa, cũng sẽ không lựa chọn lùi bước. Cường giả, nhất định phải có dũng cảm tiến tới dũng khí, dám đối mặt ngàn khó Vạn hiểm, dạng này mới xứng làm ta Thiên Thi Tông đệ tử, người, nghe rõ chưa?"

Khương Đào nghe nói, không khỏi cứ thế ngay tại chỗ. Huống Thiên Lăng mà nói là bức nào hào tình vạn trượng, từng có lúc, Thiên Thi Tông đệ tử e ngại qua người nào? Ngẫm lại hiện tại, chỉ là đi đoạt cái sơn môn mà thôi, thế mà đều sợ đầu sợ đuôi. Khó trách Thiên Thi Tông sẽ càng ngày càng xuống dốc, đây đều là nhiều lần lùi bước kết quả. Hiện tại có tông chủ dẫn đầu chúng ta một lần nữa đi đoạt lại năm đó vinh quang, mình chỉ cần đi theo tông chủ bước chân là có thể, còn lấy ở đâu nhiều như vậy lo lắng?

Cùng tiếp tục kéo dài hơi tàn, chẳng oanh oanh liệt liệt làm một vỏ lớn.

Khương Đào một chút nghĩ thông suốt điểm ấy, không khỏi khom người xuống nói: "Tông chủ nói rất đúng, thuộc hạ hổ thẹn."

Huống Thiên Lăng mỉm cười nói: "Cái này cũng không thể trách người, dù sao Thiên Thi Tông suy yếu lâu ngày đã lâu, trong lúc nhất thời quá tải đến cũng thuộc bình thường, về sau Thiên Thi Tông còn muốn làm phiền Khương trưởng lão nhiều hơn quan tâm."

Khương Đào bảo đảm nói: "Thuộc hạ ỷ hòa đắc hết toàn lực, vì Thiên Thi Tông máu chảy đầu rơi, chết thì mới dừng."

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Kích thích lòng háo thắng

Chương 23: Kích thích lòng háo thắng

Huống Thiên Lăng thừa dịp ba ngày nay, tại hậu sơn cực dương chỗ chôn xuống một cỗ thi thể, bắt đầu luyện chế cương thi.

Trước đó hắn bởi vì muốn tu luyện cương thi thân thể, cho nên cũng không có thời gian luyện thi. Mà ngồi xuống cỗ thi thể này tức là Nguyệt Hạ Tông tông chủ Nhạc Du Sơn, Hóa Huyền Cảnh tu vi, vừa vặn có thể đem ra luyện chế thành Ngân Thi.

Hắn luyện chế cương thi tự nhiên là Dương Thi, so với lúc trước sử dụng đầu kia côi âm này Ngân Thi có thể nói mạnh mấy lần.

Ba ngày sau, Huống Thiên Lăng mở hai mắt ra, khẽ quát một tiếng: "Lên!" Một đầu Ngân Thi lập tức phá đất mà lên, hắn toàn thân hiện ra trắng bạc chi sắc, song đồng đồng dạng là như thế, lộ ra hai khóa dọa người sắc dài răng nanh lẳng lẳng đứng ở một bên. Chỉ gặp Huống Thiên Lăng vung lên ống tay áo, Ngân Thi lập tức bị thu vào trong trũ vật giới chi.

Trũ vật giới chi không cách nào cất giữ vật sống, mà cương thi chính là tử vật, cất giữ trong trũ vật giới chi vừa vặn tiện cho mang theo. Còn Thiên Thi Tông những cái kia không có trũ vật giới chi đệ tử, bình thường đều là cầm mình cương thi cất giữ trong một cái quan tài bên trong, bình thường chỉ có ra ngoài lịch luyện thì mới có thể mang theo trên người.

Lần này Huống Thiên Lăng hết thầy đạt được mười mấy mai trũ vật giới chi, thấp trung cấp đều có, hắn có nghĩ qua cho môn hạ đệ tử đều phối hợp một cái, nhưng số lượng không đủ, nhưng cũng không đủ phân. Phải biết một cái cấp thấp nhất trũ vật giới chi cũng phải một trăm khóa trung phẩm huyền thạch, tương đương với một kiện cấp thấp nhất pháp khí, bình thường không phải một tông chi chủ hoặc là trưởng lão, đều là không có tư cách có.

Huống Thiên Lăng tạm thời trước thu hồi ý nghĩ này, khi hắn đang chuẩn bị lúc rời đi, lại nghe được một chuỗi tiếng cười như chuông bạc bỗng nhiên truyền tới, chỉ gặp rút đi tân nương bào, đổi một thân màu đen quân áo Ma Thanh Y tăng thêm mấy phần gợi cảm mỹ hoặc. Nàng chậm rãi đi tới, vừa đi vừa đeo lấy nồng đậm ý cười nói: "Nguyên lai các người Thiên Thi Tông còn có như thế một cái nơi tốt, tụ tập thiên địa dương khí, hình thành cực dương chỗ, như bản cô nương không có đoán sai, cái này Tụ Dương Trận hẳn là xuất từ bút tích của người a?"

Dựa vào Huống Thiên Lăng nhãn lực, một chút liền nhìn ra Ma Thanh Y tu vi có chỗ đột phá, giờ phút này đã đến Linh Huyền Cảnh trung kỳ. Hấp thu nhiều như vậy Huyền khí, ở trong còn có mấy cái Linh Huyền Cảnh cao thủ, lại cũng chỉ có thể giúp nàng đột phá tăng một, xem ra nàng 《Hấp Huyền Thái Thượng Kinh》còn không có tu luyện đến nơi đến chốn, cho nên Huyền khí hấp thu chuyển hóa tỉ lệ còn quá thấp.

Huống Thiên Lăng nói: "Thanh Y cô nương đối Tụ Dương Trận cũng có hứng thú?"

Ma Thanh Y nói: "Bản cô nương tu luyện chính là chỉ âm chỉ nhu công pháp, Tụ Dương Trận chỉ có tụ tập dương khí tác dụng, đối ta lại là vô dụng. Bất quá ở mảnh này trận pháp xuống dốc Huyền Châu Đại Lục bên trên, người sẽ hiểu được trận pháp này ngược lại là phi thường khó được. Tăng thêm trước đó Huyền Hòa Mê Trận người cũng thông hiểu, xem ra người ở trên trận pháp tạo nghệ cũng không cạn, có thể hay không có thời gian lĩnh giáo một chút?"

Huống Thiên Lăng nói: "Thanh Y cô nương sĩ cử, kỳ thật bản tông đối với trận pháp cũng không phải là hết sức cảm thấy hứng thú."

Ma Thanh Y nói: "Không có hứng thú liền đã như thế cao minh, nếu là truy đến cùng nghiên cứu, chẳng phải là muốn trở thành một tên trận pháp đại sư."

Huống Thiên Lăng nói: "Thanh Y cô nương quá khen, không biết người lần này tìm bản tông cần làm chuyện gì?"

Ma Thanh Y nói: "Chẳng lẽ không có chuyện thì không thể tìm người sao?"

Huống Thiên Lăng nói: "Đó cũng không phải, chỉ là hiện tại bản tông còn muốn đi triệu tập môn hạ đệ tử, kiểm nghiệm bọn hắn ba ngày qua này tu luyện kết quả, cho nên cũng không có nhân rồi."

Ma Thanh Y nói: "Bản cô nương đối với cái này ngược lại là cảm thấy hứng thú, không biết..."

Lời còn chưa nói hết, Huống Thiên Lăng liền lên tiếng cự tuyệt: "Thực sự thật có lỗi, đây là ta tông môn sự tình, ngoại nhân không tiện tham dự, kính xin Thanh Y cô nương thứ lỗi."

Ma Thanh Y mặt lộ vẻ không vui, nhưng cũng không có miễn cưỡng, khẽ nói: "Không nhìn liền không nhìn, bản cô nương còn không có thêm. Đúng rồi, bản cô nương chợt nhớ tới còn có một việc không có làm, đã người không chào đón bản cô nương tham dự, vậy bản cô nương mình kiểm nghiệm tình tiêu khiển đi, tạm biệt."

Trên mặt hiện lên một tia giảo hoạt ý cười, cũng không biết lại đang đánh ý định quỷ quái gì.

Huống Thiên Lăng gấp nàng nói đi là đi, thật cũng không để ở trong lòng. Lập tức đi vào hội nghị đại điện, chúng đệ tử đều đã chờ đợi ở đây. Huống Thiên Lăng vừa xuất hiện, bọn hắn lập tức khom mình hành lễ nói: "Tham kiến tông chủ."

Huống Thiên Lăng ngồi ở tông chủ trên bảo tọa, có chút lơ đãng tay lên một cái, chúng đệ tử lúc này mới bình thân mà đứng.

"Ba ngày đã đến giờ, hôm nay liền để bản tông nhìn một chút, các người tu luyện thành quả như thế nào. Lạc Ngọc, người thân là Thiên Thi Tông đại đệ tử, liền từ người tới trước đi." Huống Thiên Lăng phân phó nói.

Lạc Ngọc ra khỏi hàng.

Chỉ gặp hắn thần sắc trang nghiêm, trong tay nắm lấy một thanh trường kiếm, ngưng thần tụ lực, rút kiếm đâm một cái, một cỗ trong suốt Huyền khí lập tức xuất hiện ở trên mũi kiếm. Mặc dù Huyền khí nhìn bằng mắt thường này không thấy, nhưng lại có thể bằng vào không khí cảm giác chấn động nên được đến. Một chiêu này Huyền khí ngoại phóng, chính là khí Huyền Cảnh tu sĩ tiêu chí. Lạc Ngọc là kẻ tông chủ và hai vị trưởng lão sau cái thứ tư đạt tới cảnh giới này đệ tử, hơn nữa còn tuổi còn trẻ, hoàn toàn chính xác phi thường khó được.

Huống Thiên Lăng hài lòng gật đầu nói: "Ba ngày thời gian liền có thể lấy Trúc Cơ Đan đột phá tu vi, đã coi như không tệ. Nhớ năm đó, Thiên Thi Tông trưởng lão tiêu chuẩn là Địa Huyền Cảnh tu vi, từ khi xuống dốc sau liền cái thành bây giờ khí Huyền Cảnh tu vi làm trưởng lão tiêu chuẩn. Lúc đầu lấy người bây giờ tu vi, là có tư cách trở thành Thiên Thi Tông đương nhiệm vị thứ ba trưởng lão. Bất quá lúc này không giống ngày xưa, bản tông cảm thấy quy định này cần phải sửa lại một chút. Còn muốn thiết trí thành cao bao nhiêu tiêu chuẩn, cái này bản tông tạm thời còn không có nghĩ kỹ. Tóm lại Lạc Ngọc tiếp tục vì Thiên Thi Tông thủ tịch đại đệ tử, các người có gì dị nghị không?"

"Đệ tử không có dị nghị." Chúng đệ tử trăm miệng một lời.

"Cái kia Lạc Ngọc người thì sao?" Huống Thiên Lăng hỏi.

Lạc Ngọc ngược lại là biểu hiện được cực kỳ bình tĩnh, khom người trả lời: "Hồi tông chủ, đệ tử rõ ràng, sau này ta Thiên Thi Tông chắc chắn tái hiện ngày xưa huy hoàng. Lấy tiêu chuẩn này đến trở thành trưởng lão xác thực không thích hợp nữa, đệ tử đối tông chủ quyết định không có chút nào dị nghị."

Huống Thiên Lăng nói: "Không kiêu không gấp, rất tốt, Lạc Ngọc, bản tông coi trọng người, hi vọng người đừng để bản tông thất vọng."

Lạc Ngọc trả lời: "Đệ tử sẽ tiếp tục cố gắng, tuyệt sẽ không cô phụ tông chủ vun trồng."

Thiên Thi Tông tu luyện chính là 《 Thiên Thi Quyết 》, chủ yếu lấy luyện thi làm chủ, tự thân tu vi đề cao đồng thời cũng nhất định phải cảm mình luyện chế cương thi đẳng cấp tăng lên, bởi vì cương thi chính là dùng chính bọn hắn tinh huyết tới nuôi dưỡng, lẫn nhau tâm ý tương thông, tức tức tương liên, như cương thi đẳng cấp không có đi lên, vậy khẳng định cũng sẽ ảnh hưởng đến tự thân tu vi tăng lên.

Huống Thiên Lăng gặp Lạc Ngọc đã đột phá đến khí Huyền Cảnh, thế là liền cảm luyện chế đồng thi pháp quyết truyền cho hắn. Cũng cho hắn quyền lực nhất định, đó chính là môn hạ đệ tử nếu có người nào đột phá, liền từ hắn truyền thụ luyện chế đồng thi pháp quyết. Đây là thủ tịch đại đệ tử vinh quang,

đồng thời cũng sẽ để hấn sinh ra nhất định áp lực.

Bởi vì chỉ cần có đệ tử khác tu vi vượt qua hấn, vậy hấn loại này quyền lực liền sẽ tự động biến mất, không chỉ có thù tích đại đệ tử vị trí khó giữ được, thậm chí còn có thể mất hết mặt mũi.

Huống Thiên Lăng đây là cố ý vì chi, vì chính là muốn thử thử một lần Lạc Ngọc năng lực. Bởi vì cái gọi là có áp lực mới có động lực, nhìn Lạc Ngọc có thể hay không ở cỗ này áp lực dưới đạt được càng lớn tăng lên. Nếu như hấn làm được, vậy thì chứng minh Huống Thiên Lăng không có nhìn lầm người, cái này đệ tử hoàn toàn chính xác đáng giá vun trồng.

Tiếp theo, Huống Thiên Lăng tiếp tục để đệ tử khác ra khỏi hàng biểu thị.

Những đệ tử này cũng coi như không có cô phụ Huống Thiên Lăng Trúc Cơ Đan, ngắn ngủi ba ngày thời gian cơ hồ đều có tương đối tiến bộ rõ ràng. Mặc dù trong đó không thể thiếu mấy cái đệ tử tạm được, nhưng tổng thể mà nói vẫn tương đối hài lòng.

Huống Thiên Lăng căn cứ những đệ tử này tiến bộ tình huống, theo thứ tự tuyển ra ba hạng đầu, trước mặt mọi người cho bọn hấn cho khen thưởng. Lạc Ngọc không có chút nào tranh cãi cảm thứ nhất, thu được phong phú khen thưởng, không khỏi dẫn tới đệ tử khác một trận ánh mắt hâm mộ. Trong đó không thiếu có mấy cái lòng háo thắng mạnh đệ tử ở trong lòng âm thầm khuyên bảo mình, chờ sau đó thứ yếu là còn có cơ hội như vậy, nhất định phải tranh thủ cầm tới ba hạng đầu không thể.

Huống Thiên Lăng công chúng đệ tử biểu tình biến hóa từng cái nhìn ở trong mắt, xem ra hôm nay thu hoạch không ít, một số đệ tử đã bị mình kích phát ra hiếu thắng tâm thái, một cái tông môn nên nhiều một ít đệ tử như vậy, như thế đối tông môn phát triển mới có lợi. Đương nhiên, loại này lòng háo thắng nhất định phải là tốt cạnh tranh mới được, nếu không ngược lại sẽ hoàn toàn ngược lại.

Huống Thiên Lăng phân phó nói: "Các ngươi gấp rút tu luyện, một tháng sau, bản tông liền muốn mang các ngươi đi đoạt chiếm Thiên Sùng Sơn, đến lúc đó cũng đừng làm mất mặt Thiên Thi Tông."

Chúng đệ tử thần sắc nghiêm một chút, đồng thanh đáp: "Cẩn tuân pháp chỉ!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Giết đến tận cửa

Chương 24: Giết đến tận cửa

Trong một gian mật thất, Huống Thiên Lăng ngồi xếp bằng, trên tay cầm lấy hắc sắc ma não hạch, hơi trầm ngâm, chợt liền từ trên đầu ngón tay bức ra một giọt máu tươi rơi vào trên đó.

Ma não hạch lưu quang chuyển động, đúng là cảm máu tươi hút vào.

Vật này chỉ có Ma tông mới có, cực kỳ trân quý, hiếm ai biết. Năm đó Huống Thiên Lăng cũng là cùng Ma tông một cái xuất thế đệ tử không đánh nhau thì không quen biết, rồi mới từ trong miệng hấn biết ma não hạch tác dụng. Nghe nói có thể chỉ bằng vào vật này luyện chế ra thân ngoại hóa thân, với lại cùng người khác không nhiều, so với Huyền Châu Đại Lục bất luận cái gì luyện chế thân ngoại hóa thân thủ đoạn đều cường hấn hơn.

Huống Thiên Lăng biết ma não hạch là một loại thực vật hạt giống, cần dùng tự thân tinh huyết vì phân bón, mỗi ba ngày nuôi nấng một lần, lấy ba mươi ngày làm hạn định. Với lại trong thời gian này còn muốn không ngừng rót vào tự thân Huyền khí, tiến hành theo chất lượng, không thể gián đoạn, càng không thể quá nhiều cũng không thể quá ít, nếu không ma não hạch liền sẽ khô héo, trở thành phế phẩm.

Lấy Huống Thiên Lăng giờ phút này Hóa Huyền Cảnh sơ kỳ tu vi, muốn tiếp tục ba mươi ngày không ngừng chuyển vận Huyền khí, dù cho chuyển vận lượng cũng không lớn, thế nhưng sẽ làm hấn trong cơ thể Huyền khí khôn cùng, suy yếu bất lực. Cho nên hấn đã sớm chuẩn bị xong tam phẩm phục Huyền Đan, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, ma não hạch ở Huống Thiên Lăng cho ăn nuôi dưỡng dần dần nảy mầm. Vật này cũng không phải là trưởng thành phổ thông thực vật đáng vẻ, mà là hướng phía thân thể con người bộ dáng trưởng thành. Tựa như thai nhi phát dục quá trình, theo một tế bào dần dần phân hoá hình thành nhân thể chủ yếu khí quan, thần kinh mạch lạc, xương cốt cơ bắp, làn da lông tóc, cuối cùng trưởng thành là tứ chi ngũ quan đều hoàn thiện nhân loại.

Như thế sau ba mươi ngày...

Huống Thiên Lăng cảm một giọt máu cuối cùng nhỏ tại ma não hạch bên trên, một bộ thân thể của nhân loại rốt cục thành hình, nhìn hắc tướng mạo đúng là cùng Huống Thiên Lăng giống như đúc, phẳng phất trong một cái mô hình khắc đi ra.

Đây chính là dùng ma não hạch luyện chế được thân ngoại hóa thân, cùng chân thân không có chút nào phân biệt, chính là chân thực tồn tại thân thể, thậm chí ngay cả tu vi cũng giống như vậy. Chỉ là khác biệt duy nhất chính là, phân thân không có bản thân tư tưởng, nhất định phải phân ra một bộ phận ý thức cho hắc. Như thế cùng bình thường thân ngoại hóa thân không có khác nhau.

Bất quá Huống Thiên Lăng tình huống tương đối đặc thù, hắc chân thân đã bị hắc luyện chế thành cương thi thân thể, này thân thể chính là nghịch thiên tồn tại, cho nên ma não hạch cũng không có đem hắc cái này đặc điểm kế thừa tới. Cho nên Huống Thiên Lăng chân thân chính là cương thi thân thể, mà phân thân thì là thực vật chi thân. Chỉ có giống nhau tu vi, nhưng không có giống nhau thực lực.

Chỉ gặp phân thân dễ trần thân thể khoanh chân ngồi ở Huống Thiên Lăng đối diện, nhắm hai mắt, không nhúc nhích. Thế là Huống Thiên Lăng phân ra một bộ phận ý thức được phân thân trong đầu, cái kia phân thân lập tức mở hai mắt ra, lẫn nhau bốn mắt nhìn nhau, ánh mắt đều là như thế sắc bén, phẳng phất là đang soi gương.

Huống Thiên Lăng khẽ mỉm cười nói: "Ngươi tốt, phân thân."

Phân thân cũng lộ ra vẻ tươi cười nói: "Ngươi tốt, chân thân."

Huống Thiên Lăng lấy ra một cái trữ vật giới chỉ đưa cho phân thân, phân thân đưa tay tiếp nhận, tại ý thức cùng hưởng tình huống dưới biết trữ vật giới chỉ còn có mặc quần áo, thế là lập tức đeo tại trên ngón tay, từ đó lấy ra áo bào mặc vào. Hắc chính là một thân áo bào trắng, mà Huống Thiên Lăng thì là một bộ áo bào đen, mặt ngoài cũng coi như hai người khác biệt duy nhất.

Huống Thiên Lăng để phân thân lưu tại trong mật thất, chân thân thì là ngẩng đầu đi ra ngoài.

Nào biết mới vừa ra tới, liền nhìn thấy Khương Đào tại cửa ra vào không ngừng đi qua đi lại, lộ ra dị thường lo lắng. Hắc thấy một lần Huống Thiên Lăng xuất quan, không khỏi bước nhanh vọt tới phụ cận, gấp giọng nói: "Tông chủ, đại sự không ổn, những tông môn kia giết tới cửa!"

Huống Thiên Lăng mày rậm vẩy một cái, mặc dù Khương Đào nói thật không minh bạch, nhưng hắc vẫn là lập tức đoán được Khương Đào trong miệng nói "Những tông môn kia" hắc là trước đó tiến đến tham gia Thiên Lưu Tông đại hôn niềm vui tông môn. Bọn hắc giết đến tận Thiên Thi Tông chỉ có hai chuyện, một là vì Ma Thanh Y, thứ hai là vì đòi lại mình theo bọn hắc môn nhân trên người vợ vết vật phẩm.

Huống Thiên Lăng lập tức đi ra ngoài, vừa đi vừa hỏi: "Bọn hắc nhưng có nói là vì chuyện gì mà đến?"

Khương Đào theo ở phía sau trả lời: "Nói là muốn chúng ta giao ra ma nữ Thanh Y, còn có chính là..." Áp a áp ứng, đúng là có chút nói không nên lời.

Huống Thiên Lăng phán đoán: "Còn có liền là giao ra bị ta vợ vết đồ vật?"

"Đúng thế." Khương Đào trả lời.

Huống Thiên Lăng có thể xác định, lúc ấy Ma Thanh Y đi theo mình theo trong đại điện đi ra lúc, phàm là nhìn thấy nàng người đều bị mình giết chết. Còn có chính là mình vợ vết những cái kia trên thân người chết đồ vật lúc, cũng chỉ có Ma Thanh Y ở đây. Tất nhiên những tông môn này biết Ma Thanh Y ngay tại Thiên Thi Tông bên trong, cũng biết bọn hắc môn nhân thứ ở trên thân là bị mình lấy đi, như vậy không cần đoán, việc này tất nhiên là Ma Thanh Y chính nàng truyền đi.

Lúc đó nàng nói có việc muốn đi làm, nguyên lai liền muốn đi rài hai cái này tin tức.

Huống Thiên Lăng hỏi: "Ma Thanh Y ở đâu?"

Khương Đào trả lời: "Nàng ngay tại Thiên Thi Tông bên trong, cũng may mắn có nàng ở trong đại điện lấy Huyền Hỏa Mê Trận uy hiếp bọn hắc, như thế những tông môn kia mới không dám giết tiến đến."

Huống Thiên Lăng không biết Ma Thanh Y đang đùa trò xiếc gì, khi đuổi tới hội nghị đại điện lúc, phát hiện Thiên Thi Tông đệ tử đều tụ tập ở đây, Ma Thanh Y cũng ở trong đó. Giờ phút này nàng đang đứng ở hai cái chậu than trước mặt, phát ra tiếng cười đắc ý, đối đại điện bên ngoài chặn lấy các tông môn nhân làm cán khiêu khích nói: "Bản cô nương ở đây, các ngươi có bản lĩnh liền vọt vào đến!"

"Ma nữ! Ngươi giết ta tông chủ, thù này không đội trời chung! Ta thủy đao cửa cùng ngươi thế bất lưỡng lập!"

"Ma nữ! Ta muốn vì ta tông trưởng lão báo thù! Hôm nay thế phải đưa ngươi chém thành muôn mảnh!"

"Thiên Thi Tông! Cầm ma nữ giao ra! Nếu không san bằng ngươi Táng Thi Sơn!"

"Huống Thiên Lăng! Đưa ta tông chủ trữ vật giới chỉ!"

... ..

... ..

...

Từng cái tông môn người ở đại điện bên ngoài gọi uống không ngừng, nhưng bởi vì kiêng kỵ Ma Thanh Y Huyền Hòa Mê Trận, ngược lại là không người dám giết tiến đến. Trong đó Thiên Lư Tông người gào to nhất, đối Ma Thanh Y cừu hận cũng là lớn nhất. Đáng tiếc Thiên Lư Tông tông chủ và trong tông cao thủ cơ hồ đều đã chết tại cái kia trong đại điện, tông môn biến thành hạ đẳng, bây giờ dẫn đầu lại là lúc ấy đến Thiên Thi Tông đưa Hi Lệnh Hà Chính Miêu, sau lưng vẫn như cũ đi theo lúc trước cái kia hai cái cực kỳ phách lối đệ tử.

Huống Thiên Lăng nhìn lướt qua, ngược lại là không có phát hiện Hoắc Vũ Đức thân ảnh.

Lúc này, Ma Thanh Y nhìn thấy Huống Thiên Lăng đi ra, không khỏi đi đến bên cạnh hắn nói: "Huống Thiên Lăng, lúc này ngươi cần phải vì ngươi phát của cái người chết trả giá thật lớn."

Huống Thiên Lăng mặt không chút thay đổi nói: "Ngươi cảm thấy làm như vậy chơi rất vui sao?"

Ma Thanh Y biết Huống Thiên Lăng đoán được việc này phát sinh nguyên do, nhưng cũng không thêm đề ý nói: "Chơi vui hay không bản cô nương định đoạt, dù sao hiện tại các ngươi Thiên Thi Tông cùng bản cô nương đều trở thành bọn hắn công địch. Thế nào, có hứng thú hay không cùng bản cô nương cùng một chỗ hợp tác?"

Huống Thiên Lăng nói: "Ngươi muốn làm gì?"

Ma Thanh Y nói: "Đơn giản, ngươi đi hấp dẫn bọn hắn lực chú ý, để bản cô nương bố trí một cái cớ lớn Huyền Hòa Mê Trận, sau đó từ hai người chúng ta hợp lực mở ra."

Huống Thiên Lăng đã minh bạch Ma Thanh Y dụng ý, dẫn những tông môn này đến đây lại là muốn một hơi đem bọn hắn toàn bộ giết. Mục đích đơn giản liền là muốn từ trên người bọn họ hấp thụ Huyền khí, tăng cao tu vi. Nàng lợi dụng Thiên Thi Tông, hơn nữa còn cầm Thiên Thi Tông đẩy vào tuyệt cảnh, không thể không cùng nàng liên thủ hợp tác mới được.

Bất quá Huống Thiên Lăng từ trước đến nay không thích bị người nắm mũi dẫn đi, Ma Thanh Y phương pháp làm không thể nghi ngờ làm hắn tương đương khó chịu, vì vậy nói: "Ngươi liên sát đám người ở hợp này đều muốn tìm người hỗ trợ, xem ra bản tông trước đó quá đề cao ngươi. Nguyên lai các ngươi Ma tông cũng bất quá như thế, thật khiến cho người ta thất vọng."

Ma Thanh Y vốn đang cười híp mắt chờ đợi Huống Thiên Lăng đáp ứng, bởi vì nàng biết Thiên Thi Tông ứng phó không được nhiều như vậy tông môn, muốn bảo trụ sơn môn chỉ có thể cùng với nàng hợp tác. Thật không nghĩ đến lại nghe Huống Thiên Lăng nói ra như thế vũ nhục tính mà nói đến, không khỏi khiến Ma Thanh Y biến sắc, mỹ lệ trong hai con ngươi hiện lên một tia sát ý, lạnh xuống thanh âm nói: "Huống Thiên Lăng, cho tới bây giờ không ai dám như thế khinh thị Ma tông, chỉ bằng ngươi lời nói này, bản cô nương có thể lập tức để ngươi đầu một nơi thân một nẻo!"

Huống Thiên Lăng mặt không đổi sắc nói: "Ma Thanh Y, ta Thiên Thi Tông xưa nay không e ngại bất cứ địch nhân nào, càng không cho phép bất luận kẻ nào cầm Thiên Thi Tông làm vũ khí sử dụng. Nếu như ngươi muốn giết ta liền cứ việc động thủ, bản tông rất muốn thử một chút các ngươi Ma tông cái này đòi xuất thế đệ tử đến cùng có bản lĩnh gì."

Hai người tranh phong tương đối, lẫn nhau trong mắt đều lộ ra một tia lãnh ý, tựa như lúc nào cũng có động thủ khả năng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Còn có ai

Chương 25: Còn có ai

Mọi người tại đây đều bị Huống Thiên Lăng cùng Ma Thanh Y cử động làm không rõ ràng cho lắm, những tông môn kia người ngược lại là cảm thấy bọn hắn đây là đấu tranh nội bộ chó cắn chó, tốt nhất lưỡng bại câu thương mới tốt. Mà Thiên Thi Tông đệ tử mặc dù không có biết rõ ràng tình huống, nhưng vẫn là trước tiên đứng ở Huống Thiên Lăng bên này, nâng cao tinh thần đề phòng Ma Thanh Y, một bộ trận địa sẵn sàng đón quân địch đáng sợ.

Ma Thanh Y ánh mắt vô cùng băng lãnh, mãnh liệt sát ý mặc cho ai đều có thể cảm giác được. Ngay tại mọi người cho là nàng sẽ phải ra tay giết Huống Thiên Lăng lúc, đã thấy nàng bỗng nhiên thu liễm sát ý, ngược lại bật cười nói: "Nhìn đem ngươi những đệ tử này khẩn trương, còn tưởng rằng ta sẽ ăn ngươi đây. Bản cô nương thừa nhận lúc này lợi dụng ngươi Thiên Thi Tông, nhưng ngươi Thiên Thi Tông cũng không có gì tổn thất a, ngược lại còn có thể thừa cơ hội này đem bọn hắn một mẻ hốt gọn, cũng tốt miễn trừ hậu họa nha."

Huống Thiên Lăng vốn đã làm tốt cùng Ma Thanh Y đánh chuẩn bị, ngược lại là không nghĩ tới đối phương lại đột nhiên yếu thế. Ma tông người làm việc từ trước đến nay quý dị khó lường, Huống Thiên Lăng cũng lười đi đoán tâm tư của nàng. Tất nhiên người ta đã yếu thế, vậy hắn cũng không muốn cùng Ma tông chân chính vạch mặt, lập tức nói: "Thiên Thi Tông cũng không phải là nơi cho rằng như vậy mềm yếu, tốt nhất đừng có lần sau."

Ma Thanh Y cười tủm tỉm nói: "Tốt! Tốt! Tốt! Thiên Thi Tông có nơi cái này hung hăng như vậy tông chủ ở, bản cô nương nào còn dám có lần sau. Như vậy, hiện tại nơi lễ tạ thần không nguyên ý cùng bản cô nương hợp tác đâu?"

Huống Thiên Lăng nói: "Hợp tác tự nhiên không có vấn đề, bất quá trước đó nói xong, thứ ở trên người bọn hắn tất cả thuộc về ta Thiên Thi Tông tất cả."

Ma Thanh Y nói: "Liên trên người bọn họ còn có thể có cái gì tốt bảo bối, bản cô nương còn khinh thường cùng nơi đoạt những này rác rưởi."

Hai người phi thường bình tĩnh thương lượng chiến đấu sau lợi ích chia cắt, đúng là một chút cũng chưa đem đại diện bên ngoài những tông môn này người thả ở trong mắt, tựa hồ bọn hắn đã là một đám người chết.

Lúc này, chỉ thấy Huống Thiên Lăng quay người hướng ngoài điện chậm rãi đi đến, hai tay đặt sau lưng, ngẩng đầu đứng ở trước mặt mọi người, nhàn nhạt quét mắt một vòng, nói: "Bản tông chính là Thiên Thi Tông tông chủ Huống Thiên Lăng, lần này các nơi cùng một chỗ giết đến tận ta Thiên Thi Tông, mặc kệ là nguyên nhân gì, đều tuyệt đối không thể tha thứ. Nhưng bản tông lòng mang nhân từ, chỉ cấp các nơi một cơ hội. Chỉ cần bây giờ rời đi, bản tông có thể chuyển cừu sẽ bỏ qua, nếu không..."

Không đợi hắn nói hết lời, liền có một tên nhảy ra kêu lên: "Đánh rầm! Nơi Thiên Thi Tông tính là thứ gì, cầm ta tông tông chủ trừ vật giới chỉ còn lý luận. Hôm nay nơi Thiên Thi Tông coi như đem cầm đồ vật tất cả đều giao ra, ta thủy đao cửa cũng sẽ không buông tha các nơi!"

"Đúng! Một cái yếu nhất hạ đẳng tông môn, cũng dám phách lối như vậy, bị diệt tông cũng là đáng đời!" Lập tức có người ứng hòa nói.

"Trước hết giết tông chủ của bọn hắn, lại tìm cái kia ma nữ tính sổ sách!" Hà Chính Miêu ở giữa ồn ào nói.

"Giết!"

Lập tức liền có một cái tu sĩ nhảy ra công hướng Huống Thiên Lăng, chính là tự xưng thủy đao cửa gia hỏa kia.

Huống Thiên Lăng khó chịu nhất người khác cắt ngang hắn, mình đã cho bọn hắn cơ hội, tất nhiên không biết tốt xấu, vậy cũng đừng trách mình tâm ngoan thủ lạt. Lập tức vung tay lên, một bộ Ngân Thi lập tức xuất hiện ở trước mặt mọi người, ở Huống Thiên Lăng điều khiển dưới, lập tức đón lấy công toi gia hỏa kia.

Người kia chính là thủy đao cửa Hóa Huyền Cảnh trung kỳ tu vi cao thủ, trong tay huyền hóa ra một thanh trường đao, vào đầu liền bổ vào Ngân Thi trên đầu.

"Ầm!"

Một tiếng vang trầm, Ngân Thi đúng là lông tóc không thương, mà người kia hồ khẩu cũng là bị chấn động đến tê dại một hồi. Đón lấy không đợi hắn kịp phản ứng, Ngân Thi tay phải cũng đã một thanh đuổi ra, nắm cái lợi trào bắt lấy cánh tay của đối phương, dùng sức kéo một cái, đúng là đem hắn cánh tay sinh sinh xé xuống.

"A —— "

Người kia lập tức kêu thảm mà lên, nhưng Ngân Thi căn bản không cho hắn hồi sức cơ hội, mở ra huyết bồn đại khẩu, nhào tới liền cắn cổ họng của hắn hút lên huyết tới.

Chỉ chớp lát sau, người kia bị hút cạn máu, lập tức ngã xuống đất bỏ mình.

"Tê ~ ~ "

Mọi người thấy ở trong mắt, không tự kìm hãm được hít sâu một hơi!

Một màn này chấn nhiếp rồi ở đây mỗi người, nghĩ không ra đầu này màu bạc quái vật thể mà lại như thể hung tàn. Mọi người nguyên bản cho rằng Thiên Thi Tông chẳng qua là yếu nhất hạ đẳng tông môn, cho tới bây giờ không có đưa nó để vào mắt. Nhưng làm sao cũng sẽ không nghĩ đến, đối phương chỉ là không chế một bộ cương thi mà thôi, thế mà cầm thủy đao cửa trường lão tàn nhẫn như vậy sát hại. Phải biết thủy đao cửa ở những tông môn này bên trong, ngoại trừ mấy cái có Linh Huyền Cảnh cao thủ trấn giữ tông môn bên ngoài, chính là thuộc về tương đối mạnh một cái.

"Còn có ai?"

Huống Thiên Lăng nhẹ nhàng phun ra ba chữ, một thân một mình đối mặt nhiều như vậy tông môn, chẳng những không hề e ngại, hơn nữa còn chấn động đến bọn hắn trong lúc nhất thời cũng không dám có người ra mặt.

Cuối cùng vẫn là một cái Linh Huyền Cảnh cao thủ hừ một tiếng, nhanh chân đi ra, đối xử lạnh nhạt trừng mắt về phía Huống Thiên Lăng nói: "Lão phu đệ tử là tông trưởng lão bạch đại xuyên, trước đó nghe cái kia ma nữ nói ta tông tông chủ chính là chết bởi nàng chỉ thủ, nhưng mang theo người trừ vật giới chỉ cũng là bị nơi chỗ cầm. Bên trong có ta đệ tử là tông tông chủ lệnh bài cùng tông môn công pháp, còn có đại lượng huyền thạch, Huyền Đan,

chỉ cần người chịu giao ra đủ số hoàn trả, cũng ở trước mặt xin lỗi, lão phu đáp ứng tha cho người khỏi chết."

Lão nhân này nói thật dễ nghe, đơn hán không đối Huống Thiên Lăng hạ sát thủ thì có ích lợi gì, ở đây thế nhưng là còn có thật nhiều cái khác tông môn, bọn hán nhưng không có ý nghĩ này. Lại nói Huống Thiên Lăng trước đó vợ vết những cái kia người chết đồ vật lúc, ngoại trừ huyền thạch, Huyền Đan cùng một số hán cho rằng cửa đối diện xuống đệ tử vật hữu dụng bên ngoài, cái khác như cái gì tông chủ lệnh bài sớm đã bị hán tiện tay đầu khí, nào còn nhớ cái gì đậu phụ là tông tông chủ lệnh bài hình dạng thế nào.

Còn có chính là, Huống Thiên Lăng hạng gì ngạo khí, sao lại cần người khác quán hán một mạng. Liền bạch đại xuyên Linh Huyền Cảnh sơ kỳ tu vi, có thể hay không tự vệ còn chưa nhất định.

Chỉ nghe Huống Thiên Lăng nói: "Người không cần nhiều lời, một mực ra tay đi."

Bạch đại xuyên nghe nói giận dữ, quát lớn một tiếng: "Cuồng vọng!" Chợt thả người nhảy lên, trường kiếm nơi tay, một kiếm quét ngang, mang theo một vòng màu xanh nhạt huyền quang, bổ vào Ngân Thi trên thân.

Linh Huyền Cảnh tu sĩ có thể đem Huyền khí ngoại phóng hiện ra huyền quang, uy lực so với khí Huyền Cảnh Huyền khí ngoại phóng không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần. Huyền quang nhan sắc căn cứ công pháp tu luyện thuộc tính mà định ra, liền lấy cái này bạch đại xuyên màu xanh lá huyền quang tới nói, chính là bởi vì tu luyện có mộc thuộc tính 《đậu phụ là kiếm quyết》 mới có thể như thế.

Ngân Thi đón đỡ một kiếm, trường kiếm chỗ qua, mang theo một tia tia lửa chói mắt, thanh thế mặc dù lớn, nhưng cũng chỉ là trên người Ngân Thi lưu lại một đạo nhàn nhạt vết thương mà thôi.

Bạch đại xuyên âm thầm giật mình, không nghĩ tới đầu này cương thi lực phòng ngự cư nhiên như thế cường hãn. Hán lập tức hướng (về) sau nhảy lên, tránh thoát Ngân Thi chớp tới lợi trào, đứng vững sau nói: "Lão phu không tin bỏ không ra người quái vật này thân xác thối tha!" Nói xong lần nữa rút kiếm mà lên, lần này đôi quét vì đâm, trường kiếm đâm ra sau huyền hóa ra mấy đạo kiếm ảnh, không chỉ có để cho người ta hoa mắt, đoán không ra hư thực, với lại uy lực càng là mạnh mấy lần, giống như mưa kiếm giáng lâm.

Đây cũng là đậu phụ là tông 《đậu phụ là kiếm quyết》, một kiếm hóa trăm, uy lực kinh người. Đáng tiếc bạch đại xuyên tu vi có hạn, chỉ có thể một kiếm hóa mười mà thôi. Nhưng cái này đã không thể khinh thường, mọi người tại đây đều tin tưởng vững chắc, lúc này con quái vật này chắc là phải bị đâm thành tổ ong vỡ không thể.

Huống Thiên Lăng nhìn xem một kiếm này uy lực, thấp giọng bình luận: "Có hoa không quả, không có tác dụng lớn!" Vừa mới nói xong, chỉ thấy hán không ché Ngân Thi đưa tay phải ra, bầm tay thành trào, tại nhiều như vậy kiếm ảnh bên trong thế mà một chút liên bất lấy chân thực trường kiếm, kéo trở về, lập tức cầm bạch đại xuyên ngay cả Kiếm dẫn người cùng một chỗ kéo đến trước người. Đón lấy lần nữa mở cái miệng rộng cắn cổ họng của hán, dùng sức khê hấp, bạch đại xuyên lập tức há hốc mồm, tròng mắt châu xui lơ xuống tới.

"Trời ạ! Ngay cả Linh Huyền Cảnh đều bị hán cắn chết! Quái vật này quá biến thái!" Trong đám người lập tức có người kinh hô lên, mọi người hai mắt nhìn nhau, đều hiện lên một cổ cảm giác rợn cả tóc gáy.

Tương đối những tông môn này mà nói, Thiên Thi Tông đệ tử lại là từng cái sắc mặt kích động, hưng phấn không thôi. Tông chủ thực sự quá lợi hại, trước đó lấy Ngân Thi miểu sát Hóa Huyền Cảnh đã phi thường kinh người. Không nghĩ tới thế mà còn có thể vượt cấp giết chết Linh Huyền Cảnh cao thủ, với lại như thế dễ như trở bàn tay, đơn giản quá phần chấn lòng người.

Ma Thanh Y cũng mắt thấy Huống Thiên Lăng cường đại, không khỏi mỉm cười, nhẹ giọng nói nhỏ: "Huống Thiên Lăng, xem ra bản cô nương vẫn là xem thường người, người còn có bao nhiêu bản sự không có xuất ra đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Lấy Trận Khốn Sát

Chương 26: Lấy Trận Khốn Sát

"Còn có ai?"

Huống Thiên Lăng lần nữa hướng mọi người hỏi, thanh âm tuy nhỏ, nhưng nghe ở mọi người trong tai lại dị thường chói tai.

Hôm nay tới đây Tông Môn có hai cái trung đẳng Tông Môn, mười một cái Hạ Đẳng Tông Môn, đều là trước kia đáp ứng lời mời tham gia Thiên Lưu

Tông Đại Hôn niềm vui Tông Môn. Bọn họ môn nhân chết thảm ở Đại Điện, tự nhiên là đến báo thù, nhân số cộng lại có số hơn trăm người, so với ở Thiên Lưu Tông Đại Điện thì thêm ra mấy lần, nhưng giờ phút này lại không một người dám đáp lại Huống Thiên Lăng lời nói.

Không nói Huống Thiên Lăng có Vạn Phu Mặc Đương này dũng cảm, nhưng tối thiểu hẳn hiện tại thân ảnh ở các cái tông môn cùng Thiên Thi Tông đệ tử trong mắt đều lộ ra vô cùng hùng vĩ, khiến cho người e ngại.

Ngay tại mọi người đều đem ánh mắt tập trung ở Huống Thiên Lăng trên thân lúc, trong đại điện Ma Thanh Y không biết lúc nào đã không thấy tăm hơi. Chỉ gặp nàng nhanh chóng vây quanh những tông môn này đằng sau, lặng lẽ thả hai cái chậu than. Đón lấy xuất ra một khóa ước to bằng nửa cái nắm đấm tiểu Hôi sắc thạch đầu, thượng diện lộ ra điểm điểm ngân sắc châu ánh sáng, chính là có thể châm lửa ảo tưởng Hòa Thạch.

Ma Thanh Y dùng cầm chậu than nhóm lửa, chợt bóp một cái Huyền Ấn, đồng thời trong miệng còn nói lầm bầm.

Đại Điện bên này, Hà Chính Miêu sau lưng này người nữ đệ tử bỗng nhiên tiến lên trước đối Hà Chính Miêu nói: "Su tôn, ngươi nhìn bên trong, cái kia Ma Nữ không thấy."

Hà Chính Miêu lúc này mới phát hiện tình huống, nao nao, lập tức lớn tiếng kêu lên: "Các vị, cái kia Ma Nữ đào tẩu, chúng ta thừa dịp nàng không ở, Huyền Hòa Mê Trận vô pháp khởi động, mọi người cùng nhau xông lên, trước đem Thiên Thi Tông diệt lại nói!"

Phía sau hẳn hai người đệ tử lập tức ứng hòa nói: "Su tôn nói rất chính xác! Mặc hẳn Huống Thiên Lăng lợi hại hơn nữa, chỉ cần chúng ta cùng nhau tiến lên, tùy tiện liền có thể đem hắn chém thành thịt沫! Mọi người cùng nhau xông lên a!"

Các Tông môn đều là sững sờ, chờ phản ứng lại sau lập tức hưởng ứng Hà Chính Miêu lời nói, trước đem trước mắt cái này Huống Thiên Lăng hợp lực giết chết lại nói.

Thế là mười cái Tông Môn ở riêng phần mình Trường Lão hoặc Tông Chủ chỉ huy xuống lập tức ủa lên, như sóng triều nhào về phía Huống Thiên Lăng. Đã thấy Huống Thiên Lăng mặt không đổi sắc, Liên Mi đầu cũng chưa từng động tới một chút.

Sau lưng Thiên Thi Tông đệ tử đã quá sợ hãi, nhưng vẫn là ở Khương Đào cùng Nghiêm Vinh hai vị Trường Lão suất lĩnh dưới nhanh chóng lao tới, chuẩn bị thế sống chết bảo hộ Tông Chủ.

Nào biết Huống Thiên Lăng lại là khoát tay, đưa lưng về phía bọn họ quát: "Đều trở về! Bản Tông từ có biện pháp ứng phó!" Nói xong không tiếp tục để ý sau lưng đệ tử, lập tức xuất ra Ma Thanh Y vừa mới giao cho hắn ảo tưởng Hòa Thạch nhóm lửa chậu than, đón lấy Niệm Động khẩu quyết, hai tay nhanh chóng bóp một cái Huyền Ấn.

"Bay nhảy!"

Đại điện bên trong hai cái trong chậu than, hai đoàn thiêu đốt hỏa điểm bỗng nhiên lượn lên hơn một trượng đến cao, chói lóa mắt, tựa như hai đầu bốc lên lửa như rắn.

"Khải!" Huống Thiên Lăng nhẹ giọng vừa quát.

"Khải!" Ma Thanh Y cơ hồ cũng ở đồng thời phun ra cái chữ này.

Bốn người chậu than hô ứng lẫn nhau, chỉ gặp một đạo vô hình Khí Tràn theo trong chậu than bao phủ ra, cảm Tập Hội Đại Điện cùng ngoài điện mấy ngàn trượng phương viên đều bao trùm ở bên trong, thoáng qua liền đem phiến khu vực này biến thành mênh mông Đại Mạc.

"Chuyện gì xảy ra? Nơi này là chỗ nào?"

"Bị! Đây là Huyền Hòa Mê Trận!"

"Đáng giận! Bên trong này Ma Nữ bày rập!"

...

...

...

Các Tông môn nhìn thấy chung quanh tràng cảnh bất thành linh phát sinh biến hóa, lập tức liên tưởng đến biến mất không thấy gì nữa Ma Thanh Y. Bọn họ cũng đều biết trước đó ở Thiên Lưu Tông trong đại điện chết thảm người đều là chết ở cái này trong huyền trận, lấy phần lớn người tâm cảnh mà nói, nhất thời liền kinh hoàng luống cuống, loạn trận cước.

Trận pháp này là từ Huống Thiên Lăng cùng Ma Thanh Y cộng đồng khởi động, cho nên Huống Thiên Lăng trước tiên cầm Thiên Thi Tông đệ tử truyền tống xuất trận bên ngoài, sau đó lấy trận pháp ở giữa liên hệ cầm lời nói truyền tống đến Ma Thanh Y bên kia: "Dùng cái này trận quy mô, chỗ tiêu hao Huyền khí quá lớn, nhất định phải tốc chiến tốc thắng."

Ma Thanh Y nói: "Bản Cô Nương tự nhiên biết, ngươi ta cùng một chỗ thôi động trận pháp, cầm mảnh này Đại Mạc nhiệt độ điều đến tối cao."

Trận này không phải Ma Thanh Y lần trước bố trí xuống Bán Thành Phẩm nhưng so sánh, chính là là hoàn toàn Huyền Hóa Mê Trận, uy lực có thể nói là tăng lên gấp bội. Chỉ gặp hai người lẫn nhau trốn ở chậu than bên trong, khoanh chân treo lơ lửng giữa trời mà ngồi, hai tay kết ấn, không ngừng biến hóa, tốc độ tay nhanh chóng, hình thành từng đạo từng đạo tàn ảnh, để cho người ta không kịp nhìn.

Bên trong Huống Thiên Lăng kết ấn tốc độ còn nhanh hơn Ma Thanh Y bên trên không ít, cũng thành thạo rất nhiều.

Theo hai người bọn họ thủ ấn biến hóa, Đại Mạc trên không thái dương nhiệt độ dần dần tăng lên, tia lửa tung tóe, tựa như muốn đem không khí đều bốc hơi, ngay cả không gian cũng bắt đầu vặn vẹo biến hình.

Thân ở Huyền Hóa Mê Trận bên trong mọi người khốc nhiệt không chịu nổi, mồ hôi rơi như mưa, nẩy to như hạt đậu mồ hôi còn không có nhỏ giọt mặt đất liền đã bị bốc hơi đến sạch sẽ. Nhiệt độ cao như thế, so với Hỏa Lò cũng không thua bao nhiêu. Những tu vi đó thấp một chút đệ tử lớn nhất không chịu nổi trước, không ngừng có người ngã xuống, cũng không ngừng có người bị nóng chết.

"Sư tôn, nóng quá. . . Đệ tử nhanh chịu không được. . ."

Hà Chính Miêu hai người đệ tử cũng đến cực hạn, xụi lơ trên mặt cát, phát ra thống khổ thân miệng náy.

Này Hà Chính Miêu lại có thể tốt hơn chỗ nào, giờ phút này chính ngồi xếp bằng, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, lấy Huyền khí cực lực chống cự lấy trên người mình trình độ không bị bốc hơi, lại cái nào còn có rảnh rỗi qua để ý tới đệ tử của hắn.

Tối hậu, hắn hai người đệ tử thực sự không kiên trì nổi, cuối cùng ngã trên mặt đất không có động tĩnh.

Đại Mạc bên trên rất nhanh liền thấy ngang khắp đồng, chết đi người lập tức liền bị Ma Thanh Y hút đi Huyền khí, biến thành người khô. Chỉ chốc lát sau, mấy trăm người một chút liền chết hơn phân nửa, đón lấy lại giảm mạnh là hơn mười người, với lại vẫn còn tiếp tục giảm bớt ở trong.

Ma Thanh Y cùng Huống Thiên Lăng Huyền khí tiêu hao nhanh chóng, lấy Huống Thiên Lăng trước mắt tu vi muốn không chế lớn như thể hình trận pháp, hiển nhiên còn có chút miễn cưỡng. Nếu không có hấn đối với cái này trận rất tinh tường, chỉ sợ sớm đã hao hết sạch trong cơ thể Huyền khí.

Hai người hai tay đều kết lấy Huyền Ấn, cho nên vô pháp theo trong trữ vật giới chỉ lấy ra phục Huyền Đan khôi phục nhanh chóng Huyền khí, hiện tại cũng chỉ có thể nhìn là hai người bọn họ không kiên trì nổi trước, vẫn là trong trận người trước một bước chết sạch.

Sau nửa canh giờ, Huyền Hóa Mê Trận bên trong còn sót lại ba người, liền ngay cả Hà Chính Miêu cũng đã không chịu nổi mà chết đi. Ba người này đều là Linh Huyền Cảnh tu vi, cũng là duy một hai cái trung đẳng Tông Môn tông chủ và Trưởng Lão. Bọn họ đều là ở vận chuyển Huyền khí đau khổ gượng chống, nhìn tình huống cũng là kiên trì không bao lâu.

Ma Thanh Y gặp bọn họ còn không ngã dưới, không khỏi khẽ nói: "Bản Cô Nương không tin làm không chết các ngươi!" Nói hàm răng hợp lại, đúng là cắn nát mình đầu lưỡi, cảm huyết phun đến kết ấn trên tay.

"Còn không chết!"

Ma Thanh Y sắc mặt tuy nhiên trở nên tương đối tái nhợt, nhưng tinh thần lại là cực kỳ tập trung. Ở nàng cái này miệng huyết thôi động dưới, Huyền Hóa Mê Trận bên trong nhiệt độ lại lên cao không ít, nẩy cát đá bóng đèn trong nháy mắt liền có thể đem người nướng chín. Trong trận ba người rốt cục bắt đầu không chịu nổi cái này dị thường nhiệt độ cao, liền tiếp ngã xuống hai cái.

Lúc này, Huống Thiên Lăng cũng cắn nát mình đầu lưỡi phun ra một ngụm máu nơi tay in lên, nẩy mặt trời gay gắt lập tức trở nên càng thêm nóng rực, vô tình nướng lấy toàn bộ Đại Mạc. Cuối cùng còn sót lại một người cũng không kiên trì nổi mà mềm mại ngã xuống, kết quả 13 cái tông môn phái tới mấy trăm tu sĩ đúng là không ai sống sót, toàn bộ biến thành người khô.

Huống Thiên Lăng cùng Ma Thanh Y gặp này lập tức nhận trận pháp, trước tiên lấy ra phục Huyền Đan nuốt vào, điều tức một hồi, cái này mới khôi phục một điểm khí sắc.

Khương Đào các loại Huống Thiên Lăng hiện thân về sau, lập tức dẫn đầu Môn Hạ Đệ Tử vây quanh, lo lắng hỏi: "Tông Chủ, ngươi không sao chứ?"

Huống Thiên Lăng khoát khoát tay, ra hiệu mình không ngại. Hắn nhìn xem đầy đất thi thể, phân phó nói: "Khương trưởng lão, ngươi phái đệ tử qua vơ vét trên người bọn họ đồ vật, khuyên bảo bọn họ đủ số nộp lên, như phát hiện có người tư tàng, định lấy Tông Quy xử trí. Nơi này tạm thời giao cho ngươi đến chủ trì, Bản Tông phái rồi đi trước một chút."

Khương Đào lĩnh mệnh, lập tức mang theo Môn Hạ Đệ Tử quét dọn chiến trường qua.

Lần này bọn họ cũng coi như mở rộng tầm mắt, thật không nghĩ tới một cái trận pháp có thể lợi hại đến trình độ như vậy, thể mà dựa vào hai người liền Khốn Sát mấy trăm tu sĩ, cái này nếu là truyền đi, Thiên Thi Tông tất nhiên thanh danh lan xa, uy chấn một phương.

Lúc này, Ma Thanh Y đi tới, sắc mặt vẫn như cũ có chút trắng bệch, bất quá tâm tình lại là cực giai, nàng đi vào Huống Thiên Lăng trước mặt nói: "Lần này Bản Cô Nương thật đúng là được thật tốt cảm tạ ngươi, hút cái này mấy trăm người Huyền khí, tin tưởng lại có thể đột phá. Trước không quấy rầy ngươi, Bản Cô Nương đến bề quan tu luyện qua." Nói xong, mang theo hưng phấn tâm tình vội vàng rời đi.

Không thể không nói Ma Tông Tu Luyện Công Pháp xác thực biến thái, chỉ cần hấp thụ đến đầy đủ Huyền khí liền có thể đột phá. Cho nên lịch đại xuất thế Ma Tông đệ tử tu vi đều tiến bộ thần tốc, có thể trong khoảng thời gian ngắn liền đạt tới làm cho người ngưỡng mộ độ cao. Tuy nhiên cái này 《Hấp

Huyền Thái Thượng Kinh 》 có lợi cũng có tệ, cái kia chính là xem nhẹ cảnh giới cùng cố, thường thường phi thường dễ dàng dẫn đến tâm thần thất thủ, tẩu hỏa nhập ma. Trong lịch sử đã có bao nhiêu vị Ma Tông đệ tử tu luyện thành ma, bọn họ một khi thành ma, trong lòng liền chỉ có giết hại, Huyền Châu Đại Lục cũng lại bởi vậy lâm vào một Trừng Hạo Kiếp.

Huống Thiên Lăng nhìn qua Ma Thanh Y đi xa bóng lưng, cũng không biết nghĩ đến cái gì. Hắn thu hồi ánh mắt, tiếp theo cũng đi mình mật thất. Bên trong ngôi vừa mới luyện chế mà thành phân thân. Huống Thiên Lăng để chân thân lưu lại bề quan, không chế phân thân đi vào Tập Hội Đại Điện, nhìn xem Môn Hạ Đệ Tử chính ra sức ở vơ vét lấy chiến lợi phẩm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Chuẩn bị xuất phát

Chương 27: Chuẩn bị xuất phát

Thiên Thi Tông đệ tử không khỏi là thần tình kích động, hưng phấn dị thường. Đi qua tràng chiến dịch này về sau, bọn họ đã phi thường khẳng định tông môn của mình cũng không phải hạ đẳng nhất, cũng tuyệt không phải đảm nhiệm ai cũng có thể ức hiếp. Chỉ cần có Tông Chủ ở, Thiên Thi Tông có lẽ thật có thể lần nữa trở thành Huyền Châu Đại Lục đệ nhất Tông Môn cũng khó nói.

Thủ Tịch Đại Đệ Tử Lạc Ngọc phi thường may mắn mình có thể bái Thiên Thi Tông làm thầy, bởi vì hắn nhìn thấy một cái mạnh Đại Tông Môn chính đang từ từ quật khởi. Hắn Biên vơ vét lấy những này trên thân người chết chiến lợi phẩm, vừa ước mơ lấy Thiên Thi Tông tương lai cường thịnh. Lúc này, khi hắn theo một cái Linh Huyền Cảnh tu sĩ trên thi thể gỡ xuống Trữ Vật Giới Chỉ về sau, trong lúc lơ đãng từ bên trong phát hiện một phong thiệp mời. Mở ra quét qua, thượng diện nội dung không khỏi khiến hắn sửng sốt, lập tức đi vào Huống Thiên Lăng trước mặt cảm trình lên.

Huống Thiên Lăng tiếp nhận xem xét, cũng là nao nao.

Thiệp mời là một cái gọi Thiên Bảo Tông Tông Môn phát ra, thượng diện mời đối phương tại sau ba tháng tham gia từ Thiên Bảo Tông tổ chức mười năm một lần Giám Bảo Đại Hội. Lần này Giám Bảo Đại Hội khác biệt dĩ vãng, bởi vì Thiên Bảo Tông tổn hao thời gian mấy chục năm rốt cục luyện chế ra một kiện Hạ Phẩm Địa Khí, nguyện vọng cùng các lộ tu sĩ cộng đồng giám thưởng.

Huyền Châu Đại Lục vũ khí chia có Huyền Khí, pháp khí, Địa Khí Hòa Thiên khí bốn loại.

Huyền Khí chính là đến Hóa Huyền Cảnh về sau có thể bằng Huyền khí biến ảo mà ra vũ khí, thuộc về Năng Lượng Thể, chỉ có thể mình sử dụng, với lại dùng lớn nhất thuận buồm xuôi gió, cường nhược cùng tự thân thực lực có quan hệ rất lớn. Pháp khí là đến Phi Huyền Cảnh về sau mới có thể luyện chế vũ khí, chia hạ, trung, thượng, cực Tứ Phẩm, có thể đề cao thật lớn người sử dụng thực lực. Địa Khí luyện chế tương đối phức tạp, cũng phi thường khó khăn, luyện thành sau huyền diệu vô cùng, uy lực cự đại. Còn Thiên Khí, so với luyện chế Địa Khí muốn khó hơn ngàn vạn lần, chính là trong truyền thuyết tồn tại vũ khí, Huyền Châu Đại Lục ít càng thêm ít.

Vũ khí luyện chế rườm rà phức tạp, cũng là Hạ Phẩm Pháp Khí tối thiểu cũng phải hai trăm khóa Trung Phẩm Huyền Thạch, giống như là một cái hạ cấp Trữ Vật Giới Chỉ. Mà Cực Phẩm Pháp Khí đã cao đến 50000 khóa Trung Phẩm Huyền Thạch, tức muốn 5 khóa cực phẩm Huyền Thạch, đã thuộc về Thiên Giới, hơn nữa còn là chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu. Càng đừng đề cập Địa Khí, đó là có tiền cơ hồ cũng mua không được đồ, vật, trân quý trình độ có thể nghĩ.

Thiên Bảo Tông, nghe xong tên liền biết là một cái am hiệu luyện chế Pháp Bảo Tông Môn.

Huống Thiên Lăng trước kia trên tay Địa Khí còn nhiều, rất nhiều, huống chi chỉ là một kiện Hạ Phẩm, thực sự đi vào không cách khác mắt. Nhưng lúc này không giống ngày xưa, lấy trước mắt hắn tu vi trừ Huyền Khí bên ngoài, còn vô pháp luyện chế ra một kiện tiện tay vũ khí đến, tất nhiên Thiên Bảo Tông muốn mở Giám Bảo Đại Hội, vậy mình đến lúc đó ngược lại là có thể đi xem một cái.

Huống Thiên Lăng thu hồi suy nghĩ, chờ lấy Môn Hạ Đệ Tử cảm chiến lợi phẩm đều vơ vét không còn gì về sau, từ Nghiêm Vinh ra khỏi hàng báo cáo đoạt được thành quả. Lần này đến đây 13 cái tông môn có thể nói Tinh Nhuệ ra hết, đoạt được chi vật phẩm tự nhiên phi thường phong phú. Khi một đám đệ tử nghe được Nghiêm Vinh trong miệng nhiều như vậy chiến lợi phẩm lúc, đều là lộ ra một tia vui vẻ nụ cười. Bọn họ không hận mà cùng nhìn về phía cao cao tại thượng Tông Chủ, trong mắt lộ ra khó nén vẻ sùng bái.

Huống Thiên Lăng nói: "Nghiêm trưởng lão, trận chiến này báo cáo thắng lợi, mỗi người đệ tử ban thưởng mười khóa Hạ Phẩm Huyền Thạch, sau đó người xuất ra ngang nhau Trữ Vật Giới Chỉ, cho mỗi người đệ tử phối hợp một cái. Về sau Ngã Tông đệ tử ra ngoài lịch luyện lúc, cũng sẽ không cần cầm Cương Thi mang tại sau lưng rêu rao."

Huống Thiên Lăng sớm nghĩ tới cho Môn Hạ Đệ Tử phối một cái Trữ Vật Giới Chỉ, trước đó là bởi vì giới chỉ không đủ, cho nên mới không có chia. Hiện tại duy nhất một lần vớt mấy trăm cái tu sĩ trên thân đồ vật, Trữ Vật Giới Chỉ đương nhiên cũng liền gom góp, hơn nữa còn có còn thừa. Khi Môn Hạ Đệ Tử cầm tới tha thiết ước mơ Trữ Vật Giới Chỉ về sau, không khỏi vui vô cùng, trong lòng đối Tông Chủ sùng bái lại là làm sâu sắc không ít.

Chờ phát xong sau, Huống Thiên Lăng hỏi: "Nghiêm trưởng lão, để người mua tọa kỵ đều chuẩn bị kỹ càng sao?"

Nghiêm Vinh trả lời: "Bản Tông Chủ, thuộc hạ đã cho mỗi người đệ tử đều phối một đầu Thanh Giác lập tức, với lại sớm tại hơn nửa tháng trước, bọn họ cũng đã bắt đầu cùng mình tọa kỵ bồi dưỡng cảm tình. Hiện tại cơ bản đều đã có nhất định ăn ý, không chỉ có thể thay đi bộ đi xa, hơn nữa còn có thể cùng bọn hắn cùng một chỗ tham gia chiến đấu. Đứng, thuộc hạ cũng cho Tông Chủ mua một đầu tọa kỵ, cũng là một thốt Thanh Giác lập tức, mà lại là đầu Nhị Phẩm Huyền Thú."

Tọa kỵ đẳng cấp bình thường đều muốn thấp tu sĩ một cảnh giới mới có thể phục tùng chủ tử mình, tuy nhiên nhất phẩm Thanh Giác lập tức lại là một ngoại lệ, chỉ cần nuôi dưỡng một đoạn thời gian, liền sẽ hoàn toàn bị thuần phục, đừng nói Nhập Huyền cảnh tu sĩ, liền ngay cả người bình thường đều có thể cưỡi. Khương Đào lần này mua đều là nuôi dưỡng Thanh Giác lập tức, cũng là Huống Thiên Lăng Nhị Phẩm Thanh Giác lập tức cũng giống như vậy.

Huống Thiên Lăng gật đầu nói: "Rất tốt, như vậy một tháng qua, các đệ tử tình huống tu luyện như thế nào? Khương Đào, người đến báo cáo."

Khương Đào bước ra khỏi hàng nói: "Hồi Tông Chủ, một tháng qua, Môn Hạ Đệ Tử đều đang cố gắng tu luyện bên trong, bên trong Đại Đệ Tử Lạc Ngọc tiến bộ nhất là thần tốc, ở ba ngày trước vừa mới đột phá đến khí Huyền Cảnh trung kỳ. Còn có mấy cái đệ tử cũng là phi thường ưu tú, bên trong có ba người cũng đột phá đến khí Huyền Cảnh Sơ Kỳ. Năm người đạt tới Nhập Huyền cảnh hậu kỳ, mười lăm người đạt tới Nhập Huyền cảnh trung kỳ, hơn người thì còn tại Nhập Huyền cảnh Sơ Kỳ, tin tưởng rất nhanh cũng muốn đột phá. Còn Nghiêm trưởng lão cũng thuộc hạ, thì đều đang giặt Huyền Cảnh hậu kỳ."

Khương Đào vốn cho rằng dạng này tu luyện kết quả hội làm cho Huống Thiên Lăng phi thường hài lòng, bởi vì so với trước kia đã cường đại quá nhiều. Nào biết Huống Thiên Lăng nghe xong lại hơi hơi lắc đầu nói: "Chậm, vẫn là quá chậm, cách Bản Tông mong muốn vẫn là kém một chút. Các người hiện ở tu luyện hoàn cảnh 《Thiên Thi Quyết》, hơn nữa còn có đầy đủ Huyền Thạch phụ trợ, tu vi lại vẫn chỉ là gia tăng ngàn ấy, là các người tư chất quá kém, vẫn là nỗ lực không đủ?"

Nói liếc nhìn một vòng, Môn Hạ Đệ Tử nguyên bản còn đang vì mình trong khoảng thời gian này tu luyện kết quả mà đắc chí, nhưng ở nghe lời nói này về sau, không khỏi yên lặng cúi đầu xuống, âm thầm hổ thẹn.

Huống Thiên Lăng thu hồi ánh mắt tiếp tục nói: "Các người cũng không cần vì thế nhục chí, thực cũng không phải là các người tư chất không được, mà là bởi vì các người quá khuyết thiếu thực tế chiến đấu kinh nghiệm. Một cái tu sĩ, chỉ có không ngừng chiến đấu mới có thể nhanh chóng lĩnh ngộ tu luyện Chân Đế, mới có thể nhanh chóng đề cao mình tu vi cùng thực lực. Cho nên, Bản Tông hiện tại liền muốn các người chờ xuất phát, cùng lúc xuất phát qua Thiên Sùng Sơn đoạt Sơn Môn. Ở trong quá trình này Bản Tông hội tận lực không xuất thủ, từ các người để hoàn thành nhiệm vụ này. Đây là đối với các người một loại đoán luyện, đồng thời cũng là khảo nghiệm các người trong khoảng thời gian này thành quả tu luyện. Hiện tại cho các người nén hương thời gian chính lý, sau khi chuẩn bị xong ở Thiên Thi Tông công tập trung. Nhớ kỹ, lần này vừa đi, chúng ta cầm sẽ không lại về Táng Thi Sơn."

Huống Thiên Lăng một hạ mệnh lệnh, Môn Hạ Đệ Tử tự nhiên không có có dị nghị, lập tức nhanh nhanh rời đi Đại Điện chuẩn bị qua.

Nửa nén hương về sau, Thiên Thi Tông công.

Một đám đệ tử đã ở hàng ngũ này trịnh trọng tập hợp, bọn họ mỗi người Đô Kỵ lấy một đầu Thanh Giác lập tức, uy phong凛凛, tuy nhiên chỉ có chừng ba mươi người, có thể ở cái này Biên Thùy Chi Địa, lại có cái nào cái tông môn có thể giống Thiên Thi Tông như vậy tài đại khí thô, liền nhập Huyền Cảnh đệ tử đều phân phối tọa kỵ.

Nghiêm Vinh nắm một thốt Nhị Phẩm Thanh Giác Mã Lai đến Huống Thiên Lăng trước mặt, Huống Thiên Lăng vỗ vỗ lập tức cổ, phát hiện cái này lập tức ôn thuần cực kỳ, một chút cũng không có dã tính. Hắn biết đây là bởi vì Thanh Giác lập tức chính là dễ dàng nhất bị thuần phục Huyền Thú, ở trên thị trường phổ biến là lưu thông. Nghiêm Vinh những này Thanh Giác lập tức đều là theo Lái Buôn tu sĩ trong tay mua lại, tự nhiên không có Huyền Thú trời sinh dã tính.

Nuôi dưỡng Huyền Thú tuy nhiên nghe lời, nhưng thực lực lại không bằng hoang đại Huyền Thú, tăng lên không gian cũng cực kỳ hữu hạn. Tuy nhiên vấn đề này cũng không ở Huống Thiên Lăng cân nhắc phạm vi bên trong, bởi vì chỉ là tạm thời công cụ thay đi bộ mà thôi.

Chỉ gặp Huống Thiên Lăng trở mình lên ngựa, khẽ quát một tiếng: "Xuất phát!" Đi đầu phóng ngựa hướng phía dưới núi chạy tới. Đi theo phía sau một đám đệ tử, móng ngựa tiếng điệp điệp tai nhức óc, mang theo một trận cát bụi cuốn cuộn, thanh thế cực kỳ kinh người.

Thiên Sùng Sơn cách nơi này Địa Đại ước một ngày cưỡi ngựa, tuy nhiên có Thanh Giác lập tức thay đi bộ, Thiên Thi Tông chúng đệ tử chỉ là đuổi một canh giờ liền đã đến.

Thiên Sùng Sơn cao có Thiên Trượng, bốn phía Quần Sơn vờn quanh, trong núi vân vụ lượn lờ, phảng phất Tiên Cảnh. Không thể không nói Thiên Lưu Tông phi thường may mắn, có thể ở cái này Tây Bắc Biên Thùy chỗ tìm tới tốt như vậy Sơn Môn. Những ngày này Thi Tông đệ tử nhìn thấy ngọn núi này về sau, lập tức ý thức được Táng Thi Sơn ở trước mặt nó giống như vùng khi ho cò gáy, thật sự là keo kiệt đáng thương.

Thiên Sùng Sơn chân núi, hai cái Thủ Sơn Đệ Tử vừa thấy được một đám cười Thanh Giác mã nhân trùng trùng điệp điệp xông lại, nhất thời dọa đến té cút té đá, tránh ở một bên thất kinh.

Huống Thiên Lăng phân phó nói: "Lạc Ngọc, đem hai người bọn họ mang tới."

Lạc Ngọc ứng một tiếng, xuống ngựa đi vào này hai cái Thủ Sơn Đệ Từ trước mặt, cười lạnh nói: "Các ngươi còn nhớ ta không?"

Này hai cái Thủ Sơn Đệ Từ chính là trước kia làm khó dễ Huống Thiên Lăng một hàng ba người, thái độ cực kỳ ngạo mạn phách lối, tối hậu bị Lạc Ngọc đánh một trận hai tên gia hỏa. Bọn họ cũng nhận ra Lạc Ngọc, giật mình nói: "Ngươi là... Thiên Thi Tông!"

Lạc Ngọc khẽ nói: "Không tệ! Trước đó các ngươi không phải rất không ai bì nổi, không đem ta Thiên Thi Tông để vào mắt sao? Hiện tại làm sao trở nên như thế sợ hãi rụt rè? Mau ra đây, chúng ta Tông Chủ tìm các ngươi tra hỏi!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Tấn công Thiên Lưu Tông

Chương 28: Tấn công Thiên Lưu Tông

Này hai cái Thủ Sơn Đệ Từ bị Lạc Ngọc đưa đến Huống Thiên Lăng trước mặt, bọn họ làm sao cũng sẽ không nghĩ tới, bọn này cười Thanh Giác mà nhân lại là từ trước mắt cái này Thiên Thi Tông Tông Chủ dẫn đầu. Minh hai người trước đó còn chế giễu hẩn thân là Nhất Tông Chi Chủ, lại ngay cả đầu tọa kỵ cũng không có. Có thể mới hơn một tháng công phu, người ta không chỉ có ủng có một đầu Nhị Phẩm Thanh Giác lập tức, với lại sau lưng đệ tử thể mà mỗi cái đều có tọa kỵ, đây là một cái Hạ Đẳng Tông Môn nên có trận thế sao? Đơn giản so với bọn hẩn toàn thịnh thời kỳ Thiên Lưu Tông còn muốn lợi hại hơn, tuyệt đối có thể dùng khoa trương để hình dung.

Hai người đưa mắt nhìn nhau, đều từ đối phương trong mắt nhìn ra chán kinh chi sắc.

Huống Thiên Lăng cười ngựa cao to nhìn xuống bọn họ hỏi: "Thiên Lưu Tông hiện tại người nào làm chủ?"

Hai người giờ phút này đâu còn có lúc ấy ngạo mạn, xoay người cười theo nói: "Hồi vị này Thiên Thi Tông Tông Chủ, Thiên Lưu Tông từ khi Lục Tông chủ sau khi chết, tạm thời do chúng ta Đại Sư Huynh Triệu Bình tạm thay Tông Chủ chức vụ."

Nghiêm Vinh ở một bên nhắc nhở: "Tông Chủ, liền là trước kia muốn muốn chúng ta tự đoạn Nhất Tỉ, chịu nhận lỗi người kia."

Huống Thiên Lăng gật gật đầu, tự nhiên đối với người này có ấn tượng. Lúc ấy nếu không phải Hoắc Vũ đức bỗng nhiên xuất hiện, mình đã sớm ra tay giết rồi hẩn. Tu vi của người này tuy nhiên khí Huyền Cảnh hậu kỳ, thể mà cũng có thể tạm thay Tông Chủ chức vụ, xem ra Thiên Lưu Tông cao thủ hầu như đều chết ở Ma Thanh Y Huyền Hóa Mê Trận bên trong. Cho dù có mấy cái Hóa Huyền Cảnh cao thủ ở, cũng không đáng để lo.

Huống Thiên Lăng ở trên cao nhìn xuống nói: "Các ngươi hai cái đi vào thông báo, liền nói ta Thiên Thi Tông coi trọng toà này Thiên Sùng Sơn. Hận các ngươi trong vòng một canh giờ rút lui núi này, nếu như không tuân, giết không tha!"

Hai người thất kinh, dọa đến sắc mặt tái nhợt, ngây ra như phỗng.

Lạc Ngọc quát: "Còn không mau qua!"

Hai người cái này mới lấy lại tinh thần, không nói hai lời, quay người liền chạy tới thông báo.

Huống Thiên Lăng chờ bọn hẩn sau khi rời đi, đối Lạc Ngọc nói: "Đợi chút nữa cái kia Triệu Bình từ ngươi phụ trách giải quyết, hẩn chính là khí Huyền Cảnh hậu kỳ tu vi, ngươi có thể có lòng tin?"

Lạc Ngọc trầm giọng đáp: "Tông Chủ yên tâm, đệ tử tuyệt sẽ không để ngươi thất vọng!"

Nghĩ đến trước đó sở thụ khuất nhục, Lạc Ngọc trong lòng liền nhìn không được phát lên một đoàn nộ hỏa. Lúc ấy cái kia Triệu Bình là bức nào hung hăng càn quấy, hiện tại Tông Chủ cầm người này giao cho mình đó là không còn gì tốt hơn.

Huống Thiên Lăng đối sau lưng đệ tử nói: "Các ngươi nghe, một trận chiến này là Bản Tông đối với các ngươi khảo nghiệm, hi vọng đừng để Bản Tông thất vọng."

"Định không phụ kỳ vọng!"

Chúng đệ tử cùng kêu lên đáp, từng cái mài đao xoèn xoẹt, có khăn trương, có hưng phấn, nhưng lại không một người biểu hiện ra khiếp đảm chi sắc.

Không bao lâu, Thiên Sùng Sơn vội vã xuống tới một đám người. Dẫn đầu chính là cười một đầu nhất phẩm Thanh Giác lập tức Triệu Bình, hần nghe hai cái Thủ Sơn Đệ Tử báo cáo nói Thiên Thi Tông muốn cướp chiếm Sơn Môn, với lại bọn họ đệ tử cả đám đều còn cười tọa kỵ, khí thế như hồng giet tới.

Triệu Bình sao lại không rõ ràng Thiên Thi Tông thực lực, chỉ là Hạ Đẳng Tông Môn, cho dù là bây giờ Thiên Lưu Tông cũng không phải bọn họ có thể ứng phó. Lại nói Hà Chính Miêu đã đi theo một đám Tông Môn tiến đến Thiên Thi Tông giết cái kia Ma Nữ qua, hần Thiên Thi Tông lại thế nào chống cự phải tính trăm tu sĩ vậy công? Đoán chừng hiện tại Sơn Môn đều bị san bằng.

Cho nên Triệu Bình tất nhiên là sẽ không tin tưởng hai cái này đệ tử lời nói, cho là bọn họ ở khuếch đại từ, hoặc là nói đến căn bản cũng không phải là Thiên Thi Tông. Thế là hần suất lĩnh Môn Hạ Đệ Tử chuẩn bị ra ngoài xem xét đến tột cùng, đến là người phương nào muốn tới Thiên Lưu Tông nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

Nào biết khi Triệu Bình đi vào chân núi nhìn thấy dẫn đầu người kia lúc, trong lòng nhất thời giật mình, thế mà thật sự là Thiên Thi Tông!

Hà Chính Miêu bọn họ làm cái gì? Nhiều người như vậy đi qua làm sao còn không có giải quyết Thiên Thi Tông? Còn có Thiên Thi Tông lúc nào trở nên như thế giàu có, vậy mà mỗi người đệ tử đều có tọa kỵ. Đúng, nghe nói Thiên Thi Tông Tông Chủ thừa dịp Tông Chủ bọn họ sau khi chết, vợ vệt trên người bọn họ đồ vật. Lúc ấy ở Đại Điện người có thật nhiều đều là có thân phận địa vị Tông Chủ hoặc là Trưởng Lão, trên thân tài vật khẳng định không ít. Nhất định là cái này Huống Thiên Lăng bởi vậy kiểm bọn, cho nên mới như thế tài đại khí thô.

Triệu Bình trong lòng tuy nhiên khiếp sợ không thôi, nhưng mặt ngoài vẫn là cố giả bộ trấn định, đi vào chân núi đứng vững, quát lớn: "Người tới là cái nào cái tông môn, xưng tên ra!"

Lạc Ngọc tiến lên phía trước nói: "Triệu Bình, ngươi khác biết rõ còn cố hỏi, tin tưởng hai người đệ tử đã vừa mới đi vào thông báo qua, không muốn chết bây giờ lập tức rút ra khỏi Thiên Sùng Sơn, nếu không chính là ta Lạc trên ngọc thủ Vong Hồn!"

Triệu Bình cả giận nói: "Làm càn! Thiên Lưu Tông ở đây xây tông Lập Phái đã có trên trăm năm lịch sử, hôm nay các ngươi Thiên Thi Tông thừa dịp ta Thiên Lưu Tông không Linh Huyền Cảnh cao thủ tọa trấn liền tự dưng đến đây chiếm trước Sơn Môn, thật sự là bỉ ổi vô sỉ! Nếu là Ngã Tông Tông Chủ vẫn còn, các ngươi ở lão nhân gia ông ta trước mặt ngay cả cái cái rắm cũng không bằng!"

Lạc Ngọc cười lạnh nói: "Ngươi còn không biết xấu hổ nói, đường đường Tông Chủ lại là chết ở tương lai mình con dâu trên tay, truyền đi chi hội làm trò cười cho người khác. Lần trước ngươi không phải ý vào Thiên Lưu Tông cường đại mà không đem chúng ta Thiên Thi Tông để vào mắt sao? Còn để ba người chúng ta tự đoạn Nhất Tỉ chịu nhận lỗi, cái này khuất nhục ta Lạc Ngọc vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên. Có bản lĩnh ngươi bây giờ đi ra đánh với ta một trận, nhìn xem ngươi cái này Thiên Lưu Tông thay mặt Tông Chủ có bản lĩnh gì."

Lạc Ngọc muốn đòi lại ngày đó khuất nhục, nhưng ra ngoài ý định là, Triệu Bình lại là không ứng chiến, còn phát ngôn bừa bãi nói: "Chỉ bằng ngươi cũng xứng cùng ta đánh? Ta Thiên Lưu Tông bây giờ đang tại tức tức bên Linh Cửu, không đếm xỉa tới hội các ngươi. Các ngươi tốt nhất bây giờ lập tức rời đi, bằng không đợi đến sự đệ ta Hà Chính Miêu cùng này một đám tông môn nhân trở về, định để cho các ngươi chết không có chỗ chôn."

Lạc Ngọc nghe nói cười to, sau lưng một đám đệ tử cũng là nhin không được cười rộ lên.

Triệu Bình cau mày nói: "Các ngươi cười cái gì?"

Lạc Ngọc nói: "Chỉ sợ làm ngươi thất vọng, ngươi sự đệ Hà Chính Miêu cùng những tông môn kia mấy trăm người hần là vĩnh viễn cũng không về được."

Triệu Bình sửng sốt, một mặt không tin nói: "Đánh rắm! Ngươi lừa gạt ai đây."

Lạc Ngọc nói: "Cố tin hay không là tùy ngươi, tóm lại hôm nay không ai hội tới giúp các ngươi. Ta nói lại lần nữa xem, bây giờ lập tức rời đi Thiên Sùng Sơn, nếu không ta Thiên Thi Tông liền cầm trư ngươi đầu tông." "

Triệu Bình là tuyệt đối không tin Hà Chính Miêu bọn họ hội toàn quân bị diệt, cho rằng đối phương nói như vậy chẳng qua là đang hư trương thanh thế lừa gạt tông môn của mình rồi đi mà thôi. Lập tức một tiếng cự tuyệt, cũng còn cảnh cáo Thiên Thi Tông lập tức rời đi nơi này.

Lúc này Huống Thiên Lăng rốt cục mở miệng nói: "Lạc Ngọc, không cần cùng bọn hần nói nhảm. Toàn tông đệ tử nghe lệnh, cho Bản Tông giết, một tên cũng không để lại. Người nào giết nhiều nhất, Bản Tông thưởng hần một kiện pháp khí!"

Lời này vừa nói ra, Thiên Thi Tông đệ tử đầu còn hội do dự, lập tức giục ngựa chạy về phía Thiên Lưu Tông, đồng thời vung tay lên, vô số cổ Cương Thi lập tức theo trong trư vật giới chỉ hiện ra thân thể, vòng chiến.

Lạc Ngọc xông lên trước, Kiểm Chi Triệu Bình quát: "Triệu Bình, nấp mạng đi!"

Bây giờ Thiên Lưu Tông tuy nhiên không lớn bằng lúc trước, nhưng Môn Hạ Đệ Tử nhân số vẫn là muốn so Thiên Thi Tông nhiều gấp ba có thừa. Tuy nhiên Thiên Thi Tông có Cương Thi trợ chiến, đồng thời mỗi người còn có tọa kỵ hỗ trợ, một người cùng cấp ba người, về số lượng chênh lệch cũng không phải là hết sức rõ ràng. Lại nói Thiên Thi Tông đệ tử từng cái khí thế hung hung, mà Thiên Lưu Tông lại là bởi vì trong tông biến đổi lớn mà bị đá kích lớn, đến bây giờ đều vẫn chưa hoàn toàn khôi phục thích ứng. Cho nên cứ kéo dài tình huống như thế, ngược lại là bị Thiên Thi Tông đánh trở tay không kịp.

Thiên Thi Tông trừ Huống Thiên Lăng không có xuất thủ bên ngoài, Khương Đào cùng Nghiêm Vinh cũng là chiến đấu, một người giao đấu một cái Hóa Huyền Cảnh Sơ Kỳ cao thủ, vượt cấp khiêu chiến, lại cũng không rơi vào thế hạ phong. Bên trong Thiên Lưu Tông còn có hai cái Hóa Huyền Cảnh trung

kỳ cao thủ tọa trấn, ngược lại là ra tay giết mấy cái Thiên Thi Tông đệ tử.

Huống Thiên Lăng phát hiện sau lập tức nhảy lên một cái, trên không trung vung tay lên, Ngân Thi xuất hiện, một người Nhất Thi riêng phần mình giao đấu này hai cái Hóa Huyền Cảnh trung kỳ cao thủ. Huống Thiên Lăng không chỉ có không rơi hạ phong, với lại mới mấy hiệp mà thôi, vậy mà liền dễ như trở bàn tay đem bọn hắn giải quyết. Sau đó một lần nữa trở lại tọa kỵ bên trên, Ngân Thi đứng ở một bên, tùy thời đợi mệnh.

"Chết!"

Bất thành linh, Lạc Ngọc tiếng quát rõ ràng truyền vào Huống Thiên Lăng trong tai, quay đầu nhìn lại, chỉ gặp hắn Nhất Kiếm đâm vào Triệu Bình tim, bên người cũng không có Cương Thi cùng tọa kỵ hiệp trợ, bởi vì đã sớm bị hắn thao túng đi giết Thiên Lưu Tông đệ tử của hắn.

Nói cách khác hắn một mình đối chiến Triệu Bình, không chỉ có vượt cấp chiến đấu, hơn nữa còn muốn thương xuyên khổng lồ chế Cương Thi qua cùng người khác chém giết, Nhất Tâm Nhị Dụng, thật giống như Huống Thiên Lăng vừa mới như thế. Tuy nhiên đây là mỗi cái Luyện Thi người đều nhất định muốn có yêu cầu cơ bản nhất, nhưng muốn thuận thực nắm giữ lại không phải chuyện dễ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Gặp lại Hoắc Vũ Đức

Chương 29: Gặp lại Hoắc Vũ Đức

Triệu Bình vừa chết, Khương Đào cùng Nghiêm Vinh rất nhanh cũng giải quyết riêng phần mình đối thủ.

Thiên Lưu Tông lần này không Hóa Huyền Cảnh cao thủ tọa trấn, tăng thêm Triệu Bình cái này thay mặt Tông Chủ chết cho Môn Hạ Đệ Tử tạo thành không nhỏ Tâm Lý Ảnh Hưởng, cho nên khí thế đại giảm, bị Thiên Thi Tông đánh cho dần dần mất đi sức hoàn thù.

Huống Thiên Lăng thờ ơ lạnh nhạt, biết Thiên Lưu Tông đại thế đã mất, đón lấy chính là kết thúc thời gian.

Tuy nhiên trận chiến đấu này cũng làm cho Thiên Thi Tông thương vong không ít, nhưng Tu Sĩ Thế Giới cũng là tàn khốc như vậy. Người không giết người, người khác liền sẽ giết người, người không địch lại mà bị giết, chỉ có thể trách mình tài nghệ không bằng người. Lại nói Huống Thiên Lăng không có khả năng thời khắc bảo hộ mỗi một người đệ tử, một cái tông môn muốn phải cường đại hơn, muốn thoát khỏi bị người ta bắt nạt vận mệnh, liền muốn giẫm lên khác người thi thể leo đi lên. Quá trình này vô cùng gian nan, cũng cực kỳ tàn khốc, thương vong tất nhiên là không thể tránh được.

Tối hậu Thiên Lưu Tông còn sót lại còn sót lại đệ tử hoảng hốt chạy trốn, Thiên Thi Tông trận chiến này báo cáo thắng lợi, từ Khương Đào tiến lên báo cáo: "Tông Chủ, chúng ta thắng."

Huống Thiên Lăng nói: "Quét dọn chiến trường, vơ vét chiến lợi phẩm, chết đi đệ tử Hậu Táng."

Khương Đào lĩnh mệnh mà đi.

Thiên Thi Tông đệ tử cũng không có thắng lợi sau vui sướng cùng kích động, bởi vì trên chiến trường nằm nhiều cỗ đồng môn thi thể, cái này để bọn hắn lần đầu ném đến tông chiến tàn khốc, đồng thời cũng càng thêm kiên định nỗ lực tu luyện tăng cường tự thân thực lực quyết tâm, bởi vì ai cũng không muốn trở thành chiến đấu sau một bộ băng lãnh thi thể.

Không bao lâu, Huống Thiên Lăng đã đứng ở Thiên Lưu Tông cửa đại điện, hắn bỗng nhiên thả người nhảy lên, nhất chương chân vờ môn trên xà nhà treo trên cao Thiên Lưu Tông Môn tâm biển, đón lấy thay đổi khám có "Thiên Thi Tông" Tam Tự thiếp vàng tám bảng lớn, cũng cầm ban đầu Thiên Lưu Tông Đại Điện mệnh danh là "Hàng Thiên Điện", lấy hàng phục Thiên Hạ chỉ ý.

Có thể thấy được dã tâm to lớn, hùng tâm bừng bừng.

Chờ đợi Môn Hạ Đệ Tử quét dọn xong chiến trường, Huống Thiên Lăng để mỗi người bọn họ xuống dưới liệu thương khôi phục. Một ngày sau, Thiên Thi Tông đệ tử tất cả đều tụ tập ở hàng Thiên Điện bên trong. Huống Thiên Lăng ngồi cao Tông Chủ Bảo Tọa, Môn Hạ Đệ Tử cung kính mà đứng, lặng lẽ chờ lấy Tông Chủ lên tiếng.

Phóng tầm mắt nhìn tới, Thiên Thi Tông đệ tử số lượng rõ ràng thiếu ba phần từ một, nguyên bản cũng chỉ có chừng ba mươi thôi, Hiện Tại Kinh qua một trận tông chiến hậu, trừ bỏ hai vị trưởng lão ngoài ra, còn sót lại 20 không đến. Cái này hai mươi trên mặt người so với trước khi chiến đấu nhiều một phần trăm ỏn, trên thân càng ỏn ỏn bắn ra ra một tia khác nghiệt khí chất.

Đây cũng là kinh lịch trải qua Sinh Tử Chiến Đấu thành quả, tựa như Huống Thiên Lăng trước đó nói, bọn họ còn thiếu thực tế Sinh Tử Chiến Đấu, chỉ có thông qua chiến đấu mới có thể nhanh chóng trưởng thành, thực lực cũng hội được tăng lên rất cao. Huống Thiên Lăng đối với bọn hắn biến hóa phi thường hải lòng, Thiên Thi Tông đệ tử liền hẳn là dạng này.

Huống Thiên Lăng nói: "Lần này các ngươi biểu hiện không có để Bản Tông thất vọng, Thiên Lưu Tông bị diệt, đã chỉ còn trên danh nghĩa. Toà này Thiên Sùng Sơn từ giờ trở đi chính là ta Thiên Thi Tông Sơn Môn. Trong lúc đó tuy nhiên chết không ít đệ tử, nhưng chiến đấu cũng là tàn khốc như vậy, nếu không muốn tại chiến đấu bên trong chết đi, này phải cố gắng tăng lên mình tu vi."

Chúng đệ tử cùng kêu lên trả lời: "Cần tuân dạy bảo!"

Huống Thiên Lăng nhìn giống Nghiêm Vinh nói: "Nghiêm trưởng lão, lần này mỗi người đệ tử khen thưởng 50 khóa Hạ Phẩm Huyền Thạch, hẳn khen thưởng theo riêng phần mình chiến công theo thứ tự lại thưởng. Trước đó Bản Tông nói qua, biểu hiện lớn nhất Dừng Giả, có một kiện pháp khí, người cho rằng người nào có tư cách?"

Nghiêm Vinh bước ra khỏi hàng nói: "Bản Tông Chủ, lần này biểu hiện lớn nhất Dừng Giả chính là Đại Đệ Tử Lạc Ngọc, giết địch người nhiều nhất cũng là hắn, pháp khí khi từ hắn đoạt được. Đương nhiên, mỗi người đệ tử biểu hiện đều rất không tệ, cái này toàn bộ nhờ Tông Chủ anh minh lãnh đạo."

Lạc Ngọc biểu hiện Huống Thiên Lăng để ở trong mắt, xác thực phi thường đột xuất.

Thế là Huống Thiên Lăng trước mặt mọi người cảm pháp khí ban thưởng cho hắn, cái này là một thanh bảo kiếm, Hạ Phẩm Pháp Khí, mang theo hỏa chi thuộc tính. Muốn đến hẳn là Hoắc Vũ Đức tu luyện chính là Hỏa Thuộc Tính Công Pháp, luyện chế pháp khí tự nhiên cũng là cùng một thuộc tính. Huống Thiên Lăng còn đặc địa ban thưởng hắn một bộ Hỏa Thuộc Tính kiếm pháp, tên là 《Liệt Diễm Kiếm quyết》, vừa vận phối thanh bảo kiếm này.

Huống Thiên Lăng nói: "Công pháp này thuộc về Huyền Giai Thượng Phẩm, tuy nhiên không phải cái gì thượng đẳng Công Pháp, nhưng lại thích hợp người cái này tu vi tu luyện, xem như đối người vô cùng ban thưởng."

Công Pháp đẳng cấp phân chia cùng vũ khí, Huyền Giai, pháp giai, Địa Giai, Thiên Giai, mỗi một giai lại phân hạ, trung, thượng, cực Tứ Phẩm

Lạc Ngọc tất nhiên là kích động không thôi, vội vàng khấu tạ nói: "Đa tạ Tông Chủ ban thưởng!"

Huống Thiên Lăng nói: "Lần trước Bản Tông không có tấn thăng người làm trưởng Lão, là bởi vì Bản Tông nghĩ thoáng thiết lập một cái Phân Đường, mệnh danh là đệ nhất đường, từ người đảm nhiệm chức Đường chủ chức vụ, trực tiếp nghe lệnh của Bản Tông. Môn hạ trừ Khương Đào cùng Nghiêm Vinh hai vị trưởng lão ngoài ra, Dư đệ Tử Đồ đi vào đệ nhất đường nghe người hiệu lệnh."

Mọi người đều là sửng sốt, tuy nhiên không nghĩ tới Tông Chủ sẽ có quyết định này, nhưng lại không người đưa ra dị nghị. Cái này đệ nhất đường đường chủ trực tiếp nghe lệnh của Tông Chủ, hơn nữa còn có đệ tử có thể hiệu lệnh, quyền lực có thể nói so với hai vị Trưởng Lão tuyệt không hoàng nhiều, thậm chí còn có phần hơn. Lạc Ngọc tất nhiên là cao hứng phi thường, lần nữa gõ Tạ Tông chủ.

Huống Thiên Lăng nhìn về phía Khương Đào nói: "Khương trưởng lão, trận chiến này Ngã Tông thương vong không ít, dẫn đến đệ tử trong tông số lượng đại giảm, căn bản là không có cách hợp lý điều phối nhân thủ tới quản lý toà này Thiên Sùng Sơn, cho nên Bản Tông mệnh người từ giờ trở đi Quảng Thu Môn Đồ, thứ nhất là là lớn mạnh Ngã Tông, thứ hai cũng là có thể hấp thu Tân Tiến Huyết Dịch."

Khương Đào đáp: "Vâng, thuộc dưới lập tức lấy tay an bài việc này."

Huống Thiên Lăng nói: "Ngươi phải nhớ kỹ, đệ tử thiên phú cố nhiên trọng yếu, nhưng Hậu Thiên nỗ lực cũng là phi thường quan trọng. Cho nên thu đệ tử thì muốn nhìn nặng bọn họ tính cách, Thiên Thi Tông không cần thiên phú hơn người nhưng lại lười biếng lãnh đạm người."

Khương Đào nói: "Thuộc hạ minh bạch."

Huống Thiên Lăng cái này một hệ liệt an bài chính là là Thiên Thi Tông ngày sau phát triển cân nhắc, chiếm lĩnh Thiên Sùng Sơn là bước đầu tiên, đón lấy chính là Quảng Thu Môn Đồ, thiết lập Phân Đường, Nam Chinh Bắc Chiến, không tách ra tích Sơn Môn thế lực phạm vi. Không chỉ cần Thiên Thi Tông trở lại năm đó đỉnh phong, hơn nữa còn muốn nâng cao một bước, lại sáng tạo huy hoàng.

Lúc này, Huống Thiên Lăng hai mắt bỗng nhiên ngưng tụ, ánh mắt nhìn về phương xa không khỏi Đạo Nhất câu: "Đột phá."

Lúc này ở Táng Thi Sơn Thiên Thi Tông Cự Sơn môn trong một gian mật thất, chân thân Huống Thiên Lăng chính ở chỗ này ngồi xếp bằng. Vài ngày trước bởi vì khởi động đại hình Huyền Hóa Mê Trận Khốn Sát mấy trăm tu sĩ mà dẫn đến Huyền khí cơ hồ hao hết, cho nên một mực ngồi ở chỗ này bế quan tu luyện. Ngay tại vừa rồi, hắn tu vi có đột phá, rốt cục tấn thăng đến Hóa Huyền Cảnh trung kỳ.

Phân thân tu vi theo chân thân tăng trưởng mà tự động đột phá, tại phía xa Thiên Sùng Sơn phân thân trước tiên cảm ứng được chân thân đột phá, từ đó cũng lập tức đạt tới Hóa Huyền Cảnh trung kỳ.

Chân thân Huống Thiên Lăng mở hai mắt ra, theo trong mật thất đi tới.

Giờ phút này Táng Thi Sơn Thiên Thi Tông địa điểm cũ người đi nhà trống, Huống Thiên Lăng cũng không có tính toán ở đây lưu lại, đang chuẩn bị lúc rời đi, lại tại Tông Môn miệng trông thấy một thân ảnh từ đằng xa đạp kiếm bay tới. Người này Huống Thiên Lăng nhận ra, chính là Hoắc Vũ Đức, Phi Huyền Cảnh tu vi, có thể huyền hóa ra Huyền Khí Ngự Kiếm Phi Hành. Lúc ấy bên trong Ma Thanh Y Huyền Tâm lõi mà bản thân bị trọng thương, kém

chút liền chết ở Ma Thanh Y trong tay, vẫn là Huống Thiên Lăng đón đỡ Ma Thanh Y ba chương cứu hấn nhất mệnh.

Hoắc Vũ Đức ở Huống Thiên Lăng trước mặt chậm rãi rơi xuống, chấp tay nói: "Huống Tông Chủ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ." Nhìn hấn khí sắc hồng nhuận phon phớt, trung khí mùi phần, muốn trước khi đến thụ thương hấn là tốt không sai biệt lắm.

Huống Thiên Lăng nói: "Khách quý tiến đến, không có từ xa tiếp đón, Hoắc Tông chủ, thương thế có thể càng?"

Hoắc Vũ Đức nói: "Năm hướng Tông Chủ phúc, Hoắc mỗ thương tổn đã toàn bộ tốt. Nhìn hướng Tông Chủ bộ dáng, nhưng là muốn đi ra ngoài?"

Huống Thiên Lăng nói: "Thực không dám giấu giếm, bởi vì ta tông Sơn Môn đã di chuyển, cho nên Bản Tông cái này là chuẩn bị qua mới Sơn Môn chỗ."

Hoắc Vũ Đức sững sờ, nói: "Người Thiên Thi Tông đòi Sơn Môn? Trách không được ta lúc mới tới lại không phát hiện một cái Thiên Thi Tông đệ tử. Cá kia thật muốn chúc mừng hướng Tông Chủ, không biết Quý Tông Sơn Môn dời đi nơi nào?"

Huống Thiên Lăng cũng không giấu diếm, chi tiết nói: "Dời đi Thiên Sùng Sơn."

"Thiên Sùng Sơn?" Hoắc Vũ Đức kinh ngạc nói: "Nơi đó chính là Thiên Lưu Tông Sơn Môn, chẳng lẽ hướng Tông Chủ người. . ."

Huống Thiên Lăng nói: "Không tệ, Thiên Lưu Tông đã bị Bản Tông đuổi ra Thiên Sùng Sơn, xem như chỉ còn trên danh nghĩa."

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Minh Nguyệt Sơn

Chương 30: Minh Nguyệt Sơn

Hoắc Vũ Đức nghe nói, không khỏi nao nao.

Hấn không ngờ tới Thiên Thi Tông sẽ có thực lực này, cũng không nghĩ tới Huống Thiên Lăng động tác lại nhanh như vậy. Thiên Lưu Tông mới vừa vận Nguyên Khí đại thương, hấn thế mà lập tức liền phát động công kích cấp tốc đoạt Sơn Môn, đồng thời còn đem Thiên Lưu Tông giết đến chỉ còn trên danh nghĩa. Tuy nhiên giết mình, nhưng Hoắc Vũ Đức lại không có cảm giác gì. Bởi vì Tông Môn ở giữa chém giết cùng chiếm trước ở Huyền Châu Đại Lục cực kỳ phổ biến, lại nói hấn đối Thiên Lưu Tông cũng không có cái gì hảo cảm, trước đó nếu không có Vụ Mạn nguyên nhân, hấn cũng đã sớm xuống tay với Thiên Lưu Tông.

Hoắc Vũ Đức nói: "Quý Tông thực lực cường đại, coi là thật làm cho Bản Tông lau mắt mà nhìn."

Huống Thiên Lăng nói: "Hoắc Tông Chủ quá khen, không biết người lần này đến đây cần làm chuyện gì?"

Hoắc Vũ Đức sắc mặt bỗng nhiên trầm xuống, nói: "Hoắc mỗ nghe nói mấy ngày trước có mười cái Tông Môn liên hợp lại đến Quý Tông lấy muốn cái kia Ma Nữ, người cũng biết ta cùng này Ma Nữ ở giữa cừu hận, cho nên thương thế một tốt liền lập tức chạy tới. Một là muốn nhìn một chút các người Thiên Thi Tông phải chăng gần ở, bây giờ nhìn thấy người bình yên vô sự ta cũng yên lòng. Hai tự nhiên là muốn tìm cái kia Ma Nữ, nàng mà chết liền thôi, nếu là không chết, Bản Tông nhất định phải giết nàng báo thù cho Vụ Mạn!"

Hoắc Vũ Đức ngược lại là cái tình chừng, đáng tiếc đường tình long đong, đến tới hậu cũng không thể cùng hấn yêu nhau người cùng một chỗ.

Huống Thiên Lăng biết hấn hận cực Ma Thanh Y, muốn giết này cho thống khoái. Hấn cũng biết Ma Thanh Y giờ phút này ngay ở chỗ này trong một cái phòng bế quan tu luyện, chỉ cần mình đem việc này nói cho Hoắc Vũ Đức, tin tưởng lập tức liền có thể nhìn thấy một trận sinh tử đối chiến. Thế nhưng là Huống Thiên Lăng cũng không muốn làm như vậy, bởi vì hấn biết Ma Tông cường đại, dù cho Hoắc Vũ Đức tu vi cao hơn ra Ma Thanh Y, nhưng thắng hi vọng lại cũng không lớn. Huống Thiên Lăng không muốn nhìn thấy hấn chết, cho nên chỉ có thể nói láo: "Nàng trước đó xác thực ở ta Thiên Thi Tông bên trong, bất quá bây giờ đã rời đi, về phần đi nơi nào, Bản Tông cũng là không rõ ràng, để người một chuyến tay không."

Hoắc Vũ Đức cũng không có hoài nghi Huống Thiên Lăng lời nói, nghe nói Khí Đạo: "Coi như nàng mạng lớn, mặc kệ nàng qua đến chân trời góc biển, Bản Tông sớm muộn cũng phải tìm đến nàng!"

Huống Thiên Lăng nhắc nhở: "Này Ma Nữ thần bí cường đại, mong rằng Hoắc Tông Chủ coi chừng."

Hoắc Vũ Đức nói: "Đa tạ hướng Tông Chủ hảo ý, Hoắc mỗ tự nhiên minh bạch ma nữ này đáng sợ, không phải vậy Lục Thiên đảm nhiệm cùng nhiều như

vậy Tông Môn cao thủ cũng sẽ không chết trên tay nàng. Bất quá ta có một chuyện không rõ, mấy ngày trước mười cái Tông Môn giết đến tận nơi Thiên Thi Tông, tối thiểu cũng có mấy trăm tu sĩ, vậy Ma Nữ là như thế nào đào thoát? Còn có bọn họ không có làm khó người Thiên Thi Tông sao?"

Huống Thiên Lăng nói: "Hoắc Tông Chủ, người khả năng không tin, những tông môn kia người toàn bộ đều đã chết, chết ở đây Ma Nữ Huyền Trộn ở trong."

Hoắc Vũ Đức biến sắc, cả kinh nói: "Người nói cái gì? Mấy trăm tu sĩ tất cả đều chết ở đây Ma Nữ trên tay?!"

Huống Thiên Lăng nói: "Vâng, chết hết, không ai sống sót."

Hoắc Vũ Đức thần sắc ngưng trọng, trầm giọng nói: "Đây Ma Nữ thủ đoạn độc ác, nếu như chưa trừ diệt, sớm muộn lại ở Huyền Châu Đại Lục nhấc lên gió tanh mưa máu. Huống Tông Chủ, ta không biết người cùng ma nữ này là quan hệ như thế nào, chỉ là hảo tâm nhắc nhở một câu, ma nữ này không dễ sống chung, nếu người lại đụng đến, nhất thiết phải cẩn thận."

Huống Thiên Lăng nói: "Hoắc Tông Chủ yên tâm, Bản Tông trong lòng hiểu rõ."

Hoắc Vũ Đức không có lưu thêm, biết Ma Thanh Y còn sống về sau, tâm tình không tốt, rất nhanh liền cáo từ rời đi.

Huống Thiên Lăng mất tiền hân rời đi, bỗng nhiên mở miệng nói: "Hắn đã đi, ra đi."

"Khách khách. . ."

Chỉ gặp một chỗ góc ngách, Ma Thanh Y mang theo ngọt ngào tiếng cười chậm rãi hiện ra thân thể, cười tủm tỉm nói: "Nghĩ không ra người tâm địa vẫn rất thiện lương, chỉ là bèo nước gặp nhau, lại nhiều lần giúp hắn."

Nguyên lai nàng đã sớm xuất quan, vừa mới một mực núp trong bóng tối nghe lén.

Huống Thiên Lăng xoay người nhìn về phía nàng nói: "Hoắc Vũ Đức Chỉ Tinh Chỉ Nghĩa, Bản Tông cũng không muốn hắn chết ở trên tay người."

Ma Thanh Y nói: "Hắn nhưng là Phi Huyền Cảnh, người làm sao chắc chắn như thế hắn không phải Bản Cô Nương đối thủ? Có lẽ hắn Kỹ Cao Nhất Trù, giết Bản Cô Nương, chẳng phải là đây người tâm nguyện?"

Huống Thiên Lăng nói: "Bản Tông không rảnh ở đây cùng người nói những lời nhảm nhí này, hiện tại người đã đạt tới Linh Huyền Cảnh hậu kỳ, đón lấy muốn đột phá lời nói, vùng này tu sĩ chỉ sợ đã thỏa mãn không người khẩu vị. Tốt nhất cách ta Thiên Thi Tông xa một chút, Bản Tông không muốn trước đó sự tình lại phát sinh một lần."

Hắn chỉ tự nhiên là Ma Thanh Y cảm mấy trăm tu sĩ dẫn tới Thiên Thi Tông Khốn Sát sự tình.

Ma Thanh Y hơi hơi nheo cặp mắt lại nói: "Người nói chuyện thật đúng là không khách khí, liền không lo lắng Bản Cô Nương hiện tại liền lấy tính mạng người?"

Huống Thiên Lăng nói: "Bản Tông vẫn là câu nói kia, có bản lĩnh người một mực tới lấy, nếu là không có việc gì lời nói, Bản Tông đi." Nói xong, cất bước liền muốn rời khỏi.

Ma Thanh Y kêu lên: "Uy! Chờ một chút, Bản Cô Nương còn có việc tìm người thương lượng đây."

Huống Thiên Lăng cũng không quay đầu lại nói: "Nếu để cho Bản Tông giúp người Bỏ Trộn giết người, tha thứ không phụng bồi."

Ma Thanh Y lập tức nói: "Yên tâm, lúc này không phải việc này. Là như thế này, ở trước đây không lâu, có một tòa Minh Nguyệt Sơn phát sinh Sơn Thể đổ sập, Bản Cô Nương lúc ấy vừa vặn đi qua nơi đó, phát hiện dưới núi có dị thường, vốn định trước đi điều tra, lại phát hiện nơi đó có một cái sơn động có kết giới ngăn cản, khiến cho Bản Cô Nương vô pháp đi vào. Đã người đối với trận pháp loại hình như thế có nghiên cứu, không nếu chúng ta cùng một chỗ tiến đến tìm hiểu ngọn ngành như thế nào?"

Huống Thiên Lăng nhớ kỹ Minh Nguyệt Sơn chính là Nguyệt Hạ Tông Sơn Môn chỗ, lúc ấy nghe Hà Chính Miêu nói Minh Nguyệt Sơn phát sinh Sơn Thể đổ sập, cho nên Nguyệt Hạ Tông mới có thể cử tông di chuyển đến Tảng Thi Sơn chiếm trước Sơn Môn, lúc này mới bị Huống Thiên Lăng dẫn đầu Thiên Thi Tông đệ tử đều Diệt Sát. Bây giờ nghe Ma Thanh Y nói đến, nguyên lai không là đơn thuần Sơn Thể đổ sập, mà chính là có khác căn nguyên.

Có thể đem một ngọn núi làm sập, cần thiết lực lượng có thể là không như bình thường, liền Huống Thiên Lăng hiện tại năng lực căn bản là không có cách làm đến. Hơn nữa còn tồn tại một cái kết giới, muốn đến khẳng định không phải Nguyệt Hạ Tông chỗ bố trí đưa. Đây kết giới ngay cả Ma Thanh Y đều không thể bài trừ, như thế gây nên Huống Thiên Lăng hứng thú, lập tức lại cũng không vội mà về tông, mà chính là đáp ứng cùng Ma Thanh Y cùng nhau đi tới.

Minh Nguyệt Sơn cách nơi này nửa ngày lộ trình, khi Huống Thiên Lăng cùng Ma Thanh Y lại tới đây lúc, trông thấy cả tòa Minh Nguyệt Sơn đã hoàn toàn sụp đổ xuống tới, hoang tàn vắng vẻ, thậm chí ngay cả một con dã thú đều không có. Không chỉ có như thế, hơn nữa còn cây cối khô héo, cỏ thom điều linh, tựa như một vùng phế tích, chỉ còn lại có cuộn cuộn đất cát trong gió phần khởi.

Ma Thanh Y nói: "Có phải hay không cảm thấy nơi này rất kỳ quái?"

Huống Thiên Lăng nhìn qua đồ súp Minh Nguyệt Sơn nói: "Yamanaka Huyền khí mỏng manh, ngay cả chất dinh dưỡng tựa hồ cũng bị rút sạch, xác thực kỳ quái cùng cực."

Ma Thanh Y nói: "Lần trước lúc ta tới, còn không phải như vậy, xem ra bên trong có đồ vật gì ở Hấp Thu Năng Lượng. Có thể đem cả tòa núi Huyền khí cùng chất dinh dưỡng nhanh như vậy hấp thu hầu như không còn, thứ này nhất định không phải tầm thường."

Đang khi nói chuyện, phé núi bên trong bỗng nhiên truyền ra một tiếng trầm thấp gào thét, chấn động đến đại địa đều vì đó run rẩy, này vô số cát đá cuộn cuộn mà xuống, thậm chí có thật nhiều cự thạch đều bị chấn động đến rơi xuống, nện trên mặt đất phát ra một trận âm âm tiếng vang, giống như Mặt Nhật Hằng Lâm, thanh thế hạo đại, cực kì khủng bố.

Huống Thiên Lăng cùng Ma Thanh Y cách tương đối gần, cho nên không thể không nhanh chóng lùi về phía sau, lúc này mới không có bị lăn xuống đến cự thạch ép đến. Bọn họ đều rõ ràng nghe được vừa mới này một tiếng gầm nhẹ, hẳn là một loại nào đó sinh vật phát ra tới. Mà cái này sinh vật chỉ dựa vào một cái tiếng rống liền có thể có uy lực như thế, có thể nghĩ nó mạnh mẽ đến mức nào.

Ma Thanh Y mặt sắc mặt ngưng trọng nói: "Nhìn tới nơi này mặt đồ, vật so ta tưởng tượng phải cường đại hơn rất nhiều."

Huống Thiên Lăng lại là mặt không chút thay đổi nói: "Như Bản Tông không có đoán sai lời nói, bên trong sinh vật hẳn là một đầu đại địa Hắc Mãng."

"Đại địa Hắc Mãng!" Ma Thanh Y cả kinh nói: "Ngươi chắc chắn chứ?"

Huống Thiên Lăng nói: "Nghe thanh âm không sai, với lại mãng xà này hẳn là tại thuế biến, lập tức liền muốn đột phá."

Ma Thanh Y hưng phấn nói: "Nếu thật là mãng xà này, vậy thì thật là trời cũng giúp ta!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Sơn động phá trận

Chương 31: Sơn động phá trận

Đại Địa Hắc Mãng, mãng bên trong này hoàng, nhục tiểu nhất cũng thuộc về Ngũ Phẩm Huyền Thú, thực lực tương đương tại Phi Huyền Cảnh tu sĩ. Nó không như bình thường Mãng Xà, trong miệng hội phát ra giống như dã thú tiếng rống, cực kỳ dọa người.

Huống Thiên Lăng trước kia liền gặp được một đầu, hơn nữa còn là Lục Phẩm, cho nên đối với cái này mãng tiếng rống hết sức quen thuộc.

Ma Thanh Y nghe Huống Thiên Lăng nói phé núi cất giấu chính là Đại Địa Hắc Mãng, không khỏi lập tức lộ ra vẻ hưng phấn.

Huống Thiên Lăng biết Đại Địa Hắc Mãng hung tàn khát máu, toàn thân bao trùm một tầng vẩy màu đen, mềm mại mà cứng cỏi, bình thường vũ khí căn bản không phá nổi nó phòng ngự, chính là luyện chế Hộ Giáp Thượng Giai tài liệu. Với lại Xà Đám cũng cực kỳ bổ dưỡng, đã có thể trực tiếp nuốt tăng cường tu vi, cũng có thể coi như luyện đan tài liệu, cực thực dụng.

Không biết Ma Thanh Y là đối mãng xà này lân phiến cảm thấy hứng thú, vẫn là đối với nó Xà Đám có ý tưởng, thế là Huống Thiên Lăng hỏi: "Ngươi muốn giết chết mãng xà này đạt được Xà Lân cùng Xà Đám?"

Nào biết Ma Thanh Y lại là nói: "Giết nó? Bản Cô Nương làm sao sẽ làm như vậy đâu, người không có cảm thấy thuần phục một đầu Đại Địa Hắc Mãng làm vì chính mình tọa kỵ, chẳng phải là phi thường uy phong? Bản Cô Nương từ trước đến nay liền ưa thích Xà Mãng cái này Huyền Thú, bởi vì vì chúng nó rất máu lạnh, đủ hung tàn, chính hợp Bản Cô Nương tính cách. Hôm nay có hạnh gặp được một đầu, hơn nữa còn là mãng bên trong này hoàng, nhất định phải bắt được nó không thể."

Ma nữ này khẩu vị thật đúng là không giống bình thường, thế mà ưa thích loài rắn.

Huống Thiên Lăng không khỏi nhìn nhiều nàng hai mắt, mở miệng nói: "Có ý nghĩ này là tốt, có thể người đừng quên, mãng xà này chính là Ngũ Phẩm Huyền Thú, thực lực không phải người ta hiện tại có thể đối phó, huống chi còn muốn bắt sống thuần phục. Với lại nó giờ phút này chính tại thuế biến, như Bản Tông đoán không sai, đầu này Đại Địa Hắc Mãng đã đạt tới Ngũ Phẩm đỉnh phong, thuế biến về sau, cảm đột phá đến Lục Phẩm."

Ma Thanh Y nói: "Cái này Bản Cô Nương tự nhiên biết, tuy nhiên Bản Cô Nương có cái này, không tin nó không ra nó phòng ngự." Nói theo trong trư vật giới chỉ xuất ra một cái hắc sắc đồ vật, hiện lên hình bầu dục, ước lớn chừng cái trứng gà, bên trên che kín lít nha lít nhít phù văn, chính là trước kia

cầm Hoắc Vũ Đức bọn họ nỗ lực cùng thâm Huyền Tâm lõi.

Huống Thiên Lăng biết vật này, chính là Ma Tông độc hữu Pháp Bảo, hàng dùng một lần, là cầm đại lượng Huyền khí áp súc luyện chế mà thành. Uy lực căn cứ chỗ áp súc Huyền khí bao nhiêu mà định ra, nỗ lực thì vô thanh vô tức, thường thường để cho người ta khó lòng phòng bị. Nhớ năm đó Huống Thiên Lăng liền kiến thức qua vật này uy lực, tại chỗ cầm một cái Thiên Huyền Cảnh cao thủ nỗ lực thổ huyết bỏ mình, quả thực là vô cùng lợi hại.

Huống Thiên Lăng hỏi: "Người cái này Huyền Tâm lõi áp súc bao nhiêu Huyền khí?"

Ma Thanh Y nói: "Nghĩ không ra người ngay cả Huyền Tâm lõi đều biết, xem ra người đối ta Ma Tông hiểu biết không ít a. Cái này mai Huyền Tâm lõi là Bản Cô Nương trên tay uy lực lớn nhất một cái, tin tưởng có thể đem một cái Phi Huyền Cảnh hậu kỳ tu sĩ nỗ lực nát xương tan. Lượng mạng xà này phòng ngự lại kinh người, sợ rằng cũng phải bị ta Huyền Tâm lõi nỗ lực gần chết. Tuy nhiên trước đó, vẫn phải làm phiền Huống Tông Chủ hỗ trợ phá mạng xà này bố trí xuống kết giới mới được, sau khi chuyện thành công, Bản Cô Nương chắc chắn hảo hảo đáp tạ."

Huống Thiên Lăng nói: "Đáp tạ liền không cần, chỉ cần người đáp ứng về sau giúp Bản Tông làm một chuyện là đủ."

Ma Thanh Y nói: "Người thật đúng là hội nhân lúc cháy nhà mà đi hỏi của, nói nghe một chút, muốn Bản Cô Nương giúp người làm cái gì?"

Huống Thiên Lăng nói: "Cái này Bản Tông tạm thời còn không nghĩ tới, tóm lại sẽ không vi phạm người bản tâm, càng sẽ không vượt qua người phạm vi năng lực là được."

Hắn đây là để Ma Thanh Y thiếu một món nợ ân tình của hắn, tin tưởng sớm muộn sẽ có dùng.

Ma Thanh Y nghĩ một hồi liền đáp ứng, bởi vậy có thể thấy được nàng là cỡ nào nghĩ ra được Đại Địa Hắc Mạng.

Phé Sơn Bộ có một cái huyết động, đồng thời thiết trí một cái kết giới, mắt liền là cầm bắt luận kẻ nào tiến vào. Giờ phút này Huống Thiên Lăng cùng Ma Thanh Y đang đứng ở cửa huyết động, chung quanh một mảnh đen kịt, vội lại Lạnh Phong từng trận, âm u khủng bố. Tuy nhiên lấy Huống Thiên Lăng hai người can đảm đương nhiên sẽ không có bất kỳ sự sợ hãi.

"Rống —— "

Trong huyết động, một đạo tiếng rống bỗng nhiên vang lên, nghe giống như là phần nộ gào thét, muốn đến Đại Địa Hắc Mạng đã biết Huống Thiên Lăng hai người xâm nhập, đạo này tiếng rống chính là đang cảnh cáo bọn họ.

Ma Thanh Y nói: "Nó liền tại bên trong, bởi vì cần thuật biến, cho nên vô pháp hành động. Huống Thiên Lăng, chỉ cần người phá kết giới, Bản Cô Nương liền cầm Huyền Tâm lõi ném vào, đến lúc đó định có thể đưa nó trọng thương."

Chỉ gặp chỗ động khẩu dính đầy làm cho người buồn nôn dịch nhờn, tản ra nhợt nhạt hào quang màu đen nhợt, cầm động khẩu phong bế, vào không được. Huống Thiên Lăng biết những này dịch nhờn chính là Đại Địa Hắc Mạng nước bọt, con súc sinh này lấy tự thân nước bọt làm dẫn, ở chung quanh huyết động bố trí một tầng kết giới, tuy nhiên thủ đoạn không là phi thường cao minh, nhưng bởi vì nó tu vi tương đối cao, cho nên không có bằng nhau tu vi người muốn bài trừ lại không phải dễ dàng như vậy, trách không được Ma Thanh Y trước đó hội thất bại trở ra.

Kết giới cũng là trận pháp một loại, thuộc về phòng ngự loại hình. Huống Thiên Lăng xem trận này đơn giản thô ráp, khó liền khó ở phá trận này phải vô cùng nhiều Huyền khí chuyển vận, lấy mình trước mắt tu vi chỉ sợ còn vô pháp làm được, vì vậy nói: "Muốn phá trận này không khó, tuy nhiên nhất định phải có đầy đủ phục Huyền Đan ủng hộ, Bản Tông trên thân mang không đủ, người có bao nhiêu?"

Ma Thanh Y nói: "Huyền Đan Bản Cô Nương còn nhiều, rất nhiều."

Chỉ gặp nàng xuất ra một cái bình thuốc, bên trong đầy Huyền Đan. Huống Thiên Lăng mở ra xem, phát hiện chính là phục Huyền Đan, hoàn toàn một bình đầy đủ dùng.

Huống Thiên Lăng cầm bình thuốc thả ở bên cạnh mặt đất, mình ngồi xếp bằng, một tay kết một cái Huyền Ấn, dùng cái này Huyền Ấn ngón trở điếm ra, một đạo vô hình Huyền khí nhất thời bắn về phía động khẩu dịch nhờn, này dịch nhờn đúng là đang từ từ hòa tan, thấy Ma Thanh Y vui vẻ cười một tiếng nói: "Không tệ lắm, xem ra Bản Cô Nương là tìm đúng người. Huống Thiên Lăng, đại khái phải bao lâu có thể phá này kết giới?"

Huống Thiên Lăng nói: "Nửa canh giờ."

Trong sơn động Đại Địa Hắc Mạng tựa hồ là cảm nhận được Huống Thiên Lăng dụng ý, không khỏi lần nữa phát ra một tiếng gầm nhẹ, lộ ra gấp rút mà phần nộ. Huống Thiên Lăng không quan tâm đến nó, chỉ lo phá trận. Ngược lại là Ma Thanh Y nhìn không được cách kết giới kêu lên: "Tiểu Hắc, khác nôn nóng như vậy, chờ một chút người chính là Bản Cô Nương tọa kỵ, có thể phải cao hứng một điểm."

Cho nên ngay cả tên đều cho người ta lấy tốt, tốt giống Đại Địa Hắc Mạng đã trở thành nàng tọa kỵ.

Đại Địa Hắc Mạng tựa hồ có thể nghe hiểu Ma Thanh Y lời nói, không khỏi làm cho càng thêm vang dội, cả sơn động cũng vì đó rung động, bụi đất hạt cát nhất thời không gây xuống.

Ma Thanh Y tiếp tục dùng lời nói kích nói: "Tiểu Hắc, người đây là đang biểu đạt mình cao hứng chi tình sao? Người yên tâm, chỉ cần người về sau đi theo Bản Cô Nương, cam đoan bạc đãi không người."

"Rống! !!"

Đại Địa Hắc Mãng phần nộ gầm hét lên.

Huống Thiên Lăng nói: "Người tiếp tục dùng lời nói kích nó, khiến cho phân thần, không phải vậy chờ nó lột xác thành công, cũng là người Huyền Tâm lời đều không làm gì được nó."

Ma Thanh Y nghe, tự nhiên theo lời làm theo. Rõ ràng nửa canh giờ, miệng nàng cơ hồ liên không có ngừng qua, nói đến Đại Địa Hắc Mãng không ngừng phát ra tiếng rống lấy đó phần nộ. Đúng lúc này, Huống Thiên Lăng bỗng nhiên nhẹ giọng vừa quát: "Phá!" Động khẩu kết giới chợt ứng thanh biến mất, mà này buồn nôn dịch nhôn thì đã sớm bị hòa tan sạch sẽ.

"Ném Huyền Tâm lôi!" Huống Thiên Lăng lập tức lên tiếng nhắc nhở, đồng thời nuốt vào một khóa phục Huyền Đan, lập tức đứng người lên thối lui đến đằng sau.

Ma Thanh Y lập tức đem trong tay Huyền Tâm lôi ném vào, trong động nhất thời sáng lên chói mắt Huyền Quang, không tiếng động nổ tung, đâm người nhân cầu. Đón lấy một tiếng thống khổ rên rỉ vang vọng sơn động, liền nghe một trận va chạm tiếng vang, cả sơn động đều ở chấn động, tựa như tùy thời muốn sụp đổ xuống. Huống Thiên Lăng cùng Ma Thanh Y tránh ở một bên, chờ sơn động đình chỉ lắc lư sau mới đi ra khỏi tới.

"Giải quyết, hiện tại liền do Bản Cô Nương đi vào đưa nó thu phục, người liền chờ ở bên ngoài lấy đi."

Ma Thanh Y mang theo vẻ hưng phấn tâm tình đang chuẩn bị đi vào sơn động lúc, đã thấy một tấm huyết bồn đại khẩu bỗng nhiên theo tối như mực trong sơn động lao ra, tốc độ quá nhanh, Ma Thanh Y nhất thời căn bản không kịp phản ứng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Thuyết phục Đại Địa Hắc Mãng

Chương 32: Thuyết phục Đại Địa Hắc Mãng

Trương này huyết bồn đại khẩu dĩ nhiên chính là Đại Địa Hắc Mãng, mang theo một cỗ nồng đậm mùi máu tươi, một thanh liên muốn cầm Ma Thanh Y nuốt vào. Ma Thanh Y nhất thời chủ quan, muốn tránh đã tối. Ngay tại nàng tức sẽ thành Đại Địa Hắc Mãng trong miệng bữa ăn lúc, chỉ gặp một đạo hắc ảnh nhanh chóng hiện lên, ôm Ma Thanh Y, cứu nàng thoát ly miệng máu.

"Huống Thiên Lăng..."

Ma Thanh Y kinh ngạc nhìn qua xuất thủ cứu người một nhà, cảm nhận được bên hông đại thủ truyền đến từng trận ám áp cảm giác, phần nộ trắng nõn trên gương mặt xinh đẹp đúng là không tự kìm hãm được dâng lên một vòng Hồng Hà.

Huống Thiên Lăng không có qua chú ý Ma Thanh Y sắc mặt biến hóa, đưa nàng buông ra, hai mắt chăm chăm lên trước mắt Đại Địa Hắc Mãng, trầm giọng nói: "Xem ra người Huyền Tâm Lôi không có thể đem nó nổ không thể động đây."

Chỉ gặp trong sơn động chui ra một khóa cực đại Xà Đầu, song mắt đỏ bùng, vô cùng băng lãnh. Huyết bồn đại khẩu hơi hơi mở ra, lộ ra hai khóa sắc bén răng nanh, tản ra từng tia từng tia hàn ý. Thân thể chừng như thùng nước phẩm chất, dài khoảng mười trượng, toàn thân bao trùm một tầng vảy màu đen, u quang từng trận, khiến cho người rừng mình.

Giờ khắc này ở Đại Địa Hắc Mãng đuôi rần bộ vị, vảy màu đen đều rơi xuống, máu thịt be bét, không ngừng có máu tươi chảy ra, muốn đến hẳn là bị Huyền Tâm Lôi nổ thương tổn bố trí. Nó thuê biến thất bại, trong mắt lộ ra khó nén phần nộ, Xà Đầu cao cao tại thượng, ở trên cao nhìn xuống chăm chăm lên trước mắt hai cái con mắt, mở ra huyết bồn đại khẩu liền bỏ nhào qua.

Huống Thiên Lăng cùng Ma Thanh Y riêng phần mình văng hai bên né tránh, Xà Đầu đụng vào mặt đất, lập tức cảm mặt đất ném ra một cái hố to, đá vụn vảy ra, thanh thế to lớn. Đây Đại Địa Hắc Mãng tựa hồ biết là Ma Thanh Y đưa nó nổ thương tổn, cho nên trực tiếp cầm khóa chặt làm mục tiêu, một mực hướng nàng công kích. Lực lượng to lớn, căn bản không phải Ma Thanh Y chỗ có thể chống đỡ, chỉ có thể không ngừng trốn tránh. Có thể Đại Địa Hắc Mãng tốc độ cũng phi thường nhanh, Ma Thanh Y nhất thời tránh không kịp, nhất thời bị Xà Đầu đâm đến bay ngược mà quay về, ngã trên mặt đất nhin không được liền phun ra một ngụm máu tươi.

"Đáng giận! Người súc sinh này, Bản Cô Nương là người Chủ Tử, người dám Dĩ Hạ Phạm Thượng, thật sự là to gan lớn mật!" Ma Thanh Y đứng dậy thanh hát, nghe ý tứ, trong lòng nàng Đại Địa Hắc Mãng đã là nàng tọa kỵ không thể nghi ngờ.

Đại Địa Hắc Mãng đuôi rắn quét qua, trực tiếp dùng cái này vừa đi vừa về ứng Ma Thanh Y lời nói.

Ma Thanh Y lần nữa bị quét bay ra ngoài, đụng vào trên vách núi đá, miệng phun máu tươi, bị thương không nhẹ. Nàng miễn cưỡng đứng lên, nhắc lên khí lực nói: "Súc sinh, ngươi nếu là còn dám làm ầu, Bản Cô Nương có thể muốn xuất thủ!"

Nàng không ngờ xuất thủ công kích Đại Địa Hắc Mãng, có thể Đại Địa Hắc Mãng lại là không hề cố kỵ, bãi xuống đuôi rắn lần nữa quét ra.

"Àm!"

Ma Thanh Y bị quăng đến trùng điệp đập xuống đất, ngay cả nôn hai ngụm máu tươi, nhất thời vậy mà không thể bò được lên.

Đại Địa Hắc Mãng mở ra huyết bồn đại khẩu, phun ra một đoàn dịch nhờn, thẳng đến Ma Thanh Y.

Cái này đoàn dịch nhờn mang theo mãnh liệt tính ăn mòn, như bị bắn trúng, tất nhiên hư thối mà chết. Đáng tiếc Ma Thanh Y giờ phút này đã thân chịu trọng thương, muốn né tránh cổ này dịch nhờn, lại là hữu tâm vô lực. Ngay tại nàng trở mắt nhìn xem cổ này dịch nhờn sắp bắn tới trên người mình lúc, một đạo thân ảnh quen thuộc xuất hiện lần nữa ở bên người nàng, một tay lấy nàng chạy lên tránh thoát dịch nhờn công kích.

"Huống Thiên Lăng..."

Ma Thanh Y ý thức trở nên bắt đầu mơ hồ, miễn cưỡng chống đỡ mí mắt nhìn Huống Thiên Lăng liếc một chút, chợt nghiêng đầu một cái, đã hôn mê.

Huống Thiên Lăng cứu Ma Thanh Y, phát hiện nàng đã hôn mê bất tỉnh. Thế là đưa nàng để qua một bên, đứng người lên nhìn về phía Đại Địa Hắc Mãng nói: "Bản Tông biết ngươi có thể nghe hiểu tiếng người, ngươi phần nọ Bản Tông lý giải, tuy nhiên ngươi cũng đã biết, ngươi như trở thành Ma Tông người tọa kỵ, chính là ngươi một trận tạo hóa. Như ngươi bây giờ đưa nàng chém giết, Bản Tông có thể khẳng định, ngươi chắc chắn lọt vào Ma Tông truy sát, bọn họ nộ hỏa cũng không phải ngươi có khả năng tiếp nhận."

"Rống!" Đại Địa Hắc Mãng nổi giận gầm lên một tiếng.

Huống Thiên Lăng giống như có thể nghe hiểu, tiếp tục nói: "Nghe thấy Bản Tông lời từ một phía xác thực cái nào lấy làm ngươi tin phục, Bản Tông giờ phút này cũng xác thực không bỏ ra nổi có thể chứng minh chứng cứ. Nhưng Bản Tông có thể cam đoan với ngươi, nếu ngươi nguyện ý trở thành nàng tọa kỵ, không chỉ có thể thành công đột phá đến Lục Phẩm, hơn nữa còn có khả năng hóa mạng Thành Giao."

Đại Địa Hắc Mãng nghe xong lời này, đồng tử không khỏi co rút lại, hiển nhiên là chấn kinh đến.

Huống Thiên Lăng bắt được nó phản ứng, lần nữa nói: "Bản Tông biết ngươi chính là Mãng Xà Trung Hoàng tộc, trong máu truyền thừa một tia Giao Long huyết mạch. Nhưng bởi vì quá mức mỏng manh, cho nên vô pháp thu hoạch được Giao Long lực lượng. Các ngươi chỉ có thông qua không ngừng tu luyện mới có thể tỉnh lại cái này to tầm lực lượng. Có thể dạng này tỷ lệ ngay cả một phần vạn cũng chưa tới, lịch đại Đại Địa Hắc Mãng bên trong, đến nay cũng không có một đầu thành công qua. Nhưng ngươi cũng đã biết, Ma Tông từ trước đến nay là Huyền Châu Đại Lục tối thần bí khó lường Tông Môn, bọn họ vô cùng cường đại, thủ đoạn cũng phi thường Thông Thần. Bản Tông tuy nhiên không có thể bảo chứng ngươi nhất định có thể hóa thành Giao Long, nhưng đi theo Ma Tông Nhân Tuyệt đối có cái này hi vọng, cũng sẽ không úy khuất ngươi."

Huống Thiên Lăng thẳng tắp nhìn chăm chăm Đại Địa Hắc Mãng, gập hán vẫn như cũ tràn ngập địch ý, không khỏi nói: "Đã ngươi còn không chịu lời nói, quyền kia tông chỉ có thể liêu chết đánh với ngươi một trận!"

Vừa mới nói xong, Huống Thiên Lăng khí thế đột nhiên tăng vọt, sắc bén hai mắt bỗng nhiên biến thành ngân sắc, chính đại biểu hán Ngân Thi đẳng cấp. Trong miệng dần dần mọc ra hai khóa dài khoảng một tấc răng nanh, hai tay mười cái móng tay càng là biến thành hắc sắc, đồng thời cũng chậm chậm thật dài, tựa như từng thanh từng thanh tiểu đao sắc bén, tản ra làm người sợ hãi hàn mang.

Đây chính là Huống Thiên Lăng Cương Thi Chi Khu hình thái, cũng là hán từ luyện chế thành công sau lần thứ nhất biến thân.

"Rống!"

Huống Thiên Lăng hầu kết khẽ nhúc nhích, trong miệng phát ra một đạo như dã thú gầm nhẹ. Tiếng rống lộ ra một cổ vô tận cần trọng cảm giác, tựa như một tòa vô hình đại sơn ép hạ, vô cùng uy nghiêm.

"Tê!"

Đại Địa Hắc Mãng vừa nhìn thấy Huống Thiên Lăng biến hóa, được nghe lại hán phát ra tiếng rống, Xà Đầu thế mà không tự kìm hãm được hướng (về) sau co rút lại, khếp lại miệng phát ra tê tê tiếng vang.

"Muốn đánh liền tới đi, Bản Tông cũng rất muốn thử một chút cỗ thân thể này đến có thể phát huy bao lớn cực hạn."

Huống Thiên Lăng chiến ý hiển ngang, dù cho Đại Địa Hắc Mãng chính là Ngũ Phẩm Huyền Thú, nhưng cũng không hề sợ hãi. Đang lúc hán chuẩn bị cùng Đại Địa Hắc Mãng ra sức nhất chiến lực, đã thấy mãng xà này bỗng nhiên cúi đầu xuống, thu hồi khí thế hung mãnh, chậm rãi bỏ hướng Ma Thanh Y, đứng là phun ra Hồng Hạnh ở trên mặt hán nhẹ nhàng đụng chút.

Huống Thiên Lăng thấy thế, không khỏi buông lỏng đề phòng khẽ mỉm cười nói: "Tin tưởng ngươi hôm nay lựa chọn tuyệt sẽ không hối hận."

Đại Địa Hắc Mãng lại phun ra Hồng Hạnh hướng Huống Thiên Lăng trên mặt đưng chút, cử chỉ thân mật, nhìn dịu dàng ngoan ngoãn nhu hòa, đầu còn có một tia hung tàn chỉ tướng.

Huống Thiên Lăng biến trở về nhân loại hình thái, vỗ vỗ Đại Địa Hắc Mãng đầu lâu nói: "Về sau liền theo nàng đi, nàng gọi Ma Thanh Y, Ma Tông đệ tử, người sau này Chủ Tử."

Đại Địa Hắc Mãng gật gật đầu, cực thông nhân tính.

Cũng không biết qua bao lâu, khi Ma Thanh Y khi tỉnh lại phát hiện mình đã không ở vừa mới trong sơn động, mà chính là nằm ở phế sơn nơi chân núi nơi. Nàng tùy ý quay đầu nhìn lại, chỉ gặp Đại Địa Hắc Mãng to lớn đầu to cách nàng tuy nhiên hơn một trượng, mở to như chuông đồng mắt to không chớp mắt nhìn chăm chăm Ma Thanh Y, nhất thời hoảng sợ nàng kêu to một tiếng.

"Đại Địa Hắc Mãng!"

Ma Thanh Y bật thốt lên kêu một tiếng, lập tức từ dưới đất nhảy lên, cảnh giác nhìn chăm chăm Đại Địa Hắc Mãng, ngưng thần đề phòng.

Nào biết Đại Địa Hắc Mãng lại không bất kỳ địch ý nào, còn phun răn hạnh lấy lòng, làm cho Ma Thanh Y không rõ ràng cho lắm, trong lúc nhất thời cũng không biết ở nàng trong lúc hôn mê đến chuyện gì phát sinh.

"Thả lỏng một điểm, có người dạng này đề phòng mình tọa kỵ sao?"

Huống Thiên Lăng thanh âm bỗng nhiên sau lưng Ma Thanh Y vang lên, chậm rãi đi tới, trực tiếp đến đến Đại Địa Hắc Mãng trước mặt, đưa tay sờ sờ nó Xà Đầu. Đại Địa Hắc Mãng không chỉ có không có một tia kháng cự, ngược lại còn biểu hiện được cực kỳ dịu dàng ngoan ngoãn. Thấy Ma Thanh Y tròn to tròn mắt, giật mình không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Lai lịch bất phàm (câu suu tâm đề cử)

Chương 33: Lai lịch bất phàm (câu suu tâm đề cử)

Huống Thiên Lăng cảm Ma Thanh Y hôn mê sau chỗ chuyện phát sinh nói một lần, ở trong nhảy qua hấn biến thân này đoạn. Ma Thanh Y nghe xong không khỏi mừng rỡ như điên, bụng lấy Đại Địa Hắc Mãng đầu lâu hưng phấn hôn không ngừng.

Huống Thiên Lăng ở một bên thấy rõ ràng, cái này Ma Thanh Y thể mà còn có như thể Tiểu Nữ Nhi thái độ, lúc này ngược lại là tuyệt không như cái giết người không chớp mắt Ma Nữ.

Ma Thanh Y tựa hồ là cảm nhận được Huống Thiên Lăng ánh mắt, không khỏi dừng lại động tác, trên mặt hiện lên một vòng đỏ ửng, mang theo một tia thẹn thùng giọng nói: "Uy! Bản Cô Nương trên mặt có hoa sao? Nhìn cái gì vậy!"

Huống Thiên Lăng thu hồi ánh mắt nói: "Người trên mặt có hay không hoa không có quan hệ gì với Bản Tông, tất nhiên bên này sự tình, Bản Tông cũng là nên đi."

Ma Thanh Y lập tức hỏi: "Người muốn đi? Qua thì sao?"

Huống Thiên Lăng nói: "Tự nhiên là về Tông Môn."

Ma Thanh Y nói: "Người không nói Bản Cô Nương ngược lại là quên, vì sao trước đó Bản Cô Nương xuất quan lúc, không thấy một cái Thiên Thi Tông đệ tử? Sẽ không phải những tông môn kia lại giết đến tận cửa, người người tông chủ này bất lực bảo hộ Môn Hạ Đệ Tử, bọn họ đều bị giết đi?"

Huống Thiên Lăng nói: "Chỉ bằng bọn họ còn không có bản sự kia ở Bản Tông dưới mí mắt giết Bản Môn Đệ Tử, Thiên Thi Tông sớm tại mấy ngày trước cũng đã dời đến Thiên Sùng Sơn."

Ma Thanh Y nói: "Xem ra người động tác vẫn rất nhanh, nhanh như vậy liền xuống tay với Thiên Lưu Tông. Đã người muốn về tông, Bản Cô Nương tạm thời cũng không có chuyện gì, vậy thì qua các người Thiên Thi Tông được một đoạn thời gian lại nói."

Huống Thiên Lăng cự tuyệt nói: "Người thật đúng là coi Thiên Thi Tông là thành nhà người, lần trước còn ngại huyền não không đủ sao? Còn nữa bên cạnh người hiện tại còn đi theo Đại Địa Hắc Mạng, như thế làm cho người tai mắt, sao lại thuận tiện."

Nào biết vừa dứt lời, Đại Địa Hắc Mạng trên thân bỗng nhiên hiện lên một đạo Huyền Quang, mười trượng thân thể đúng là trong nháy mắt thu nhỏ đến dài đến một xích, ngón tay phẩm chất. Đón lấy nhảy đến Ma Thanh Y đầu vai, không ngừng phun rắn hạnh, lộ ra Mini mà đáng yêu.

"Khanh khách! Tiểu Hắc, nguyên lai người còn có bản sự này." Ma Thanh Y bụng lấy phiên bản thu nhỏ Đại Địa Hắc Mạng hoan hỉ không thôi, quay đầu đối Huống Thiên Lăng nói: "Người nhìn, Tiểu Hắc hiện tại sẽ không để người chú ý a? Bản Cô Nương cam đoan với người, lần này sẽ không lại dẫn nhiều người như vậy qua người Tông Môn."

Huống Thiên Lăng không lời nào để nói, trừng liếc một chút Tiểu Hắc, xoay người rời đi.

Ma Thanh Y biết hẳn đây là ngầm thừa nhận, không khỏi vui vẻ cười một tiếng, lập tức theo sau.

Trên đường đi, Ma Thanh Y cũng chẳng biết tại sao lộ ra đặc biệt hưng phấn, cái miệng nhỏ nhắn cơ hồ liên tục không ngừng qua, lúu rúu ở Huống Thiên Lăng bên tai nói không xong, tựa như một chỉ không biết mệt mỏi chim hoàng anh. Huống Thiên Lăng nhớ được năm đó Ma Tông xuất thế đệ tử là một cái trầm mặc ít nói, lãnh khốc vô tình gia hỏa, đến thế hệ này làm sao lại biến thành hai thái cực. Cũng may Thiên Thi Tông lập tức liền muốn tới, dù là Huống Thiên Lăng tâm cảnh trầm ổn, cũng là không chịu nổi Ma Thanh Y pháo ngữ liên tiếp.

"Huống Thiên Lăng, Bản Cô Nương rất ít thiếu người ân tình, hơn nữa còn là hai lần ân cứu mạng. Người yên tâm, có Bản Cô Nương tọa trấn người Thiên Thi Tông, nhìn ai dám lên môn muốn chết. Còn có Tiểu Hắc, nếu không có có người hỗ trợ, Bản Cô Nương cũng không có khả năng đạt được nó. Cái này ân tình Bản Cô Nương cũng nhớ kỹ, về sau người nếu là có khó, Bản Cô Nương nhất định sẽ xuất thủ tương trợ. Người thế nhưng là may mắn cực kì, có thể kết bạn ta cái này Ma Tông đệ tử, về sau ở cái này Huyền Châu Đại Lục còn không phải muốn gió được gió muốn mưa được mưa, tin tưởng người Thiên Thi Tông nhất định có thể ở Bản Cô Nương phụ trợ phát xuống giường lớn mạnh đại. ."

Ma Thanh Y lo không ngừng kể, tuy nhiên Huống Thiên Lăng không có trả lời một câu, có thể nàng lại không hề để tâm, nghĩ cái gì thì nói cái đó, liền cùng nói một mình không có gì khác nhau. Còn Tiểu Hắc, thì dễ chịu ghé vào Ma Thanh Y đầu vai, chính nhắm mắt lại hưởng thụ lấy ngọt ngào hương mộng.

Chỉ nửa canh giờ nữa liền đến Thiên Sùng Sơn, Huống Thiên Lăng tăng tốc cước bộ, vừa đi không bao lâu, liền nhìn thấy phía trước có một đám người chính hướng bên này đi đường, ước chừng mười mấy người, mỗi cái nhìn đều tinh thần mỗi một, vẻ mặt hết hoàng bộ dáng.

Ma Thanh Y nhin không được nói: "Mấy tên này làm sao cùng chạy nạn giống như."

Huống Thiên Lăng không để ý đến, giữ im lặng đi tới.

Đối phương lúc này cũng nhìn thấy Huống Thiên Lăng hai người, tựa như chim sợ cành cong, lập tức phản chấn lên tinh thần, thẳng tắp nhìn chăm chăm Huống Thiên Lăng hai người, trong mắt đúng là lộ ra địch ý mãnh liệt.

Ma Thanh Y nhất thời khó chịu nói: "Bọn họ muốn tìm cái chết sao? Dám nhìn như vậy lấy Bản Cô Nương!"

Thanh âm tuy nhiên không lớn, nhưng là rõ ràng truyền đến đối phương trong tai. Có mấy tên mặt ngay lập tức hiện lên một tia sát ý, nhìn như đang muốn ra tay với Ma Thanh Y lúc, cũng là bị một người trong đó thanh niên trừng liếc một chút, không khỏi cung kính cúi đầu xuống, thu liễm sát ý, lui xuống đi.

Thanh niên kia chợt chấp tay đối Ma Thanh Y nói: "Vị cô nương này, xin thứ cho tại hạ quần áo không nghiêm, mạo phạm mỹ nhân."

Này thanh niên làm một thân ăn mặc kiểu văn sĩ, khí chất bất phàm, dù cho trên quần áo nhiễm một đường phong trần, nhưng cũng không che giấu được trong lúc vô hình lộ ra độc hữu mị lực, cho người ta một loại hào hoa phong nhã, cực kỳ cơ trí cảm giác.

Ma Thanh Y khẽ nói: "Uổng cho người xin lỗi phải kịp thời, không phải vậy các người những người này giờ phút này đã biến thành người khô."

Ma Thanh Y giết người từ trước tới giờ không nương tay, khó chịu liền ra tay giết người sự tình xác thực làm được. Nàng lời nói nhất thời liền gây nên thanh niên Văn Sĩ sau lưng những người kia bất mãn, từng cái sắc mặt khó coi, nếu không có thanh niên Văn Sĩ ngăn đón, đoán chừng đã sớm xuất thủ.

Thanh niên Văn Sĩ ôn hòa nói: "Muốn đến cô nương cũng là tính tình bên trong người, nhiều có đắc tội, xin hãy tha lỗi. Bởi vì cái gọi là Đại Lộ hương lên trời đều đi một bên, chúng ta đều là nhờ vào đó đường qua, làm gì là vô vị sự tình làm to chuyện, cô nương cùng với vị huynh đài này trước hết mời." Nói làm một cái mời chữ, cử chỉ văn nhã, phong độ nhẹ nhàng.

Huống Thiên Lăng hơi hơi gật đầu, chợt cất bước rời đi. Ma Thanh Y chỉ là nhẹ nhàng hừ một cái, rất nhanh cũng theo sau.

Chờ bọn hắn đi xa về sau, thanh niên Văn Sĩ sau lưng một cái trung niên đại hán mở miệng nói: "Thiếu Chủ, bọn họ dám như thế mạo phạm chúng ta, người cần gì phải cùng bọn hắn khách khí như vậy? Không bằng để thuộc hạ ra tay giết bọn họ, miễn cho bại lộ hành tung."

Thanh niên Văn Sĩ nhìn qua Huống Thiên Lăng hai người phương hướng rời đi, khẽ cau mày nói: "Người chó xem thường hai người này, nếu thật động thủ, người có thể hay không giết đến bọn hắn còn khó nói, miễn cho phức tạp. Bây giờ chúng ta gặp rủi ro ở đây, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, hiện tại cần gấp nhất vẫn là phải tìm Sơn Môn đặt chân, miễn cho lưu lạc hoang dã."

Trung Niên đại hán tựa hồ nghĩ đến cái gì, không khỏi thở dài nói: "Thật sự là hổ xuống đồng bằng bị chó khinh, ngăn lại Thiếu Chủ người là bực nào

thân phận, bây giờ lại lưu lạc như vậy hoàn cảnh, chúng ta bảo hộ không chu toàn, thực sự hổ thẹn!"

Thanh niên Văn Sĩ nói: "Bởi vì cái gọi là Phong Thủy luân lưu chuyển, là chúng ta sớm muộn hội cướp về, người cần gì phải như thế, đi thôi." Nói đi đầu rời đi.

Huống Thiên Lăng bên này, Ma Thanh Y đi theo hấn đi ra không xa, bỗng nhiên trông mắt nhỏ giọt nhất chuyển, kêu lên: "Đúng, Bản Cô Nương nhớ tới còn có chuyện phải làm, liền không đi trước người Thiên Thi Tông, ngày khác lại đi người này bãi phòng."

Huống Thiên Lăng thuận miệng nói: "Xin cứ tự nhiên."

Ma Thanh Y lập tức quay người hướng lúc đến đường đi tới.

Huống Thiên Lăng trong lòng nhưng, ma nữ này đoán chừng là tìm vừa mới đám người kia phiền phức qua, thật đúng là không an phận gia hòa. Tuy nhiên nàng lần này có thể sẽ không thuận lợi như vậy, bởi vì liền vừa mới đám người kia cũng không phải dễ trêu. Nếu như không có đoán sai lời nói, bọn họ cũng đều là ăn Hóa Phàm đan ẩn giấu tu vi. Riêng là thanh niên sau lưng một người trung niên nam tử, Huống Thiên Lăng ẩn ẩn có chút ấn tượng, có thể nhất thời lại cũng nhớ không nổi tới.

Có thể làm cho hấn có ấn tượng, cơ hồ đều là một ngàn năm trước nhân vật, xem ra đám người này lại lịch bất phàm, không phải kẻ vớ vẩn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Càn Khôn Tâm Tỏa (canh thứ hai)

Chương 34: Càn Khôn Tâm Tỏa (canh thứ hai)

Thiên Thi Tông hiện tại đệ tử nhân số tuy nhiên rải rác mười cái, căn bản an bài không ra nhân thủ ở chân núi trông coi. Coi là thật thân thể Huống Thiên Lăng đi vào chân núi nơi lúc, phát hiện to như vậy Sơn Môn rồng tuếch, chỉ cao khoảng một trượng Thạch Bi đứng ở một bên, thượng diện đã theo Thiên Lưu Tông đổi thành Thiên Thi Tông Tam Tự.

Tuy nhiên mấy ngày nay Khương Đào đã ở tay an bài mở rộng đệ tử nhân số công việc, nhưng bởi vì Thiên Thi Tông không có vô danh khí, dù cho có Thiên Sùng Sơn dạng này Sơn Môn, hiệu quả nhưng vẫn là không tốt. Xem ra vẫn phải khai hóa Thiên Thi Tông danh tiếng, để mọi người đều biết Thiên Thi Tông cường đại, đến lúc đó tự nhiên sẽ có nhiều người hơn mộ danh mà đến.

Như vậy nên như thế nào mới có thể trong khoảng thời gian ngắn đề cao Thiên Thi Tông danh khí đâu?

Huống Thiên Lăng vừa một nghĩ đến vấn đề này, nơi xa bỗng nhiên liền truyền đến một trận tiếng vỗ ngựa. Chỉ gặp một cái tuổi trẻ nam tử cười một đầu Thanh Giác lập tức cấp tốc mà đến, đứng ở Thiên Sùng Sơn chân núi, nhìn về phía trên bậc thang Huống Thiên Lăng, ngừng đầu lên sọ hỏi: "Uy! Người thế nhưng là Thiên Thi Tông?"

Huống Thiên Lăng thấy người này thái độ ngạo mạn, cử chỉ lỗ mãng, nhất định là lai giả bất thiện (*), thế là thân nhiên nói: "Phải thì như thế nào?"

Nam tử trẻ tuổi nói: "Là là được, ta chịu Tông Chủ chỉ mệnh, đại biểu Tật Phong Tông đến đây hạ chiến thiếp, tiếp hảo!" Tay phải vung lên, một tấm màu đen thiếp mời nhất thời rời khỏi tay, mang theo một tia Huyền khí bắn về phía Huống Thiên Lăng, rõ ràng là cố ý vi chi, ý ở để hấn khó xử.

Tuy nhiên Huống Thiên Lăng lại là đưa tay chộp một cái, tùy tiện liền cầm thiếp mời bất lấy.

Nam tử trẻ tuổi hơi sững sờ, không nghĩ tới đối phương hội tiếp được như thế nhẹ nhõm, không khỏi cười lạnh nói: "Xem ra người Thiên Thi Tông còn có chút bản sự, trách không được có thể bắt tri bất giác chiếm trước Thiên Lưu Tông Sơn Môn. Tuy nhiên toà này Thiên Sùng Sơn không phải người Thiên Thi Tông có thể có được, thức thời tốt nhất trong ba ngày dời xa núi này, nếu không liền đợi đến ta Tật Phong Tông dẫn đầu tông mà đến, đến lúc đó muốn đi liền trở."

Huống Thiên Lăng nhanh chóng quét thiếp mời liếc một chút, chợt thu lại nói: "Trở về nói cho các người biết Tông Chủ, phần này Chiến Thư Thiên Thi Tông nhận lấy, muốn Thiên Sùng Sơn liền xuất ra các người bản sự, ta Thiên Thi Tông bày trận mà đợi."

Nam tử trẻ tuổi khẽ nói: "Tốt! Tật nhiên không biết tốt xấu, vậy liền chờ lấy bị diệt tông đi." Nói quay đầu ngựa lại, trước khi đi không quên nói: "Ba ngày sau, 13 cái tông môn cũng sẽ toàn bộ trình diện, các người tốt nhất cùng bọn hấn giải thích rõ ràng, mấy ngày trước ở Táng Thi Sơn đến phát sinh chuyện gì, này mấy trăm tu sĩ tại sao lại toàn bộ mất tích."

Này mấy trăm tu sĩ cũng sớm đã bị Huống Thiên Lăng cùng Ma Thanh Y Khôn Sát mà chết, thi thể cũng bị đốt đốt thành tro, bọn họ tự nhiên tìm không thấy. Huống Thiên Lăng biết cái này 13 cái tông môn liền là trước kia đáp ứng lời mời tham gia Thiên Lưu Tông Đại Hôn niềm vui Tông Môn, trong tông cao thủ phân hai lần cơ bản đều đã chết ở Huyền Hóa Mê Trận bên trong, còn lại những Môn Hạ Đệ Tử đó cũng là toàn bộ đến cũng không đủ gây sợ.

Huống Thiên Lăng để ý vẫn là Hạ Chiến Thư Tật Phong Tông, này tông chính là là trung đẳng Tông Môn, nghe nói thực lực so với toàn thịnh thời kỳ Thiên Lưu Tông còn muốn càng thêm cường đại. Nếu như bởi vậy tông dẫn đầu cái này 13 cái tông môn toàn lực tấn công Thiên Thi Tông lời nói, lấy Thiên Thi Tông giờ phút này đệ tử số lượng cùng thực lực ngược lại không cách nào chống lại.

Huống Thiên Lăng có nghĩ qua ở Thiên Sùng Sơn bố trí một cái đại hình Huyền Hóa Mê Trận, chỉ là lấy trước mắt hấn tu làm căn bản làm không được không nói, với lại Huyền Hóa Mê Trận bố trí cần lấy ảo Hóa Thạch nhóm lửa hòa diễm, Ma Thanh Y trên thân khả năng còn có loại này thạch đầu, nhưng năng bây giờ lại là không ở bên người. Còn có trọng yếu nhất một điểm chính là, Tật Phong Tông có Phi Huyền Cảnh cao thủ, coi như từ Ma Thanh Y bố trí Huyền Hóa Mê Trận, cũng sẽ bị tùy tiện phá vỡ.

"Bản Tông còn đang suy nghĩ muốn thế nào đề cao Thiên Thi Tông danh khí, hiện tại không phải là một cái tuyệt hảo cơ hội sao? Tật Phong Tông? 13 cái tông môn? Rất tốt, các ngươi cảm sẽ trở thành ta Thiên Thi Tông thực sự cước này thạch." Huống Thiên Lăng trong mắt lóe lên một đạo tinh quang, nhìn biểu tình đúng là tuyệt không lo lắng lần này nguy nan.

Thiên Thi Tông, Hàng Thiên Điện.

Phân thân Huống Thiên Lăng ngồi ở Tông Chủ Chi Vị bên trên, hai mắt hơi hơi ngưng tụ, đã biết chân núi chỗ chuyển phát sinh. Giờ phút này phía dưới đại điện đứng đầy Đại Trưởng Lão Khương Đào, đang tại báo cáo mấy ngày nay thu đồ đệ tình huống. Nào biết đã thấy Tông Chủ sắc mặt bỗng nhiên trầm xuống, không khỏi sững sờ, mở miệng hỏi: "Tông Chủ, người làm sao?"

Phân thân Huống Thiên Lăng nói: "Vừa mới Tật Phong Tông phái người hạ chiến thiệp, ba ngày sau liền muốn đến chiếm trước Thiên Sùng Sơn, với lại đến lúc đó còn sẽ có 13 cái tông môn tới chất vấn ngày đó ở Táng Thi Sơn chuyển phát sinh."

Tuy nhiên Khương Đào không biết Tông Chủ là như thế nào biết được chân núi tình huống, nhưng không có hoài nghi, lập tức kinh hãi nói: "Vậy chúng ta nên làm thế nào cho phải? Tật Phong Tông chính là là trung đẳng Tông Môn, Tông Chủ trầm Phong sớm đã là Phi Huyền Cảnh tu vi, so với trước kia Thiên Lưu Tông còn mạnh hơn rất nhiều. Tăng thêm còn có này 13 cái tông môn hưng sư vấn tội, chúng ta căn bản là không có cách chống cự."

Phân thân Huống Thiên Lăng nói: "Khương trưởng lão yên tâm, Bản Tông tự có cách đối phó. Người lại thông tri một chút qua, để Môn Hạ Đệ Tử chuẩn bị sẵn sàng, nghênh đón sắp đến đại chiến. Thuận tiện để Lạc Ngọc đến một chuyến, Bản Tông có việc đề hấn đi làm."

Khương Đào lui ra, chỉ chốc lát sau Lạc Ngọc vội vàng mà đến, mang trên mặt vẻ mặt ngưng trọng, muốn đến cũng đã theo Khương Đào nơi biết Tật Phong Tông muốn đánh tới tin tức.

"Đệ tử Lạc Ngọc, khấu kiến Tông Chủ." Lạc Ngọc dập đầu bái lạy nói.

"Đứng lên đi." Huống Thiên Lăng nói khẽ: "Chắc hẳn người đã biết phát sinh chuyện gì, Bản Tông bảo người đến đây liền để cho người đi một chuyến Hóa Nghiệp Tông, cảm này tin giao cho Hoắc Vũ Đức." Tay phải nhẹ nhàng vung lên, một phong thư kiện lập tức bay về phía Lạc Ngọc.

Lạc Ngọc tiếp được Thư Tín hỏi: "Tông Chủ, người là muốn mời Hóa Nghiệp Tông xuất thủ tương trợ chúng ta? Bọn họ hội đáp ứng không?"

Huống Thiên Lăng nói: "Yên tâm đi, bọn họ sẽ, người nhanh đi mau trở về."

Lạc Ngọc nói: "Đệ tử cáo lui."

Lạc Ngọc vừa vừa rời đi, cửa đại điện bỗng nhiên xuất hiện một thân ảnh, chính là một bộ đồ đen chân thân Huống Thiên Lăng. Hai cái Huống Thiên Lăng lẫn nhau một đôi mắt, trực tiếp thẳng hướng bế quan mật thất đi đến. Bọn họ không cần giao lưu, bởi vì lẫn nhau ở giữa đều biết đối phương tâm ý, cũng biết sau đó phải làm cái gì.

"Ba ngày thời gian có chút gấp gáp, tuy nhiên người ta ở giữa Tâm Ý Tương Thông, hẳn là có thể đủ hoàn thành."

Chỉ gặp hấn hai người tới bế quan mật thất khoanh chân ngồi đối diện nhau, trung gian để đó Hắc Sắc Thiên Thi lệnh, lẫn nhau đuổi ra song chương đối nhau tiếp, cái viên kia Thiên Thi Lệnh dần dần lên không, lơ lửng ở giữa hai người. Bọn họ hai mắt nhắm lại, thần thể hai người lấy Thiên Thi Lệnh làm trung tâm, bắt đầu chậm rãi xoay tròn.

Cái này mai Thiên Thi Lệnh từ Huống Thiên Lăng đạt được đến nay, đến bây giờ cũng còn không có biết rõ nó đến là cái gì phẩm chất Pháp Bảo. Bởi vì nó thực sự quá huyền diệu, không chỉ có có giấu quỹ dị tuyệt luân 《Thiên Thi Quyết》, với lại ngay cả Thiên kiếp cũng vô pháp đưa nó hủy đi. Dù cho Huống Thiên Lăng kiến thức rộng rãi, nhưng cũng không rõ ràng Thiên Thi Lệnh lại lịch chân chính.

Hắn chỉ biết là đây là hấn ở một cái Thần Bí Địa Phương ngẫu nhiên đoạt được, lúc ấy nàng cũng ở, hai người bởi vì Thiên Thi Lệnh mà kết duyên, cũng không có ý ở giữa theo Thiên Thi Lệnh bên trong sáng chế một bộ hợp kích buồn ngủ thuật, uy lực to lớn, ngay cả chính bọn hắn đều không tưởng được.

Bộ này hợp kích buồn ngủ thuật bị hai người bọn họ mệnh danh là 《Càn Khôn Tâm Tỏa》, chỉ có hai cái lẫn nhau Tâm Ý Tương Thông, cảm đối phương nhìn thành là cùng mình một thể Nhân mới có thể tu luyện mà thành. Năm đó Huống Thiên Lăng cùng nàng hồ sinh tình ý, như hình với bóng, hai người cùng một chỗ thật giống như một người giống như, như keo như sơn, tình ý rả rích, tự nhiên không có vấn đề.

Về phần Huống Thiên Lăng cùng phân thân, mặc dù không có loại kia Tâm Hữu Linh Tê tình cảm, nhưng là ý thức cùng hưởng, cùng một người căn bản không có gì khác nhau, cho nên cũng là không thành vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Tật Phong Tông Trầm Phong (Canh [3])

Chương 35: Tật Phong Tông Trầm Phong (Canh [3])

Ba ngày thời gian đảo mắt đã qua, giờ khắc này ở Thiên Thi Tông Hàng Thiên Điện bên trong, Môn Hạ Đệ Tử toàn bộ ở đây, tăng thêm mấy ngày nay chỗ nhận ba tên đệ tử, hết thấy cũng liền hơn hai mươi người, cùng sắp đến Tật Phong Tông cùng 13 cái tông môn so ra có thể nói là ngày đêm khác biệt, không thể cùng so.

Đều đệ tử trên mặt đều hiển lộ lấy lo lắng về mặt ngưng trọng, bọn họ đều đang đợi Tông Chủ xuất hiện, nhưng lại một mực không thấy bóng dáng. Nhị Trưởng Lão Nghiêm Vinh nhìn không được hướng Khương Đào hỏi: "Tông Chủ tại sao vẫn chưa ra? Một hồi sẽ qua, Tật Phong Tông cùng những tông môn kia liền muốn giết đến tận cửa."

Khương Đào nói: "Tông Chủ trước đó nói muốn bế quan, để cho chúng ta không nên quấy nhiễu, ta nghĩ hần hần là liền mau ra đây."

Nghiêm Vinh nói: "Hi vọng Tông Chủ có thể kịp thời xuất hiện, chỉ huy chúng ta vượt qua lần này nan quan. Đúng, Lạc đường chủ, Tông Chủ trước đó cho người đi mời Hóa Nghiệp Tông đến đây tương trợ, vì sao đến bây giờ còn chậm chạp không thấy Hóa Nghiệp Tông bóng người?"

Lạc Ngọc nói: "Hoắc Tông Chủ đáp ứng sẽ dốc toàn lực tương trợ, ta muốn cũng nhanh tới đi."

Đang khi nói chuyện, Đại Điện bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một loạt tiếng bước chân, đón lấy liền nghe được một thanh âm ở bên ngoài lớn tiếng nói: "Hóa Nghiệp Tông Hoắc Vũ Đức dẫn đầu tông đến đây tương trợ!"

Thiên Thi Tông đệ tử nghe nói, nhất thời vui vẻ, ở Khương Đào chỉ huy dưới lập tức đi ra đón lấy.

Chỉ gặp công, Hoắc Vũ Đức xông lên trước, đi theo phía sau bốn người cười Nhị Phẩm Thanh Giác Mã trưởng lão, lại đằng sau thì là mấy chục cái cười nhất phẩm Thanh Giác Mã đệ tử cùng một đám không có tọa kỵ môn nhân. Số lượng cộng lại đúng là có hai hơn trăm người. Như thế đội hình so với Thiên Lưu Tông có thể nói là cường đại không ít, nhưng mà này còn không nhất định là Hóa Nghiệp Tông toàn bộ thực lực.

Hoắc Vũ Đức dưới lập tức trước, trực tiếp hỏi: "Xin hỏi huống Tông Chủ ở đâu?"

Khương Đào trả lời: "Hoắc Tông Chủ người tốt, tại hạ là Thiên Thi Tông Đại Trưởng Lão Khương Đào, bi tông Tông Chủ giờ phút này đang lúc bế quan bên trong, không thể tự mình nghênh đón, xin hãy tha lỗi."

"Bế quan?"

Hoắc Vũ Đức hơi sững sờ, nghĩ không ra Huống Thiên Lăng lúc này thế mà còn đang bế quan. Trách không được hần ở trên thư nói để cho mình dẫn đầu tông đến đây tương trợ lúc, không cần Hóa Nghiệp Tông ra trận giết địch, chỉ cần có thể trì hoãn một đoạn thời gian là đủ.

Nguyên lai Huống Thiên Lăng là muốn cho mình trì hoãn đến hần xuất quan, thế nhưng là chỉ bế quan ba ngày mà thôi, tu vị lại có thể có bao nhiêu tăng lên? Và lại Tật Phong Tông cùng không phải Thiên Lưu Tông nhưng so sánh, chính là mình Hóa Nghiệp Tông cũng là muốn yếu hơn một bậc. Tăng thêm còn có 13 cái tông môn trợ trận, Thiên Thi Tông cũng chỉ có như thế chọn người, Huống Thiên Lăng đến muốn như thế nào mới có thể vượt qua lần này nan quan?

Hoắc Vũ Đức thực sự nghĩ không ra Huống Thiên Lăng có thể có cái gì cách đối phó.

Lúc này, một cái Hóa Nghiệp Tông đệ tử tiến lên báo cáo: "Tông Chủ, theo Môn Hạ Đệ Tử điều tra hồi báo, Tật Phong Tông liên hợp 13 cái tông môn đã đang trên đường đi, đại khái một lúc lâu sau liền đến."

Hoắc Vũ Đức gật gật đầu, đệ tử kia sau đó lui ra.

Khương Đào cũng nghe đến đệ tử kia lời nói, không khỏi nói: "Hoắc Tông Chủ, lần này còn muốn làm phiền Quý Tông xuất thủ tương trợ, tại hạ đại biểu

Thiên Thi Tông ở đây cảm ơn."

Hoắc Vũ Đức nói: "Huống Thiên Lăng đã cứu Bản Tông, Quý Tông lần này bị được Đại Nan, Bản Tông tự nhiên không thể thấy chết không cứu. Tuy nhiên đừng trách ta nói thẳng bạch, lấy Thiên Thi Tông thực lực bây giờ, căn bản ngăn cản không Tật Phong Tông công kích, huống chi còn có 13 cái tông môn. Phương pháp tốt nhất vẫn là phải trước tạm thời tránh mũi nhọn, bảo toàn thực lực mới là."

Khương Đào làm sao không biết giữa hai bên thực lực sai biệt, mặt ngoài nhìn căn bản chính là Thập Tử Vô Sinh kết quả. Thế nhưng là Tông Chủ bề quan trước nói qua hẳn có cách đối phó, này thì nhất định sẽ có biện pháp giải quyết lần này nguy nan. Bởi vì Tông Chủ trước đó liên liên hợp cái kia Ma Nữ bày xuống lớn Trận Khốn Sát 13 cái tông môn mấy trăm tu sĩ, muốn đến lần này cũng nhất định có thể biến nguy thành an.

Đây là Khương Đào đối Huống Thiên Lăng một loại tín nhiệm, cũng không phải là mù quáng, mà chính là hẳn cảm Huống Thiên Lăng coi như Thiên Thi Tông Tinh Thần Chi Trụ.

Một lúc lâu sau, Thiên Sùng Sơn xuống xuất hiện một đám tu sĩ, một mảnh đen kịt, số lượng không sai biệt lắm có 5 hơn trăm người. Đi đầu một đám người y phục nhan sắc theo lam nhạt đến màu xanh đậm, đều là đồng dạng trang phục, nhân số chiếm hơn phân nửa, chính là Tật Phong Tông môn nhân, lần này có thể nói là dốc hết toàn lực.

Làm như vậy tựa như trước đó Thiên Thi Tông tấn công Thiên Lưu Tông, đến liền không có ý định trở về, từ đó cũng nói bọn họ đối với lần này tấn công Thiên Thi Tông có lòng tin tuyệt đối.

Tật Phong Tông Tông Chủ Trầm Phong là một cái hình thể thon dài trung niên nam tử, màu da hơi bạch, lộ ra mấy phần âm nhu. Dưới hông cười một đầu toàn thân lam sắc Huyền Thủ, cao lớn uy mãnh, trên thân da lông màu sắc ánh sáng, mỗi khi có gió thổi phất mà qua, không khỏi tung bay mà lên, chợt nhìn giống như ngồi trong gió, cực kỳ phiêu dật.

Con thú này chính là Tứ Phẩm Huyền Phong thú, thực lực tương đương tại một tên Linh Huyền Cảnh tu sĩ.

Trầm Phong suất lĩnh lấy Tật Phong Tông cùng 13 cái tông môn trùng trùng điệp điệp đập vào Thiên Sùng Sơn, khi thấy Hoắc Vũ Đức dẫn Hỏa Nghiệp Tông hơn hai trăm đệ tử căn ở phía trước lúc, không khỏi như rụng mảy, mở miệng nói: "Hỏa Nghiệp Tông, Hoắc Vũ Đức? Các người đến Thiên Sùng Sơn căn ở chỗ này là vì có gì?"

Hoắc Vũ Đức nói: "Bản Tông thiếu Thiên Thi Tông một cái ân tình, hôm nay tới đây chỉ vì còn ân."

Trầm Phong giận tái mặt nói: "Còn há? Hoắc Vũ Đức, lúc trước nếu không phải người ngang ngược ngăn cản, Bản Tông đã sớm diệt Thiên Lưu Tông chiếm lĩnh cái này Thiên Sùng Sơn. Bản Tông nể mặt người, cho nên một mực không nhúc nhích Thiên Lưu Tông. Hiện tại người thích nữ nhân chết, thậm chí Thiên Lưu Tông cũng bị diệt. Hiện tại Bản Tông muốn cái này Thiên Sùng Sơn, người lại nói với Bản Tông là còn ân muốn tương trợ Thiên Thi Tông, người thật coi Bản Tông sợ người sao? Tin hay không hôm nay Bản Tông ngay cả người Hỏa Nghiệp Tông cũng cùng nhau diệt?!"

Hoắc Vũ Đức khề nói: "Trầm Phong, người khác sợ người Tật Phong Tông, Bản Tông lại là không sợ. Hôm nay Bản Tông là giúp định Thiên Thi Tông, người nếu muốn diệt ta Hỏa Nghiệp Tông, vậy liền một mực phóng ngựa tới, Bản Tông tiếp!"

Trầm Phong Khí Đạo: "Tốt! Hoắc Vũ Đức, nghe nói người cũng đột phá đến Phi Huyền Cảnh, vậy liền để Bản Tông mở mang kiến thức một chút, nhìn người có không có tư cách ở Bản Tông trước mặt như thể kêu gào!"

Hai người tranh phong tương đối, chiến đấu hết sức căng thẳng.

Hoắc Vũ Đức là tri hoãn thời gian, tự nhiên nguyên ý đơn độc nghênh chiến Trầm Phong. Chỉ gặp hắn nhảy lên một cái, huyền hóa ra một thanh phi kiếm uổng phí ra hiện tại hắn dưới chân, Ngự Kiếm lăng không, nhìn xuống Trầm Phong nói: "Muốn chiến liền tới!"

Trầm Phong hừ một tiếng, đồng dạng ném ra ngoài một thanh dùng Huyền khí biến ảo Phi Kiếm, xoay người đập ở bên trên, cùng Hoắc Vũ Đức lẫn nhau đối mặt, trong mắt lộ ra vẻ âm tàn nói: "Đã sớm nghe nói người Hỏa Nghiệp Tông 《Phản Viêm quyết》 bá đạo Vô Song, hôm nay liền để Bản Tông mở mang kiến thức một chút."

Hoắc Vũ Đức nói: "Sẽ không để cho người thất vọng!"

Vừa mới nói xong, một đạo hỏa hồng sắc Huyền khí theo Hoắc Vũ Đức trong lòng bàn tay bắn ra, còn như hỏa diễm loá mắt nóng rực.

Trầm Phong không dám thất lễ, lập tức cũng đánh ra nhất chương, thanh sắc Huyền khí mang theo một cỗ Phong Lực phóng tới hồng sắc Huyền khí, cả hai trên không trung chạm vào nhau, đột nhiên bộc phát ra một đạo chói lọi hào quang.

"Oanh ——"

Còn như pháo hoa nổ rộ, chương nhất chói mắt.

Trầm Phong trên mặt lộ ra một tia khinh thường, đứng chấp tay nói: "Hoắc Vũ Đức, người liền chút thực lực ấy?"

Hoắc Vũ Đức không có trả lời, lập tức lại đánh ra nhất chương. Lúc này uy lực muốn mạnh hơn không ít, thế nhưng là vẫn như cũ bị Trầm Phong tùy tiện ngăn lại.

Hắn cười lạnh một tiếng, đối thủ làm công, nhất chương đánh về phía Hoắc Vũ Đức.

Thanh sắc Huyền khí tốc độ cực nhanh, tựa như một con gió mạnh lướt qua, hô hô rung động, uy lực cực đại. Hoắc Vũ Đức trầm giọng vừa quát, song chương cùng một chỗ đánh ra, hai đạo hỏa hồng sắc Huyền khí đột nhiên bộc phát ra, đan vào một chỗ, giống như một đầu Hỏa Long, mang theo đầy ngập nộ hỏa gào thét mà đi, trong khoảnh khắc liền Tương Thanh sắc Huyền khí nuốt hết.

Trầm Phong sắc mặt trầm xuống, lập tức bóp một cái Huyền Ấn, khẽ quát một tiếng: "Qua!"

Quanh thân bỗng nhiên nổi lên một trận cuồng phong, thổi đến hắn y phục bay phát phới. Chợt một đạo thanh sắc Huyền khí xoay tròn mà lên, càng chuyển càng mạnh mẽ, trong nháy mắt đứng là biến thành một cái cự đại Long Quyển Phong độc sức hướng hỏa long.

Hỏa Long đụng vào thanh sắc Long Quyển, lẫn nhau đều muốn đem đối phương thôn tính tiêu diệt, trong lúc nhất thời giằng co không xong.

Mặt đất quan sát tất cả mọi người là đang vì mình cái này lo lắng, riêng là Hỏa Nghiệp Tông bên này, trong lòng biết Tông Chủ đột phá đến Phi Huyền Cảnh không lâu, tăng thêm trước đó còn bị thương nặng mới vừa vận khôi hãn, một trận chiến này tất nhiên là đối với hắn cực kỳ bất lợi. Không phải sao, chỉ gặp Hoắc Vũ Đức sắc mặt càng ngày càng ngưng trọng, không chế Hỏa Long dần dần bị thanh sắc Long Quyển đánh đến lui về phía sau. Lúc này Trầm Phong bỗng nhiên hét lớn một tiếng, hai tay đẩy, thanh sắc Long Quyển uy thế uống phí tăng lớn, cuối cùng cầm Hỏa Long cuốn vào vòng xoáy bên trong, đón lấy lấy thế tồi kho lap hủ, nhất thời cầm Hỏa Long quyển đến cất thành số tiết tiêu tán không thấy.

"PHỐC!"

Hỏa Long vừa diệt, Hoắc Vũ Đức bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi, thân thể lung lay sắp đổ, dưới chân Phi Kiếm một chút biến mất, nhất thời từ không trung đến rơi xuống.

"Tông Chủ!"

Hỏa Nghiệp Tông đệ tử lập tức kinh hô mà lên, đang muốn phi thân đi cứu lúc, đã thấy một thân ảnh nhảy lên mà đến, trên không trung tiếp được Hoắc Vũ Đức, để hắn vững vàng rơi xuống.

"Hoắc Tông Chủ, người thế nào?" Người vừa tới lên tiếng hỏi.

Hoắc Vũ Đức giương mắt xem xét, không khỏi cười khổ nói: "Huống Tông Chủ, người cuối cùng xuất quan."

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Tự tìm đường chết (cầu sưu tầm đề cử khen thưởng)

Chương 36: Tự tìm đường chết (cầu sưu tầm đề cử khen thưởng)

Người tới một bộ đồ đen, chính là chân thân Huống Thiên Lăng.

Hắn vền vẹn bề quan ba ngày, Hoắc Vũ Đức lại phát giác được hắn tu vi so với lần trước nhìn thấy thì rõ ràng có đột phá, đúng là đạt tới Hóa Huyền Cảnh hậu kỳ. Kinh người như thế tu luyện tốc độ, tuy nhiên để hắn chấn kinh dị thường, nhưng muốn đánh bại Phi Huyền Cảnh Sơ Kỳ Trầm Phong, cơ hồ lại là chuyện không có khả năng.

"Huống Tông Chủ, người giao cho ta nhiệm vụ xem như hoàn thành, bất quá, người có nắm chắc đối phó trước mặt tình huống sao?" Hoắc Vũ Đức lên tiếng hỏi.

Huống Thiên Lăng khẽ mỉm cười nói: "Vất vả Hoắc Tông Chủ, đón lấy liền giao cho ta đi, người chỉ cần cùng Quý Tông đệ tử ở bên trợ trận là đủ."

Hoắc Vũ Đức gặp Huống Thiên Lăng một mặt thông dong bình tĩnh, hơn nữa còn lộ ra một tia tự tin vô cùng, trong lòng tuy có lo nghĩ, nhưng vẫn là theo lời lui qua một bên, rửa mắt mà đợi.

Lúc này, không trung Trầm Phong chân đạp Phi Kiếm, ở trên cao nhìn xuống nói: "Người chính là Thiên Thi Tông Huống Thiên Lăng? Tốc độ vẫn rất nhanh, Thiên Lưu Tông một mai một đi liền lập tức chiếm trước nơi này. Nhưng người cũng đã biết, Bản Tông đã sớm coi trọng toà này Thiên Sùng Sơn, trước đó nếu không có xem ở Hoắc Vũ Đức trên mặt mũi, người cho rằng nhỏ nhỏ một cái Thiên Lưu Tông có thể được đến tốt như vậy Sơn Môn?"

Huống Thiên Lăng đứng chấp tay, ngẩng đầu đối mặt nói: "Tốt Sơn Môn tất nhiên là có năng giả cư chi, ngươi hôm nay đem người đến đây chiếm trước Sơn Môn, Bản Tông không lời nào để nói. Tuy nhiên có thể hay không đoạt qua được, liền muốn nhìn ngươi Tật Phong Tông cùng Thẩm Tông chủ bản sự."

Trầm Phong mặt lộ vẻ khinh thường nói: "Chỉ bằng ngươi Thiên Thi Tông cái này hai mươi người đệ tử cũng muốn cùng ta Tật Phong Tông vài trăm người đối kháng? Đừng tưởng rằng có Hòa Nghiệp Tông tương trợ đã cảm thấy không dậy nổi, chờ sau đó bọn họ tự thân cũng là khó đảm bảo."

Huống Thiên Lăng nói: "Có Bản Tông ở, tin hay không ngươi sẽ vĩnh chôn ở này?"

"Chỉ bằng ngươi?" Trầm Phong cười nhạo nói: "Chỉ là Hóa Huyền Cảnh tu vi, Bản Tông động động ngón tay liền có thể tùy tiện bóp chết con kiến, cũng dám ở Bản Tông trước mặt nói lời như vậy, thật sự là nói khoác mà không biết ngượng."

Huống Thiên Lăng nói: "Vậy liền để Bản Tông mở mang kiến thức một chút, ngươi làm sao động động ngón tay liền bóp chết Bản Tông?"

Trầm Phong khẽ nói: "Đã ngươi muốn tự rước bồi nhọ, quyền kia tông liền thành toàn ngươi." Nói xong, một đạo thanh sắc Huyền khí âm vang dè xuống, giống như Thái Sơn Áp Đình, khí thế hung mãnh.

"Tông Chủ! Cẩn thận!"

Thiên Thi Tông đệ tử mỗi cái mặt lộ vẻ sợ hãi, nhìn không được lên tiếng nhắc nhở. Bọn họ mặc dù biết Tông Chủ thần bí cường đại, mà dù sao cũng chỉ có Hóa Huyền Cảnh tu vi mà thôi, lại như thế nào có thể cùng một cái Phi Huyền Cảnh cao thủ đối kháng.

Giữa bọn hắn tu vi chênh lệch hai cái cảnh giới, Trầm Phong chỉ dùng nhẹ nhàng nhất kích liền có thể giống bóp chết một con kiến nhẹ nhõm giải quyết Huống Thiên Lăng. Bất quá hắn không biết là, Huống Thiên Lăng cũng không phải là phổ thông Hóa Huyền Cảnh tu sĩ, hắn chính là Thiên Thi Tông sáng tạo tông Tổ Sư Gia, có được Thiên Huyền Cảnh cảnh giới, chiến đấu kinh nghiệm càng là phong phú vô cùng, hơn nữa còn luyện thành nghịch thiên y hệt Cương Thi Chi Khu, nếu ngay cả Trầm Phong cái này điểm công kích đều ngăn cản không nói gì, còn không bằng đào cái động chui vào quên.

Mất thấy thanh sắc Huyền khí sắp đánh tới, Huống Thiên Lăng không tránh cũng không tránh, mà chính là huyền hóa ra một thanh trường kiếm, từ đuôi đến đầu chém ra một kiếm, Kiếm Thế sắc bén, tốc độ nhanh đến mắt thường căn bản là không có cách bắt. Mọi người chỉ cảm thấy có một đạo hàn quang hiện lên, sau đó này đạo thanh sắc Huyền khí liền bị một phân thành hai, chém thành hai khúc.

"Trời ạ! Hắn thế mà có thể đem Huyền khí bỏ ra!" Nhất thời có người trợn to tròn mắt kinh hô mà lên.

Mọi người tại đây đều là tu sĩ, không khỏi là rõ ràng Huyền khí chính là là một loại năng lượng, tựa như không khí, cảm giác được lại sờ không tới. Coi như tu luyện tới trình độ nhất định xuất hiện các loại nhan sắc, có thể bản chất cũng không có phát sinh cái biến, bình thường chỉ có thể bị đánh tan mà thôi. Nhưng trước mắt Huống Thiên Lăng thế mà Nhất Kiếm cầm Huyền khí chém thành hai khúc, tựa như một cái kéo cắt bỏ một khối thực chất vải xanh, quả thực làm cho người ngạc nhiên.

"Thật nhanh Kiếm!"

Hoắc Vũ Đức ở một bên thấy cũng là giật mình không thôi, vừa mới một kiếm kia hắn miễn cưỡng vẫn là bắt được một điểm quỹ tích. Chính là lấy cực nhanh tốc độ hình thành vượt qua bản thân tu vi lực lượng khổng lồ, ở thanh sắc huyền con gần còn chưa tan tán ra trước cũng đã cầm chém thành hai khúc. Là cảm tốc độ phát huy đến một loại cực hạn kiếm pháp, hoàn toàn lấy nhanh thủ thắng.

Tuy nhiên một kiếm này nhìn như kinh người, nhưng Hoắc Vũ Đức vẫn là phát hiện Huống Thiên Lăng dưới chân đại địa bị hắn giẫm ra hai cái thật sâu dấu chân. Từ đó cũng nói hắn một kiếm này ra cũng không phải là nhẹ nhõm, nói không chừng đã là hắn toàn bộ thực lực.

Không trung Trầm Phong gặp Huống Thiên Lăng không chỉ có ngăn lại công kích mình, hơn nữa còn cầm Huyền khí chém thành hai khúc, rõ ràng là tràn trệ khiêu khích, càng là đối với hắn vũ nhục lớn lao. Lập tức lạnh hừ một tiếng, chỉ Huống Thiên Lăng nói: "Tốt một cái Thiên Thi Tông! Ngược lại là Bản Tông xem nhẹ ngươi! Tuy nhiên vừa mới nhất kích Bản Tông chỉ xuất ba phần khí lực mà thôi, hiện tại liền để ngươi mở mang kiến thức một chút Bản Tông lợi hại!" Nói lần nữa đánh ra một đạo thanh sắc Huyền khí, uy lực rõ ràng tăng lên không ít.

Nhưng ra ngoài ý định là, đạo này công kích vẫn như cũ bị Huống Thiên Lăng Nhất Kiếm chém thành hai khúc.

Trầm Phong thấy thế then quá hoá giận, liền tục đánh ra số đạo thanh sắc Huyền khí phóng tới Huống Thiên Lăng. Huống Thiên Lăng liên tiếp xuất kiếm, nhanh như thiểm điện, vô ảnh vô hình, từng cái Tương Thanh sắc Huyền khí chém thành hai khúc. Tuy nhiên dưới chân đại địa bị hắn dẫm đến đã vỡ ra, nhưng hắn hai cái chân lại giống mọc rễ, thủy chung đứng tại chỗ cũng không lui lại một bước.

Trầm Phong càng đánh càng là kinh hãi, đồng thời cũng cực kỳ nổi nóng. Đối phương chỉ là Hóa Huyền Cảnh tu vi, mình thế mà còn không đã thương được hắn một con tóc gáy. Ở đây người thế nhưng là đều mở to hai mắt nhìn xem đầu, như mình vô pháp giết chết trước mắt gia hỏa, vậy mình uy nghiêm khẳng định cảm quét qua hết sạch. Sau này còn như thế nào ngồi vững vàng Tật Phong Tông Tông Chủ vị trí, lại như thế nào đối mặt Môn Hạ Đệ Tử?

Vừa nghĩ tới này, Trầm Phong trong mắt tràn ngập sát khí, trầm giọng quát: "Huống Thiên Lăng, Bản Tông muốn ngươi chết!"

Chỉ gặp hai tay của hắn kết ấn, một đạo thanh sắc Long Quyền xuất hiện lần nữa ở mọi người trong tầm mắt. Hoắc Vũ Đức vừa nhìn thấy cổ này Long Quyền Phong, không khỏi nhũn mảy, lập tức nghĩ tới mình vừa mới bị thua tràng cảnh. Trong lòng của hắn đã khẳng định Huống Thiên Lăng lúc này dư nhiều lành ít, chờ sau đó nếu là không địch lại, mình nhất định phải xuất thủ cứu hắn nhất mệnh.

Thiên Thi Tông đệ tử đồng dạng lo lắng Tông Chủ an nguy, bọn họ đều là được chứng kiến cổ này Long Quyền Phong uy lực. Ngay cả Hoắc Vũ Đức đều bị đánh đến thổ huyết mà quay về, Tông Chủ mới Hóa Huyền Cảnh tu vi mà thôi, lại làm sao có thể toàn thân trở ra.

"Khương trưởng lão, chúng ta muốn hay không. . ."

Nghiêm Vinh nhìn không được mở miệng hỏi thăm, có thể lời còn chưa nói hết liền bị Khương Đào ngăn cản nói: "Chớ xúc động, người nhìn Tông Chủ thân sắc ung dung, có lẽ có biện pháp ứng phó cũng khó nói. Chúng ta nếu là cứ như vậy lao ra, không nói sẽ bị đối phương ngăn lại, khả năng sẽ còn để Tông Chủ phân tâm, đối với hắn tạo thành bất lợi."

Nghiêm Vinh nghe nói đành phải thôi.

Huống Thiên Lăng bên này, hắn vừa mới chỗ làm gọi 《 Vô Ảnh Kiếm quyết 》, thuộc về Địa Giai Cực Phẩm Công Pháp, chính là hắn năm đó sở học. Kiếm quyết này chú trọng một cái chữ nhanh, vung ra Kiếm có thể thông qua cực kỳ nhanh chóng độ ngưng tụ ra vượt qua bản thân tu làm lực lượng, với lại vô ảnh vô hình, căn bản khó lòng phòng bị. Tuy nhiên kiếm quyết này tuy nhiên lợi hại, nhưng bởi vì Huống Thiên Lăng hiện tại tu vi hữu hạn, vô pháp hoàn toàn phát huy ra bộ này Kiếm Quyết uy lực chân chính, cho nên muốn muốn ngăn cản trước mắt thanh sắc Long Quyền nhưng cũng là bất lực.

Chỉ thấy Huống Thiên Lăng thu hồi trường kiếm, cũng không né tránh đánh tới Long Quyền Phong, đúng là nhảy lên một cái, một đầu xông vào Long Quyền Phong bên trong. Hắn cử động ai cũng không thể đoán được, không khỏi là trợn mắt hốc mồm, sững sờ ngay tại chỗ. Cũng là Hoắc Vũ Đức đã sớm làm tốt cứu chuẩn bị, thế nhưng không nghĩ tới Huống Thiên Lăng hội hướng Long Quyền Phong bên trong xông, cái này không khác tự tìm đường chết, còn để cho mình như thế nào thì cứu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Bắt sống Trầm Phong (câu suu tầm đề cử khen thưởng)

Chương 37: Bắt sống Trầm Phong (câu suu tầm đề cử khen thưởng)

Thiên Thi Tông đệ tử thấy một lần Tông Chủ xông vào Long Quyền Phong bên trong, nhất thời giật nảy cả mình loạn trận cước. Vẫn là Khương Đào tương đối trầm ổn, lập tức lên tiếng làm yên lòng Môn Hạ Đệ Tử. Mặc dù ngay cả chính hắn cũng thấp phần lo lắng, có thể trong lòng của hắn lại là có một phần không khỏi tin nhiệm. Hắn tin tưởng Tông Chủ nhất định sẽ biến nguy thành an, bình yên vô sự.

Tuy nhiên thực biết là thế này phải không?

Chỉ gặp thanh sắc Long Quyền Phong bên trong cuồng phong gào thét, cực tốc xoay tròn hình thành một cái phong bế không gian, phàm là bị cuốn vào đó, vật đều bị tùy tiện xé rách thành phần vụn, thật giống như cối xay thịt Thế bất khả đáng.

Huống Thiên Lăng xông đi vào về sau, căn bản là không có cách chống cự cái này cỗ siêu cường xoay tròn Phong Lực, thân thể bị Long Quyền Phong thổi đến không ngừng đảo quanh, tốc độ quá nhanh, nhất thường chỉ có thể bắt được một đạo mơ hồ tàn ảnh. Mọi người tại đây bao quát Hoắc Vũ Đức ở bên trong, đều nhận định Huống Thiên Lăng hẳn phải chết không nghi ngờ, đoán chừng ngay cả thi thể đều sẽ bị xé rách đến tàn khuyết không đầy đủ.

Giữa không trung, Trầm Phong tay kết Huyền Ấn, không chế thanh sắc Long Quyền miệt cười nói: "Thật sự là không biết sống chết!"

Hắn thi triển chính là Tật Phong Tông 《 Phong Liệt quyết 》, Phong Thuộc Tính Công Pháp, cùng Hòa Nghiệp Tông 《 Phán Viêm quyết 》 có thể nói là tương xứng, đều là thuộc về pháp giai Thượng Phẩm Công Pháp. Ở cái này Tây Bắc Biên Thùy chỗ trung đẳng Tông Môn bên trong, cũng coi là tương đối lợi hại Công Pháp.

Cho nên Trầm Phong cực kỳ tự tin, kết luận Huống Thiên Lăng ở Long Quyền Phong Bạo bên trong không ra chỉ chốc lát liền đem hóa thành bột mịn, bị chết ngay cả cận cũng không còn. Thế nhưng là hắn chờ một lát, lại phát hiện Huống Thiên Lăng y nguyên còn sống, với lại liền thân thân thể cũng hoàn hảo không chút tổn hại. Cái này không khỏi khiến hắn giật mình, lập tức tăng cường Long Quyền Phong Bạo uy lực.

"Hô —— "

Long Quyền Phong Bạo trở nên càng thêm cực đại, từ xa nhìn lại liền phảng phất liên tiếp chân trời, cực kì khủng bố. Này tiếng gió vun vút cuốn lên đầy trời bụi đất, tu vi yếu điểm tu sĩ cảm giác mình liền bị Long Quyền Phong hút đi qua, hoảng sợ đến bọn hắn lập tức giật ra cước bộ cách xa xa, ở đây cũng liền Hoắc Vũ Đức cùng một số Linh Huyền Cảnh tu sĩ vẫn như cũ có thể an toàn đứng tại chỗ.

"Còn không chết đi cho ta!"

Trầm Phong áo bào bị gió thổi đến bay phát phới, khẽ quát một tiếng, Long Quyển Phong Bạo lập tức lại một vòng to. Uy lực như thể phía dưới, cũng là ngay cả chính hần xông đi vào đều muốn bị xoắn đến thịt nát xương tan, làm sao hướng chỉ là Hóa Huyền Cảnh Huống Thiên Lăng.

Tuy nhiên làm hần chấn kinh là, Huống Thiên Lăng y phục trên người đều bị xoắn đến vỡ nát, nhưng thân thể lại như cũ hoàn hảo không chút tổn hại. Nhìn qua tựa như một mảnh nhẹ Diệp trong gió bị tùy ý thổi phá, trừ cái đó ra cũng không bất kỳ ảnh hưởng gì.

"Làm sao có thể!"

Trầm Phong tròn tròn hai mắt, lộ ra khó có thể tin. Cái này Huống Thiên Lăng thân thể đến là cái gì làm, cư nhiên như thể cường ngạnh.

Hắn làm sao biết, Huống Thiên Lăng thân thể thể nhưng là Cường Thi Chi Khu, cực kỳ cường hãn. Tuy nhiên cái này cổ cường đại Phong Lực xoắn đến hần bắp thịt toàn thân giống như muốn bị kéo ra, đau đớn dị thường. Thậm chí trong cơ thể Phiên Giang Đảo Hải, khỏe miệng còn nhìn không được chảy ra một tia máu tươi, nhưng là vô pháp hủy đi thân thể của hắn, chẳng qua là chịu một điểm thương tổn mà thôi.

Chỉ gặp Huống Thiên Lăng ở vào Long Quyển Phong Bạo trung tâm, mở to hai mắt ngay cả nháy cũng không nháy một chút, con ngươi không ngừng đảo quanh, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì. Bỗng nhiên, hai mắt ngưng tụ, trong tay nắm Thiên Thi Lệnh, dùng lực ném ra, chuẩn xác nện ở hần muốn vút một nơi. Nơi đó hần là Long Quyển Phong Bạo yếu kém nhất uy hiếp, một đập phía dưới, Long Quyển Phong Bạo đúng là phát sinh một trận rung động kịch liệt, tựa như tùy thời muốn tan ra thành từng mảnh.

Trầm Phong giật nảy cả mình, điên cuồng chuyển vận Huyền khí, ý đồ vững chắc Long Quyển Phong Bạo. Nhưng Huống Thiên Lăng lại là không chế Thiên Thi Lệnh, không ngừng đâm vào Long Quyển Phong Bạo cùng một nơi. Mỗi nện một chút, Long Quyển Phong Bạo liền biết rung động một điểm.

Trầm Phong chau mày, dần dần lộ ra có hết sức đứng lên.

Đúng lúc này, Thiên Thi Lệnh lần nữa nện ở chỗ đó, lần này đúng là xông phá Long Quyển Phong Bạo phong bế không gian, trực tiếp bắn về phía Trầm Phong. Trầm Phong biến sắc, lập tức không chế dưới chân Phi Kiếm thoát đi nguyên địa.

Nào biết Thiên Thi Lệnh quét thật nhanh, mục tiêu công kích cũng không phải là Trầm Phong, lại là dưới chân hần Phi Kiếm.

Trầm Phong vội vàng không kịp chuẩn bị, từ Huyền Khí huyền hóa ra Phi Kiếm bị Thiên Thi Lệnh đụng độ, nhất thời tiêu tán ra. Hắn hai chân Đạp Không, không khỏi rơi xuống lạc. Nhưng ngay tại nhanh rơi tới mặt đất lúc, lại kịp thời ổn định thân hình, lần nữa huyền hóa ra một thanh phi kiếm xuất hiện ở dưới chân, từ đó không đến mức nện trên mặt đất thụ thương.

Trầm Phong không nghĩ tới mình sẽ bị một cái Hóa Huyền Cảnh tu sĩ làm cho chật vật như thế, trong lòng tự nhiên lên cơn giận dữ. Ngay tại hần chuẩn bị lần nữa lên không thời khắc, đã thấy Lòng đất bỗng nhiên chui ra một cái bóng người màu bạc, phá đất mà lên, một tay lấy ôm lấy.

Trầm Phong khẽ giật mình, không đợi hần kịp phản ứng, cái viên kia Thiên Thi Lệnh đã bay đến đỉnh đầu hần, đón lấy liền gặp toàn thân áo trắng Huống Thiên Lăng không biết từ nơi nào xuất hiện, tay kết một cái Huyền Ấn, cùng Long Quyển Phong Bạo bên trong Huống Thiên Lăng cùng một cái bước đi, cùng một động tác, tựa như dung hợp thành một người, đồng thời khẽ quát một tiếng: "Khóa!"

Chợt, một đạo vô hình gông xiềng đúng là theo Thiên Thi Lệnh bên trong bộc phát ra, sẽ Trầm Phong một mực trói buộc. Hắn lập tức phát hiện mình thế mà không tránh thoát đạo này trói buộc, thậm chí vô pháp động đậy mấy may.

Đây cũng là Huống Thiên Lăng bế quan ba ngày cùng phân thân cùng một chỗ tu luyện được hợp kích buồn ngủ thuật —— Càn Khôn Tâm Tỏa.

Tức thông qua nghĩ thông suốt tâm ý, mượn nhờ Thiên Thi Lệnh lực lượng, hình thành một cái vô hình gông xiềng.

Chỉ gặp Trầm Phong một bị khóa lại, ôm hần Ngân Thi liền bị chân thân Huống Thiên Lăng thu lại. Đồng thời này cổ mạnh mẽ Long Quyển Phong Bạo cũng tự động tiêu tán, ở vào trung tâm phong bạo chân thân Huống Thiên Lăng lập tức theo trong trũ vật giới chỉ lấy ra một bộ áo bào màu đen phủ thêm.

Trầm Phong nhìn thấy hai cái giống như đức Huống Thiên Lăng, cả giận nói: "Đây là... Thân Ngoại Hóa Thân?!"

Mọi người tại đây cũng đều nhìn thấy hai cái Huống Thiên Lăng, đều là khiếp sợ không thôi. Tật Phong Tông bên này tuy nhiên giật mình, nhưng càng để ý mình Tông Chủ an nguy, lập tức lập tức lộ ra vũ khí, kêu la để Huống Thiên Lăng thả Trầm Phong.

Chân thân Huống Thiên Lăng mặt không chút thay đổi nói: "Các ngươi nếu dám vọng động, Bản Tông liền lấy Trầm Phong Thủ Cấp!"

Phân thân Huống Thiên Lăng lập tức đi vào Trầm Phong bên cạnh, cầm một cái chế trụ hần vì trí hiểm yếu, quát lớn: "Để ngươi đệ tử lui ra!"

Trầm Phong cảm nhận được trên cổ truyền đến đau đớn, không khỏi cắn răng một cái, lớn tiếng nói: "Tất cả lui ra!"

Tật Phong Tông bên này nghe được Trầm Phong lời nói, tuy nhiên không có cam lòng, nhưng vẫn là không có xúc động giết tới.

Trầm Phong phẫn nộ quát: "Huống Thiên Lăng, nguyên lai ngươi sớm có dự mưu, tuy nhiên ngươi lớn nhất liền lập tức thả Bản Tông, không phải vậy Bản Tông cam đoan, định diệt ngươi đây tông!"

Phân thân Huống Thiên Lăng cười lạnh nói: "Bây giờ ngươi ở Bản Tông trên tay, còn có tư cách gì cùng Bản Tông cò kè mặc cả?"

Chân thân Huống Thiên Lăng nói tiếp: "Được làm vua thua làm giặc, tất nhiên thua, liền nên thành thật một chút."

Lúc này, Hoắc Vũ Đức bọn người cùng Thiên Thi Tông đệ tử đều vây tới, Hoắc Vũ Đức bội phục nói: "Hống Tông Chủ, ngươi coi thật làm cho tại hạ mở rộng tầm mắt."

Lấy Hóa Huyền Cảnh tu vi bất sống Phi Huyền Cảnh Trầm Phong, thủ đoạn như thế, xác thực làm cho người bội phục sát đất. Với lại Huống Thiên Lăng thể mà còn luyện thành thân ở hóa thân, thực sự ra ngoài ý định.

Bởi vì cái gọi là bất Giác phải bắt Vua trước, tất nhiên Trầm Phong bây giờ bị cảm xuống, như vậy Tật Phong Tông cùng 13 cái còn sót lại Tông Môn cũng liền không đủ gây sợ. Dù cho đối phương người đông thể mạnh, thật đáng giận thể bên trên đã kém một mảng lớn. Tăng thêm Trầm Phong bị Huống Thiên Lăng một mực khống chế, Tật Phong Tông lại không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Bất quá bọn hần tuy nhiên không dám giết tới, nhưng cũng sẽ không cứ vậy rời đi. Muốn hoàn toàn giải quyết Thiên Thi Tông nguy cơ, vèn vèn bắt giữ Trầm Phong một người vẫn là còn thiếu rất nhiều. Mà Trầm Phong cũng là nhìn ra Huống Thiên Lăng không dám giết hần, cho nên mới sẽ không có sợ hãi, tuyệt không lo lắng cho mình an nguy.

Chỉ gặp hai phe trận doanh lẫn nhau phân biệt rõ ràng, lẫn nhau giằng co bên trong, không ai nhường ai mấy may.

Khương Đào nhin không được nói: "Tông Chủ, tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp, chúng ta nên làm thế nào cho phải?"

Hoắc Vũ Đức càng là đề nghị: "Hống Tông Chủ, Thẩm Tông chủ, các ngươi song phương thực cũng không thâm cừ đại hận, không bằng từ Bản Tông làm cái người trung gian, song phương như vậy giảng hòa như thế nào?"

Trầm Phong cười lạnh nói: "Bản Tông bây giờ bị các ngươi bất sống, đã thể diện mất hết, như còn giảng hòa, ngươi để Bản Tông về sau lấy cái gì mặt mũi gặp lại người? Hoắc Vũ Đức, ngươi liền tình lòng này đi."

Huống Thiên Lăng cũng nói: "Giảng hòa cũng không phải là Bản Tông tác phong, Bản Tông ngược lại là có một cái ý nghĩ." Nói nhìn thẳng Trầm Phong nói: "Ngươi nếu chịu mang dẫn các ngươi Tật Phong Tông đầu nhập vào ta Thiên Thi Tông, Bản Tông đáp ứng chuyện cũ sẽ bỏ qua, như thế nào?"

Lời này vừa nói ra, Trầm Phong đầu tiên là sững sờ, tiếp theo cười to nói: "Ngươi để Bản Tông chỉ huy Tật Phong Tông vài trăm người người một cái Hạ Đẳng Tông Môn, sau đó nghe ngươi cái này Hóa Huyền Cảnh tu sĩ hiệu lệnh? Huống Thiên Lăng, ngươi khác nói chuyện viễn vông. Thức thời lập tức thả Bản Tông, không phải vậy ta Tật Phong Tông chúng đệ tử khẳng định hội san bằng ngươi Thiên Thi Tông."

Huống Thiên Lăng nói: "Đã như vậy, vậy liền không có gì để nói nhiều."

Vừa mới nói xong, Huống Thiên Lăng hai mắt lạnh lẽo, tay phải nắm cái móng tay bỗng nhiên thành dài, trực tiếp đâm vào Trầm Phong tim. Sau đó kéo trở về, trên tay đã thêm một cái đâm máu trái tim. Ở trước mắt bao người, Huống Thiên Lăng nắm lấy Trầm Phong trái tim dùng lực một nắm, quả tim này nhất thời nổ tung, máu tươi văng khắp nơi, kinh ngạc đến ngây người tất cả mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Nghiêng về một bên đồ sát (canh thứ nhất)

Chương 38: Nghiêng về một bên đồ sát (canh thứ nhất)

Trái tim vỡ vụn, Trầm Phong tự nhiên thân tử tại chỗ.

Hoắc Vũ Đức sững sờ, Huống Thiên Lăng thể mà trước mặt mọi người giết Trầm Phong, hơn nữa còn là dùng tàn nhẫn như vậy thủ đoạn. Trầm Phong vừa chết, Tật Phong Tông đệ tử tất nhiên tức giận không chịu nổi, chờ sau đó hợp nhau tấn công, dù cho có hần Hóa Nghiệp Tông tương trợ, khẳng định cũng sẽ tạo thành lưỡng bại câu thương tràng diện, Huống Thiên Lăng làm như vậy thực sự quá mạnh động, hần liền không có cần nhắc đến hậu quả nghiêm trọng sao?

Quả không phải vậy, chỉ gặp Tật Phong Tông bên này, bọn họ vừa nhìn thấy mình Tông Chủ chết thảm ở Huống Thiên Lăng trên tay, nhất thời cùng xúc động phẫn nộ, lập tức đã không còn bất luận cái gì bận tâm, lập tức tức giận rào rạt giết tới.

Huống Thiên Lăng trước đem Trầm Phong thi thể thu vào trong trũ vật giới chỉ, sau đó tại đối mặt Tật Phong Tông đệ tử như sóng triều đánh tới nộ hỏa lúc, thể mà thần sắc lạnh nhạt hướng Khương Đào hỏi: "Khương trưởng lão, Bản Tông trước đó để người chuẩn bị Huyền Thạch đều bày đặt được không?"

Khương Đào ngược lại không cách nào bình tĩnh, đang âm thầm nuốt vùi ngụm nước miếng sau trả lời: "Thuộc hạ dựa theo Tông Chủ phân phó, đã ở Thiên Sùng Sơn mười hai cái phương vị đều chôn xuống bằng nhau lượng Huyền Thạch."

Chân thân Huống Thiên Lăng gât gât đầu, chợt hai tay nhanh chóng bóp lấy Huyền Ân, trong miệng còn nói lẩm bẩm. Theo trên tay hắc Huyền Ân không ngừng biến hóa, cước này xuống Thiên Sùng Sơn bỗng nhiên hơi hơi lay động. Cùng lúc đó, hướng trên đỉnh đầu không khỏi xuất hiện một tầng màu trắng mê vụ, nhanh chóng khuếch tán ra đến, trong nháy mắt liền bao phủ lại toàn bộ Thiên Sùng Sơn.

Mọi người tại đây không không quá sợ hãi, cổ này mê vụ tới quý dị không khỏi, thể mà che kín tất cả mọi thứ, bao quát Thiên Sùng Sơn cảnh vật, cùng người bên cạnh, thậm chí ngay cả thanh âm đều nghe này không thấy. Chung quanh biến thành trắng xóa hoàn toàn Hải Dương, Hư Vô mà Không Động - lỗ hồng, phảng phất toàn bộ thế giới cũng chỉ còn lại có tự mình một người giống như, an tĩnh để cho người ta rung mình.

Hoắc Vũ Đức kinh ngạc không khỏi nói: "Đây là cái gì trận pháp?!"

Hắn lập tức liền tưởng đến trước đó Ma Thanh Y bày xuống Huyền Hóa Mê Trận, tuy nhiên nhìn trận này khí thế, so với Huyền Hóa Mê Trận đến muốn càng quý dị hơn, Huống Thiên Lăng làm sao lại huyền diệu như thế trận pháp? Trách không được hắn dám trước mặt mọi người giết Trầm Phong, nguyên lai sớm liền sau khi chuẩn bị xong nhận tội, hại mình phí công lo lắng một trận.

Chân thân Huống Thiên Lăng tay kết Huyền Ân, khổng chế khắp núi mê vụ hết thấy tuôn hướng Tật Phong Tông bên kia. Nhìn về mặt nghiêm túc, muốn đến khổng chế trận này với hắn mà nói cũng không phải là nhẹ nhõm.

Mê vụ vừa đi đối diện, Hoắc Vũ Đức mấy người cũng có thể lại thấy ánh mặt trời, tuy nhiên cùng màu trắng mê vụ ngăn ngại tiếp xúc dưới, vẫn là để bọn họ chán kinh dị thường, từng cái nhìn không được sau khi hít sâu một hơi, sắc mặt mới lấy chuyển biến tốt đẹp.

Có thể nghĩ, vừa mới màu trắng mê vụ đối bọn hắn có bao nhiêu rung động.

Lúc này, phân thân Huống Thiên Lăng quát khẽ: "Thiên Thi Tông đệ tử nghe lệnh!"

Thiên Thi Tông chúng đệ tử lập tức cùng kêu lên đáp lại một tiếng, lập tức liền nghe phân thân Huống Thiên Lăng nói: "Cầm lấy các người vũ khí, theo Bản Tông tiến vào trận giết địch!"

Hắn để Hoắc Vũ Đức cùng Hỏa Nghiệp Tông đệ tử lưu tại nguyên chỗ, Khương Đào bảo hộ ở chân thân Huống Thiên Lăng bên cạnh, hơn người thì đi theo phân thân Huống Thiên Lăng xông vào màu trắng trong sương mù.

Thiên Thi Tông đệ tử tiến trong trận, liền lại cảm thấy đến loại kia để bọn hắn không rét mà run cô tịch. Phân thân Huống Thiên Lăng gấp này lập tức kết thành một cái Huyền Ân, sau đó nhanh chóng ở mỗi người hai mắt trước đồng dạng dưới. Bọn họ cái này mới khỏi phục lại, đồng thời còn thấy rõ trước mặt Tật Phong Tông người từng cái ngậy người tại nguyên chỗ, trên mặt hiển lộ lấy khó mà hình dung chán kinh chi sắc.

Phân thân Huống Thiên Lăng nói: "Bản Tông đã cho các người mở mê mắt, hiện tại lên sẽ không lại chịu mê vụ ảnh hưởng, có thể tự do xuyên toa trận này. Trước mặt những địch nhân này các người đều nhìn thấy, bọn họ hãm sâu Mê Trận, vô pháp công kích đến các người, tương đương với đội làm thịt Cao Dương. Hiện tại các người cho Bản Tông xông đi lên giết, tốc chiến tốc thắng, một tên cũng không để lại!"

"Tuân mệnh!"

Thiên Thi Tông đệ tử lập tức đáp lại một tiếng, chợt từ Nghiêm Vinh cùng Lạc Ngọc dẫn đầu, hưng phấn giết đi qua.

Bọn họ làm sao cũng sẽ không nghĩ tới, Tông Chủ sẽ có lớn như vậy bản sự, thể mà có thể làm cho mấy trăm tu sĩ đứng ở nơi đó mặc người giết. Cảm giác này thực sự quá thoải mái, thật giống như cắt chém rom rạ đơn giản nhẹ nhõm. Mặc kệ những tu sĩ này là Hóa Huyền Cảnh vẫn là Linh Huyền Cảnh, ở Thiên Thi Tông đệ tử trong mắt hiện tại cũng là không chịu nổi một kích, chỉ cần tại bọn họ trên cổ họng nhẹ nhàng vẽ lên Nhất Kiếm, liền có thể tùy tiện lấy đi tính mạng bọn họ, tuyệt đối là nghiêng về một bên đồ sát.

Chỉ gặp Thiên Thi Tông chỉ là hai mươi người đệ tử, mỗi người cầm vũ khí điên cuồng giết lấy Tật Phong Tông cùng còn sót lại 13 cái Tông Môn Đệ Tử. Đối phương không có chút nào sức chống cự, Nhất Kiếm xuống dưới liền máu tươi văng khắp nơi, mềm mại ngã xuống. Chỉ chớp lát sau, mặt đất liền nằm đầy thi thể, tươi máu nhuộm đỏ đại địa, có thể nói cực kỳ huyết tinh, còn như Nhân Gian Địa Ngục.

Tuy nhiên nhìn Thiên Thi Tông đệ tử trên mặt cũng không một tia thương xót, bởi vì bọn hắn phi thường rõ ràng, những người trước mặt này là muốn chiếm trước bọn họ thật vất vả tấn công xong đến Sơn Môn, với lại Thiên Thi Tông nếu như thua, rất có thể sẽ còn bị diệt tông. Đối với dạng này địch nhân, Thiên Thi Tông đệ tử đương nhiên sẽ không nương tay.

Không chỉ có như thế, bọn họ còn nhao nhao thả ra bản thân Cương Thi đến trợ trận, ngược lại là tăng tốc không ít giết địch tốc độ.

Phân thân Huống Thiên Lăng cũng thả ra Ngân Thi trợ trận, mình thì trùng sát ở trước nhất đầu, Nhất Kiếm Xuyên Tâm, phong hầu lấy mạng, giết người tốc độ quá nhanh, tựa như đang thời gian thi chạy. Mới không chờ một lúc, hơn năm trăm cái tu sĩ liền bị Thiên Thi Tông đồ sát hơn phân nửa. Có thể nhìn Huống Thiên Lăng bộ dáng vẫn còn ngại quá chậm, không khỏi lên tiếng thúc giục nói: "Động tác đều nhanh một chút!"

Chúng đệ tử nghe nói, lập tức tăng tốc giết người tốc độ.

Mê vụ bên ngoài, chân thân Huống Thiên Lăng sắc mặt càng ngày càng ngưng trọng, cái trán còn chảy ra một chút mồ hôi. Thủ Hộ ở một bên Khương Đào thấy thế, không khỏi lo lắng nói: "Tông Chủ, người không sao chứ?"

Chân thân Huống Thiên Lăng chỉ là lắc đầu ra hiệu mình không ngại, giờ phút này ngay cả mở miệng đều lộ ra cực kỳ cố hết sức.

Thực hấn chỗ thi triển trận pháp chính là hơn một ngàn năm trước, chính là Trận Pháp Đại Sư Thiên Trận Từ sáng tạo Mê Thiên Sát trận. Trận này uy lực cực đại, ngay cả Huyền Hóa Mê Trận cũng vô pháp cùng đánh đồng. Năm đó Huống Thiên Lăng xông qua trận này, đối với cái trận từng có nghiên cứu, cũng tương đối hiểu biết, cho nên hiện tại mới có thể thi triển đi ra. Tuy nhiên lại cũng chỉ là thể hiện ra Mê Thiên Sát trận ở trong một phần nhỏ uy lực, chỉ có thể lấy mê vụ Loạn Tâm chí, cũng không có đủ Lực sát thương.

Trận này là một cái Đinh Cấp trận pháp, rất khó thi triển, Huyền khí tiêu hao cũng phi thường lớn. Đối bây giờ vẫn chỉ là Hóa Huyền Cảnh hậu kỳ Huống Thiên Lăng mà nói, duy nhất một lần vây khốn năm trăm tu sĩ, đã thật to vượt qua hấn phạm vi năng lực. Có thể thành công thi triển đi ra cũng đã phi thường không dễ dàng, chớ nói chi là thời gian dài duy trì trận này. Cho nên Huống Thiên Lăng mới có thể để Môn Hạ Đệ Tử tốc chiến tốc thắng, không phải vậy trận pháp vừa rút lui, dù hấn lợi hại hơn nữa cũng ngăn không được nhiều như vậy tu sĩ nộ hỏa.

Mê vụ bên trong, không có có dư thừa kêu thảm, từng cái tu sĩ bị giết về sau đều là vô thanh vô tức ngã xuống. Bao nhiêu trong nháy mắt, hơn năm trăm tu sĩ liền còn sót lại tối hậu mấy chục cái mà thôi.

Cũng ở thời điểm này, chân thân Huống Thiên Lăng cũng không biết có phải hay không là không kiên trì nổi, chỉ gặp hấn triệt tiêu trên tay kết Huyền Án, cái kia quý dị màu trắng mê vụ nhất thời tiêu tán ra, bên trong trảng cảnh một hiện ra ở Hoắc Vũ Đức trước mặt mọi người, lập tức để bọn hấn hít sâu một hơi, chấn kinh đến nói không ra lời.

Rõ ràng hơn năm trăm tu sĩ, chẳng qua là nửa chén trà nhỏ thời gian, cơ hồ toàn bộ chết sạch. Mặt đất cây ngang khắp đồng, máu chảy thành sông, còn như Nhân Gian Địa Ngục. Đây Thiên Thi Tông đệ tử trên thân cùng trên thân kiếm tất cả đều dính đầy máu tươi, từng cái nhìn tốt giống như Sát Nhân Cuồng Ma, để cho người ta không rét mà run.

Đối phương còn sót lại mười mấy cái đệ tử mới từ trong sương mù đi ra, vừa thấy được tình cảnh này, đều là hoảng sợ đến sắc mặt tái nhợt, trong mắt tràn ngập khó nén về sợ hãi.

"Làm sao có thể..."

Một cái còn sống Tật Phong Tông đệ tử nhìn thấy trước mắt thảm thiết tràng cảnh, run rẩy thanh âm thì thầm nói một câu, làm sao cũng vô pháp tiếp nhận dạng này hiện thực.

Lần này Tật Phong Tông có thể nói là dốc hết toàn lực, tăng thêm còn sót lại 13 cái tông môn, cường đại như thế một thể lực, thế mà... Thế mà tính cả Tông Chủ ở bên trong tất cả đều chết ở chỉ có chỉ là mười cái đệ tử Thiên Thi Tông trên tay. Trước đó nếu là có người nói cho hấn biết Tật Phong Tông này lợi Thiên Sùng Sơn hành trình sẽ khiến cho toàn tông bị tiêu diệt, hấn nhất định sẽ khịt mũi coi thường.

Nhưng là bây giờ, hiện tại hấn tự mình kinh lịch trải qua quá trình này, lần này Tật Phong Tông xem như hoàn toàn xong. Còn có còn sót lại 13 cái tông môn, lúc đầu Tông Chủ đang còn muốn chiếm trước Thiên Sùng Sơn sau vì bọn họ ra mặt, sau đó lại sẽ những tông môn này đều biến thành của mình, mở rộng Tật Phong Tông thể lực.

Cái này tính toán lúc đầu mười phần chắc chắn, thật không nghĩ đến Thiên Thi Tông Tông Chủ hội cường đại như thế, không chỉ muốn Hóa Huyền Cảnh tu vi giết Tông Chủ, hơn nữa còn thi triển ra một cổ quý dị mê vụ mê loạn được rõ ràng hơn năm trăm tu sĩ, chỉ huy mười cái đệ tử sẽ mình cái này giết cái không chừa mảnh giáp, thực sự thật đáng sợ.

Cái này Tật Phong Tông đệ tử đối Thiên Thi Tông cùng Huống Thiên Lăng tâm sinh sợ hãi, đúng là sinh không nổi một tia báo thù suy nghĩ. Đoán chừng hấn còn sống mấy người đệ tử cũng là có đồng dạng ý nghĩ, bởi vì bọn hấn tự mình kinh lịch trải qua một trận như Địa ngục đồ sát, bây giờ có thể không thể bảo mệnh đều còn chưa biết, nào còn dám nghĩ đến báo thù.

Bất quá bọn hấn không dám ra tay với Thiên Thi Tông, một đầu lam sắc Huyền Thú lại là gào lên đau xót một tiếng, một đầu phóng tới Huống Thiên Lăng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Bể quan chữa thương (canh thứ hai)

Chương 39: Bể quan chữa thương (canh thứ hai)

Thủ huyền thú chính là Trầm Phong tọa kỵ, Tứ Phẩm Huyền Phong thú.

Nó bị thương tại người người thân chết, cho nên liều lĩnh phóng tới Huống Thiên Lăng, muốn vì Trầm Phong báo thù.

Tứ Phẩm Huyền Thú thực lực tương đương tại Linh Huyền Cảnh tu sĩ, tăng thêm Huyền Phong thú chính là Phong Thuộc Tinh Huyền Thú, công kích tốc độ so với Linh Huyền Cảnh tu sĩ muốn mau hơn rất nhiều. Chỉ thấy nó bốn vó đạp một cái, không trung không khỏi lưu lại một đạo lam sắc tàn ảnh, thoáng qua liền bổ nhào vào chân thân Huống Thiên Lăng trước mặt.

"Rống!"

Cầm lên giận dữ, Huyền Phong thú sắc bén tráng kiện chân trước vồ một cái về phía Huống Thiên Lăng mặt.

Huống Thiên Lăng tựa hồ đã sớm dự liệu được Huyền Phong thú cử động, đúng là sớm một bước ném ra Thiên Thi Lệnh, ngay tại Huyền Phong thú sắp bổ nhào vào Huống Thiên Lăng sát na, hai cái Huống Thiên Lăng đồng thời kết một cái Huyền Ân, cùng vừa mới, đều là cùng một bước đi, cùng một động tác, tựa như là một người, cùng uống một tiếng: "Khóa!"

Thiên Thi Lệnh lơ lửng ở Huyền Phong Thú Đầu đỉnh, vô hình gông xiềng lập tức bao phủ xuống.

Huống Thiên Lăng chiêu này hợp kích khôn thuật ngay cả Phi Huyền Cảnh Trầm Phong đều có thể một mực vây khốn, huống chi là Tứ Phẩm Huyền Phong thú, trực tiếp bị dừng lại trên không trung vô pháp động đậy.

"Rống —— "

Huyền Phong thú một bị khóa lại, lập tức há to miệng kêu lên, lộ ra táo bạo bất an.

Chân thân Huống Thiên Lăng đi vào nó phụ cận, sắc bén hai mắt lạnh lùng nhìn chăm chú lên Huyền Phong thú, trầm giọng nói: "Hoặc là thần phục, hoặc là chết!"

Huyền Phong thú nghe răng nhếch miệng, trừng mắt Huống Thiên Lăng phẫn nộ dị thường.

Huống Thiên Lăng lại tới gần một bước, lạnh giọng nói: "Cho ngươi thêm một cơ hội, thần phục với Bản Tông, bằng không thì chết!"

Thanh âm vô cùng băng lãnh, lộ ra một cỗ mãnh liệt sát ý, không khỏi làm lòng người sinh sợ hãi. Hai con người màu đen càng là dần dần biến thành Ngàn Bạch chi sắc, chính là Huống Thiên Lăng Cường Thi Chi Đồng, lộ hung quang, quỷ dị không khỏi.

Huyền Phong thú nguyên bản còn một mặt hung tướng, thế nhưng là ở cảm nhận được Huống Thiên Lăng thân thể bên trên truyền đến sát khí lúc, phẫn nộ khí thế lập tức liền yếu xuống tới. Nó tựa hồ hoảng sợ tại Huống Thiên Lăng con mắt, đúng là không dám cùng chi tướng xem, mà chính là cúi đầu xuống, miệng bên trong phát ra tiếng ô ô tiếng nổ, đầu còn có nửa điểm muốn cho nó Chủ Tử báo thù ý tứ.

Thiên Thi Tông đệ tử nhìn thấy Huyền Phong thú biểu hiện, nhao nhao mừng rỡ, Tông Chủ thật sự là thần uy vô cùng, cho nên ngay cả Tứ Phẩm Huyền Thú đều có thể tùy tiện hàng phục.

Đối diện còn sót lại Tật Phong Tông đệ tử thấy thế lại là khiếp sợ không thôi, đầu này Huyền Phong thú thế nhưng là Tông Chủ tọa kỵ, đã sớm bị thuần hóa. Nó vừa mới còn tức giận không chịu nổi nhào về phía Huống Thiên Lăng, có thể mới trong nháy mắt thế mà liền làm phản, thật sự là ra ngoài ý định.

Lúc này, Khương Đào hướng Huống Thiên Lăng hỏi: "Tông Chủ, những người này xử trí như thế nào?"

Bên cạnh Nghiêm Vinh đoạt trước một bước nói: "Phạm ta Sơn Môn người, tự nhiên không thể bỏ qua bọn họ, miễn cho Phóng Hồ Quy Sơn, lưu lại hậu hoạn."

Khương Đào gật gật đầu, cảm thấy Nghiêm Vinh nói có lý.

Hai người cùng một chỗ nhìn về phía Huống Thiên Lăng, chờ lấy hần định đoạt. Vốn cho rằng Tông Chủ nhất định sẽ lựa chọn trầm thảo trừ căn, nào biết lại là Đạo Nhất câu: "Thả bọn họ."

Lời này vừa nói ra, không chỉ có Khương Đào cùng Nghiêm Vinh hai vị Trưởng Lão lộ ra kinh ngạc biểu lộ, liền ngay cả Hoắc Vũ Đức cũng là cảm thấy cực kỳ ngoài ý. Bởi vì hần cũng cảm thấy hần là trầm thảo trừ căn mới đúng, cũng không biết Huống Thiên Lăng là thế nào nghĩ.

"Tông Chủ, người nói thả bọn họ?" Nghiêm Vinh còn cho là mình nghe lầm, không khỏi xác nhận hỏi một lần.

Huống Thiên Lăng nói: "Không tệ, thả bọn họ."

Đạt được Huống Thiên Lăng khẳng định trả lời, Nghiêm Vinh nghi hoặc khó hiểu nói: "Tông Chủ, bọn họ vừa mới nhưng là muốn cướp ta Sơn Môn muốn

chiếm thành của mình. Chúng ta giết bọn hán nhiều đệ tử như vậy, thù này đã vô pháp hóa giải, nếu là hiện tại buông tha bọn họ, ngày khác bọn họ lại tới cửa trả thù làm sao bây giờ?"

Khương Đào cũng là gạt đầu, rất tán thành.

Huống Thiên Lăng nói: "Bản Tông Chủ ý đã quyết, các người không cần nhiều lời."

Hai người đưa mắt nhìn nhau, nghe nói đành phải ngậm miệng lại.

Thế là Thiên Thi Tông từ bỏ đối Tật Phong Tông cùng 13 cái còn sót lại Tông Môn đuổi tận giết tuyệt, liền ngay cả Tật Phong Tông chính bọn hán cũng không thể tin được Thiên Thi Tông lại đột nhiên lòng từ bi, thắng đến xuống Thiên Sùng Sơn về sau, cái này mới tính hôn lại.

Lần này Thiên Thi Tông đại thắng, mà ngay cả một người đệ tử đều không có hi sinh, cả kinh đến đây trợ trận Hòa Nghiệp Tông đệ tử từng cái khó có thể tin. Bọn họ coi là Thiên Thi Tông là phi thường yếu Tiểu Tông Môn, bởi vì cùng mình Tông Chủ có chút quan hệ cho nên mới mời đến đến bọn họ Hòa Nghiệp Tông hỗ trợ, không ngờ rằng người ta mời bọn họ chạy tới chẳng qua là ở bên cạnh nhìn xem bộ phim a.

Lần này không chỉ có Hòa Nghiệp Tông đệ tử đối Thiên Thi Tông lau mắt mà nhìn, liền ngay cả Hoắc Vũ Đức cũng là một mặt quái dị nhìn xem Huống Thiên Lăng, giống như đang nhìn một cái quái vật. Hẳn làm sao cũng sẽ không nghĩ tới Huống Thiên Lăng thế mà cường đại đến loại trình độ này, đối phương còn chẳng qua là Hóa Huyền Cảnh hậu kỳ mà thôi, nếu là lại để cho hán trưởng thành, đây tuyệt đối là một cái không được người vật.

"Hoắc Tông Chủ." Huống Thiên Lăng nhìn về phía Hoắc Vũ Đức, chấp tay nói cảm ơn: "Lần này đa tạ Quý Tông tương trợ."

Hoắc Vũ Đức cười khổ nói: "Huống Tông Chủ nói quá lời, ta cũng không có giúp đỡ được gì. Quý Tông cường đại, tin tưởng không cần Ngã Tông hỗ trợ có thể lấy được thắng lợi."

Hòa Nghiệp Tông xác thực không có giúp đỡ được gì, tối đa cũng liền Hoắc Vũ Đức đối chiến Trầm Phong thi trì hoãn một ít thời gian. Tuy nhiên Hoắc Vũ Đức tin tưởng, coi như không cần hán xuất thủ, tin tưởng Huống Thiên Lăng cũng nhất định có nó biện pháp ứng phó. Người này rất thần bí cũng rất cường đại, chỉ là Hóa Huyền Cảnh liền đã có thực lực như thế, xem ra Thiên Thi Tông khẳng định phải có ở đây không lâu tương lai quật khởi mạnh mẽ.

Tối hậu, Hoắc Vũ Đức mang theo Môn Hạ Đệ Tử cáo từ rời đi.

Huống Thiên Lăng lập tức phân phó Môn Hạ Đệ Tử bắt đầu quét dọn chiến trường, những đệ tử này giống thường ngày, từng cái hưng phấn chạy đến bên cạnh thi thể vơ vét lên chiến lợi phẩm.

Chân thân Huống Thiên Lăng chợt rời đi, lưu lại phân thân Huống Thiên Lăng chủ trì đại cục.

Thiên Thi Tông một gian bên trong mật thất, một bộ Hắc Bào chân thân Huống Thiên Lăng vừa mới khoanh chân ngồi xuống, liền lập tức hai mắt nhắm lại bắt đầu chữa thương.

Vừa mới một phen đánh nhau nhìn như thắng được nhẹ nhõm, thực Huống Thiên Lăng đã chịu không nhẹ nội thương. Nhìn hán giờ phút này sắc mặt, tái nhợt như sáp, trong cơ thể Ngũ Tạng Lục Phủ như Phiên Giang Đảo Hải khó chịu, nếu không có ý hán Chí Cường hung hãn, chỉ sợ sớm đã ở Môn Hạ Đệ Tử trước mặt lộ ra suy yếu thái độ.

"PHỐC!"

Huống Thiên Lăng nhện không được phun ra một ngụm máu tươi, mờ hai mắt ra mang theo bất đắc dĩ nói: "Càn Khôn Tỏa, Tỏa Kiền Khôn, bộ này cộng lại khôn thuật tuy nhiên lợi hại, nhưng chỗ phải thừa nhận Lục Phản Tác Dụng nhưng cũng là cực lớn. May mắn Bản Tông có Cương Thi Chi Khu làm dựa vào, không phải vậy lần này không chết tức phế."

Càn Khôn Tâm Tỏa cần hai cái Tâm Ý Tương Thông Nhân mới có thể thi triển, khóa lại mục tiêu về sau, mục tiêu phản kháng càng kịch liệt, Thi Thuật Giả chỗ phải thừa nhận Lục Phản Tác Dụng liền càng lớn. Tăng thêm Huống Thiên Lăng là cùng phân thân cùng một chỗ thi triển, thực chẳng khác nào hai người Lục Phản Tác Dụng đều để một mình hán tiếp nhận. Với lại bị khóa mục tiêu một cái là Phi Huyền Cảnh tu sĩ, một cái là Tứ Phẩm Huyền Thú, tu vi đều ở Huống Thiên Lăng phía trên, hẳn có thể không bị Lục Phản Tác Dụng làm cho tại chỗ thổ huyết liền đã phi thường không dễ dàng.

Còn có cũng là vừa rồi thi triển Bán Thành Phẩm Mê Thiên Sát trận, cái này chính là Thiên Trận Từ sáng tạo trận pháp, Huống Thiên Lăng chỉ là biết một chút da lông mà thôi, nhưng chính là điểm này da lông liền cơ hồ diệt toàn bộ Tật Phong Tông. Hẳn đã xuất ra Thiên Thi Tông hiện hữu một nửa Huyền Thạch số lượng dự trữ đến bày đặt Mê Thiên Sát trận, không nghĩ tới lại cũng chỉ có thể kiên trì không lâu sau. Hơn nữa còn để Huống Thiên Lăng tâm thần cực kỳ mệt mỏi, đủ loại nhân tố tăng theo cấp số cộng, này mới khiến hán thương càng thêm thương tổn, nhất định phải lập tức bế quan chữa thương mới được.

Chỉ gặp Huống Thiên Lăng nuốt vào một khẩu Nhị Phẩm Kim Sang đan, lần nữa nhắm mắt lại.

Chương 40: Khai Sơn thu đồ đệ (Canh [3])

Thiên Thi Tông, Hàng Thiên Điện.

Phân thân Huống Thiên Lăng ngồi ngay ngắn ở Tông Chủ trên bảo tọa, để Nghiêm Vinh báo cáo lần chiến đấu này thu hoạch chiến lợi phẩm, sau đó dựa theo thông lệ xuất ra một điểm khen thưởng cho Môn Hạ Đệ Tử.

Chúng đệ tử chia được thưởng sau tất nhiên là hưng phấn không thôi.

Lúc này Huống Thiên Lăng nhìn về phía Khương Đào hỏi: "Khương trưởng lão, thu đồ đệ sự tình tiến triển được như thế nào?"

Khương Đào mặt lộ vẻ khó xử nói: "Hồi Tông Chủ, tiến triển được cũng không phải là lý tưởng, mấy ngày qua chỉ lấy một tên đệ tử."

Huống Thiên Lăng nhìn một chút Đại Điện cuối cùng nhất một người, thu hồi ánh mắt nói: "Lại là kết quả này cũng ở Bản Tông trong dự liệu, người một mực tiếp tục xử lý việc này, đón lấy chắc chắn sẽ không lại là tình huống này."

Khương Đào nghi ngờ nói: "Tông Chủ ý là, đón lấy hội có rất nhiều người đầu nhập ta Thiên Thi Tông môn hạ?"

Huống Thiên Lăng nói: "Đi qua lần này nhất chiến, Ngã Tông chắc chắn danh chấn tứ phương. Đừng quên chúng ta còn thả đi mười mấy cái còn sót lại Tật Phong Tông đệ tử, có bọn họ, lo gì trận chiến này sự tình không bị hấn người biết được."

Khương Đào lộ ra một tia chợt hiểu, nguyên lai Tông Chủ trước đó thả bọn hấn thoát là muốn cho bọn hấn mượn miệng đến tuyên truyền Thiên Thi Tông, chỉ cần trận chiến này bị phổ biến mà báo cho, Thiên Thi Tông danh tiếng chắc chắn vang vọng tứ phương, thậm chí là toàn bộ Tây Bắc Biên Thùy chỗ. Đến lúc đó tự nhiên sẽ có rất nhiều người mộ danh mà đến, bái vào sơn môn.

Nghiêm Vinh cũng là bừng tỉnh đại ngộ, không khỏi mở miệng nói: "Tông Chủ mưu tính sâu xa, không là chúng ta có khả năng với tới. Kể từ đó lời nói, lo gì còn không thu được đệ tử."

Lạc Ngọc nhắc nhở: "Đừng quên còn có Hòa Nghiệp Tông, bọn họ mấy trăm đệ tử đều tận mắt nhìn thấy chúng ta đồ sát Tật Phong Tông cùng còn sót lại 13 cái tông môn tràng cảnh, tất nhiên cũng sẽ giúp chúng ta tuyên truyền đi."

"Không tệ!" Hai vị Trưởng Lão cùng nhau gật đầu.

Huống Thiên Lăng chính là muốn nhờ vào đó chiến trắng trợn tuyên truyền Thiên Thi Tông, với lại sở dĩ muốn gọi Hòa Nghiệp Tông qua đến giúp đỡ, còn có một nguyên nhân chính là như Lạc Ngọc nói, chính là để bọn hấn mắt thấy đến Thiên Thi Tông cường đại, từ đó lấy cớ là Thiên Thi Tông làm tuyên truyền. Như thế hai bút cùng vẽ, không tin trời Thi Tông không nổi danh chấn động tứ phương.

Quả không phải vậy, khi Thiên Thi Tông Khai Sơn thu đồ đệ tin tức một khi truyền ra, không tới nửa tháng, đến đây Cầu Tiên Bái Sơn người đứng là chen chúc mà tới, nối liền không dứt. Bên trong không thiếu một số Vô Môn Vô Phái Tán Tu, bọn họ đều là hướng về phía Thiên Thi Tông Huống Thiên Lăng tên tuổi mộ danh mà đến.

Khương Đào ở chân núi thiết lập một cái lâm thời chỗ ghi danh, cùng mấy người đệ tử đang bề bộn quên cả trời đất. Hấn tuân theo Huống Thiên Lăng trước đó phân phó, chỉ coi trọng đệ tử tính cách, thiên phú tốt xấu ngược lại là lần. Bởi vì cái gọi là cần có thể bỏ sung kém cỏi, Tiên Thiên thiên phú có nhiên phi thường trọng yếu, nhưng Hậu Thiên nỗ lực lại là ắt không thể thiếu.

Như là một tháng sau, đi qua Khương Đào cẩn thận sàng chọn, hết thảy hơn bốn trăm tên Hậu Tuyển đệ tử, cuối cùng chỉ lấy ra bốn mươi người tiến vào Thiên Thi Tông. Huống Thiên Lăng cho Thiên Thi Tông thiết lập Nội Môn cùng Ngoại Môn, phạm là mới thu đệ tử tất cả thuộc về đi vào Ngoại Môn, bình thường theo mỗi người đệ tử tu vi cùng đối sư môn cống hiến trình độ đến an bài phải chăng tiến nhập nội môn.

Vào nội môn người có thể vào đệ nhất đường, thân phân địa vị cũng cao hơn tại Ngoại Môn Đệ Tử.

Lần này mới thu đệ tử bên trong có một ít là đã bắt đầu tu luyện Tán Tu, bọn họ bắt nắn tại Ngoại Môn Đệ Tử thân phận, cho là mình tài trí hơn người, hấn là được an bài vào bên trong môn mới đứng. Những đệ tử này liên danh hướng Khương Đào yêu cầu, có mấy cái tu vi thậm chí đã đạt tới khí Huyền Cảnh, so với đệ nhất đường đệ tử cũng cao hơn ra một bậc.

Đối với những đệ tử này, Khương Đào ở xin chỉ thị Tông Chủ Huống Thiên Lăng về sau, chỉ nói với bọn họ một câu, "Không sư môn cống hiến, tu vi lại cao hơn cũng chỉ có thể là Ngoại Môn Đệ Tử, như lại làm càn, lập tức trục xuất Thiên Thi Tông!"

Những đệ tử này nghe nói, đành phải ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Gì vì sư môn cống hiến? Dĩ nhiên chính là vì sư môn cống hiến qua mình một phần lực. Hướng Tiểu Thuyết có thể là trợ giúp kiến thiết Tông Môn, đưa ra tính kiến thiết ý kiến, tiến vào hiến đồ vật các loại, hướng lớn nói có thể là chém giết Tông Môn cừu địch, phát hiện Kỳ Trần Dị Bảo, ở tông chiến trung

lập công các loại.

Huống Thiên Lăng quy định, chỉ có Nội Môn Đệ Tử mới có tư cách tu luyện Thiên Thi Tông 《 Thiên Thi Quyết 》, mà Ngoại Môn Đệ Tử muốn đi vào Nội Môn, tu vi ngược lại là lần, sư môn cống hiến tuyệt đối ắt không thể thiếu. Bởi vì sư môn cống hiến bao nhiêu, đáng nhìn là nên đệ tử đối với mình sư môn trung thành trình độ. Huống Thiên Lăng nếu là tâm Hệ Sư môn đệ tử, dạng này Thiên Thi Tông mới sẽ từ từ phát triển lớn mạnh.

Về phần an bài như thế nào sư môn cống hiến, thì từ Đại Trưởng Lão Khương Đào toàn quyền phụ trách.

Khương Đào căn cứ Huống Thiên Lăng nhắc nhở, ban bố nhiệm vụ thứ nhất chính là, truy sát Tật Phong Tông, Thiên Lưu Tông cùng 13 cái còn sót lại Tông Môn dư nghiệt. Giết đến càng nhiều, khen thưởng liền càng nhiều, đồng thời còn sẽ có cơ hội tiên nhập nội môn.

Theo Huống Thiên Lăng lời nói tới nói, Thiên Thi Tông danh tiếng đã truyền ra, những này cừu địch tự nhiên là không có có giá trị lợi dụng.

Đương nhiên, nhiệm vụ này chỉ nhằm vào những đã đó có tu làm đệ tử, mà những cái kia mới vừa gia nhập Tông Môn phạm nhân tạm thời còn không có cái năng lực kia, nhiều nhất chỉ có thể chờ đợi ở trong tông hỗ trợ cùng một chỗ kiến thiết Tông Môn. Vừa vặn lần này Thiên Thi Tông vào ở Thiên Sùng Sơn, Huống Thiên Lăng hạ lệnh toàn diện tu sửa Tông Môn kiến trúc. Ở Thiên Lưu Tông nguyên lai trên cơ sở xây dựng thêm hơn hai lần, lộ ra càng thêm lớn khí hùng vĩ.

Một ngày này, chân thân Huống Thiên Lăng đang lúc bế quan tu luyện bên trong, chỉ gặp hán ngồi xếp bằng, thần sắc trang nghiêm, đột nhiên, chỉ nghe hán khẽ quát một tiếng, quanh thân khí thể đột nhiên tăng vọt, trong cơ thể Huyền khí như hồng thủy sôi trào mãnh liệt, chột tựa như xông phá một đạo vô hình bình chương, tu vi đúng là một chút đột phá đến Linh Huyền Cảnh.

Linh Huyền Cảnh, cảm nhận thông linh, tức là trong cơ thể sinh ra một cỗ Linh Thức, khiến cho tự thân thị giác, thính giác, khứu giác bọn người thân thể cảm giác đều được tăng lên rất cao. Linh Thức có thể ngoại phóng dò xét tình huống, so với chính mình con mắt cùng lỗ tai đều muốn nhạy cảm. Với lại trong chiến đấu, càng là có thể thông qua Linh Thức rõ ràng bắt được trên người địch nhân mỗi một chi tiết nhỏ, thật giống như có thể hiểu rõ địch nhân động thái, nếu không có đồng dạng Linh Thức phụ trợ chiến đấu, thủ thắng tỷ lệ có thể nói cơ hồ hoi.

Cho nên nói Linh Huyền Cảnh là tu sĩ một đạo khảm, muốn bước vào cảnh giới này cực kỳ gian nan. Một khi đột phá liền có tư cách thành làm một cái trung đẳng Tông Môn Tông Chủ, thân phận địa vị đều muốn được tăng lên rất cao.

"Linh Huyền Cảnh, vì sao Cương Thi Chi Khu đẳng cấp không có tăng lên?"

Huống Thiên Lăng vốn cho là mình tu vi sau khi đột phá, Cương Thi Chi Khu cũng sẽ đi theo tăng lên tới Kim Thi. Bởi vì lúc trước cũng là như thế. Nhưng hôm nay nhưng vẫn là dừng lại ở Ngân Thi giai đoạn, như thế để hán có chút ngoài ý muốn.

"Chẳng lẽ muốn lấy quan tài Đường Thi phương pháp tới tu luyện Cương Thi Chi Khu?"

Thiên Thi Quyết bên trong có nói, tối cao đẳng cấp Luyện Thi phương pháp chính là táng thi tại quan tài, lấy quan tài Đường Thi. Tuy nhiên phương pháp này muốn chờ Cương Thi đẳng cấp đạt tới Địa Thi về sau mới có thể. Tức lấy Huyền Thạch chế tạo một cỗ quan tài đá, sẽ Cương Thi để vào bên trong, táng ở dưới đất. Cương Thi hấp thu Đại Địa Chi Khí, cái này mới có thể tiếp tục tăng lên Cương Thi đẳng cấp.

Nhưng là bây giờ Huống Thiên Lăng Cương Thi Chi Khu mới chỉ là Ngân Thi chi cảnh mà thôi.

Huống Thiên Lăng cũng không rõ ràng có phải hay không nguyên nhân này, dù sao lấy trước cũng chưa bao giờ gặp, hết thảy đều muốn dựa vào tự mình tìm tòi, chỉ có thể chờ đợi thử qua về sau mới có thể biết được.

Lấy Huyền Thạch chế tạo Thạch Quan, lớn nhất tài liệu tốt chính là cực phẩm Huyền Thạch. Tuy nhiên Thiên Thi Tông bên trong có mấy khóa cực phẩm Huyền Thạch, nhưng lại chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, mà Thạch Quan thể tích nhất định phải có thể chứa đựng một nhân tài đi, thật lớn như thể Huyền Thạch, có thể nói phi thường thừa thớt, giá trị lấy Thiên Văn Số Tự tính toán, lấy Thiên Thi Tông trước mắt tài lực căn bản chỉ trả không nổi.

Phương pháp tốt nhất chính là tìm được một chỗ cực phẩm Huyền Thạch Quảng Mạch, mình khai thác ra một khối lớn như vậy thể tích Huyền Thạch tới.

Nhưng là loại này cực phẩm Quảng Mạch rất khó tìm kiếm không nói, chỉ cần một bị phát hiện, khẳng định sẽ dẫn tới tứ phương điên cuồng tranh đoạt, cũng không đủ thực lực vẫn là khác nhúng tay thì tốt hơn, miễn cho rước họa vào thân, thậm chí liên lụy toàn tông.

Huống Thiên Lăng tuy nhiên không sợ, nhưng cũng rõ ràng một cái quan tài lớn như vậy cực phẩm Huyền Thạch chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu. Hẳn nhớ kỹ tháng sau chính là Thiên Bảo Tông Giám Bảo Đại Hội, sẽ lên tất nhiên sẽ có thật nhiều Kỳ Trần Dịch Bảo, có lẽ có mình muốn Quảng Thạch cũng khó nói. Trên tay mình có một phần thiệp mời, ngược lại là có thể trang phục thành trên thiệp mời muốn mời người.

Chính nghĩ tới đây, Huống Thiên Lăng bỗng nhiên cảm ứng được phân thân chỗ Hàng Thiên Điện bên kia, chỉ gặp cửa đại điện đi tới một người đệ tử, ngồi đối diện ở Tông Chủ trên bảo tọa phân thân Huống Thiên Lăng khởi bẩm nói: "Tông Chủ, Thiên Bảo Tông phái người đến đây, chính ở ngoài điện cầu kiến."

Chương 41: Thiên Bảo Tông người tới (Canh [4])

Chương 41: Thiên Bảo Tông người tới (Canh [4])

Thiên Bảo Tông đến còn thật là đúng lúc, Huống Thiên Lăng mới vừa nghĩ đến bọn họ, bọn họ thế mà liền xuất hiện. Chỉ là Thiên Thi Tông cùng Thiên Bảo Tông hướng không tới lui, không biết bọn họ lại là chuyện gì tới đây.

Huống Thiên Lăng đối đệ tử kia nói: "Đề hấn tiến đến."

"Vâng!"

Đệ tử kia lui ra, rất nhanh liền gặp Thiên Bảo Tông người tới chậm rãi đi tới.

"Thiên Bảo Tông đệ tử Lý Dật, gặp qua hướng Tông Chủ." Người tới chính là một tên Joon-soo nam tử trẻ tuổi, đứng ở trong đại điện đối Huống Thiên Lăng chấp tay nói ra, giữa cử chỉ nhẹ nhàng hữu lễ, Đại Phương vừa vắn.

Huống Thiên Lăng khẽ gật đầu đáp lễ, sau đó hỏi: "Không biết Quý Tông phái các hạ xuống đây này, cần làm chuyện gì?"

Lý Dật thẳng người lên nói: "Là như thế này, tháng sau chính là ta Thiên Bảo Tông mười năm một lần Giám Bảo Đại Hội. Ngã Tông mời các phương nhân sĩ đến ta Thiên Bảo Tông đánh giá bảo vật, giao lưu tâm đắc. Lần này Quý Tông cũng ở Ngã Tông danh sách mời, cho nên Đặc Phái ta đến dâng lên thiệp mời, nhìn hướng Tông Chủ tháng sau có thể đúng giờ hân diện tham gia."

Nói theo trong trừ vật giới chỉ lấy ra một tấm thiệp mời trình lên.

Nhìn hấn Trữ Vật Giới Chỉ lại là một cái Trung Phẩm đẳng cấp, Thiên Thi Tông cũng liền đệ nhất Phân Đường đệ tử có được Trữ Vật Giới Chỉ, hơn nữa còn là cấp thấp nhất loại kia, liền ngay cả Huống Thiên Lăng mình cũng chẳng qua là Trung Phẩm đẳng cấp mà thôi.

Xem ra cái này Lý Dật ở Thiên Bảo Tông thân phận không thấp, từ đó cũng có thể nói rõ Thiên Bảo Tông thực lực không tầm thường.

Khương Đào tiến lên tiếp nhận thiệp mời chuyển hiện lên cho Huống Thiên Lăng, Huống Thiên Lăng mở ra thiệp mời nhìn một chút, sau đó khép lại đối Lý Dật nói: "Quý Tông Thịnh mời, Bản Tông đến lúc đó chắc chắn đúng hạn mà tới."

"Như thế rất tốt, hướng Tông Chủ chính là Nhân Trung Anh Kiệt, lần này có thể mời đến hướng Tông Chủ tham gia Giám Bảo Đại Hội, tin tưởng nhất định có thể cho Đại Hội tăng thêm hào quang." Lý Dật tán thưởng nói.

Huống Thiên Lăng khẽ cười nói: "Các hạ cất nhắc."

Lý Dật nói: "Hướng Tông Chủ quá khiêm tốn, tại hạ thế nhưng là nghe nói, trước đó không lâu Tật Phong Tông nâng toàn tông chi lực đến chiếm trước Sơn Môn, hơn nữa còn mời 13 cái còn sót lại Tông Môn thế lực. Cả hai có thể nói thực lực cách xa. Có thể kết quả không nghĩ tới, hướng Tông Chủ không chỉ có lực giết Trầm Phong, với lại cơ hồ chỉ dựa vào lực lượng một người liền bị tiêu diệt toàn bộ Tật Phong Tông cùng 13 cái còn sót lại Tông Môn thế lực. Như thế hành động vĩ đại, đừng nói ở ta Tây Bắc một vùng, cũng là toàn bộ Đông Châu đều là trước đó chưa từng có sự tình. Quý Tông trước tuy nhiên vẫn chỉ là một cái Hạ Đẳng Tông Môn, nhưng có hướng Tông Chủ tọa trấn, tin tưởng một điểm cũng không kém cỏi những trung đẳng đó Tông Môn."

Nghe người khác đối với mình lớn như thế thêm tán thưởng, Huống Thiên Lăng trên mặt thủy chung chỉ là duy trì cười nhạt ý. Cái này vắn vắn xuất phát từ tối thiểu nhất lễ phép, bởi vì đối với hấn mà nói, diệt đi một cái Tật Phong Tông căn bản không phải việc khó, cũng không có bất kỳ cái gì đáng giá lấy le phương.

Lý Dật gặp Huống Thiên Lăng đối với mình tán thưởng không hề bị lay động, song mi không khỏi hơi hơi lắc một cái, rất nhanh liền lại khôi phục bình thường. Tuy nhiên đây là một cái phi thường rất nhỏ động tác, nhưng nhưng vẫn là bị mắt sắc Huống Thiên Lăng bắt được.

Huống Thiên Lăng lặng lẽ nói: "Xem ra Quý Tông đối ta Thiên Thi Tông rất là hiểu biết."

Lý Dật nói: "Gần nhất Tây Bắc vùng này còn có người nào không biết Thiên Thi Tông? Quý Tông hiện tại thế nhưng là nổi danh lan xa."

Huống Thiên Lăng nói: "Các hạ quá khen."

Lý Dật nói: "Tại hạ giảng đều là sự thật, hướng Tông Chủ cần gì như thế khiêm tốn."

Huống Thiên Lăng cười cười, biểu lộ thủy chung bất biến.

Lý Dật thật sâu nhìn Huống Thiên Lăng liếc một chút, tựa hồ muốn đem đối phương nhìn thấu, nhưng thủy chung thấy không rõ đối phương hư thực. Tội hậu chỉ phải thu hồi ánh mắt, cười ha ha một tiếng, lấy che giấu mình hành vi.

Hắn chấp tay một cái nói: "Tất nhiên thiệp mời đã đưa đến, vậy tại hạ còn muốn về sư môn phục mệnh, trước hết cáo từ."

Huống Thiên Lăng gật gật đầu, ra hiệu đề Nghiêm Vinh tiễn khách.

Chờ đợi Nghiêm Vinh đưa Lý Dật đi ra Đại Điện, Khương Đào lập tức mở miệng nói: "Tông Chủ, xem ra ta Thiên Thi Tông uy danh đã hoàn toàn truyền bá ra, nghĩ không ra ngay cả Thiên Bảo Tông đều biết Ngã Tông, thậm chí còn đưa tới Giám Bảo Đại Hội thiệp mời."

Huống Thiên Lăng đối Thiên Bảo Tông cũng không phải là hiểu biết, chỉ từ trước đó đạt được này tấm thiệp mời bên trên biết tông chính là một cái lấy Luyện Bảo làm chủ Tông Môn. Vẫn còn muốn cảm này tấm thiệp mời cái trang một phen sau đi tham gia Giám Bảo Đại Hội, không nghĩ tới bọn họ lại tự mình đem thiệp mời đưa tới, như thế miễn đi Huống Thiên Lăng một chút phiền toái.

Tuy nhiên liền vừa rồi ngăn ngại tiếp xúc bên trong, Huống Thiên Lăng đã có thể khẳng định, cái này Lý Dật đến Thiên Thi Tông cũng không chỉ là vì đưa thiệp mời đơn giản như vậy. Hắn vừa mới đối với mình cực điểm tán thưởng này từ, mắt hắn là đang thử thăm dò mình tính cách. Mình một mực không có phản ứng gì, muốn đến hắn là phải thất vọng.

"Khương trưởng lão." Huống Thiên Lăng nhìn về phía Khương Đào hỏi: "Người hiểu biết cái này Thiên Bảo Tông?"

"Hồi Tông Chủ, này tông là một cái trung đẳng Tông Môn, chúng ta Tây Bắc Chi Địa bởi vì chỗ vắng vẻ, cho nên Tông Môn số lượng cũng không nhiều, thậm chí ngay cả cái thượng đẳng tông không có cửa đâu. Mà cái này Thiên Bảo Tông chính là Tây Bắc vùng này thực lực mạnh nhất một cái tông môn, nghe nói sắp tiếp cận thượng đẳng Tông Môn thực lực. Này tông lấy Luyện Bảo làm chủ, mỗi mười năm liền sẽ nâng làm một lần Giám Bảo Đại Hội. Được mời người tư cách thấp nhất cũng là trung đẳng Tông Môn hoặc là có được Linh Huyền Cảnh tu vi tu sĩ. Ngã Tông chẳng qua là một cái Hạ Đẳng Tông Môn, không nghĩ tới nhưng cũng bị bọn họ mời, cho nên thuộc hạ mới có thể cảm thấy một tia ngoài ý muốn." Khương Đào giải thích nói.

Một bên Lạc Ngọc nói tiếp: "Muốn đến hắn là biết nói chúng ta Tông Chủ có diệt đi trung đẳng Tông Môn thực lực, cho nên tức khiến cho chúng ta Thiên Thi Tông chỉ là Hạ Đẳng Tông Môn, bọn họ cũng không dám khinh thị."

Khương Đào gật gật đầu, đoán chừng hắn là như thế.

Huống Thiên Lăng mặt không biểu tình, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Lúc này, Nghiêm Vinh đưa xong Lý Dật theo ngoài điện tiến đến, nhìn mang trên mặt một tia cổ quái, thấy Lạc Ngọc không khỏi dò hỏi: "Nghiêm trưởng lão, người làm sao?"

Nghiêm Vinh cau mày nói: "Vừa mới này Lý Dật trước khi rời đi đối ta nói câu nào, cũng không biết là có ý gì."

"Lời gì?" Lạc Ngọc hỏi.

Nghiêm Vinh nói: "Hắn nói, gần nhất Thiên Thi Tông danh tiếng mạnh mẽ, cũng không biết là chuyện tốt hay chuyện xấu."

Lạc Ngọc nghe nói sững sờ, lời này rõ ràng có ý riêng.

Khương Đào trầm giọng nói: "Ta Thiên Thi Tông bởi vì làm thứ tự diệt đi Thiên Lưu Tông cùng Tật Phong Tông hai cái trung đẳng Tông Môn, danh tiếng xác thực mạnh mẽ phi thường. Đây đối với chúng ta Thiên Thi Tông tới nói là một chuyện tốt, bởi vì có thể hấp dẫn càng nhiều đệ tử ném vào sơn môn, tăng cường thực lực. Nhưng đối với nó trung đẳng Tông Môn mà nói, liền không chắc là chuyện tốt."

Lạc Ngọc nói: "Khương trưởng lão ý là, chúng ta Thiên Thi Tông quét khỏi sẽ ảnh hưởng đến nó Tông Môn, cho nên Thiên Bảo Tông lần này tới chánh thức mặt là đang cảnh cáo chúng ta muốn khiêm tốn một chút?"

"Có phải hay không cảnh cáo, tạm thời còn không tốt kết luận, hoặc khen người ta là thiện ý nhắc nhở cũng khó nói." Khương Đào phân tích nói.

Nghiêm Vinh bỗng nhiên hừ một tiếng nói: "Thiện ý nhắc nhở ta nhìn cũng đừng nghĩ, vừa mới này Lý Dật rời đi lúc, ở ta Thiên Thi Tông chúng đệ tử trước mặt Ngự Kiểm mà đi, hành vi quái đản, rõ ràng là có ý huyền diệu thực lực, tốt cho chúng ta một hạ mã uy."

Lạc Ngọc Khí Đạo: "Như thế nói đến, Thiên Bảo Tông lai giả bất thiện (*), ta nhìn cái này Giám Bảo Đại Hội chúng ta không đi cũng được."

Ba người đều nhìn về Huống Thiên Lăng, qua cùng không đi, cuối cùng vẫn muốn từ Tông Chủ đến định đoạt.

Huống Thiên Lăng nhìn ba người một cái nói: "Thiên Thi Tông quét khỏi mạnh mẽ, tất nhiên sẽ xáo trộn Tây Bắc thế lực khắp nơi tiết tấu. Thiên Bảo Tông làm Tây Bắc đệ nhất đại tông, tới cảnh cáo cũng tốt, nhắc nhở cũng được, chúng ta Thiên Thi Tông chẳng lẽ liền đình chỉ phát triển sao? Lần này Giám Bảo Đại Hội Bản Tông nhất định sẽ qua, với lại Bản Tông còn muốn cho chúng thế lực biết, Tây Bắc nơi này, từ đó sẽ có ta Thiên Thi Tông một chỗ cắm dùi! Thậm chí muốn không bao lâu, Tây Bắc đệ nhất đại tông vị trí cũng để cho ta Thiên Thi Tông đến ngồi!"

Huống Thiên Lăng lời nói vĩnh viễn là như thế ngông cuồng mà không ai bị nổi, nhưng làm Thiên Thi Tông đã từng Tổ Sư Gia, Thiên Huyền Cảnh Tuyệt Đỉnh Cao Thủ, hắn làm thế nào có thể đem Tây Bắc thế lực khắp nơi, cùng Tây Bắc đệ nhất đại tông đề vào mắt.

Tây Bắc, chỉ là Thiên Thi Tông quét khỏi một cái đồ lót chuồng này thạch a!

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Ân Sát tông

Chương 42: Ân Sát tông

Đông Châu Tây Bắc có một tòa Thiên Bảo Sơn, núi này nguy nga hùng vĩ, tạo hình kỳ lạ, từ xa nhìn lại tựa như một cái cự đại Nguyên Bảo, đứng sừng sững ở Quần Sơn vòn quanh ở giữa, như hạc giữa bầy gà, riêng một ngọn cò.

Thiên Bảo Tông Sơn Môn chính là ở chỗ này.

Làm Tây Bắc đệ nhất đại tông, Thiên Bảo Tông tự nhiên có phi thường cường đại lực hiệu triệu. Tỉ như mỗi mười năm nâng làm một lần Giám Bảo Đại Hội, cho tới bây giờ đều là không còn chỗ ngồi. Càng năm nay Đại Hội so với những năm qua muốn càng thêm long trọng. Bởi vì Thiên Bảo Tông tốn hao thời gian mấy chục năm rốt cục luyện chế ra một kiện Hạ Phẩm Địa Khí, có thể nói oanh động tứ phương, thậm chí có thật nhiều Tây Bắc bên ngoài thế lực đều không xa Vạn Lý đuổi tới Đại Hội, chuẩn bị thấy Địa Khí chân dung.

Thiên Bảo Tông mời mời thế lực khắp nơi đều là có nhất định thực lực Tông Môn, kém cỏi nhất cũng là trung đẳng Tông Môn. Mà Thiên Thi Tông tất nhiên có thể trở thành được thỉnh mời một thành viên, nói rõ như hôm nay Thi Tông đã xưa đâu bằng nay, thậm chí đã gây nên Tây Bắc đệ nhất đại tông chú ý. Mà một tháng trước, Lý Dật đại biểu Thiên Bảo Tông đưa tới thiệp mời, sở tác sở vi mặc kệ là đang cảnh cáo vẫn là nhắc nhở, Huống Thiên Lăng đều sẽ không để ở trong lòng. Bởi vì Thiên Thi Tông có mình phát triển kế hoạch, tuyệt sẽ không bởi vì đảm nhiệm nguyên nhân nào mà có thay đổi.

"Hô —— "

Giờ phút này, chỉ gặp Huống Thiên Lăng dưới hông cười thuần phục không lâu Huyền Phong thú trên đường phi nhanh, những nơi đi qua mang theo một trận gào thét chi phong, tốc độ quá nhanh, vẽ ra trên không trung một đạo thật dài lam sắc tàn ảnh.

Sau lưng Huống Thiên Lăng, thì là theo chân Lạc Ngọc, lần này chỉ có hần một người theo Huống Thiên Lăng đi tham gia Giám Bảo Đại Hội.

"Ừm?"

Chính đi đường ở giữa, Huống Thiên Lăng bỗng nhiên phát giác được một tia không đúng, lập tức để Huyền Phong thú dừng lại.

Sau lưng Lạc Ngọc cũng đi theo dừng lại, khó hiểu nói: "Tông Chủ, làm sao?"

Huống Thiên Lăng hai mắt nhìn chăm chú phía trước, bình tĩnh nói một câu: "Có mai phục."

"Mai phục?" Lạc Ngọc lúc này sửng sốt, chợt lập tức rút ra trường kiếm cảnh giác lên.

Bốn phía im ắng một mảnh, chợt có gió nhẹ lướt qua, mang theo một trận Sa Sa cây cỏ run run âm thanh. Lạc Ngọc tuy nhiên không có phát hiện có bất kỳ khả nghi địa phương, nhưng hần biết Tông Chủ không sẽ lừa gạt mình, mình không có phát hiện chỉ là tu vi không đủ mà thôi.

"Tông Chủ, nhưng biết địch người ở đâu?" Lạc Ngọc cảnh giác bốn phía nhỏ giọng hỏi.

Huống Thiên Lăng hai mắt ngưng lại, trông mắt nhàn nhạt quét qua, bắt thành linh khóa chặt ngay phía trước, tay phải vung lên, trừ vật giới chỉ bên trong cất giữ nhất thời hiện ra một bộ bóng người vàng óng, ở Huống Thiên Lăng khổng lồ xuống đột nhiên phóng tới chỉ định địa phương.

Này đạo thân ảnh chính là một bộ Kim Thi, ở Huống Thiên Lăng tu vi đạt tới Linh Huyền Cảnh về sau, sở luyện chế Cương Thi cũng đồng thời bị hần tấn thăng đến Kim Thi.

"Huru!"

Kim Thi toàn thân hiện lên kim sắc, duỗi ra sắc bén móng vuốt dùng lực hướng phía trước một trào.

Lạc Ngọc trông thấy Kim Thi công kích chỉ là không khí, phía trước cũng không có bất kỳ cái gì mục tiêu. Có thể Kim Thi vẫn là không ngừng công kích,

phảng phất ở trước mặt hẳn có người tồn tại.

Đúng lúc này, Kim Thi giống như là bắt được thứ gì, chỉ nghe phui đi một tiếng, một trận y phục bị cào nát thanh âm bỗng nhiên truyền đến, mơ hồ trong đó Lạc Ngọc còn chứng kiến Kim Thi trên móng tay nhiễm một vết máu.

Huống Thiên Lăng tiếp tục thao túng Kim Thi công kích, bỗng nhiên cảm ứng được Lạc Ngọc bên cạnh có một tia dị động, lập tức dùng Huyền khí huyền hóa ra trường kiếm đôi không quét qua. Một đạo vô hình Huyền khí theo trên thân kiếm bắn ra, cùng nhìn không thấy công kích đột nhiên đụng vào nhau.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, hai đạo công kích chỗ sinh ra va chạm dư ba sẽ Lạc Ngọc cùng hẳn dưới hông Thanh Giác Mã Chấn đến hướng lui về phía sau hai bước. Này Thanh Giác lập tức tức thì bị dọa đến hí dài không ngừng, bốn vó loạn thực sự.

"Cẩn thận! Địch nhân có ẩn thân thủ đoạn, liền tại phụ cận, với lại không chỉ một!"

Huống Thiên Lăng vừa ra âm thanh nhắc nhở, vô hình công kích liền lại đánh tới. Lúc này mục tiêu không phải Lạc Ngọc, mà chính là bay thẳng Huống Thiên Lăng, có hai đạo công kích, hiện lên tiền hậu giáp kích tư thế, thế tới hung mãnh.

"Cuồng hóa!"

Huống Thiên Lăng chìm quát một tiếng, cách đó không xa Kim Thi lập tức gằm nhẹ mà lên, khí thế tăng vọt, một cái bước xa vọt tới Huống Thiên Lăng bên người, giúp hẳn ngăn trở sau lưng công kích. Trước mặt công kích thì là gặp Huống Thiên Lăng Nhất Kiếm quét ngang. Vô Ảnh Kiếm Quyết, trường kiếm vô ảnh vô hình, nhanh đến căn bản là không có cách dùng mắt thường bắt.

"Xoẹt xẹt!"

Trường kiếm xẹt qua, trong không khí không khỏi tóe lên một đạo chói lọi huyết hoa, chỉ gặp một cái tay gãy bỗng dừng theo trong không khí hiển hiện, tiếp theo rơi xuống đất.

"A!"

Một tiếng hét thảm theo tay gãy rơi xuống mà vang lên, chỉ thấy Huống Thiên Lăng trước người nhất thời hiện ra một bóng người, bụng bít lấy tay cụt, miệng vết thương máu tươi chảy ròng, sắc mặt tái nhợt trùng mắt Huống Thiên Lăng.

"Đi!"

Sau lưng Huống Thiên Lăng phát ra một cái thanh âm trầm thấp, tay cụt người sau khi nghe được lập tức xoay người chạy.

"Muốn đi?"

Huống Thiên Lăng lạnh hừ một tiếng, dưới hông Huyền Phong thú đột nhiên lao ra, lấy tốc độ nó trong nháy mắt liền bỏ nhào vào tay cụt nhân thân sau. Hai cái trắng kiện móng trước như Đinh Tử, đập ồ đôi phương trên lưng, sẽ một mực ép trên mặt đất.

Về phần Huống Thiên Lăng sau lưng một người khác, thì từ Kim Thi đuổi ra hai cái móng vuốt bỗng dừng một trào, thế mà chuẩn xác không sai bắt lấy đôi phương bả vai.

Người kia nhất thời không tránh thoát, không thể không bị ép hiện hành.

Nào biết người kia vừa vừa hiện thân, khoe miệng bỗng nhiên liền tràn ra một tia máu tươi. Khi Huống Thiên Lăng phát hiện thì đã gắn liền với thời gian quá muộn, đôi phương thế mà trực tiếp cắn lười tự vận.

"Đừng để hắn tự sát!"

Huống Thiên Lăng kịp phản ứng sau lập tức lên tiếng nhắc nhở Huyền Phong thú, Huyền Phong thú cực kỳ thông linh, lập tức minh bạch Huống Thiên Lăng ý tứ. Chỉ thấy nó nâng lên một vó, một cái miệng rộng vồ hướng mặt đất người kia miệng. Người kia kêu lên một tiếng đau đớn, miệng bên trong phun ra một ngụm máu tươi, đồng thời cũng phun ra miệng đầy hàm răng.

Đã quang hẳn răng, nhìn hẳn như thế nào cắn lười tự vận.

Một bên Lạc Ngọc lập tức tung người xuống ngựa, đi vào người kia trước mặt, Nhất Kiếm chỉ hẳn quát hỏi: "Nói! Vì sao đánh lên chúng ta?"

Người kia bị Huyền Phong thú gắt gao đè ép, căn bản là không có cách động đậy. Trong miệng hẳn không có hàm răng, đầy ngụm máu tươi, nhất thời cũng nói không nói gì, chỉ có thể phát ra một trận ô ô tiếng vang.

Huống Thiên Lăng đầu tiên là kiểm tra một lần chết đi này người thì thế, cũng không có phát hiện bất luận cái gì manh mối. Đón lấy hẳn đi vào còn sống người kia trước mặt, lạnh lùng nói: "Các ngươi là thích khách?"

Người kia không có trả lời.

Huống Thiên Lăng cũng không thêm đề ý, tiếp tục nói: "Bản Tông biết các ngươi tồn tại, ngươi đến từ Ân Sát tông."

Người kia tuy nhiên vẫn không có đáp lại, nhưng đồng tử lại là co rụt lại.

Huống Thiên Lăng rõ ràng bắt được đôi phương phản ứng, biết mình đoán đúng. Hắn không tiếp tục dư thừa nói nhảm, trực tiếp đối Lạc Ngọc nói: "Giết hắn!"

Lạc Ngọc sững sờ, cái này còn không có hỏi đâu, làm sao lại muốn giết chết đâu?

Huống Thiên Lăng nhìn ra Lạc Ngọc nghi hoặc, không khỏi nói: "Giết hắn, bọn họ là chuyên nghiệp thích khách, hỏi cũng là hỏi không."

Lạc Ngọc nghe nói, đành phải Nhất Kiếm đâm về người kia vì trí hiểm yếu, bị mất mạng tại chỗ.

"Tông Chủ, hội là ai muốn giết chúng ta?" Lạc Ngọc thu hồi trường kiếm hỏi.

Huống Thiên Lăng lắc đầu, biểu thị hắn cũng không biết. Tuy nhiên Thiên Thi Tông cừu địch cũng không ít, tỉ như Thiên Lưu Tông, Tật Phong Tông còn có này còn sót lại 13 cái tông môn, cũng còn có đệ tử tồn tại ở thế gian, là trong bọn họ một người muốn mình mệnh cũng vô cùng có khả năng này. Chỉ là ở Huống Thiên Lăng trong ấn tượng, Ân Sát tông là một cái phi thường Bí Ân Tông Môn, năm đó liền ngay cả mình toàn thịnh thời kỳ đều không thể tìm tới nó sào huyệt, làm sao huống là Thiên Lưu Tông hàng ngũ có thể mời được đến.

Lần này bọn họ phái ra hai tên thích khách đều là Hóa Huyền Cảnh tu vi, với lại người mang Ân Sát tông Ân Thân Chi Thuật, bình thường ngay cả Linh Huyền Cảnh tu sĩ đều có thể lặng yên không một tiếng động ám sát. Đáng tiếc bọn họ đụng tới Huống Thiên Lăng, một cái có được Cương Thi Chi Khu, đối Huyết Nhục Sinh Mệnh có cực nhạy cảm cảm giác quái vật, lúc này mới bị phát hiện hành tung, thất bại trong gang tấc.

"Ân Sát tông. . ."

Huống Thiên Lăng mi đầu khó được hơi nhú lại, cái này tránh trong bóng đêm Tông Môn, liền là năm đó hắn cũng kiêng kị ba phần. Với lại đã từng cũng trở thành bọn họ trên danh sách mục tiêu, nghĩ không ra một ngàn năm qua đi, mình thế mà như cũ trốn không thoát bị bọn họ ám sát vận mệnh, thực sự đáng giận cùng cực!

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Tử Sam Chân Nhân

Chương 43: Tử Sam Chân Nhân

Giải quyết Ân Sát tông thích khách về sau, Huống Thiên Lăng hai người tiếp tục đi đường.

Một ngày về sau, bọn họ đến Thiên Bảo Sơn chân núi, từ Lạc Ngọc tiến lên đưa ra thiệp mời. Thiên Bảo Tông Thủ Môn Đệ Tử nhìn một chút, sau khi xác nhận thân phận liền để hai bọn họ thuận lợi thông hành.

Cùng nhau đi tới, trên đường có thật nhiều giống như bọn họ được mời đến đây tu sĩ. Giữa lẫn nhau có nhận biết liền kết bạn đồng hành, không biết tới đa cũng liền gật đầu mà thôi. Lẫn nhau ở giữa khá lịch sự hòa hợp, dù cho lẫn nhau có oán niệm khe hở, cũng sẽ không tại lúc này ra tay đánh nhau, nhiều nhất lạnh hừ một tiếng đi ra a.

Bọn họ làm như vậy đều là cho Thiên Bảo Tông mặt mũi, bởi vậy có thể thấy được, này tông sức ảnh hưởng vẫn là vô cùng lớn.

"Huống Tông Chủ!" Một thanh âm bỗng nhiên từ phía sau truyền đến, nhìn lại đứng là Hoắc Vũ Đức.

"Hoắc Tông Chủ." Huống Thiên Lăng hướng Hoắc Vũ Đức lên tiếng kêu gọi.

Hoắc Vũ Đức cũng chỉ mang một người đệ tử đi theo, hắn một đi tới liền kinh ngạc nhìn xem Huống Thiên Lăng, giống như đang nhìn một cái quái vật. Bởi vì hắn cảm ứng được Huống Thiên Lăng tu vi lại đột phá! Cái này Linh Huyền Cảnh chính là một cái trung đẳng Tông Môn Tông Chủ tu vi, cũng là tu luyện ở trong đạo thứ nhất Đại Khảm. Bình thường người không có trên trăm năm thậm chí mấy trăm năm thời gian nỗ lực căn bản là không có cách đột phá, có thể cái này Huống Thiên Lăng tính toán đâu ra đấy cũng mới tiêu xài mấy tháng thời gian mà thôi. Chẳng lẽ hắn cảnh giới đều không cần cùng cố sao? Phải biết tu sĩ tu vi cùng Tự Thân Cảnh Giới hỗ trợ lẫn nhau, chỉ tăng cao tu vi mà không đi chú trọng cảnh giới lời nói, rất dễ dàng hội tẩu hỏa nhập

ma.

"Huống Tông Chủ, xin thứ cho ta nói thẳng, bởi vì cái gọi là dục tốc bất đạt, trên việc tu luyện tốt nhất vẫn là khắc chế một chút thì tốt hơn." Hoắc Vũ Đức tuy nhiên giật mình tại Huống Thiên Lăng tu luyện tốc độ, nhưng vẫn là xuất phát từ hảo tâm nhắc nhở một tiếng, hi vọng Huống Thiên Lăng không cần mù quáng theo đuổi tu vi mà xem nhẹ Tự Thân Cảnh Giới.

"Đa tạ Hoắc Tông Chủ nhắc nhở."

Huống Thiên Lăng tự nhiên nghe ra được Hoắc Vũ Đức trong lời nói ý tứ, bất quá hẳn làm sao biết mình tình huống, mình cảnh giới thế nhưng là đã đạt tới Thiên Huyền Cảnh, vừa lại không cần củng cố. Nếu không có tu luyện Cương Thi Chi Khu kéo chậm tốc độ của hắn, giờ phút này chỉ sợ cũng sẽ không còn dừng lại ở Linh Huyền Cảnh Sơ Kỳ.

Hoắc Vũ Đức nhìn ra được Huống Thiên Lăng cũng không có đem mình lời nói để ở trong lòng, thế là cũng liền không có lại nhiều nói. Dù sao mỗi cá nhân tu luyện phương thức cũng khác nhau, hãy nói lấy Huống Thiên Lăng năng lực, muốn đến không phải không biết trên việc tu luyện cơ bản thường thức.

Hoắc Vũ Đức chuyển đề tài nói: "Có thể ở đây cùng Huống Tông Chủ gặp nhau, muốn đến nơi cũng nhất định là tới tham gia Thiên Bảo Tông Giám Bảo Đại Hội. Ta đã nói rồi, lấy Huống Tông Chủ thực lực, tất nhiên có thể làm cho Thiên Bảo Tông phá lệ mời."

Huống Thiên Lăng nói: "Hoắc Tông Chủ khách khí, tất nhiên gặp nhau, không bằng kết bạn mà đi, cũng tốt ven đường cùng một chỗ thưởng thức một chút Thiên Bảo Sơn phong cảnh."

Hoắc Vũ Đức cười ha ha nói: "Chính có ý đó."

"Hừ!"

Hai người đang muốn rời đi, nào biết lại nghe được hừ lạnh một tiếng từ phía sau lưng truyền đến.

Nhìn lại, chỉ gặp một cái vóc người cao lớn Hôi Y nam tử từ phía sau chấp tay mà đến, trong đôi mắt lộ ra một cổ lãnh ý nhìn thẳng Huống Thiên Lăng, hiển nhiên là lai giả bất thiện (*).

Hoắc Vũ Đức một nhìn người tới, không khỏi nhủ mảy kêu lên: "Trầm Liệt!"

Trầm Liệt liếc liếc một chút Hoắc Vũ Đức, cười lạnh nói: "Hoắc Vũ Đức, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!"

Hoắc Vũ Đức giãn tái mặt nói: "Trầm Liệt, ngươi muốn làm gì?"

Trầm Liệt nói: "Anh ta chết, Tật Phong Tông không, ngươi cảm thấy ta tới làm gì?"

Hoắc Vũ Đức lập tức nói: "Nơi này là Thiên Bảo Tông, ngươi tốt nhất khác làm ầu!"

Trầm Liệt không tiếp tục để ý tới Hoắc Vũ Đức, mà chính là chuyển hướng Huống Thiên Lăng nói: "Ngươi chính là Huống Thiên Lăng? Linh Huyền Cảnh mà thôi, thế mà cũng có thể giết chết Trầm Phong, xem ra có chút thủ đoạn. Nhớ kỹ ta, Trầm Liệt, ngươi sắp đến ác mộng." Vứt xuống câu nói này sau liền sượt qua người, tựa như khinh thường nghe được Huống Thiên Lăng lời nói.

Huống Thiên Lăng một mực là giữ im lặng, chờ đến Trầm Liệt rời đi ánh mắt về sau mới nhìn hướng Hoắc Vũ Đức, treo lên vẻ tươi cười nói: "Hoắc Tông Chủ, chúng ta đi thôi, đừng để một số người không liên quan quét thưởng thức phong cảnh nhả hứng."

Hoắc Vũ Đức gặp Huống Thiên Lăng một mặt nhẹ nhõm, không khỏi nói: "Huống Tông Chủ, ngươi không muốn biết hắn là ai?"

Huống Thiên Lăng nói: "Đã biết, trầm Phong đệ đệ, tới tìm ta vì hắn ca báo thù."

Hoắc Vũ Đức nói: "Biết ngươi còn bình tĩnh như thế? Ngươi có biết, hắn tu vi so với Trầm Phong chỉ cao không dưới. Người này lâu dài bên ngoài du lịch, rất ít về tông, không nghĩ tới bây giờ thế mà trở về. Kể từ đó, hẳn chắc chắn Vi Huỳnh cùng Tật Phong Tông báo thù. Tuy nhiên hẳn chỉ là một người, có thể thực lực lại thâm bất khả trắc, tuyệt đối không thể phớt lờ."

Một bên Lạc Ngọc nghe được đã cau mày, lộ ra một tia lo lắng. Mà xem Huống Thiên Lăng nhưng thủy chung là mặt không đổi sắc, thậm chí khóe miệng còn mang theo một vòng cười nhạt ý, một bộ không quan trọng bộ dáng.

"Hoắc Tông Chủ hảo ý ta xin tâm lĩnh, mặc kệ cái này Trầm Liệt như thế nào lợi hại, ta cùng Thiên Thi Tông tất nhiên là tùy thời phụng bồi."

Huống Thiên Lăng là hơn một ngàn năm trước Tuyết Đình Cao Thủ, cái dạng gì địch nhân chưa bao giờ gặp, sớm đã trở nên không có chút rung động nào. Dù cho bây giờ muốn lần nữa tới qua, hẳn cũng đã sớm làm tốt ứng đối bất cứ địch nhân nào chuẩn bị. Bởi vì Thiên Thi Tông phải lớn mạnh, tất nhiên sẽ gặp được đủ loại địch nhân. Trầm Phong như là, Trầm Liệt cũng như là.

Bốn người một đường đi vào Thiên Bảo Sơn đỉnh núi, hiện ra ở trước mắt là một tòa Tam Tầng gác cao lâu. Đây Là Các Hùng Vĩ Tráng Quan, bên trên thành linh viết "Giám Bảo các" ba cái thiếp vàng chữ lớn.

"Huống Tông Chủ, Hoắc Tông Chủ, hoan nghênh đại giả quang lâm!"

Giám Bảo các công bỗng nhiên chào đón một người, chính là trước kia qua Thiên Thi Tông đưa thiệp mời Lý Dật.

Huống Thiên Lăng hướng Lý Dật gật gật đầu, xem như bắt chuyện qua.

Hoắc Vũ Đức thì là chấp tay cười nói: "Lý huynh, đã lâu không gặp, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

Lý Dật nói: "Từ biệt vài năm, Hoắc Tông Chủ tu vi thế nhưng là tiến bộ thần tốc."

Hoắc Vũ Đức nói: "Đâu có đâu có, so với Lý huynh, ta chút tu vi ấy lại tính được cái gì. Lần này Quý Tông luyện chế ra Địa Khí, có thể nói oanh động tứ phương, chắc hẳn lần này Giám Bảo Đại Hội nhất định sẽ phi thường long trọng."

Lý Dật nói: "Hoắc Tông Chủ nói không sai, lần này tôi tham gia đại hội người so dĩ vãng đều muốn nhiều. Còn còn tôi một vị khách quý, sư tôn đặc mệnh ta chờ đợi ở đây."

Hoắc Vũ Đức ngạc nhiên nói: "Là vị nào khách quý cần Lý huynh tự mình chờ?"

Lý Dật vừa định trả lời, lại nhìn thấy phía trước chậm rãi đi tới một người, nhất thời mặt lộ vẻ ngạc nhiên nghênh đón, hạ thấp người chấp tay nói: "Thiên Bảo Tông đệ tử Lý Dật, gặp qua Từ Sam Chân Nhân."

Chỉ gặp đứng trước mặt một người mặc xiêm y màu tím cao gầy nữ tử, nổi bật yêu kiều, khuôn mặt tú mỹ. Riêng là treo ở hai đầu khuỷu tay bên trên lụa mỏng dây lụa, nhẹ nhàng phồng ở sau lưng, không gió mà bay, lộ ra huyền diệu thần kỳ, trong lúc vô hình càng là lộ ra một cổ cao quý ưu nhã khí chất.

Nàng hướng Lý Dật hơi hơi ngách thủ, sau đó liền hướng Giám Bảo các đi đến. Khi nàng đi qua Huống Thiên Lăng bên người lúc, mỹ lệ hai con người bỗng nhiên liếc nhìn hẩn một cái, trong mắt đúng là lộ ra một tia không khỏi tâm tình.

Chờ Từ Sam Chân Nhân trở ra, Hoắc Vũ Đức nhìn không được cảm thán nói: "Chân Huyền Cảnh cao thủ, thật cường đại Khí Tràn!"

"Tông Chủ, đây cũng là Chân Huyền Cảnh cao thủ? Trách không được vừa mới ở nàng khi đi tới, đệ tử ngay cả một miệng không dám thở mạnh." Hoắc Vũ Đức sau lưng đi theo đệ tử khiếp sợ không gì sánh nổi nói.

"Chân Huyền Cảnh..."

Huống Thiên Lăng nhẹ giọng niệm một lần, nhìn xem Từ Sam Chân Nhân đi vào phương hướng, sắc bén song trong mắt lóe lên một tia dị dạng thần thái, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Giám Bảo Đại Hội

Chương 44: Giám Bảo Đại Hội

Giám Bảo các có Tam Tầng bố cục, trước hai tầng cất giữ các thức Huyền Đan, Pháp Bảo, đều là xuất từ Thiên Bảo Tông chi thủ. Đệ Tam Tầng là một cái to như vậy đại sảnh, chính là tổ chức Giám Bảo Đại Hội địa phương.

Khi Huống Thiên Lăng một hàng bốn người tới Tam Tầng lúc, nơi này đã ngồi đầy người. Lẫn nhau ở giữa hoặc hàn huyên ân cần thăm hỏi, hoặc châu đầu ghé tai, hoặc nhắm mắt dưỡng thần, đều là đang đợi Giám Bảo Đại Hội bắt đầu.

Huống Thiên Lăng bốn người ở Thiên Bảo Tông đệ tử chỉ huy xuống tìm cuối cùng nhất chỗ ngồi xuống, trong lúc đó cũng không có lại phát hiện Từ Sam thật người thân ảnh, muốn đến lấy thân phận nàng hẳn là bị cố ý an bài trong đại sảnh chỉ có hai cái Sương Phòng bên trong.

"Tông Chủ, người nhìn!" Lạc Ngọc chỉ về đằng trước, nhỏ giọng nhắc nhở.

Huống Thiên Lăng hướng về phía trước xem xét, nguyên lai là Trầm Liệt. Giờ phút này chính lạnh lùng nhìn chằm chằm nơi này, tựa như đang nhìn con mồi, khóe miệng còn mang theo một tia tàn nhẫn ý cười.

"Không cần để ý tới."

Huống Thiên Lăng nhàn nhạt nói một câu, chợt liền đem ánh mắt dời về phía đại sảnh Giảng Thai.

Lúc này, chỉ thấy Lý Dật chậm rãi đi đến Giảng Thai, đối mọi người lớn tiếng nói: "Các vị, rất vinh hạnh có thể mời đến mọi người trước tới tham gia Giám Bảo Đại Hội. Ta là Thiên Bảo Tông đệ tử Lý Dật, lần này từ tại hạ chủ trì trận này Đại Hội."

Huống Thiên Lăng đã theo Hoắc Vũ Đức nơi đó giải được cái này Lý Dật chính là Thiên Bảo Tông Tông Chủ Thiên Bảo lão nhân Thân Truyền Đệ Tử, tu vi đã đạt tới Phi Huyền Cảnh Sơ Kỳ, ở trong tông địa vị phi phàm, rất thụ Thiên Bảo lão nhân coi trọng. Lần này Giám Bảo Đại Hội mời khách quý đều là từ Lý Dật tự mình đi đưa thiệp mời, nghe nói là vì để hắn mở mang tầm mắt, rất có thể sẽ có ở đây không lâu tương lai kế thừa Thiên Bảo lão nhân y bát, trở thành đời tiếp theo Thiên Bảo Tông Tông Chủ.

Lý Dật đại khái giảng một chút Giám Bảo Đại Hội quá trình, cái thứ nhất quá trình là từ Thiên Bảo Tông xuất ra đại lượng bảo vật cung cấp mọi người thưởng thức, ở trong nếu là có người coi trọng thứ nào, có thể dùng Huyền Thạch hoặc là vật ngang giá trao đổi. Cái thứ hai quá trình là từ khách quý mình xuất ra bảo vật cung cấp người thưởng thức, ở trong nếu là có người coi trọng lời nói, chỉ cần sở hữu giả đồng ý, có thể từ Thiên Bảo Tông làm người trung gian hoàn thành giao dịch. Cái cuối cùng khâu thì là từ Thiên Bảo Tông xuất lực, là khách quý lượng thân thể luyện chế Pháp Bảo Huyền Đan.

Huống Thiên Lăng tuy nhiên là lần đầu tiên tham gia Thiên Bảo Tông Giám Bảo Đại Hội, nhưng trước kia cùng loại Đại Hội cũng kinh lịch trải qua không ít, thậm chí mình đã từng tổ chức qua nhiều lần. Nói thật bạch cũng là một cái mua bán giao dịch bảo vật quá trình, từ Thiên Bảo Tông dẫn đầu cũng cung cấp Tráng Sở, từ đó kiểm lấy phong phú Huyền Thạch, xem như vơ vét của cải một loại thủ đoạn.

Lý Dật giới thiệu xong quá trình về sau, Đại Hội rất nhanh liền bắt đầu.

Đầu tiên là Thiên Bảo Tông đệ tử sẽ từng cái bảo vật lấy ra bày đặt ở trước mặt mọi người, từ Lý Dật từng cái vì mọi người giảng giải mỗi một cái Pháp Bảo phẩm cấp cùng đặc tính. Sau đó cùng mọi người hồ động, bắt đầu giao dịch. Nếu là có người đồng thời coi trọng cùng một kiện bảo vật, thì là cạnh tranh với nhau, người trả giá cao được.

Thiên Bảo Tông xuất ra bảo vật cơ bản đều là một số pháp khí hoặc là Huyền Đan, còn có cũng là một số tài liệu luyện chế. Tuy nhiên có mấy món Cực Phẩm Pháp Khí cao đến mười cái cực phẩm Huyền Thạch, nhưng vẫn là không cách nào gây nên Huống Thiên Lăng nhiều rất hứng thú. Trái lại Hoắc Vũ Đức ngược lại là cùng hắn người tới, hào hứng nồng đậm, mua hai kiện Trung Phẩm Pháp Khí. Một kiện là Hỏa Thuộc Tinh trường kiếm, một kiện khác thì là thiếp thân mặc Kim Tì Nhuyễn Giáp.

Hoắc Vũ Đức gặp Huống Thiên Lăng không nhúc nhích tí nào ngồi ở chỗ đó, không khỏi hỏi: "Huống Tông Chủ, trên đài nhiều như vậy bảo vật, chẳng lẽ không có một kiện để mắt?"

Huống Thiên Lăng lắc lắc đầu nói: "Bảo vật tuy nhiều, lại không vật trong lòng."

Hắn rất muốn nhất vẫn là thể tích lớn Huyền Thạch, đáng tiếc Thiên Bảo Tông không, không khỏi có chút thất vọng.

Một lúc lâu sau, cái thứ nhất khâu cuối cùng kết thúc, rất nhiều người đều mua được mình cảm thấy vừa lòng bảo vật, lộ ra vừa lòng thỏa ý. Đương nhiên còn có một bộ phận người bởi vì giá tiền quá cao mà không có xuất thủ, trong lòng không khỏi có chút thất lạc. Mà Thiên Bảo Tông vén vén liền cái này cái thứ nhất khâu liền kiểm lấy đại lượng Huyền Thạch, có thể nói bốn bát tràn đầy.

Đến cái thứ hai khâu, thì là từ ở đây khách quý tự nguyện dâng lên bảo vật cung cấp người thưởng thức.

Hiện trường đầu tiên là trầm mặc một chút, không khỏi nhanh liền có một người đi đến Giảng Thai, hướng mọi người nói: "Các vị, tại hạ Thanh Vân Tông đệ tử thường lưu, thay mặt Tông Chủ lên dâng ra một bảo bối, tên là Tỳ Thủy Bảo Châu, Thủy Thuộc Tinh Thượng Phẩm Pháp Khí, có thể đánh gãy bờ sông dời sông, Thần Diệu vô cùng, không biết có vị nào ưa thích vật này? Đều có thể cầm Huyền Thạch hoặc vật ngang giá đến trao đổi."

Chỉ gặp trong tay để đó một khối màu xanh lam Viên Châu, bên trên có lưu quang chuyển động, trông rất đẹp mắt.

Dưới đài rất nhanh có người đứng lên nói: "Hạt châu này ta muốn, ra giá 50 khối Thượng Phẩm Huyền Thạch."

Người này nói giá cả về sau, người khác cũng không có mở miệng tranh đoạt.

Lý Dật thấy thế hỏi: "Thường huynh, không biết cái giá tiền này có tiếp nhận hay không?"

Thường lưu gật đầu nói: "Có thể."

Thế là hai bọn họ đi đến một bên, ở Thiên Bảo Tông đệ tử dẫn dắt xuống hoàn thành giao dịch, bên trong Thiên Bảo Tông rút ra 5% tiền thuế.

Sau đó lần lượt có người lên sân khấu cảm ra bản thân bảo vật cung cấp mọi người thưởng thức, liền ngay cả Hoắc Vũ Đức cũng xuất ra một kiện từ chính hắn luyện chế Hạ Phẩm Pháp Khí, tới hậu lấy hai khối Thượng Phẩm Huyền Thạch bán đi.

Khi vòng thứ hai tiết tấu sẽ tiến vào khâu cuối cùng lúc, một tên mập bỗng nhiên theo dưới đài chậm rãi đi đến đài, tăng hắng một cái nói: "Cái này, tại hạ nơi này có một tấm bản đồ bảo tàng, bức tranh bên trên Tiêu Ký một cái Quảng Mạch địa chỉ, không biết có ai có thể cảm thấy hứng thú?" Nói lấy ra một tờ cũ nát quyền da cừu nằm trong tay.

Đài xuống lập tức có người nghi ngờ nói: "Bản Tử, người thứ này là thật sao?"

Bản Tử do dự nói: "Hắn là thật."

"Hắn là? Ngay cả chính người cũng không xác định?" Người kia nói.

"Ta cũng là ở một nơi ngẫu nhiên đoạt được, Bì Quyền bên trên là như thế này Tiêu Ký, về phần có phải là thật hay không, vậy phải xem người nào mua qua qua mình qua chứng thực." Bản Tử chỉ tiết nói.

Vô pháp chứng thực Tàng Bảo Đồ độ chân thật, cảm thấy hứng thú người tự nhiên cũng liền không nhiều. Cho dù có người mới lạ phía dưới ra giá cũng sẽ không quá cao, tối đa cũng liền một cái trung phẩm Huyền Thạch mà thôi.

"Một cái trung phẩm Huyền Thạch mua một tấm rất có thể là giấy lộn đồ, vật, những người này thật đúng là không coi Huyền Thạch là Huyền Thạch dùng a." Hoắc Vũ Đức bên người đi theo đệ tử không nhịn được nói thầm.

Hoắc Vũ Đức nói: "Nếu là thật sự, vậy thì kiếm được."

Đệ tử kia nói: "Thế nhưng là Tông Chủ, nếu thật là một chỗ Quảng Mạch lời nói, tin tưởng cái kia mập mạp cũng sẽ không bỏ được lấy ra đi? Theo đệ tử nhìn, cái này Tàng Bảo Đồ Bát Tầng là giả."

Hoắc Vũ Đức quay đầu nhìn về phía Huống Thiên Lăng hỏi: "Huống Tông Chủ, người thấy thế nào?"

Huống Thiên Lăng nói: "Có phải là thật hay không, mua lại chẳng phải sẽ biết."

Hoắc Vũ Đức nghe nói sững sờ, không đợi hắn kịp phản ứng, chỉ thấy Huống Thiên Lăng giờ tay lên nói: "Bản Tông ra 5 khóa Trung Phẩm Huyền Thạch."

Lời này vừa nói ra, mọi người đều không hẹn mà cùng đem ánh mắt dời về phía Huống Thiên Lăng bên này, đều âm thầm cô người này chỗ nào xuất hiện? Có phải hay không ngốc, thế mà ra 5 khóa Trung Phẩm Huyền Thạch nhiều như vậy. Đều giống như hai kiện Hạ Phẩm Pháp Khí, như mua được lời nói dối, đoán chừng đều muốn khóc choáng ở nhà xí.

"5 khóa Trung Phẩm Huyền Thạch, Huống Tông Chủ thật sự là xuất thủ xa xỉ, không biết cái giá tiền này người có thể hài lòng?" Lý Dật đối cái kia mập mạp hỏi.

"Hài lòng, tự nhiên hài lòng!" Cái kia mập mạp mừng rỡ gạt đầu, có thể nhìn ra hắn là thật không xác định cái này tám bản đồ bảo tàng thật giả, có lẽ liền là chính hắn tùy tiện lấy ra lừa gạt người.

"Tất nhiên nguyện ý, vậy xin hỏi đang ngồi còn có ai nguyện ý ra giá cao hơn?" Lý Dật đối mọi người hỏi.

Chờ một lát, Lý Dật gấp dưới đài không ai ra lại giá, vừa định để Bản Tử cùng Huống Thiên Lăng qua một bên giao dịch, nào biết đã thấy một người chậm rãi giờ tay lên lớn tiếng nói: "Mười khóa Trung Phẩm Huyền Thạch."

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Bản Tông đón lấy (cầu sư tâm đề cử khen thưởng)

Chương 45: Bản Tông đón lấy (cầu sư tâm đề cử khen thưởng)

Thanh âm nơi phát ra không là người khác, chính là Trầm Liệt!

Hắn hô ra giá cả về sau, con mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Huống Thiên Lăng bên này, hiển thị rõ khiêu khích chi sắc.

Lạc Ngọc tức giận nói: "Tông Chủ, hắn rõ ràng là cố ý!"

Huống Thiên Lăng nhàn nhạt quét Trầm Liệt liếc một chút, cũng không có lộ ra cái gì không vui biểu lộ, chỉ là giờ tay lên không nhanh không chậm nói: "20 khóa Trung Phẩm Huyền Thạch."

Trầm Liệt lập tức liền thêm nói: "Hai mươi mốt khóa Trung Phẩm Huyền Thạch."

Huống Thiên Lăng nói: "Ba mươi khóa."

Trầm Liệt không chút do dự thêm nói: "Ba mươi mốt khóa."

"50 khóa."

"Năm mươi mốt khóa."

...

Vô luận Huống Thiên Lăng ra bao nhiêu khóa Trung Phẩm Huyền Thạch, Trầm Liệt thủy chung chỉ so với Huống Thiên Lăng thêm ra một khóa, người sáng suốt vừa nhìn liền biết Trầm Liệt là cố ý vi chi, thuần túy cũng là gây chuyện.

"Người kia không phải Trầm Liệt sao? Tật Phong Tông trầm Phong đệ đệ, hần lúc nào trở về?"

"Tật Phong Tông đều bị Thiên Thi Tông diệt, Trầm Liệt trở về nhất định là vì huynh báo thù."

"Cùng hần đấu giả người là người nào? Tựa như là mặt lạ hoắc."

"Người không biết? Hần cũng là Thiên Thi Tông Huống Thiên Lăng."

"Ồ? Nguyên lai hần cũng là Huống Thiên Lăng, gần nhất ở Tây Bắc tên tuổi thế nhưng là rất mạnh mẽ. Nghe nói hần vẫn chỉ là Hạ Đẳng Tông Môn Tông Chủ mà thôi, nghĩ không ra thế mà có thể nhận Thiên Bảo Tông mời."

...

...

...

Trong đại sảnh không khỏi là nghị luận ầm ĩ, khi bọn hần biết Huống Thiên Lăng cùng Trầm Liệt ở giữa khúc mắc về sau, đều biết đón lấy có thể muốn có trò vui nhìn. Bên trong cao hứng nhất không ai qua được trên đài Bàn Tử, vốn cho rằng chỉ có thể bán được một cái trung phẩm Huyền Thạch Tàng Bảo Đồ, hiện tại thế mà tăng tới năm mươi mốt khóa, đây chính là nhất bút lớn thu nhập a!

"Trầm Liệt, ngươi đừng khinh người quá đáng!" Lạc Ngọc cuối cùng nhịn không được đứng lên.

Trầm Liệt khẽ nói: "Nơi này lúc nào đến phiên ngươi nói chuyện? Nho nhỏ khí Huyền Cảnh, không muốn chết tốt nhất im miệng!"

Lạc Ngọc không sợ nói: "Có bản lĩnh ngươi liền động thủ, ta không tin ngươi dám ở Thiên Bảo Tông nội sát người!"

Nào biết Trầm Liệt không chút do dự đánh ra nhất chương, vô hình Huyền khí thẳng bức Lạc Ngọc mà đi, đúng là nói động thủ liền động thủ.

Lấy hần Phi Huyền Cảnh tu vi, một chương này nếu là đánh vào Lạc Ngọc trên thân, tất nhiên tại chỗ bỏ mình. Tuy nhiên Huống Thiên Lăng há có thể khoanh tay đứng nhìn, chỉ gặp hần Huyền khí Hóa Kiếm, Nhất Kiếm liền đánh tan phóng tới Huyền khí.

"Thật nhanh Kiếm!" Nhất thời có người kinh hô mà lên.

"Huống Thiên Lăng!" Trầm Liệt sắc mặt âm ngoan, từng chữ nói ra kêu lên Huống Thiên Lăng tên.

Huống Thiên Lăng thu kiếm đứng lên nói: "Trầm Liệt, Bản Tông cam đoan, ra Thiên Bảo Tông, ngươi hần phải chết!"

Trầm Liệt khoe miệng co quắp động một cái, quanh thân khí thể đột nhiên tăng vọt, lạnh lùng nói: "Lão tử hiện tại liền đòi mạng ngươi!"

Vừa mới nói xong, chỉ thấy Trầm Liệt nhảy lên một cái, trong tay chẳng biết lúc nào thêm ra một thanh trường đao màu xanh, lấy cuồng bá chi tư nhất đao đánh xuống. Huống Thiên Lăng tất nhiên là không có chút nào lùi bước chi ý, trường kiếm nơi tay, quét qua mà ra.

"Người nào dám ở ta Thiên Bảo Tông làm càn!"

Ngay tại đao kiếm sắp va chạm thời khắc, một bóng người bỗng nhiên từ nơi nào bay lên mà đến, ngăn tại giữa hai người, một tay một bên, phân biệt chống đỡ song phương công kích.

"Oanh!"

Người tới hai tay chấn động, Huống Thiên Lăng lập tức cảm giác một cỗ cường đại lực lượng ầm vang đánh tới, giống như một tòa núi lớn đập tới, trực tiếp sẽ Huống Thiên Lăng chấn động đến lui về phía sau. Trong cơ thể Phiền Giang Đảo Hải, khí huyết cuộn cuộn, nếu không có Huống Thiên Lăng

cường chế đè xuống, chỉ sợ cũng muốn làm trận thổ huyết. May mắn hẳn có Cương Thi Chi Khu, không phải vậy tất nhiên muốn bị thương nặng.

Đối diện Trầm Liệt cũng giống như thế, bị chấn động trở ra, nhìn bộ dáng cũng không chịu nổi.

Người này xuất hiện nhất thời gây nên nhiều tiếng hô kinh ngạc, chỉ gặp hẳn chính là một cái tóc xám đồng nhan nam tử, ăn mặc một thân Kim Y đại bào, bào bên trên in Nguyên Bảo đồ án, không chỉ có không hiện Tục Khí, ngược lại còn lộ ra một cổ lộng lầy cao hơn cảm giác.

"Thiên Bảo lão nhân!"

Mọi người liếc một chút liền nhận ra người, chính là Thiên Bảo Tông Tông Chủ Thiên Bảo lão nhân.

Hắn vền vẹn nhất kích liền đồng thời chấn khai Trầm Liệt cùng Huống Thiên Lăng, thực lực Cao Thâm, tuyệt không phải bình thường. Mọi người nhao nhao suy đoán, hẳn tối thiểu cũng có Phi Huyền Cảnh hậu kỳ tu vi, làm Tây Bắc đệ nhất đại tông Tông Chủ, như thế nào chỉ là hư danh. Chỉ bất quá Huống Thiên Lăng lại cảm thấy Thiên Bảo lão nhân tu vi tuyệt không chỉ Phi Huyền Cảnh đơn giản như vậy, liền vừa mới thể hiện ra thực lực đến xem, định nhưng đã đạt tới Chân Huyền Cảnh tu vi, không phải vậy chỉ nhẹ nhàng chấn động không thể có thể làm cho mình như thế khó chịu.

"Các ngươi không biết Thiên Bảo Tông quy củ?" Thiên Bảo lão nhân đứng chấp tay, nhàn nhạt liếc nhìn liếc một chút Huống Thiên Lăng cùng Trầm Liệt hai người, cảnh cáo nói: "Dám ở đây động thủ đánh nhau, tin hay không Lão Phu đem bọn ngươi tại chỗ chém giết!"

Trầm Liệt mặt âm trầm, tuy nhiên không có cam lòng, nhưng lại rõ ràng đối phương tu vi Cao Thâm, liền vừa mới chấn động chỉ lực liền đã không phải là mình chỗ có thể chống đỡ, cho nên chỉ là trừng mắt Thiên Bảo lão nhân, không dám phát ra một tia thanh âm bất mãn.

Mà một bên khác Huống Thiên Lăng thì là mặt không biểu tình nhìn chằm chằm Thiên Bảo lão nhân, tiến lên trước một bước nói: "Thật là uy phong Thiên Bảo Tông, hảo lợi hại Thiên Bảo lão nhân! Vừa mới là ai động thủ trước mọi người rõ như ban ngày, chẳng lẽ ngươi để Bản Tông khoan tay chịu chết, đứng đây để cho người ta giết? Ngươi Thiên Bảo Tông là cường thế, nhưng ta Thiên Thi Tông cũng sẽ không mặc người chém giết!"

Mọi người không khỏi là kinh ngạc nhìn xem Huống Thiên Lăng, cái này Thiên Thi Tông Tông Chủ có phải hay không không muốn sống? Lại dám ở trước mặt chống đối Thiên Bảo lão nhân. Thật sự là nghe con mới sinh không sợ cọp, không biết Thiên Bảo lão nhân tại Tây Bắc đại biểu địa vị, này là tuyệt đối không thể nghi ngờ, càng tuyệt đối hơn không dung mạo phạm Tây Bắc đệ nhất nhân!

Thiên Bảo lão nhân chuyển hướng Huống Thiên Lăng nói: "Thiên Thi Tông, Huống Thiên Lăng, gần nhất đoạt Thiên Sùng Sơn, diệt Tật Phong Tông, danh tiếng xác thực mạnh mẽ phi thường. Lão Phu trước đó để Dật nhi cho các ngươi đưa thiệp mời thì liền đã cảnh cáo một lần, tốt nhất khiêm tốn một chút. Xem ra ngươi là đem ta Thiên Bảo Tông lời nói vào tai này ra tai kia. Nho nhỏ Linh Huyền Cảnh, cũng dám ở trước mặt lão phu kêu gào, thật là sống không kiên nhẫn!"

Nói xong đưa ngón trở ra điểm ra, một cổ kim sắc quang mang nhất thời theo đầu ngón tay bắn về phía Huống Thiên Lăng.

"Điểm Kim Nhất Chỉ!" Lập tức có người kinh hô mà lên.

Huống Thiên Lăng hồn nhiên không sợ, tay phải vung lên, Huyền khí biến ảo thành kiếm, vô ảnh Nhất Kiếm lấy cực kỳ nhanh chóng độ ngưng tụ ra một cổ vượt qua bản thân thực lực lực lượng cường đại, một đầu nghênh tiếp kim sắc quang mang, thế muốn đem chém thành hai đoạn.

Chỉ là kim sắc quang mang này thực sự quá cường hãn, khi Huống Thiên Lăng Kiếm phách lên qua lúc, ngay cả một tia ngăn cản tình thế đều không có, trực tiếp bị kim sắc quang mang bắn ra tan thành mây khói, đồng thời tốc độ không giảm chút nào, thẳng đến Huống Thiên Lăng mi tâm mà đi.

Nếu là bị bắn trúng, dù cho Huống Thiên Lăng có được Cương Thi Chi Khu, chỉ sợ cũng là dữ nhiều lành ít.

Ngay tại cái này trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Huống Thiên Lăng lập tức triệu hồi ra Kim Thi ngân tại trước mặt. Mà chính hắn thì là nhảy lên một cái, mãnh liệt phóng hướng thiên bảo bối lão nhân, trường kiếm trong tay lần nữa biến ảo mà ra, một chiêu Vô Ảnh Kiếm Quyết vào đầu đâm về Thiên Bảo lão nhân.

"Hừ!"

Thiên Bảo lão nhân khinh thường hừ một tiếng, tùy ý phát tay áo hất lên, một cổ vô hình lực lượng quét về phía Huống Thiên Lăng trường kiếm, đúng là tùy tiện lần nữa sẽ đánh tan.

"Chết!"

Thiên Bảo lão nhân lập tức bỏ khuyết thêm nhất chương, chụp về phía Huống Thiên Lăng ở ngực.

Huống Thiên Lăng đúng là không tránh không né, mặc cho cái này thế đại lực trầm một chương vô tới. Mà chính hắn thì là tay phải cong lại thành trảo, đột nhiên chụp vào Thiên Bảo lão nhân vì trí hiểm yếu.

Thiên Bảo lão nhân thấy thế không khỏi hơi nhú lại, mắt thấy thủ chương liền muốn đập tới Huống Thiên Lăng ở ngực, có thể tối hậu lại là nhanh chóng thu hồi, đồng thời thân thể hướng (về) sau vừa lui, tránh thoát Huống Thiên Lăng trí mạng nhất trảo.

"Trời ạ! Hẳn thế mà bức lui Thiên Bảo lão nhân!"

"Thật ác độc thủ đoạn, lại muốn lấy Mạng đổi Mạng!"

"Cái này Huống Thiên Lăng quả nhiên không phải hạng người bình thường!"

"Hãy chờ xem! Hắn lập tức sẽ đổi mặt Thiên Bảo lão nhân nộ hỏa!"

...

...

...

Mọi người tại đây hoặc chấn kinh, hoặc khinh thường, hoặc sợ hãi thán phục nghị luận lên, không khỏi là kết luận cái này Huống Thiên Lăng hôm nay hẳn phải chết không nghi ngờ. Bởi vì hắn chọc giận Thiên Bảo lão nhân, muốn toàn thân trở ra hiển nhiên là rất không có khả năng.

"Tốt! Rất tốt! Huống Thiên Lăng, Lão Phu xem thường ngươi. Không thể không nói ngươi thật có chút bản sự, nhưng cũng chỉ thế thôi. Đón lấy ta sẽ cho ngươi biết, đắc tội ta Thiên Bảo lão nhân sẽ là kết cục gì!"

Thiên Bảo lão nhân lời nói được rất bình thản, nhưng ai cũng nghe ra một con lửa giận đang ở bạo phát biên giới.

Huống Thiên Lăng sắc mặt có chút khó coi, bởi vì hắn Kim Thi bị đối phương kim sắc quang mang bắn trúng mi tâm, đã hoàn toàn phé. Đây thì chính là Huống Thiên Lăng lấy tự thân tinh huyết luyện chế nuôi nấng, cùng hắn có tâm thần liên hệ. Bây giờ bị hủy, tự nhiên sẽ nhận nhất định ảnh hưởng.

Bất quá hắn cũng không có biểu hiện ra ngoài, chỉ là vung tay lên, sẽ thu vào trong trữ vật giới chỉ, sau đó nhìn Thiên Bảo lão nhân, mặt không chút thay đổi nói: "Bản Tông xưa nay không sợ bất kỳ khiêu chiến nào, dù cho ngươi là Tây Bắc đệ nhất nhân cũng cũng giống như thế. Muốn chiến liền tới, Bản Tông đón lấy!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tở Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Màn kịch quan trọng

Chương 46: Trọng đầu hí (*tiết mục áp chảo)

Trong đại sảnh mọi người bao quát Hoắc Vũ Đức ở bên trong, đều là không hiểu nhìn về phía Huống Thiên Lăng. Hắn đến là lấy ở đâu phần này không khỏi tự tin? Lại dám cùng trời báo bối lão nhân đối chiến. Chỉ có thể nói hắn là tự đại vô tri, tự tìm đường chết.

Liền ngay cả Lạc Ngọc cũng là lo lắng không thôi, dù sao Tông Chủ hiện tại đối mặt thế nhưng là Tây Bắc đệ nhất nhân.

Chỉ là bọn hắn làm sao biết Huống Thiên Lăng tình huống, hắn có Thiên Huyền Cảnh cao thủ ngạo khí, làm sao có thể bởi vì làm một cái Chân Huyền Cảnh tu sĩ mở miệng cảnh cáo mà lựa chọn ẩn nhẫn lùi bước? Lại nói hắn cũng không phải hoàn toàn không có nắm chắc đối phó Thiên Bảo lão nhân, cũng tỷ như hắn Cương Thi Chi Khu, chỉ phải biến thân, thực lực sẽ được tăng lên rất cao. Lấy Cương Thi Chi Khu siêu cường Lực Phòng Ngự cùng lực phá hoại, tin tưởng Thiên Bảo lão nhân trong lúc nhất thời khẳng định cũng là không làm gì được hắn.

Cái này không sai biệt lắm đã đứng ở thế bất bại, cho nên làm thế nào có thể e ngại.

Chỉ thấy hai người tranh phong tương đối, quanh thân khí thế đang không ngừng gia tăng. Ngay tại Thiên Bảo lão nhân tức sẽ ra tay, mà Huống Thiên Lăng sắp biến thân thời điểm, một cái thanh lãnh giọng nữ bỗng nhiên theo một cái Sương Phòng bên trong truyền tới, "Thiên Bảo lão nhân, đối phương chỉ bất quá chỉ là một cái Linh Huyền Cảnh, ngươi cần gì phải chấp nhặt với hắn? Không bằng xem ở ta trên mặt mũi, như vậy coi như thôi, như thế nào?"

Thiên Bảo lão nhân vừa nghe thấy lời ấy, không khỏi nhướng mày, ngẩng đầu nhìn về phía này gian sương phòng nói: "Từ Sam Chân Nhân, hắn công nhiên khiêu khích ta Thiên Bảo Tông uy nghiêm, hôm nay ta như thả hắn, hôm đó sau ai còn đem ta Thiên Bảo lão nhân để vào mắt?"

Từ Sam thật có người nói: "Vậy ta khẳng định muốn bảo đảm hắn đâu?"

Thiên Bảo lão nhân giận tái mặt nói: "Từ Sam Chân Nhân, hắn chẳng qua là một cái Hạ Đẳng Tông Môn Tông Chủ mà thôi? Ngươi vì sao muốn như vậy cứu hắn?"

Từ Sam thật có người nói: "Đây là chuyện ta, còn chưa tới phiên ngươi để ý tới. Hôm nay ta Bảo Định hấn, nếu ngươi kháng kháng muốn giết hấn, vậy liền trước qua cửa ải của ta." Dứt lời, Sương Phòng bên trong bỗng nhiên truyền ra một cỗ cường đại khí thế, bao phủ toàn bộ đại sảnh, mọi người lập tức cảm giác được một cỗ không khỏi áp lực, ngay cả không dám thở mạnh một cái.

Thiên Bảo lão nhân thủ đương xông, sắc mặt âm tình bất định, cuối cùng vẫn thỏa hiệp nói: "Tất nhiên Từ Sam Chân Nhân mở miệng, Lão Phu liền tha hấn một lần."

Từ Sam Chân Nhân lập tức thu liễm khí thế nói: "Như vậy đa tạ, như vậy thì mời tiếp tục bắt đầu Giám Bảo Đại Hội đi, ta vẫn chờ mắt thấy liếc một chút các người Thiên Bảo Tông Địa Khí đây."

Thiên Bảo lão nhân quay người đối Lý Dật nói: "Dật nhi, lớn sẽ tiếp tục."

Nói xong phẩy tay áo bỏ đi, trước khi đi không quên trừng Huống Thiên Lăng liếc một chút, trong mắt lóe lên một tia sát cơ.

Huống Thiên Lăng không nhìn hấn ánh mắt, nhìn về phía Từ Sam Chân Nhân Sương Phòng, Triều Na Biên hơi hơi gật đầu, xem như cảm ơn.

Trong sương phòng cũng không có đáp lại, yên tĩnh giống như bên trong cũng không có người.

Huống Thiên Lăng một lần nữa ngồi trở lại vị trí, ngồi ở bên cạnh hấn Hoắc Vũ Đức nhũ mảy nói: "Huống Tông Chủ, người đắc tội Thiên Bảo lão nhân, chỉ sợ phải có phiền phức."

Huống Thiên Lăng thần nhiên nói: "Bản Tông xưa nay không sợ phiền phức."

Lúc này, trên đài Lý Dật lại bắt đầu tiếp tục chủ trì Giám Bảo Đại Hội, sẽ mọi người chú ý lực đều kéo đến cái kia một bên, tựa như vừa mới đánh nhau cho tới bây giờ liền chưa từng xảy ra.

"Các vị, cái này tám bản đồ bảo tàng đã ra giá 51 khóa Trung Phẩm Huyền Thạch, không biết ai còn phải thêm giá?" Lý Dật hỏi.

Ngồi ở cuối cùng nhất Lạc Ngọc thay mặt Huống Thiên Lăng đứng dậy kêu lên: "Chúng ta Tông Chủ ra giá một khóa cực phẩm Huyền Thạch."

"Một cái cực phẩm Huyền Thạch, cái này Huống Thiên Lăng có phải hay không điên!"

"Hấn vốn chính là người điên, bằng không thì cũng sẽ không tùy tiện đắc tội Thiên Bảo lão nhân."

"Đoán chừng hấn mua cũng mất mạng đi ra Thiên Bảo Tông đại môn."

...

...

...

Lúc này Trầm Liệt không có ra lại nói quấy rối, mà chính là treo cười lạnh nhìn xem Huống Thiên Lăng. Bởi vì trong mắt hấn Huống Thiên Lăng đã đợi tại một người chết, một tấm Phá Địa bức tranh để hấn mua qua tốt, dù sao muốn không bao lâu hấn liền đem chết ở trên trời bảo bối lão nhân nộ hỏa phía dưới. Chỉ cần hấn vừa chết, mình liền lập tức giết vào Thiên Thi Tông, diệt hấn toàn tông, thay huynh báo thù.

Lý Dật gấp phía dưới không có người ra lại giá, vì vậy nói: "Tốt, ta tuyên bố Huống Tông Chủ mua đến này tám bản đồ bảo tàng, hiện tại liền do mua bán song phương đến một bên giao dịch."

Trên đài Bàn Từ lập tức hưng phấn lao xuống đài, thẳng đến Huống Thiên Lăng mà đi. Vừa mới hấn còn đang lo lắng lần giao dịch này muốn vàng, không nghĩ tới tới hậu thế mà lấy một khóa cực phẩm Huyền Thạch thành giao, lúc này kiểm bọn.

Hai người giao dịch ở một cái Thiên Bảo Tông đệ tử chứng kiến xuống hoàn thành, Thiên Bảo Tông thu lấy 5% tiền thuế.

Huống Thiên Lăng tiếp nhận quyền da cừu Tàng Bảo Đồ, phát hiện bên trên có một tia nhàn nhạt thi xú vị, không khỏi hỏi cái kia mập mạp nói: "Ngươi thứ này là ở nơi nào đạt được?" Hấn là cái Luyện Thi người, đối với thi vị đặc biệt mẫn cảm, vừa nghe liền đoán được.

Bàn Từ lừa một khóa cực phẩm Huyền Thạch, chính toét miệng cao hứng không thôi. Đối với Huống Thiên Lăng dạng này Đại Tài Chủ tất nhiên là có hỏi Tất Ứng, lập tức nói lại: "Không dối gạt Huống Tông Chủ, thứ này là tại hạ một lần tình cờ theo một chỗ trong mộ địa đoạt được. Ngươi nhưng không biết, này mộ địa có thể rất lớn, hơn nữa còn có kết giới bố trí, tận cùng bên trong nhất căn bản là vào không được."

Huống Thiên Lăng hỏi: "Này mộ địa ở đâu?"

Mập mạp nói: "Ta không biết nói, bất quá ta biết nói sao đi, Huống Tông Chủ đối với nó có hứng thú? Nếu là có hứng thú lời nói ta có thể dẫn đường, tuy nhiên cái này dẫn đường phí dụng nha..."

Lạc Ngọc khẽ nói: "Ngươi cũng kiếm được nhiều như vậy, còn muốn cái gì dẫn đường phí!"

Bản Tử cười hắc hắc nói: "Cái này cũng không đồng dạng, một mã thì một mã nha."

Huống Thiên Lăng nói: "Ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi mang Bản Tông qua, tự nhiên thiếu không ngươi tốt nơi."

Mập mạp nói: "Tốt, tốt, bất quá..."

Lạc Ngọc không có sắc mặt tốt nói: "Tuy nhiên cái gì? Còn muốn chỗ tốt?"

Mập mạp nói: "Không phải, không phải, các ngươi vừa mới đắc tội Thiên Bảo lão nhân, cái này chỉ sợ..."

Một nói đến đây cái, Lạc Ngọc không khỏi sắc mặt nặng nề nhìn về phía Huống Thiên Lăng, việc này xác thực phi thường khó giải quyết.

Huống Thiên Lăng nói: "Cái này cũng không cần ngươi quan tâm, chờ Đại Hội kết thúc, ngươi liền một mực dẫn đường chính là."

Mập mạp nói: "Vậy được rồi, tuy nhiên sự tình tuyên bố trước, đến lúc đó Thiên Bảo Tông nếu là gây phiền phức cho các ngươi, ta có thể sẽ không cùng các ngươi cùng một chỗ."

Sau nửa canh giờ, Giám Bảo Đại Hội cái thứ hai khâu rốt cục cũng kết thúc. Kế tiếp là cái thứ ba khâu, tức đề ở đây khách quý hướng Thiên Bảo Tông dự định muốn Pháp Bảo, ở Thiên Bảo Tông phạm vi năng lực bên trong, từ Thiên Bảo Tông luyện chế ra đến sau lại tới đây nhận lấy, hoặc là từ Thiên Bảo Tông chuyên gia đưa đến địa điểm chỉ định.

Đối Thiên Bảo Tông tới nói, kiếm lợi nhiều nhất chính là vòng này tiết. Bởi vì Thiên Bảo Tông bình thường xưa nay sẽ không cho người ta có ý luyện chế Pháp Bảo, chỉ có ở mười năm một lần Giám Bảo Đại Hội bên trên mới có thể phá lệ. Mà mỗi cái Tu Luyện chỉ Nhân đều muốn có một kiện vừa lòng Pháp Bảo, nếu như mình luyện chế không ra, đó là đương nhiên là tìm chuyên nghiệp luyện chế Đại Sư chế tạo riêng.

Lượng thân thể định tạo Pháp Bảo so với bình thường Pháp Bảo muốn quý hơn nhiều, Thiên Bảo Tông có thể nói là lừa cái bát bôn tràn đầy.

Khi ba cái khâu đều kết thúc về sau, dựa theo dĩ vãng thông lệ cũng liền tan cuộc. Bất quá lần này lại không giống nhau, bởi vì Thiên Bảo Tông luyện chế ra một kiện Địa Khí, mặc dù chỉ là Hạ Phẩm, thế nhưng tốn hao thời gian mấy chục năm luyện chế. Nó mới là lần này Đại Hội trọng đầu hí, cũng là mọi người một mực chờ đợi có thể thấy chân dung Địa Bảo.

"Các vị!"

Lý Dật vẫn như cũ đứng trên đài, lên tiếng trước hết để cho mọi người im lặng xuống tới, sau đó nói: "Tin tưởng mọi người đều đã nghe nói, lần này ta Thiên Bảo Tông tốn hao thời gian mấy chục năm, rốt cục luyện chế ra một kiện Địa Khí. Nó giá trị ta muốn không cần ta nói mọi người đều biết, đây tuyệt đối là có Huyền Thạch cũng khó có thể mua được Địa Bảo. Bất quá chúng ta hôm nay không chỉ có hội lấy ra cung cấp mọi người thưởng thức, với lại chỉ cần có ai ra giá hợp lý lời nói, ta Thiên Bảo Tông thậm chí nguyện ý bỏ những thứ yêu thích."

Lời này vừa nói ra, toàn trường xôn xao!

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Trước đây quen biết (câu sru tầm đề cử khen thưởng)

Chương 47: Trước đây quen biết (câu sru tầm đề cử khen thưởng)

Thiên Bảo Tông lại đề cho bán ra Địa Khí, đây chính là mấy chục năm mới khó được ra một kiện Địa Bảo, có Huyền Thạch cũng không nhất định có thể mua được bảo vật a!

Lập tức có người nghi ngờ nói: "Thiên Bảo Tông nói chuyện thế nhưng là giữ lời?"

Lý Dật trả lời: "Thiên Bảo Tông từ trước đến nay già trẻ không gạt, khi nào lừa gạt qua các vị?"

Lại có người hỏi: "Này Địa Bảo ra giá tiêu chuẩn là bao nhiêu?"

Lý Dật trả lời: "Không có minh xác ra giá tiêu chuẩn, chỉ cần ta Thiên Bảo Tông cảm thấy hợp lý liền bán."

"Như thế nào mới tính hợp lý?"

Lý Dật trả lời: "Cái này muốn xem chúng ta Tông Chủ, lão nhân gia ông ta cảm thấy hợp lý vậy thì hợp lý."

Dưới đài Bàn Từ nhỏ giọng thăm thì nói: "Đây coi là cái gì mua bán, nói tương đương không nói, đoán chừng cũng chính là cái mảnh lối, ta nhìn Thiên Bảo Tông mới không nở bán đây."

Chỉ chốc lát sau, Lý Dật để Môn Hạ Đệ Tử mang lên một cái hộp gấm, hất sau khi nhận lấy ngay trước mặt mọi người sẽ từ từ mở ra, tất cả mọi người rướn cổ lên, trừng to mắt chuẩn bị thấy Địa Khí chân dung.

"Mời xem!"

Chỉ gặp trong hộp gấm bày đặt rõ ràng là một cái ước nắm đầm lớn Linh Đàng, hiện lên thanh đồng chi sắc, bên trên có một vòng hắc sắc phù văn, tản ra nhàn nhạt lưu quang.

"Nơi đây khí tên là Địa Hồn linh, lay động Định Hồn, hai dao động Nhiếp Hồn, ba dao động thì có thể diệt hồn, bùng phải là bá đạo tuyệt luân, thần diệu vô biên. Càng Địa Khí có thể tự do biến hóa lớn nhỏ, uy lực cũng tương đương kể gia tăng, bình thường người căn bản là không có cách ngăn cản, không biết có thể nhập mọi người pháp nhãn?" Lý Dật cầm Địa Hồn linh chậm rãi giới thiệu, nghe được mọi người dưới đài đều là lộ ra một tia chấn kinh, không thể tin được.

"Địa hồn linh, dao động ba lần liền có thể diệt Nhân Hồn phách, hao lợi hại Địa Bảo!" Hoắc Vũ Đức nhin không được sợ hãi than nói.

Chỉ gặp Lý Dật vừa vừa giới thiệu xong, dưới đài liền lập tức có người liên tục không ngừng kêu lên: "Ta ra mười cái cực phẩm Huyền Thạch mua."

"Mười cái làm sao đủ, ta ra 20 cái."

"Ta ra 30."

"Ta ra 50."

"Bản Tông ra 100 cái."

"200 cái."

"300 cái."

"500 cái."

... ..

... ..

...

Không qua không lâu sau, giá cả liền bị gấp bội tăng lên, đúng là một chút liền tăng 500 khóa cực phẩm Huyền Thạch. Thấy một số tu sĩ đều là âm thầm nuốt vài ngụm nước miếng, dù cho có lòng muốn muốn đất này bảo bối, nhưng cũng cân nhắc với bản thân tài phú, không thể không trầm mặc xuống, chỉ có thể ngồi ở chỗ đó trơ mắt nhìn xem người khác ra giá.

"Khá lắm, thế mà nhanh như vậy liền lên tới 500 khóa cực phẩm Huyền Thạch." Hoắc Vũ Đức sợ hãi than nói.

"Huyền Thạch dễ kiếm, Địa Bảo khó cầu, có thể sử dụng Huyền Thạch mua được Địa Bảo, đoán chừng lại nhiều Huyền Thạch đều có người nguyện ý ra." Huống Thiên Lăng nói tiếp.

"Huống Tông Chủ nói không sai, ai cũng biết Địa Bảo uy lực tuyệt không phải Pháp Bảo có khả năng so sánh. Chỉ là người nào có được Địa Bảo, nếu là không có tương ứng thực lực bảo hộ, nhưng cũng sẽ chọc cho tới giết sinh họa." Hoắc Vũ Đức nói.

"Hoài Bích tội, xác thực như thế." Huống Thiên Lăng gật đầu nói.

Ngay tại mọi người không ngừng tăng giá tranh đoạt Địa Bảo thời điểm, một gian sương phòng bên trong bỗng nhiên vang lên một cái thanh âm trong trẻo lạnh lùng nói: "Cái này Địa Bảo ta muốn, người nào cướp ta liền giết ai!"

Lời này vừa nói ra, hiện trường nhất thời tị ngòi, liền ngay cả Lý Dật cũng sửng sốt một chút, hơi nhíu nhíu mày, nhìn xem Sương Phòng bên kia cười khò khò nói: "Từ Sam Chân Nhân, cái này tựa hồ không hợp quy củ a? Cái gọi là người trả giá cao được, người dạng này có thể hay không..."

Từ Sam Chân Nhân thần nhiên nói: "Chớ ở trước mặt ta giảng các ngươi Thiên Bảo Tông quy củ, cái này Địa Khí ta tình thế bắt buộc, ta ra 2000 khóa cực phẩm Huyền Thạch, có gì dị nghị không?"

2000 khóa cực phẩm Huyền Thạch! ! !

Đây quả thực là một cái Thiên Văn Số Tự, tương đương với 200 ngàn khóa Thượng Phẩm Huyền Thạch, nếu là đổi thành Hạ Phẩm Huyền Thạch lời nói liền phải 2 tỷ khóa, tuyệt đối có thể xếp thành một tòa núi lớn.

Nguyên bản đối Tử Sam Chân Nhân bá đạo còn lòng có lời oán giận người, đang nghe cái này báo giá sau nhất thời liền không còn cách nào khác. Như thế tài phú ketchup, đoán chừng đều có thể bị ketchup ở đây hơn phân nửa người tổng cộng. Không hổ là Chân Huyền Cảnh cao thủ, vừa ra tay chính là 2000 khóa cực phẩm Huyền Thạch, chúng ta không có thể so sánh cùng nhau.

"2000 khóa..."

Lý Dật cũng bị cái giá tiền này giật mình, cảm thấy cái giá tiền này đã vượt qua trong lòng của hắn mong muốn. Tuy nhiên cái giá tiền này có thể hay không mua được Địa Bảo, tối hậu còn phải xem sự tồn tại làm sao quyết định.

Thế là hắn đem ánh mắt dời về phía một gian khác Sương Phòng bên trong, chỉ thấy Thiên Bảo lão nhân thanh âm nói: "Tử Sam Chân Nhân giá cả cực kỳ hợp lý, nếu là không ai ra lại giá lời nói, cái này Địa Bảo liền trở về Tử Sam Chân Nhân sở hữu."

Hiện trường một mảnh trầm mặc, cao như thế giá cả, còn có ai có thể ra lên. Lại nói người ta đều đã minh xác lên tiếng, người nào cùng nàng tranh liền giết ai, mọi người cũng không muốn tiếp xúc cái này mị đầu.

Lý Dật liếc nhìn một vòng nói: "Tất nhiên không ai ra lại giá, ta tuyên bố, cái này Địa Hồn liền có Tử Sam Chân Nhân sở hữu."

Địa Hồn liền giao dịch sau khi rời khỏi đây, Đại Hội cũng chuẩn bị kết thúc.

Lần này Giám Bảo Đại Hội tuy nhiên nửa đường xuất hiện một số khúc nhạc dạo ngắn, nhưng cũng coi như trọn vẹn kết thúc.

Mọi người đứng người lên lần lượt rời đi Giám Bảo các, bên trong Huống Thiên Lăng lại là không có đi vội vã, mà chính là vẫn như cũ ngồi ở chỗ đó, thấy Hoắc Vũ Đức khó hiểu nói: "Huong Tông Chủ, ngươi làm sao không đi?"

Huong Thiên Lăng hiện tại đã đắc tội Thiên Bảo lão nhân, hắn là mau chóng rời đi mới là, làm sao còn như thế khí định thần nhàn ngồi đâu?

Huong Thiên Lăng nói: "Ta đang chờ người."

"Chờ người? Các loại người nào?" Hoắc Vũ Đức hỏi.

"Nàng tới." Huong Thiên Lăng đứng người lên, trông thấy cách đó không xa Tử Sam Chân Nhân chính hướng phía bên mình chậm rãi đi tới.

Khi Tử Sam chân nhân đi đến phụ cận, đầu tiên là liếc liếc một chút một bên Hoắc Vũ Đức. Hoắc Vũ Đức tựa hồ là nhìn ra nàng ý tứ, phi thường thức thời nói: "Huong Tông Chủ, ta cái này còn có việc phải xử lý, trước hết cáo từ."

Dứt lời, nhanh chóng rời đi.

Tử Sam Chân Nhân lúc này mới đối Huong Thiên Lăng nói: "Ngươi tựa hồ biết ta sẽ tìm đến ngươi."

Huong Thiên Lăng nói: "Ta nói đoán, ngươi tin không?"

Tử Sam thật có người nói: "Ngươi rất tự tin."

Huong Thiên Lăng nói: "Làm người vốn nên tự tin, không phải vậy vạn sự khó thành."

Tử Sam thật có người nói: "Ngươi rất giống ta một cái cổ nhân."

Huong Thiên Lăng nói: "Cho nên ngươi vừa mới sẽ ra tay giúp ta."

Tử Sam thật có người nói: "Đáng tiếc ngươi không phải hắn, ngươi cũng không thể lại là hắn."

Nàng lắc đầu, trên mặt không khỏi hiện lên một tia nhớ lại.

Huong Thiên Lăng để ở trong mắt nói: "Có một số việc đi qua, vĩnh viễn cũng không về được. Có ít người không ở, ngươi cần gì phải suy nghĩ tiếp hắn? Suy nghĩ nhiều, ngược lại thương tổn mình."

Tử Sam Chân Nhân nghe nói sững sờ, chợt lắc đầu nói: "Ngươi không hiểu, có nhiều thứ không phải ngươi muốn quên liền có thể quên. Quên, không nói cái này, nói ngươi cũng sẽ không hiểu. Ta nhớ được ngươi gọi Huong Thiên Lăng, Thiên Thi Tông hiện Nhân Tông chủ. Nghĩ không ra qua một ngàn năm, Thiên Thi Tông y nguyên vẫn ở, không biết Sơn Môn hiện ở nơi nào?"

Huong Thiên Lăng nói: "Ngay tại Thiên Sùng Sơn, có rãnh ngươi có thể đi nhìn xem."

Tử Sam thật có người nói: "Ta sẽ đi, nhưng không phải hiện tại. Ngươi yên tâm, có ta ở đây, Thiên Bảo lão nhân không dám đã thương ngươi, lại không dám động Thiên Thi Tông." Nói xong thông suốt quay người, ngay cả chào hỏi cũng không đánh, nói đi là đi.

Huống Thiên Lăng nhìn qua nàng thon dài bóng lưng, tựa hồ tản ra một tia nhân nhật ưu thương.

Chờ Từ Sam Chân Nhân sau khi rời đi, Lạc Ngọc đi lên phía trước nói: "Tông Chủ, người biết Từ Sam Chân Nhân?"

Huống Thiên Lăng nói: "Trước đây quen biết."

Lạc Ngọc nhất thời nghe không rõ Huống Thiên Lăng trong lời nói ý tứ, cái gì gọi là trước đây quen biết? Chẳng lẽ trước đây quen biết, hiện tại không biết? Cái này kêu cái gì Logic?

Huống Thiên Lăng không cần phải nhiều lời nữa, mà chính là nhìn về phía cái tên mập mạp kia hỏi: "Người tên gì?"

Bàn Từ cười theo nói: "Dễ nói, tại hạ chân bất phàm, người có thể gọi ta bất phàm."

Lạc Ngọc nghe được không khỏi bĩu môi, danh tự cùng vóc người này bộ đáng thể nhưng là tuyệt không xứng đôi.

Huống Thiên Lăng nói: "Tốt, bất phàm, người bây giờ có thể dẫn đường."

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Lực chiến Trầm Liệt (cầu suu tâm đề cử khen thưởng)

Chương 48: Lực chiến Trầm Liệt (cầu suu tâm đề cử khen thưởng)

Huống Thiên Lăng ba người ra Giám Bảo các, dưới đường đi núi, thẳng đến ra Thiên Bảo Sơn cũng không thấy Thiên Bảo Tông hoặc là Thiên Bảo lão nhân qua đến tìm bọn họ để gây sự. Xem ra Thiên Bảo Lão người vẫn là vô cùng kiêng kỵ Từ Sam Chân Nhân, nghĩ không ra năm đó cái tiểu nha đầu kia, bây giờ lại cũng trưởng thành là ngay cả Thiên Bảo Tông mạnh như vậy thế Tông Môn đều không dám tùy tiện đắc tội với người vật.

"Đại Ca Ca, cảm ơn người cứu ta, về sau ta chính là người người."

"Từ Sam? Ta rất thích, cảm ơn đại ca ca cho ta lấy dễ nghe như vậy tên."

"Từ Sam muốn hầu hạ huống đại ca cả một đời, mặc kệ người đi đến đâu, ta đều muốn đi theo người."

"Huong đại ca, mau tới ném thử tay nghề ta, ăn thật ngon nha."

"Huong đại ca, ta rất nhớ người!"

"Ta không cần khi mọii mọii của người, ta không ngại bất luận cái gì danh phận, chỉ cần có thể vĩnh viễn đi theo bên cạnh người là được rồi."

"Ta chán ghét người, ta cũng không tiếp tục muốn gặp được người."

...

...

...

Huống Thiên Lăng trong đầu không ngừng hiện lên từng tổ từng tổ quen thuộc hình ảnh, lần này Giám Bảo Đại Hội đối với hắn mà nói, lớn nhất đại thu hoạch chính là gặp phải một vị cố nhân. Chỉ tiếc mình bây giờ tình huống không tiện để bất luận kẻ nào biết, cho nên dù cho biết nàng ở quái niệm mình, lại cũng chỉ có thể giả bộ làm vốn không quen biết.

"Từ Sam..."

Huống Thiên Lăng kém thì thầm một tiếng, sau đó thu hồi suy nghĩ, cười Huyền Phong thú lao vút mà đi.

Nào biết còn không có chạy ra bao xa, liền gặp một bóng người hư không đáp ở một thanh phi kiếm bên trên, chắn ngang ở đường giữa đường, vừa vặn

ngăn trở phía trước đường đi.

"Trầm Liệt!" Lạc Ngọc nhất thời hoảng sợ nói.

Chỉ gặp Trầm Liệt lạnh lùng nhìn chằm chằm chạy nhanh đến Huống Thiên Lăng, trầm giọng quát: "Huống Thiên Lăng, ta chờ ngươi lâu ngày!"

"Cũng vậy." Huống Thiên Lăng chậm rãi dừng lại, trên mặt cũng không có hiển lộ ra một vẻ kinh ngạc, tựa hồ đã sớm ngờ tới Trầm Liệt sẽ xuất hiện.

Trầm Liệt khẽ nói: "Sắp chết đến nơi còn mạnh miệng, hôm nay ta liền bắt ngươi huyết để tế điện Tật Phong Tông cùng ta đại ca."

Huống Thiên Lăng nói: "Bản Tông trước đó nói qua, ra Thiên Bảo Tông, ngươi hẳn phải chết."

Trầm Liệt cười nhạo nói: "Chỉ bằng ngươi? Ngươi cho rằng còn sẽ có một cái Tử Sam Chân Nhân hiện thân cứu ngươi?"

Huống Thiên Lăng không có lại trả lời, mà chính là đối mặt bên Lạc Ngọc cùng chân bắt phạm nói: "Các ngươi qua một bên trốn đi."

Chân bắt phạm không cần Huống Thiên Lăng nhắc nhở, đã sớm cười Thanh Giác lập tức chuồn mất. Còn Lạc Ngọc thì là một mặt lo lắng nhìn về phía Huống Thiên Lăng, tự biết mình tu vi không tốt, dù cho lưu lại cũng giúp không được, ngược lại còn sẽ liên lụy Tông Chủ, chỗ này cuối cùng chỉ có thể không cam lòng mà đi.

Trầm Liệt cũng không ngăn trở, mặc cho bọn họ rời đi. Bởi vì hắn mục tiêu là Huống Thiên Lăng, chỉ muốn giết hắn, Thiên Thi Tông căn bản không đủ gây sợ, đến lúc đó giống Lạc Ngọc loại tiểu nhân vật này còn không phải muốn làm sao giết liền giết thế nào?

Đón lấy Huống Thiên Lăng để Huyền Phong thú cũng rời đi, dù sao Trầm Liệt là trảm Phong đệ đệ, mà Huyền Phong thú lại là Trảm Phong trước đó tọa kỵ, cả hai khẳng định quen biết. Huống Thiên Lăng không muốn Huyền Phong thú khó xử, cho nên chuẩn bị một mình lực chiến Trầm Liệt.

Trầm Liệt lạnh lùng nhìn xem, thẳng đến chỉ còn lại có Huống Thiên Lăng về sau mới nói: "Để ta mở mang kiến thức một chút ngươi có bản lĩnh gì có thể giết ta ca, diệt Tật Phong Tông." Nói phải tay khẽ vẫy, một thanh trường đao màu xanh thông suốt theo trong trũ vật giới chỉ ra hiện trong tay hắn. Chợt không hề Phi Kiếm lẳng không mà đến, giờ lên Trường Đao đến trên xuống bỏ về phía Huống Thiên Lăng.

Trường Đao mang theo một cỗ thanh sắc Huyền khí, mang theo thế thái sơn áp đỉnh, thế công sắc bén. Đòn này nhất đao, uy lực liền so Trảm Phong thanh sắc Long Quyển càng thêm cường đại. Bởi vì nó lực lượng toàn bộ tập trung ở đao nhận phía trên, tựa hồ không rời, trực tiếp bá đao, nếu là bị bổ trúng lời nói, đoán chừng ngay cả Huống Thiên Lăng Cương Thi Chi Khu đều không chịu đựng nổi.

Huống Thiên Lăng tay cầm trường kiếm, ngẩng đầu nhìn về phía giữa không trung Trầm Liệt, đôi mắt bén nhọn như vậy nhất đao, hắn không chỉ có không có tránh né, ngược lại còn nhảy lên một cái, đúng là chính diện nghênh đón.

"Leng keng!"

Vô ảnh Nhất Kiếm, bị Huống Thiên Lăng phát huy đến cực hạn, rần rần chắc chắn đụng vào Trầm Liệt Trường Đao.

"Oanh!"

Huyền khí biến ảo trường kiếm không chịu nổi va chạm, thế mà trực tiếp bị trường đao màu xanh chém vào bạo phá ra. Một tiếng vang thật lớn nổ lên, chỉ gặp Huống Thiên Lăng bị chấn động đến hướng mặt đất đập tới, tựa như một tảng đá lớn va chạm mặt đất, trực tiếp ném ra một cái hố to, cũng không biết sống hay chết.

Trầm Liệt đứng lơ lửng trên không, cúi nhìn phía dưới, khinh thường nói: "Còn tưởng rằng có bản lĩnh gì, thì ra là thế không chịu nổi một kích." Nói chậm rãi rơi xuống, đang chuẩn bị gỡ xuống Huống Thiên Lăng Thủ Cấp giết đến tận Thiên Thi Tông lúc, lại nghe được trong hầm bỗng nhiên phát ra một tiếng như dã thú gầm nhẹ, chợt chỉ thấy một bóng người một nhảy ra, đứng ở Trầm Liệt trước mặt, lạnh lùng nhìn xem hắn.

"Huống Thiên Lăng?!"

Trầm Liệt nhìn thấy Huống Thiên Lăng bộ dáng, nhất thời khẽ giật mình, đây là cái gì quái vật!

Chỉ gặp Huống Thiên Lăng nguyên bản buộc lên tóc dài rối tung mà xuống, hai mắt màu đen biến thành ngân sắc Chi Đòng, hiện ra u lãnh hàn quang. Khỏe miệng mọc ra hai khóa dài khoảng một tấc răng nanh, mười cái móng tay hiện lên màu đen kịt, vừa nhọn vừa dài, giống như từng thanh từng thanh tiểu đao sắc bén. Đây chính là Huống Thiên Lăng Cương Thi Chi Khu chân thực bộ dáng, từ khi luyện thành này thân thể sau còn không có chánh thức phát huy qua, giờ phút này ngược lại là một cái cơ hội tuyệt hảo.

"Rống ——"

Huống Thiên Lăng ngửa mặt lên trời hét dài, một cỗ cường đại khí thế theo trên thân bộc phát ra.

Trầm Liệt ban đầu vốn khinh thường biểu lộ nhất thời trở nên ngưng trọng lên, cái này Huống Thiên Lăng biến thân thành quái vật sau thực lực thế mà tăng vọt, với lại nhìn khí thế của hắn không thể tầm thường so sánh, trách không được có thể giết đại ca, nguyên lai còn có ngón này.

"Mặc kệ ngươi biến thành quái vật gì, hôm nay định lấy thủ cấp của ngươi!"

Trầm Liệt lạnh hừ một tiếng, nắm chặt trường đao trong tay, lần nữa vung hướng Huống Thiên Lăng.

Huống Thiên Lăng gầm nhẹ một tiếng, một cái bước xa lao ra, tốc độ quá nhanh, chỉ thấy một đạo tàn ảnh hiện lên, người khác cũng đã đến Trầm Liệt phụ cận, tay phải bấm tay thành trảo, thế mà tay không chụp vào Trầm Liệt Trường Đao.

"Ủm?"

Trầm Liệt hai mắt trừng một cái, đối phương tốt thân thể cường hãn, thế mà có thể tay không đón đỡ pháp khí! Đây chính là Thượng Phẩm Pháp Khí, mặc kệ tu sĩ cao bao nhiêu tu vi, cường độ thân thể hãn là đều không kịp pháp khí cường hãn, dưới tình huống bình thường đừng nghĩ tất thương tổn. Có thể cái này Huống Thiên Lăng, hãn không chỉ có bình yên vô sự, với lại...

"Hỗn trướng! Cút!"

Trầm Liệt nhìn thấy Huống Thiên Lăng lại muốn dùng hai tay bẻ gãy mình Trường Đao, không khỏi lập tức hét lớn một tiếng, muốn nhất đao chấn khai Huống Thiên Lăng. Thế nhưng là Huống Thiên Lăng hai cái chân lại giống cắm rễ, giẫm ra hai cái thật sâu dấu chân, một mực đứng vững, mảy may cũng không lui bước.

Trầm Liệt thấy thế, giơ chân lên liền đá vào Huống Thiên Lăng trên thân.

"Àm!"

Một cước này thế đại lực trầm, lúc này Huống Thiên Lăng bị đá bay ra ngoài, trùng điệp quảng xuống đất.

Một kích thành công, Trầm Liệt lại không một tia đắc ý, ngược lại mặt âm trầm, hận không thể sẽ Huống Thiên Lăng Quỷ da đào gân không thể.

Bởi vì, đơn giản là hãn Thượng Phẩm Pháp Khí trường đao màu xanh bị Huống Thiên Lăng ngành sinh sinh tách ra uốn lượn!

Đao đã cong, dùng không Thuận.

Trầm Liệt dứt khoát sẽ thu vào trong trữ vật giới chỉ, trong mắt bắn ra mãnh liệt sát ý. Chỉ gấp hai tay của hãn kết lên một cái Huyền Ấn, bốn phía nhất thời nổi lên một trận cuồng phong, hướng về trung tâm xoay tròn, tối hậu đứng là hình thành một cái thanh sắc Long Quyển, tiếp Thiên liên Địa, uy thế nhìn qua so với Trầm Phong Long Quyển Phong Bạo muốn càng thêm cường đại.

"Lại là Long Quyển Phong!"

Núp ở phía xa Lạc Ngọc nhìn thấy phía trước cự đại Long Quyển, chau mày mà lên, trên mặt lộ ra cực kỳ ngưng trọng thần sắc.

Ở bên cạnh hãn là trốn được nhanh nhất chân bắt phạm, ngẩng đầu nhìn về phía cùng một cái phương hướng, nuốt vài ngụm nước miếng nói: "Thật cường đại Long Quyển Phong, cái này nếu như bị cuốn vào còn không cần thật nát xương tan? Lúc này ta nhìn người nhà Tông Chủ tánh mạng khó đảm bảo!"

"Sẽ không, Tông Chủ nhất định sẽ không có việc gì." Lạc Ngọc tuy nhiên vô cùng lo lắng, nhưng lại cực kỳ tin tưởng vững chắc Tông Chủ hãn thần thông quảng đại, tuyệt đối sẽ không chết ở cái này khu khu Long Quyển Phong

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Thi Hống Công

Chương 49: Thi Hống Công

"Không có sơ hở!"

Huống Thiên Lăng sôi nổi đứng dậy, tựa như người không việc gì. Hãn nhìn lên trước mặt cự đại Long Quyển Phong, mi mắt không khỏi hơi nhíu.

Lần trước Trầm Phong Long Quyển Phong Bạo còn có sơ hở có thể tìm ra, nhưng là lần này Trầm Liệt nhưng không có, cơ hồ hoàn mỹ không có kẽ hở, với lại uy lực cũng lớn mấy lần không thôi.

"Huống Thiên Lăng, ngươi biết không? Cái này 《 Phong Liệt Quyết 》 chính là ta đơn độc môn tuyệt học, anh ta chỉ học hội Thất Thành uy lực mà thôi. Ngươi có lẽ có thể phá giải hần Long Quyển Phong Bạo, nhưng ta hoàn mỹ vô khuyết, ngươi hôm nay tai kiếp khó thoát!" Trầm Liệt trầm giọng vừa quát, thao túng Long Quyển Phong Bạo quét sạch mà đi. Những nơi đi qua cuốn lên đầy trời bụi đất, cát bay đá chạy, Phong Quyển Tàn Vân, che khuất bầu trời, tựa như tận thế hàng lâm.

Huống Thiên Lăng lúc này không có lựa chọn xông vào Long Quyển Phong Bạo bên trong, cũng không có lựa chọn né tránh, mà chính là đứng tại chỗ, tròn tròn con ngươi, hít sâu một hơi, đôi Long Quyển Phong Bạo hé miệng rộng lớn ra một tiếng: "Rống —— "

Tiếng rống to này cực kỳ hùng hậu, xuyên thấu lực cũng cực mạnh, thanh âm cũng không phải là hướng bốn phía khuếch tán, mà chính là nhắm ngay Long Quyển Phong Bạo phát ra một đạo vô hình sóng âm, ngay cả không khí đều vì đó run rẩy đứng lên.

"Phanh —— "

Sóng âm đụng vào Long Quyển Phong Bạo bên trên, một tiếng cự Đại Chấn Động nhất thời khuấy động ra. Giống như hai cái sóng lớn ngập trời đụng nhau, thanh thế hạo đại, đúng là trực tiếp sẽ chung quanh trăm trượng phương viên san thành bình địa.

Long Quyển Phong Bạo bị đâm đến run nhè nhẹ, chợt liền khôi phục lại.

"Rống —— "

Huống Thiên Lăng lần nữa phát ra một tiếng rống to, tiếng gầm trùng thiên, núp ở phía xa Lạc Ngọc cùng chân bát phàm phát hiện mình dưới hồng Thanh Giác lập tức thể mà run lấy bấy, lộ ra cực kỳ hoảng hốt sợ hãi bộ dáng. Liền ngay cả Tứ Phẩm Huyền Phong thú cũng là run rẩy không ngừng, tối hậu bốn vỏ mềm nhũn, trực tiếp quỳ cúi trên mặt đất.

"Hảo lợi hại tiếng rống, thế mà có thể làm cho Huyền Thú hoảng sợ đến cúi đầu xưng thần!" Chân bát phàm cả kinh nói.

Lạc Ngọc mặt lộ vẻ kinh hãi, hưng phấn không thôi. Hần nghe ra đây là Tông Chủ thanh âm, nói rõ Tông Chủ cũng không có bị Long Quyển Phong đánh bại, với lại rất có thể sẽ còn thắng. Không phải sẽ thắng, là nhất định có thể thắng!

Lạc Ngọc đối Huống Thiên Lăng tràn ngập lòng tin.

"Phanh —— "

Sóng âm lần nữa đụng vào Long Quyển Phong Bạo, một tiếng chấn động qua đi, Long Quyển Phong Bạo run rẩy càng thêm lợi hại, không chỉ có chút bề cong biến hình, với lại uy lực rõ ràng càng yếu bớt không ít. Không chỉ có như thế, khi sóng âm đụng vào Long Quyển Phong Bạo bên trên lúc, Trầm Liệt cũng nhận khác biệt trình độ trùng kích. Thân thể giống như là bị một cỗ vô hình lực lượng khổng lồ đụng vào, trong cơ thể Ngũ Tạng Lục Phủ Phiền Giang Đào Hải, khó chịu cùng cực.

"Rống —— "

Tiếng thứ ba rống to, uy lực chính là trước hai tiếng tăng theo cấp số cộng tổng cộng. Một khi phát ra, đại địa rung động, Phong tật vân dừng, này cự đại Long Quyển Phong Bạo thể mà ở một tiếng này rống to phía dưới toàn diện tán loạn, phảng phất yếu ớt cảnh khô, không chịu nổi một kích.

Long Quyển Phong Bạo vừa tiêu tán, bốn phía nhất thời liền đến cực kỳ yên tĩnh, Phong ngừng Vân dừng, hết thảy đều yên tĩnh.

"PHỐC!"

Một tiếng rất nhỏ thổ huyết âm thanh đánh vỡ chỉ chốc lát yên tĩnh, chỉ gặp Trầm Liệt ở Long Quyển Phong Bạo bị đánh tan thời khắc, trong cơ thể một trận khuấy động, nhện không được liền phun ra một ngụm máu. Thân thể càng là lung lay sắp đổ, cho nên ngay cả đứng cũng không vững.

Trái lại Huống Thiên Lăng, lại là bình yên vô sự. Hần chậm rãi thở ra một hơi dài, sau đó giơ chân lên dậm chân mà đến. Mỗi phóng ra một bước, Trầm Liệt cảm giác mình liền cách từ vọng càng tiếp cận một điểm. Khi Huống Thiên Lăng đi vào trước mặt hần, hai con ngươi màu bạc không mang theo một chút tình cảm sắc thái theo dõi hần lúc, Trầm Liệt biết mình hôm nay khả năng liền muốn lao tới đại ca cùng Tật Phong Tông theo gót.

"Huống Thiên Lăng. . ."

Trầm Liệt miễn cưỡng kêu lên Huống Thiên Lăng tên, lại rước lấy một trận kịch liệt ho khan, sắc mặt tái nhợt như sáp, suy yếu bất lực.

Hần làm sao cũng sẽ không nghĩ tới, chỉ là một cái Linh Huyền Cảnh thể mà đánh bại Phi Huyền Cảnh mình. Hiện tại hần rốt cục hiểu biết đại ca cùng Tật Phong Tông vì sao lại diệt ở Huống Thiên Lăng trên tay. Hần đơn giản cũng là một cái quái vật, mình thực sự không nên còn không có điều tra rõ ràng liền tìm tới hần. Chỉ tiếc hết thảy đều tối. . .

"Bản Tông nói, ra Thiên Bảo Tông, ngươi hần phải chết." Huống Thiên Lăng nhàn nhạt nói một câu, chợt duỗi thẳng tay phải năm ngón tay, sắc bén kia như đao móng tay mang theo một cỗ u lãnh sát ý, trực tiếp đâm hướng Trầm Liệt lồng ngực.

Trầm Liệt gắt gao nhìn chăm chăm Huống Thiên Lăng, trong mắt tràn ngập không cam lòng.

Ngay tại hần sắp bị giết lúc, cách đó không xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng hét lớn, "Chờ một chút!" Chỉ gặp một bóng người Ngự Kiếm mà đến,

muốn ngăn lại Huống Thiên Lăng đánh giết Trầm Liệt.

"Hừ!"

Huống Thiên Lăng nhẹ nhàng hừ một cái, tay trái hừ không vung lên, một thanh trường kiếm nơi tay, vô ảnh Nhất Kiếm đột nhiên sử xuất, trăm hướng người tới.

Đến người biết kiếm này uy lực không thể khinh thường, cho nên không thể không dừng lại thân hình tránh thoát qua.

Thế là Huống Thiên Lăng thừa cơ đâm vào Trầm Liệt lồng ngực, một phát bắt được trái tim của hắn, dùng lực bóp, trái tim nhất thời sụp đổ, Trầm Liệt tại chỗ thân tử.

"Huống Thiên Lăng, ngươi. . ."

Người tới mắt thấy Trầm Liệt bị giết, không khỏi chỉ Huống Thiên Lăng mặt lộ vẻ tức giận.

Huống Thiên Lăng rút về tay, vẩy vẩy máu tươi đầy tay, tiếp theo quay đầu nhìn hướng người tới nói: "Bản Tông muốn giết ai, còn chưa tới phiên các ngươi Thiên Bảo Tông xen vào việc của người khác!"

Người tới chính là Thiên Bảo Tông Lý Dật, tức Thiên Bảo lão nhân Thân Truyền Đệ Tử.

Hắn nhìn một chút Trầm Liệt thi thể, nhú mày nói: "Huống Tông Chủ, ngươi không cảm thấy ngươi lời nói quá phận sao?"

Huống Thiên Lăng mặt lộ vẻ khinh bỉ nói: "Bản Tông xưa nay không cảm thấy mình lời nói có gì quá phận, ngược lại là ngươi, rõ ràng đã sớm đến, lại một mực núp trong bóng tối, thẳng đến Bản Tông cảm xuống Trầm Liệt mới hiện thân để Bản Tông thủ hạ lưu tình, ngươi cái này an lại là cái gì tâm?"

Lý Dật sắc mặt cứng đờ, nghĩ không ra Huống Thiên Lăng thế mà đã sớm chú ý tới mình.

Thực hán này đến xác thực không có an cái gì hảo tâm, đơn giản là Huống Thiên Lăng đắc tội Thiên Bảo lão nhân, cho nên kẻ này nhất định phải chết. Nhưng là hết lần này tới lần khác Từ Sam Chân Nhân muốn ra sức bảo vệ hắn, Thiên Bảo lão nhân không muốn cùng Từ Sam Chân Nhân trở mặt, cho nên chỉ có thể đáp ứng bất động Huống Thiên Lăng. Tuy nhiên con giận này khó tiêu, Thiên Bảo Lão người biết Trầm Liệt cùng Huống Thiên Lăng có khúc mắc, với lại sớm liền thủ ở nửa đường bên trên. Cho nên liền phái Lý Dật đến đây điều tra tình huống, như Trầm Liệt có thể giết Huống Thiên Lăng tất nhiên là tốt nhất, nếu không thể lời nói, liền để Lý Dật âm thầm tương trợ.

Chỉ bất quá Lý Dật chỗ nào ngờ tới cái này Huống Thiên Lăng thế mà cường đại đến trình độ như vậy, ngay cả Phi Huyền Cảnh trung kỳ Trầm Liệt cũng không là đối thủ. Khi hắn muốn ra tay ngăn cản thời điểm đã trễ, chỉ có thể trở mặt nhìn xem Huống Thiên Lăng giết chết Trầm Liệt.

Lý Dật sắc mặt khó coi nói: "Huống Thiên Lăng, Trầm Liệt là ta Thiên Bảo Tông khách quý, ngươi ngay trước mặt ta giết hắn, chính là không cho ta Thiên Bảo Tông mặt mũi. Ngươi có biết đắc tội ta Thiên Bảo Tông là kết cục gì?"

Huống Thiên Lăng hỏi ngược lại: "Vậy ngươi có biết, đắc tội Bản Tông lại là cái gì kết cục?"

Lý Dật nói: "Đừng tưởng rằng có thể giết Trầm Liệt liền không coi ai ra gì, Thiên Bảo Tông không phải ngươi cùng ngươi Thiên Thi Tông có thể đắc tội."

Huống Thiên Lăng nói: "Câu nói này Bản Tông nguyên thoại hoàn trả, ngươi bây giờ hoặc là lập tức rời đi, hoặc là Bản Tông đưa ngươi lưu lại bởi Trầm Liệt."

Lý Dật sắc mặt trầm xuống, tự biết tu vi còn không bằng Trầm Liệt, như Huống Thiên Lăng muốn xuất thủ, mình chỉ sợ thật muốn phó Trầm Liệt theo gót. Coi như thế bị uy hiếp mà đi, vậy mình và Thiên Bảo Tông mặt mũi lại để nơi nào?

Ngay tại Lý Dật do dự thời khắc, Huống Thiên Lăng tiến lên trước một bước nói: "Xem ra ngươi là chuẩn bị lưu lại."

Nói hít sâu một hơi, vừa định phát ra uy lực cự tiếng rống to lúc, Lý Dật không khỏi hoảng hốt, nào còn dám có chỉ chốc lát lưu lại, lập tức Ngự Kiếm bay khỏi mà đi. Mới trong nháy mắt liền không thấy tăm hơi, trốn được đừng đề cập có bao nhanh.

"Thiên Bảo Tông, hừ!"

Huống Thiên Lăng vô pháp Ngự Kiếm Phi Hành, chỉ có thể mặc cho bằng Lý Dật rời đi.

Hắn biến hồi nguyên dạng, thân thể bỗng nhiên hơi hơi lay động, kém chút đứng không vững mà ngã xuống. Nguyên lai vừa mới ba tiếng rống to đã tiêu hao hán toàn bộ lực lượng, thực Lý Dật vừa rời nếu là dám động thủ lời nói, Huống Thiên Lăng khả năng giống như cái thớt gỗ bên trên thịt cá mặc hắn xâm lược. Hết lần này tới lần khác hán nhất gan sợ chết, Huống Thiên Lăng chỉ bất quá hơi chút hù dọa, hán liền cụp đuôi bỏ trốn mất dạng.

Huống Thiên Lăng ngồi xếp bằng trên mặt đất, theo trừ vật giới chỉ bên trong xuất ra một khóa phục Huyền Đan nuốt vào, khôi phục nhanh chóng đứng lên.

Lần chiến đấu này để hắn thu hoạch không ít, không chỉ có trừ bỏ Trầm Liệt cái này tai họa ngầm, hơn nữa còn lục lọi ra Cương Thi rống to chiêu thức, tức mệnh danh là 《Thi Hống Công》. Huống Thiên Lăng không nghĩ tới Cương Thi tiếng rống uy lực lại là kinh người như thế, hơn nữa còn có thể theo

gào thét số lần gia tăng mà tăng lên gấp bội uy lực. Đáng tiếc lần này là lần đầu sử dụng, cho nên còn vô pháp lấy hẹp hòi nhất lực để phát huy uy lực lớn nhất, bằng không thì cũng sẽ không chỉ rỗng ba tiếng liên cảm thấy kiệt lực.

"Cương Thi Chi Khu, tiềm lực vô cùng, quả nhiên không hổ là nghịch thiên tồn tại." Huống Thiên Lăng đối Cương Thi Chi Khu có thể nói càng ngày càng chờ mong, tin tưởng về sau nhất định còn có thể càng lớn trình độ kích phát ra Cương Thi Chi Khu tiềm năng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Hữu duyên nhân

Chương 50: Hữu duyên nhân

Chân Bất Phàm chỉ mộ địa cách nơi này nơi ước chừng ba ngày lộ trình, ở một tòa ít ai lui tới Tùng Lâm chỗ sâu, nếu không có có Chân Bất Phàm dẫn đường, chỉ sợ ngay cả Huống Thiên Lăng đều không thể phát hiện nó tồn tại.

"Chân huynh, người thật là biết tìm, ngay cả như thế vắng vẻ Mộ Huyệt thế mà đều có thể bị người tìm tới." Lạc Ngọc đứng ở một chỗ bụi cây bên cạnh, nhìn lên trước mắt bị cỏ dại che đầy đồi núi nhỏ, rất khó tưởng tượng nó lại là một tòa mộ địa.

Chân Bất Phàm run run trên mặt thịt mỡ, có chút tự hào nói: "Lạc huynh đệ, không phải ta thôi, ở cái này Huyền Châu Đại Lục, còn thật không có ta Chân Bất Phàm tìm không thấy Mộ Huyệt."

Lạc Ngọc nói: "Nói như vậy, người là chuyên nghiệp làm cái này?"

Chân Bất Phàm gãi gãi đầu nói: "Không có cách, tại hạ một giới Tán Tu, Vô Môn Vô Phái, chỉ có thể dựa vào khai quật tu sĩ mộ địa để duy trì sinh kế. Bị chê cười bị chê cười."

Lạc Ngọc cười cười, cũng không có cảm thấy Chân Bất Phàm hành vi có gì trơ trẽn. Bởi vì trong mắt tu sĩ, Tuyệt Đỉnh Cao Thủ mộ địa là một cái cự đại tài phú, thường thường phát hiện một chỗ, bình thường đều sẽ tiến vào cầm lấy bảo vật quý giá. Có khi thậm chí còn có thể là tranh đoạt một tòa quý giá mộ địa mà đại đại xuất thủ, cái nào còn sẽ có cái gì không có ý tứ thuyết pháp.

Đây chính là tu sĩ cùng người bình thường khác biệt lớn nhất, tu sĩ coi trọng bản tâm, Tùy Tâm mà làm, không có nhiều như vậy khuôn sáo đạo đức gông xiềng trói buộc.

Lạc Ngọc nhìn về phía bên cạnh Huống Thiên Lăng hỏi: "Tông Chủ, chúng ta bây giờ liền đi vào sao?"

Huống Thiên Lăng đi qua lần trước cùng Trầm Liệt chiến đấu về sau, toàn thân kiệt lực, thẳng đến một ngày trước mới hoàn toàn khôi phục lại. Giờ phút này hân hân nhìn phía trước, phát hiện ngọn núi này đồi bị cỏ dại che đầy đến không có không một tia mộ địa dấu vết, với lại nếu không dùng Linh Thức đi điều tra lời nói, căn bản sẽ không phát hiện nó chỗ dị thường, còn tưởng rằng chỉ là cái phổ thông Mộ Huyệt mà thôi.

Huống Thiên Lăng trả lời: "Hiện tại liền đi vào, bất phàm, dẫn đường."

"Được rồi! Huống Tông Chủ, mời tới bên này, nơi này có một chỗ mật đạo, là tại hạ trước đó đào thông." Chân Bất Phàm đi tới một bên nơi hẻo lánh, đem trên mặt đất cỏ dại dịch chuyển khỏi, nhất thời lộ ra một cái Hắc U U thông đạo.

Ba người lưu lại tọa kỵ, chột cảm bó đuốc nối đuôi nhau mà vào. Cái lối đi này không lớn, chỉ có thể xoay người tiến lên.

Ước chừng một thời gian cạn chén trà, ba người xuyên qua thông đạo, đi vào một chỗ trống trải động huyệt, trước mặt là một cái cản trở Thạch Môn, ước chừng cao đến một người, giờ phút này chính nửa mở.

"Cái này kích động Thạch Môn là ta trước đó mở ra, bên trong là một cái huyệt trống, không có thi thể an táng, chỉ là bày đầy cái rượu, bên trong cất giữ là Kim Ngân Châu Báu, đối với người bình thường mà nói là một món tiền của khổng lồ, nhưng đối tu sĩ chúng ta tới nói lại không đáng giá nhắc tới. Còn tấm kia da dê Tăng Bảo Đồ, chính là ở bên trong một cái rượu nhỏ bên trong đoạt được." Chân Bất Phàm chỉ Thạch Môn giải thích.

Huống Thiên Lăng nghe nói dẫn đầu đi vào, dùng bó đuốc vừa chiếu, quả nhiên như Chân Bất Phàm nói, là một cái không Mộ Huyệt, diện tích rất lớn, cơ hồ bày đầy cái rượu. Có quan hệ lấy, có thì mở ra, bên trong là hoàn toàn Kim Ngân Châu Báu, tản ra ánh vàng rực rỡ quang mang. Cái này nếu để cho người bình thường nhìn thấy, đoán chừng trông mắt đều muốn nhìn trừng ra ngoài. Đáng tiếc Huống Thiên Lăng ba người đều là tu sĩ, những vàng bạc này Châu Báu đối bọn hắn mà nói cùng cạn bã cũng không có gì khác biệt.

Huống Thiên Lăng trực tiếp lược qua những này tục vật, sẽ ánh mắt chuyển qua phía trước nhất trên vách đá, thượng diện thể mà khắc lấy mấy dòng chữ.

"Bởi vì cái gọi là đạo hữu ba ngàn, nhưng dù sao quy về ba đạo Nhị. Tức Tiểu Đạo một mình Tu Thân, nửa đường xây tông Lập Phái, Đại Đạo Trị Quốc an định. Mỗi một đạo đại thành, đều có thể tấn thăng Thiên Đạo, Bình Định Thiên Hạ. Đây là Tu Thân xây tông Trị Quốc Bình Thiên Hạ chi luận. Trẫm muốn lấy Thiên Hạ quyền lực, nhưng bất hạnh vẫn lạc nơi này. Đặc biệt lập này mộ, chờ đợi hữu duyên nhân mở ra, kế thừa trẫm to lớn bảo bối, đi trẫm chưa xong to lớn nghiệp vậy!" Lạc Ngọc nhẹ giọng đọc lấy trên vách đá viết nội dung, nhìn chữ này khắc đến Long Phi Phượng Vũ, cứng cáp hữu lực, trong mơ hồ còn lộ ra một cổ cao cao tại thượng, Quần Lâm Thiên Hạ Ý Cảnh, tuyệt không phải bình thường người có thể khắc được đi ra.

"Trẫm? Tông Chủ, đây là một cái Hoàng Đế đối với mình xưng hô, chẳng lẽ nơi đây là một cái Hoàng Đế Lăng Tẩm?" Lạc Ngọc nhìn về phía Huống Thiên Lăng hỏi.

Huống Thiên Lăng không có trả lời, chỉ là yên lặng nhìn xem.

Một bên Chân Bất Phàm nói: "Những chữ này ta lần trước đến liền thấy qua, cái này cái gì Tu Thân xây tông Trị Quốc Bình Thiên Hạ thuyết pháp gặp gây nên gặp, chưa từng nghe thấy. Và lại Huyền Châu Đại Lục tu sĩ tất cả đều là xây tông Lập Phái, nào có Trị Quốc an định. Từ trước hoàng đế đều là phạm nhân, dù cho quyền cao chức trọng, có được Vạn Lý Giang Sơn, lại cũng không bằng tu sĩ chúng ta thần thông quảng đại, có dài đằng đặc sinh mệnh. Người này tự xưng là trẫm, còn nói lúc đầu muốn giành Thiên Hạ, cái này không phải mình muốn chết sao? Một phạm nhân Hoàng Đế sao có thể đầu qua được tu sĩ chúng ta?"

"Nếu như nói hán cũng là tu sĩ, thậm chí hán Quần Thần cũng là tu sĩ đâu?"

Huống Thiên Lăng nhàn nhạt nói một câu, sau đó đi đến Thạch Bích trước mặt, vươn tay muốn sờ một chút thượng diện chữ. Nào biết vừa mới đụng chạm, liền có một cổ cường đại Ý Cảnh điên cuồng tuôn đi qua, tựa như một cái cao cao tại thượng Hoàng Đế xuất hiện ở trước mặt mình, vô ý thức ở giữa đứng là sinh ra một loại muốn quỳ xuống đất dập đầu bái lạy xúc động.

Huống Thiên Lăng tự cao rất cao, trừ lạy trời bái Phụ Mẫu, người khác há có thể làm hán thần phục quỳ bái. Ngay lập tức tối hừ một tiếng, lấy mình ý chí cứng cỏi trực tiếp sẽ cổ này Ý Cảnh vứt bỏ bên ngoài, đoạn tuyệt nó xâm lấn. Đón lấy thu tay lại, cúi đầu nhìn thấy chữ cuối cùng nhất đóng cái trước tứ phương Ấn Chương, thượng diện thành linh viết "Thụ Mệnh Vu Thiên, Ký Thọ Vĩnh Xương" tám chữ.

"Ký Thọ Vĩnh Xương, khẩu khí thật là lớn!"

Huống Thiên Lăng suy đoán cái này Ấn Chương hẳn là vị hoàng đế này Tỳ Án, Thụ Mệnh Vu Thiên, Ký Thọ Vĩnh Xương, không chỉ có khẩu khí lớn, hơn nữa còn có vô biên hùng tâm tráng chí. Minh đã từng tui là Huyền Châu Đại Lục đệ nhất tông Tông Chủ, nhưng cũng cho tới bây giờ không nghĩ tới muốn Nhất Thống Thiên Hạ. Thế nhưng là vị hoàng đế này lại có này dã tâm, hơn nữa còn biến thành hành động. Tuy nhiên tối hậu thất bại, nhưng cũng vẫn có thể xem là Nhất Đại Kiêu Hùng.

Huống Thiên Lăng theo trên vách đá trong chữ giải được rất nhiều trên việc tu luyện chỗ không rõ, muốn đến Thiên Huyền Cảnh cũng không phải là chánh thức Chung Điểm, muốn Trường Sinh Bất Tử, Dữ Thiên Đồng Thọ, trung gian còn có tương đương dài đằng đặc một con đường muốn đi. Với lại tối hậu còn muốn tấn thăng Thiên Đạo, Bình Định Thiên Hạ, điều này nói rõ một bước cuối cùng cũng không phải là dựa vào tu luyện liền có thể đạt tới.

Chân Bất Phàm nói: "Huống Tông Chủ, người nói vị hoàng đế này là tu sĩ? Cái này sao có thể! Huyền Châu Đại Lục có quy định, phạm là Đế Vương không được tu luyện, bởi vì bọn hán chịu thiên địa chế ước, một khi tu luyện liền sẽ hạ xuống Thiên Kiếp, vạn kiếp bất phục!"

Huống Thiên Lăng nói: "Huyền Châu Đại Lục thật có này chế ước, nhưng nếu là nó địa phương đâu?"

"Nó địa phương?" Chân Bất Phàm khó hiểu nói: "Cái thế giới này trừ Huyền Châu Đại Lục, nơi nào còn có nó địa phương?"

Huống Thiên Lăng không có trả lời, chỉ là lẳng lặng đứng đấy, trong đầu bỗng nhiên nghĩ đến một người. Nàng liền đến từ cái chỗ kia, nơi đó mới thật sự là cường giả qua địa phương. Nơi đó cũng là một cái Đại Thiên Thế Giới, có các loại thể lực. Nghe nói nơi đó Tông Môn san sát, không chỉ có lấy lực lượng một người đơn đầu thể lực khắp nơi Ngưu Nhân, hơn nữa còn có cường đại tu luyện chi quốc, thành tựu Vạn Thể Chi Cơ nghiệp.

Bởi vì cái gọi là Tu Thân xây tông Trị Quốc Bình Thiên Hạ, mặc kệ trong đường nhỏ đường vẫn là Đại Đạo, mỗi một con đường đều có thể tấn thăng Thiên Đạo. Thiên Đạo về sau, Thiên Hạ bình định, mới có thể đến Trường Sinh Bất Tử, trọn đời bất hủ.

Đây chính là tu luyện Chung Điểm.

Cái này đã hoàng đế chết toi muốn đến hẳn là đến từ cái chỗ kia, hẳn đem mình táng ở chỗ này chờ đợi hữu duyên nhân tới. Như vậy nói rõ này mộ còn giấu giếm Huyền Cơ, cũng không phải là trước mắt một cái huyết trống mà thôi. Chân Bất Phàm trước đó nói nơi này có kết giới, có thể mình vì sao vô pháp phát hiện đâu? Liên hỏi: "Người biết nơi này kết giới ở nơi nào?"

Chân Bất Phàm nói: "Kết giới cũng là trên vách đá chữ, chỉ cần phá nó, liền có thể nhìn thấy vị hoàng đế này Lăng Tẩm."

"Ồ?" Lạc Ngọc kinh nghi nói: "Những chữ này cũng là kết giới? Ta tại sao không có phát hiện bất cứ dị thường nào?"

Huống Thiên Lăng cũng giống như thế.

Chân Bất Phàm nói: "Các người cũng không phát hiện? Không biết a, ta xem xét liền nhìn ra, những chữ này cũng là một tầng kết giới, có một cổ vô hình

Huyền Lực ở vận chuyển. Với lại tình diệu vô cùng, lấy năng lực ta căn bản không phá nổi."

Huống Thiên Lăng nghe nói thật sâu nhìn Chân Bất Phàm liếc một chút, lại nhìn về phía trên vách đá chữ, không khỏi nói: "Có lẽ, người chính là hán muốn chờ hữu duyên nhân."

"Ta? Hữu duyên nhân?" Chân Bất Phàm chỉ mình cái mũi kinh ngạc nói: "Điều đó không có khả năng đi, ta chỉ là một cái dựa vào Đào Mộ phát chút ít tài Tấn Tu, thế nào lại là cái gì hữu duyên nhân đâu?"

Huống Thiên Lăng nói: "Có phải hay không, người thử một chút liền biết."

Chân Bất Phàm nói: "Làm sao thử?"

Huống Thiên Lăng nói: "Người đem tay đề đến chữ bên trên nhìn xem."

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Nhát gan sợ chết

Chương 51: Nhát gan sợ chết

Chân Bất Phàm nửa tin nửa ngờ, nghe nói đi lên trước đưa tay chậm rãi vươn hướng Thạch Bích.

Đầu ngón tay vừa mới đụng chạm lấy Thạch Bích, thượng diện chữ bỗng nhiên sáng lên chói mắt kim quang, chiếu sáng cả Thạch Huyệt. Kim quang này liền giống như là có sinh mệnh, toàn bộ hướng Chân Bất Phàm hội tụ mà đi.

"A —— "

Kim quang bao trùm Chân Bất Phàm, khiến cho hán thống khổ không chịu nổi, phát ra một trận như giết heo tiếng rống.

"Huống Tông Chủ, cứu ta... Ta thật thống khổ!" Chân Bất Phàm nhìn về phía Huống Thiên Lăng, run rẩy thanh âm, ngay cả bộ mặt bấp bệch đều nhanh vận vận biến hình.

Huống Thiên Lăng tiến lên trước một bước, một chương vỡ hướng Chân Bất Phàm trên thân kim quang. Chân Bất Phàm lập tức cảm thấy một cỗ lực lượng đem mình bảo vệ được, trong nháy mắt giảm bớt không ít thống khổ.

"Đề Bản Tông giúp người một tay!"

Huống Thiên Lăng thủ chương chấn động, lực lượng lần nữa tăng lớn. Chân Bất Phàm thống khổ lại giảm bớt một điểm, tuy nhiên Huống Thiên Lăng lại là cảm giác được một cỗ cường đại áp bách đột nhiên đánh tới, tựa như bấp bệch toàn thân xương cốt đều muốn bị đè ép thành phần vụn. Huống Thiên Lăng lấy bên bị ý chí yên lặng nhẫn thụ lấy không giống người thống khổ, bên này lại không ngừng đưa vào Huyền khí đến Chân Bất Phàm trong cơ thể, làm dịu hán áp lực.

Chân Bất Phàm nói: "Huống Tông Chủ, ta cảm thấy cỗ này kim quang muốn kéo ta tiến vào vách đá phía sau."

Huống Thiên Lăng nói: "Điều này nói rõ người chính là có duyên người, hiện tại không nên chống cự, mặc cho kim quang đem người kéo vào qua."

Giờ phút này kim quang đã hoàn toàn bao trùm Chân Bất Phàm cùng Huống Thiên Lăng hai người, Chân Bất Phàm đối Huống Thiên Lăng ngược lại là cực là tín nhiệm, lập tức buông ra hết thảy chống cự, mặc cho kim quang đem hán từng chút một kéo hướng Thạch Bích. Huống Thiên Lăng thủ chương một mực đặt tại Chân Bất Phàm trên thân, tăng thêm kim quang đồng thời lại đem hán bao phủ. Cho nên Chân Bất Phàm thân thể ở từng chút một bị rút ngắn Thạch Bích bên trong thời điểm, hán cũng giống vậy bị kéo vào qua.

"Tông Chủ!"

Một bên Lạc Ngọc thấy thế, không khỏi kinh hô mà lên.

Huống Thiên Lăng nói: "Người ở chỗ này chờ chúng ta."

Mới vừa nói xong, chỉ thấy vàng quang đại tác, thân thể hai người tuần tự chưa đi đến Thạch Bích bên trong. Chợt kim quang ửng phí tiêu tán, thạch **** lại khôi phục nguyên dạng.

"Tông Chủ..."

Lạc Ngọc đi lên trước sờ về phía trên vách đá chữ, nào biết một cổ không khỏi Ý Cảnh đột nhiên đánh tới, muốn làm hấn quỳ xuống đất thăm viếng. Hấn không khỏi giật nảy cả mình, nhanh lên đem tay thu hồi thối lui tới. Nhìn trên mặt mồ hôi lạnh ứa ra, hai chân càng là run nhẹ, không khỏi khiến hấn lòng còn sợ hãi, chân kinh dị thường.

Lại nhìn vách đá phía sau, nơi này là một cái cự đại Mộ Huyết, hai bên điểm thăm thăm Lục Hỏa, bốc lên không ngừng, tựa như vĩnh viễn cũng sẽ không đốt diệt. Toàn bộ Mộ Huyết bị chiếu lên Lục Mang mang một mảnh, ngay phía trước hai bên đứng thẳng hai cái có hình người thạch tượng, chừng cao đến hai mét, ăn mặc một thân Khải Giáp, bên hông treo một thanh Bội Kiếm, một tay chống nạnh, một tay khoác lên trên chuỗi kiếm, tròng lên đồng lẵng hai mắt, một mặt hung tướng nhìn chăm chăm phía trước, lộ ra một cổ vô hình chấn nhiếp lực.

Hai cái thạch tượng đằng sau là một cái Cửu Tầng bạc thang, bên trên trưng bày một tấm điêu khắc Long Hình đồ án thạch đầu Long Ý, trên ghế thì ngồi ngay thẳng một cái thạch nhân, người mặc Long Bào, đầu đội Hoàng Quan, hai tay khoác lên đỡ trên mặt ghế, mặt không biểu tình cúi nhìn phía dưới, không gợn tự uy, cho người ta một loại khí thế phi phàm, Quân Lâm Thiên Hạ cảm giác.

Chân Bất Phàm kinh ngạc nhìn qua trên long ý Thạch Nhân, thấp giọng thì thầm nói: "Hấn chính là Hoàng Đế? Làm sao để cho ta phát lên một loại muốn lập tức quỳ xuống đất thăm viếng xúc động."

Huống Thiên Lăng nhìn thẳng thạch có người nói: "Cửu Ngũ chi Tôn, Đương Kim Thiên Tử, dù cho chết cũng là như thế uy nghiêm!"

Chân Bất Phàm kêu lên: "Huống Tông Chủ, ta..."

Còn chưa nói xong, chỉ thấy hấn hai chân mềm nhũn, trực tiếp quỳ xuống tới.

Đế Vương trước mặt, không có hấn cho phép, lại có thể đứng thẳng.

Huống Thiên Lăng đồng dạng phát lên cảm giác kích động này, chỉ gặp hấn hai mắt ngưng tụ, nhắc chân tiến lên trước một bước, một cổ phi phàm khí thế đột nhiên bạo phát, trực tiếp đẩy lui cái này cổ vô hình xúc động cảm giác.

Chân Bất Phàm bỗng nhiên cảm giác cảm giác kích động này cũng không có, lập tức đứng thẳng mà lên, nuốt vài ngụm nước miếng nói: "Huống Tông Chủ, tượng đá này cực kỳ quý dị, chúng ta là không phải đi trước thì tốt hơn."

Huống Thiên Lăng nói: "Ba bộ thạch tượng mà thôi, thì sợ gì quá thay? Đừng quên ngươi là hấn nâng lên hữu duyên nhân, có thể kế thừa hấn hoàng vị, đạt được lực lượng cường đại."

Chân Bất Phàm kém nói thầm: "Có thể vậy cũng phải có mệnh đạt được mới đúng."

Huống Thiên Lăng không để ý tới e ngại Chân Bất Phàm, tự lo đi lên trước, muốn tra xem rõ ngọn ngành. Nào biết trước mắt hai cổ thạch tượng bỗng nhiên rạn nứt ra, giống như trứng gà lột da, lộ ra một bộ toàn thân đều là kim sắc Kim Giáp Kiếm Sĩ.

"Xì... Ngâm!" "Xì... Ngâm!"

Hai cái Kim Giáp Kiếm Sĩ nhao nhao rút ra bên hông Bội Kiếm, đồng thời chỉ hướng Huống Thiên Lăng, trầm giọng quát: "Ngô Hoàng trước mặt, an dám làm càn, còn không quỳ xuống!"

Huống Thiên Lăng cũng không cảm thấy kinh ngạc, chỉ là thần nhiên nói: "Đó là các ngươi hoàng, cùng Bản Tông có liên can gì?"

"Làm càn!"

Hai cái Kim Giáp Kiếm Sĩ không nói lời gì, lập tức Nhất Kiếm đâm về Huống Thiên Lăng.

Huống Thiên Lăng có thể cảm giác được, một kiếm này so trước đó này Trảm Liệt toàn lực nhất đao còn muốn lợi hại hơn mấy lần, tuyệt đối có Phi Huyền Cảnh hậu kỳ Đinh Phong thực lực.

Vén vén hai cái thủ vệ liền có tu vi như thế, hoàng đế này thực lực có thể nghĩ.

Huống Thiên Lăng cũng không muốn cùng hai cái này Kim Giáp Kiếm Sĩ đánh nhau, cho nên tại bọn họ trường kiếm đâm tới thời khắc, lập tức nhảy lên một cái, lui về phía sau. Khi hấn rời khỏi khoảng cách nhất định về sau, hai cái Kim Giáp Kiếm Sĩ bỗng nhiên ngừng thân hình đình chỉ công kích. Sau đó tự lo đi trở về nguyên lai đứng thẳng địa phương, lại lần nữa biến trở về hai cổ thạch tượng.

Chân Bất Phàm thấy kinh ngạc không khỏi, nhin không được hỏi: "Huống Tông Chủ, bọn họ đến Là vẫn là chết?"

Huống Thiên Lăng nói: "Hấn là bị thi rủa chết thi, chỉ cần không tới gần liền sẽ không có việc gì."

Chân Bất Phàm nói: "Vậy chúng ta liền chờ tới gần, ta nhìn nơi đây không nên ở lâu, chúng ta vẫn là đi trước thì tốt hơn."

Huống Thiên Lăng nói: "Ngươi muốn đi? Chỉ sợ không dễ dàng như vậy. Ngươi nhìn bốn phía hoàn toàn phong bế, căn bản không có thông đạo."

Chân Bất Phàm nói: "Chúng ta có thể giống trước khi đến, để kim quang bao khóa chúng ta ra ngoài liền có thể a."

Huống Thiên Lăng nói: "Kim quang sao? Ngươi đi sờ một chút này Thạch Bích, nhìn còn có thể hay không cảm nhận được kim quang."

Chân Bất Phàm theo lời đưa tay vươn hướng Thạch Bích, nào biết vừa mới đụng chạm, liền có một cỗ lực lượng đem hân tay bắn ra tới

"Tại sao có thể như vậy?" Chân Bất Phàm giật mình nói.

Huống Thiên Lăng nói: "Tiến đến dễ dàng ra ngoài khó, ngươi muốn đi ra ngoài lời nói, xem ra biện pháp duy nhất chính là kế thừa đối phương hoàng vị."

Chân Bất Phàm nói: "Thế nhưng là trước mắt có hai cái Kim Giáp Kiếm Sĩ ở, ta căn bản là gần không cái kia thạch nhân thân thể, lại như thế nào kế thừa hân hoàng vị? Sớm biết liền không tiến vào..."

Chân Bất Phàm lập tức bắt đầu hối hận, mập mập này nhất gan sợ chết, cũng không biết làm sao lại bị trước mắt vị hoàng đế này chọn làm hữu duyên nhân. Tuy nhiên nếu là hữu duyên nhân, có lẽ sẽ không giống như chính mình nhận công kích cũng khó nói. Huống Thiên Lăng nghĩ tới đây, không khỏi nói: "Ngươi lại tiến lên thử một lần."

Chân Bất Phàm liên tục khoát tay nói: "Đừng, đừng, ta nhưng không có Huống Tông Chủ ngươi dạng này thực lực. Đợi chút nữa hai cái này Kim Giáp Kiếm Sĩ vừa ra Kiếm, vậy ta liền ngóm củ tỏi."

Bản Tử sợ muốn chết, nói cái gì cũng không chịu tiến lên.

Huống Thiên Lăng thuyết phục không xuống, tới hậu chỉ có thể hừ một tiếng, giơ chân lên, một chân đem hân đá ra qua.

"Ồi!"

Chân Bất Phàm té chống bốn chân lên trời, đau đến oa oa kêu to. Hân lập tức xoay người mà lên, chuẩn bị chạy về đến, nào biết lại nhìn thấy Huống Thiên Lăng lạnh lùng theo dõi hân, không khỏi làm hân co lại rụt cổ, kêu khổ nói: "Huống Tông Chủ, ta Bản Tử sợ chết, ngươi cần gì phải khó xử ta đây? Ngươi cũng đừng giãy vò ta."

Huống Thiên Lăng nói: "Ngươi có hai lựa chọn, hoặc là đi tới để Bản Tông một chương vỡ chết, như vậy đi lên phía trước."

Chân Bất Phàm về mặt cầu xin, xử tại nguyên chỗ Tả Hữu Vi Nan.

Huống Thiên Lăng không nhịn được nói: "Cho ngươi ba giây thời gian, còn bất động, Bản Tông lập tức lấy mạng ngươi!"

Uy hiếp phía dưới, Chân Bất Phàm đành phải kiên trì đi thẳng về phía trước. Hân đi rất chậm, giống như là ở lao tới Pháp Trường. Thật vất vả đi Thập Bộ, liền đã mồ hôi đầm đìa, khi phóng ra Đệ Thập Nhất bước thời điểm, phía trước hai cỗ thạch tượng lại bắt đầu phát sinh biến hóa. Chân Bất Phàm sợ hãi đến toàn thân thịt mỡ đều ở trên xuống run rẩy, vừa định lên cước lui lại, nào biết Huống Thiên Lăng chẳng biết lúc nào đã đứng ở trước mặt hân, một tay lấy hân đẩy đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tở Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Linh hồn đối chiến

Chương 52: Linh hồn đối chiến

Hai cỗ thạch tượng lại biến thành hai cái Kim Giáp Kiếm Sĩ. Chân Bất Phàm dọa đến ngồi sập xuống đất, cơ hồ mất hồn mất vía. Tuy nhiên hai cái này Kim Giáp Kiếm Sĩ cũng không như trong tưởng tượng giết tới, mà chính là quét mất một vòng Chân Bất Phàm sau lại biến trở về thạch tượng, tựa hồ là ngầm đồng ý Chân Bất Phàm tồn tại.

"Thờ ra! Ha ha! Ha-Ha! Bọn họ, bọn họ không có công kích ta!" Chân Bất Phàm cảm giác mình giống như theo Quý Môn Quan đi một lần, hưng phấn ngồi ở chỗ đó ngốc cười rộ lên.

"Cạch!"

Một đạo thanh thủy đá nứt âm thanh lần nữa truyền đến, giương mắt nhìn lên, chỉ gặp trên bậc thang thạch đầu Long Ý chậm rãi vỡ ra, lộ ra bên trong Kim Hoàng Sắc Song Long đầu Ghế dựa. Tiếp theo là thạch trên thân người bắt đầu vỡ ra từng đạo từng đạo lỗ hổng, chợt một người mặc kim sắc Ngũ Trảo Kim Long Hoàng Bào, đầu đội kim sắc Hoàng Quan, hiện lên làn da màu vàng óng Hoàng giả hiển hiện ở hai người trước mặt.

Hắn đầu tiên là nhắm hai mắt, sau đó chậm rãi mở ra, hai đạo thực chất tinh quang lập tức theo trong mắt bắn ra mà ra, đâm người nhãn cầu, khiến cho người không dám cùng này đối mặt.

"Người rốt cục tới." Kim Nhân hơi hơi mở miệng, thanh âm như Mộ Cổ Thần Chung, đục dầy vô cùng.

Chân Bất Phàm đứng người lên, thêm can đảm một chút con hỏi: "Người là nói ta sao?"

Kim Nhân nhìn xem hắn nói: "Trẫm chờ người lâu ngày, hiện tại liền tiếp nhận trẫm tẩy lễ, kế thừa trẫm to lớn bảo bối."

Chân Bất Phàm hỏi: "Ta muốn làm thế nào?"

Vàng có người nói: "Người chỉ cần hoàn toàn rộng mở mình nội tâm, tiếp nhận trẫm tẩy lễ liền có thể."

Chân Bất Phàm nói: "Chỉ đơn giản như vậy?"

Vàng có người nói: "Tự nhiên, tốt, trẫm thời gian không nhiều, hiện tại liền bắt đầu đi."

Chân Bất Phàm nói: "Chờ một chút, ta muốn hỏi rõ ràng một điểm. Nếu như ta kế thừa người cái gì Đại Bảo, vậy có phải hay không ta chẳng khác nào Hoàng Đế? Nhưng ta đến bây giờ còn không biết người xưng hô như thế nào, mà người Quốc Gia lại kêu cái gì?"

Vàng có người nói: "Trẫm Nguyên Danh Kim Bất Hoán, Kim Quốc Hoàng Đế, niên hiệu Kim Nguyên Đại Đế. Người tất nhiên đến trẫm truyền thừa, tự nhiên chính là Kim Quốc Hoàng Đế. Không chỉ có như thế, người còn đem đạt được trẫm toàn bộ tu vi, lập tức liền có thể vắn đỉnh Thiên Hạ, thành là chúa tể một phương. Câu trả lời này, người có hài lòng hay không?"

Chân Bất Phàm nhếch miệng cười nói: "Hài lòng, hài lòng, vậy ta tới hậu hội thu hoạch được nhiều cao Tu Vi? Có thể hay không trở thành Chân Huyền Cảnh hoặc là Địa Huyền Cảnh cao thủ?"

Kim Bất Hoán nghe nói cười nói: "Người đem trẫm thấy cũng quá kém, tu vi như thế chỉ bất quá phổi cho trẫm làm hộ vệ mà thôi. Tốt, thời gian cấp bách, người lại chuẩn bị."

Chân Bất Phàm nói: "Chờ một chút, chờ một chút, ta còn có một vấn đề."

Kim Bất Hoán nhíu nhíu mày nói: "Người lấy ở đâu nhiều như vậy vấn đề? Mau nói đi!"

Chân Bất Phàm nói: "Là như thế này, chúng ta Huyền Châu Đại Lục có thiên địa chế ước, phàm Đế Vương người muốn tu luyện, đều sẽ bị tới thiên kiếp trừng phạt. Nếu ta đến lúc đó kế thừa người Kim Quốc hoàng vị, vậy ta có thể hay không bị Thiên Kiếp đánh chết?"

Kim Bất Hoán nói: "Cái này người không cần lo lắng, trẫm từ sẽ giải quyết."

Chân Bất Phàm thả lỏng trong lòng nói: "Dạng này, vậy là tốt rồi."

Kim Bất Hoán hỏi: "Như vậy, hiện tại có thể bắt đầu sao?"

Lúc này Chân Bất Phàm lại không có bất kỳ cái gì nghi vấn, gật đầu nói: "Có thể, có thể." Nói xong, mang theo hưng phấn tâm tình hai mắt nhắm lại, mở rộng cửa lòng chờ lấy Kim Bất Hoán truyền thừa.

Kim Bất Hoán lộ ra vẻ hài lòng biểu lộ, sau đó quanh thân kim quang đại phóng, đón lấy hóa thành một cái kim sắc quang cầu, nhanh chóng hướng về hướng Chân Bất Phàm.

Đứng ở một bên Huống Thiên Lăng vừa nhìn thấy kim sắc quang cầu, bỗng nhiên biến sắc, quát lớn: "Mau tránh ra!"

"Cái gì?"

Chân Bất Phàm thần sắc kinh ngạc, không đợi hắn kịp phản ứng, kim sắc quang cầu đã tiến vào trong cơ thể hắn.

Chân Bất Phàm thân thể chấn động, lập tức cảm thấy một cỗ năng lượng thật lớn bay thẳng hướng đại não, đau đến hắn không khỏi co quắp một trận, ngã trên mặt đất thống khổ lăn qua lăn lại.

"Người. . . Người không phải muốn ta kế thừa lực lượng người, người là tại đoạt bỏ thân thể ta." Chân Bất Phàm cắn răng nói.

"Người cùng trẫm hợp làm một thể, chính là kế thừa trẫm hết thảy, đây là người chứ Đại Vinh Diệu!" Kim Bất Hoán không mang theo một chút tình cảm sắc thái nói.

"Huống. . . Tông Chủ, cứu ta. . ." Chân Bát Phàm lại đem cầu cứu ánh mắt dò về phía Huống Thiên Lăng.

Huống Thiên Lăng giờ mới hiểu được, nguyên lai đối phương nói kế thừa là chuyện như vậy. Cũng không phải là hấn lừa gạt, mà là mình lý giải sai. Khi kế tiếp bước xa lao ra, thoáng qua đi vào Chân Bát Phàm phụ cận, một chương vỡ hướng hấn phía sau lưng.

"Cút!"

Chân Bát Phàm bỗng nhiên một tiếng quát lớn, thanh âm là Kim Bất Hoán thanh âm. Chỉ gặp quanh người hấn kim quang lóe lên, đúng là tùy tiện đem Huống Thiên Lăng đánh bay ra ngoài.

"Con kiến hôi chi lực, cũng dám ở trước mặt giường oai! Các loại trảm đoạt xá cổ thân thể này, liền lấy ngươi mạng chó!" Chân Bát Phàm lạnh lùng nhìn chằm chằm Huống Thiên Lăng, mới vừa nói xong, khuôn mặt liền trở nên thống khổ đứng lên, ôm đầu nói: "Huống Tông Chủ, ta nhanh không được, cứu. . . Cứu ta. . ."

"Cứu ngươi? Hấn tự thân khó đảm bảo!" Chân Bát Phàm nhếch môi, phát ra Kim Bất Hoán thanh âm cười lạnh nói.

"Không! Ta không muốn chết! Huống Tông Chủ, cứu ta. . ." Chân Bát Phàm lại lộ ra thống khổ biểu lộ.

Huống Thiên Lăng đề ở trong mắt, biết Chân Bát Phàm kiên trì không bao lâu, thế là lập tức biến thân thành Cương Thi Chi Khu, lộ ra hai khóa tác dài răng nanh, găm nhẹ lao ra.

"Đây là. . . Thi Tộc!"

Chân Bát Phàm nhìn thấy Huống Thiên Lăng sau khi biến thân bộ dáng, không khỏi sững sờ một chút.

"Rống!"

Huống Thiên Lăng vọt tới Chân Bát Phàm bên người, một tay lấy bắt lấy, mở cái miệng rộng liền cắn về phía Chân Bát Phàm cái cổ.

"Ấy. . ."

Chân Bát Phàm thần sắc kinh ngạc, khe giạt mình về sau bỗng nhiên trở nên cực kỳ hưng phấn lên. Không chỉ có tùy ý Huống Thiên Lăng hút lấy hấn huyết, hơn nữa còn cười ha ha nói: "Thi Tộc! Lại là Thi Tộc! Trăm các loại mấy ngàn năm mới đợi đến một cái hoàn mỹ phù hợp trảm linh hồn thân thể, không nghĩ tới thế mà còn biết gặp được một cái Thi Tộc. Truyền thuyết Thi Tộc thân thể cực kỳ cường hấn, có thể phù hợp bất luận kẻ nào linh hồn. Nếu có được đến Thi Tộc thân thể, trảm thực lực đem hiện lên bao nhiêu bạo tăng, lo gì không thể tấn thăng Thiên Đạo, Dữ Thiên Đồng Thọ!"

Huống Thiên Lăng bản muốn thông qua Hấp Huyết phương thức đem Kim Bất Hoán linh hồn hút ra đến, nào biết Kim Bất Hoán ở nhìn thấy Huống Thiên Lăng Cương Thi Chi Khu về sau, đúng là hưng phấn không thôi, không chỉ có mình chủ động theo Chân Bát Phàm trong cơ thể đi ra, hơn nữa còn một đầu xông vào Huống Thiên Lăng miệng bên trong, muốn muốn đoạt xá thân thể của hấn.

Huống Thiên Lăng cổ thân thể này thực cũng là đoạt xá mà đến, chỉ bắt quá ở hấn luyện chế thành Cương Thi Chi Khu về sau, linh hồn liền cùng cổ thân thể này hoàn mỹ dung hợp, thật giống như bản thân liền là mình. Đây cũng là Cương Thi Chi Khu chỗ tốt, ban đầu ngay cả Huống Thiên Lăng chính hấn đều không biết. Hiện tại Kim Bất Hoán muốn muốn đoạt xá hấn thật vất vả luyện chế mà thành Cương Thi Chi Khu, hấn đương nhiên sẽ không đồng ý.

Chỉ gặp hấn buông ra Chân Bát Phàm, hai con ngươi màu bạc tròn xoe, không nhúc nhích đứng tại chỗ, thật giống như bị định trụ.

Giờ khắc này ở Huống Thiên Lăng đại não chỗ sâu, tức là linh hồn ở chỗ, chính là một mảnh trắng xóa không gian. Một đoàn kim sắc quang cầu bỗng nhiên từ bên ngoài xông vào tiến đến, biến ảo thành một cái bóng người vàng óng, lơ lửng giữa không trung, trong mắt lóe ra một tia hưng phấn. Người này chính là Kim Bất Hoán linh hồn. Mà ở trước mặt hấn thì là lơ lửng một cái bóng người màu đỏ, tức là Huống Thiên Lăng linh hồn.

Hai người lẫn nhau đối mặt, Kim Bất Hoán hai tay đặt sau lưng, lộ ra lộ ra một bộ cao cao tại thượng thần sắc, ngạo nghễ nói: "Nghĩ không ra như thế cái Tiểu Địa Phương thế mà còn có ngươi cái này Thi Tộc ở, hôm nay trảm tâm tình thật tốt, nếu ngươi chịu tự động rời đi cái này thể xác, trảm đáp ứng không diệt ngươi linh hồn, như thế nào?"

Huống Thiên Lăng biết đối phương là mấy ngàn năm trước liền xưng bá cái chỗ kia phong vân nhân vật, chính mình cái này Thiên Thi Tông Huyền Châu Đại Lục đệ nhất tông Tông Chủ cùng hấn so sánh ngược lại là yếu không ít. Bất quá đối phương hiện tại cùng mình, đều là linh hồn hình thái, giữa linh hồn liêu cũng không phải là tu vi, mà chính là Tự Thân Ý Chí.

Đây là một cái phi thường huyền đồ, vật, tuy nói tu vi càng cao người, ý chí liền càng mạnh, nhưng cũng không thể quơ đũa cả nắm. Liền Huống Thiên Lăng biết, phàm là vượt Ngao Nhân, ý chí liền vượt kiên cường. Loại này hung ác là xuất phát từ nội tâm chỗ sâu chơi liêu, đối địch đối mình, không khỏi là hung ác đến, đánh đến.

Huống Thiên Lăng tự nhận có đáng về quyết tâm này, bằng không thì cũng sẽ không một mà tiếp luyện chế nghịch thiên Cương Thi Chi Khu. Cho nên hấn đối chiến giờ phút này linh hồn hình thái Kim Bất Hoán, cũng không phải là không có thắng nắm chắc.

Huống Thiên Lăng trả lời: "Bản Tông về ngươi một câu, nếu ngươi chịu tự động rời đi Bản Tông đại não, cũng tiếp tục ở lại đây làm ngươi người chết, Bản Tông có thể đáp ứng chuyện cũ sẽ bỏ qua, ngươi lại như thế nào?"

Kim Bất Hoán khẽ nói: "Cuồng vọng tiểu tử, chỉ là Linh Huyền Cảnh, ngay cả cho trăm xách giầy cũng không xứng nhân vật, cũng dám lớn mật như thế cùng trăm nói chuyện. Rất tốt, cơ hội trăm đã cho ngươi, ngươi muốn tự tìm đường chết, này trăm liền thành toàn ngươi."

Vừa mới nói xong, chỉ gặp hần một lần nữa hóa thành kim sắc quang cầu, cấp tốc phóng tới Huống Thiên Lăng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Làm khoản giao dịch (cầu suu tâm đề cử khen thưởng)

Chương 53: Làm khoản giao dịch (cầu suu tâm đề cử khen thưởng)

Kim Bất Hoán có thể nói là Huống Thiên Lăng từ trước tới nay gặp được mạnh nhất một cái đối thủ, muốn đến tu vi hần là còn ở Điện Phong Thời Kỳ Huống Thiên Lăng phía trên. Dù cho hiện tại là linh hồn hình thái cũng tuyệt đối không thể coi thường. Cho nên Huống Thiên Lăng không dám thất lễ, lập tức cũng hóa thành một cái quả cầu ánh sáng màu đỏ đậm đến bay ngược mà quay về. Tuy nhiên quả cầu ánh sáng màu đỏ lại là không nhụt chí, lập tức lại xông đi lên, lần nữa đụng vào nhau.

"Ầm!"

Hai cái quang cầu đụng vào nhau, phát ra một trận nổ vang, ngay cả cái không gian này cũng không khỏi hơi hơi chấn động đứng lên.

Kim sắc quang cầu chiếm thượng phong, trực tiếp đem quả cầu ánh sáng màu đỏ đâm đến bay ngược mà quay về. Tuy nhiên quả cầu ánh sáng màu đỏ lại là không nhụt chí, lập tức lại xông đi lên, lần nữa đụng vào nhau.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"

Hai cái quang cầu không ngừng chạm vào nhau, chấn động liên tục, tựa như toàn bộ không gian tùy thời liền muốn đổ sụp.

Mộ Huyết bên trong, Chân Bất Phàm thật vất vả theo trong thống khổ khôi phục lại, đầu tiên là kiểm tra một chút bị Huống Thiên Lăng vừa mới cắn qua địa phương, phát hiện trên cổ hoàn hảo không chút tổn hại, cũng không bất kỳ vết thương nào. Đón lấy hần nhìn thấy Huống Thiên Lăng không nhúc nhích đứng ở nơi đó, không khỏi bỏ dấy đi đến trước mặt hần kêu lên: "Huống Tông Chủ, Huống Tông Chủ, ngươi làm sao? Có sao không?"

Huống Thiên Lăng thủy chung bất động, làm cho Chân Bất Phàm lo lắng không thôi, cũng không biết cái kia Kim Bất Hoán đi vào Huống Thiên Lăng trong cơ thể sau thế nào. Nếu như bị hần đoạt xá thành công, vậy kẻ tiếp chết há không chính là mình? Nghĩ tới đây, Chân Bất Phàm vội vàng hướng Huống Thiên Lăng vỗ tay không ngừng bái nói: "Huống Tông Chủ, ngươi nhất định phải thắng, tuyệt đối đừng bị tên kia đoạt xá, xin nhờ xin nhờ, ta có thể hay không còn sống ra ngoài có thể toàn bộ nhờ ngươi."

Nào biết mới vừa nói xong, chỉ thấy Huống Thiên Lăng khoe miệng bỗng nhiên chảy ra máu, tiếp theo là tai mất mũi, Thất Khiếu đều là chảy máu.

Chân Bất Phàm thấy thế hoảng hốt, liên tục không ngừng giúp Huống Thiên Lăng lau đi Huyết Tích. Chẳng qua là khi hần vừa mới đụng chạm lấy máu tươi, trong cổ họng bỗng nhiên liền trở nên cực kỳ khô ráo, hần không thể lập tức uống từng ngụm lớn miệng lớn uống. Tuy nhiên cái này muốn uống cũng không phải là nước, mà chính là trước mắt máu tươi. Hần không tự kim hãm được động động cái mũi, ngửi được máu tươi nồng đậm mùi máu tươi, hầu kết động liên tục, nhịn không được dùng ngón tay trái một điểm Huống Thiên Lăng huyết dịch, phóng tới miệng bên trong liếm hai cái.

"Được... Ặn! Tại sao huyết mỹ vị như vậy, rất muốn... Rất muốn uống **** huyết, rất muốn a!" Chân Bất Phàm giãy dụa cổ, lè lưỡi liếm láp khoe miệng, con mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Huống Thiên Lăng trên mặt máu tươi, giống như là ba ngày ba đêm chưa ăn cơm đàn ông đói nhìn thấy mỹ vị món ngon.

Tới hậu cuối cùng nhịn không được, Chân Bất Phàm há mồm liền cắn về phía Huống Thiên Lăng. Nào biết đúng lúc này, Huống Thiên Lăng con mắt bỗng nhiên chuyển động một cái, nhìn thấy Chân Bất Phàm cắn tới, nhất thời xách cước đá ra, đem hần đá ngã đi.

"Hừ! Bị Thi Tộc cắn qua người, đã trở thành Huyết Nô lệ. Huyết Tộc, vĩnh viễn chỉ có thể sống ở Thi Tộc bóng mờ phía dưới." Huống Thiên Lăng không đề ý tới đã ngã đi Chân Bất Phàm, mà chính là nhìn xem thân thể của mình, mang theo vẻ hưng phấn nói: "Đây cũng là Thi Tộc thân thể, quả nhiên không giống bình thường. Có này thân thể, lo gì trăm Bá Nghiệp không thành!"

"Ngươi nghĩ ra được cơ thể này, còn không có hỏi qua Bản Tông!" Huống Thiên Lăng biểu lộ biến đổi nói.

"Ngươi còn chưa có chết!" Kim Bất Hoán thanh âm theo Huống Thiên Lăng trong miệng phát ra.

"Bản Tông sống hay chết ngươi còn không có tư cách tả hữu, ngươi không phải rất muốn đạt được cỗ thân thể này sao? Vậy thì tốt, Bản Tông liền thành toàn ngươi." Huống Thiên Lăng vừa nói xong, ngón trỏ tay phải bên trên trong trũ vật giới chỉ bỗng nhiên dần hiện ra một khối tối như mực Lệnh Bài, ở Huống Thiên Lăng không chế xuống trực tiếp bắn về phía cái trán, quỹ dị chui vào.

Đại não chỗ sâu, hồng sắc linh hồn hình thái Huống Thiên Lăng giờ phút này đã âm đậm rất nhiều, nhưng nhưng như cũ ngao nghể mà đứng, đồng thời hơi hơi vẩy tay một cái, Hắc Sắc Thiên Thi làm cho vừa vặn từ đằng xa cấp tốc bay tới rơi vào trên tay hắn. Chợt liền gặp linh hồn hắn thể mà một phân thành hai, xuất hiện hai cái giống như đúc Huống Thiên Lăng.

Người có ba hồn bảy vía, linh hồn là người một cái cách gọi, thực có thể chia làm Thiên, Địa, Nhân Tam Hồn. Huống Thiên Lăng hiện tại phân ra chính là Nhân Hồn cùng Địa Hồn, hẳn dùng cái này hai hồn đến không chế Thiên Thi Lệnh, kết xuất cùng một cái Huyền Ấn, cùng một cái bước đi, cùng cái một tiết tấu, đồng thời khẽ quát một tiếng: "Khóa!"

Này Thiên Thi Lệnh nhất thời bắn hướng về phía trước Kim Bất Hoán, một cỗ vô hình gông xiềng trong khoảnh khắc bao phủ xuống.

"Ủm? Muốn vậy khôn trăm? Mơ tưởng!"

Kim Bất Hoán lập tức hóa thành kim sắc quang cầu, muốn phải thoát đi hiện trường.

Huống Thiên Lăng lập tức tại sau lưng cười nhạo nói: "Trốn? Nghĩ không ra đường đường Kim Nguyên Đại Đế, thế mà lại cụp đuôi chạy trốn! Bản Tông hôm nay có thể nhìn thấy, thật là mở rộng tầm mắt."

Kim sắc quang cầu dừng một chút, quát: "Hỗn trướng! Ngươi mơ tưởng dùng lời nói kích trẫm!"

Huống Thiên Lăng khoe miệng lộ ra mỉm cười, nói khẽ một câu: "Tội." Chỉ gặp Thiên Thi Lệnh ở kim sắc quang cầu dừng một chút sát na, nó này vô hình gông xiềng cũng đã bao phủ tới. Khi Kim Bất Hoán phát hiện không ổn lúc, lại là thì đã trễ, muốn chạy trốn cũng trốn không.

"Thật mạnh Trối Buộc Chi Lực!" Kim Bất Hoán khó được phát ra tràn ngập một chút bối rối âm.

Huống Thiên Lăng đem linh hồn hợp hai làm một, thần nhiên nói: "Ngươi nếu thật thân thể vẫn còn, lấy ngươi tu vi, Bản Tông Càn Khôn Tâm Tỏa có lẽ buồn ngủ không ngươi. Nhưng ngươi giờ phút này chẳng qua là linh hồn hình thái, tu vi hoàn toàn không có, bằng chẳng qua là một cỗ mãnh liệt ý chí mà thôi. Cho nên ngươi khác muốn tránh thoát đến mờ, ngoan ngoan đợi ở chỗ này đi."

Kim Bất Hoán trầm giọng nói: "Ngươi đến là ai?"

Huống Thiên Lăng nói: "Bản Tông chính là Huyền Châu Đại Lục Thiên Thi Tông Tông Chủ Huống Thiên Lăng, cũng chính là trong miệng ngươi con kiến hôi, bây giờ có thể tả hữu ngươi sinh tử."

"Thiên Thi Tông, Huống Thiên Lăng? Thiên Thi?" Kim Bất Hoán kinh ngạc nói: "Ngươi đây là Thiên Thi Lệnh?"

Huống Thiên Lăng nói: "Phải thì như thế nào?"

Kim Bất Hoán nói: "Trách không được, Thiên Thi Lệnh thế mà ở Huyền Châu Đại Lục, lại bị ngươi đoạt được. Tiểu tử, ngươi tốt đại vận đường! Như trẫm đoán được không nói bậy, ngươi cái này Thi Tộc thân thể hẳn là mượn nhờ Thiên Thi Lệnh luyện chế mà thành."

Huống Thiên Lăng thừa nhận nói: "Ngươi nói không sai."

Kim Bất Hoán bỗng nhiên cười rộ lên, kim sắc quang cầu run rẩy không thôi.

Huống Thiên Lăng hỏi: "Ngươi cười cái gì?"

Kim Bất Hoán nói: "Huống Thiên Lăng, ngươi có biết hay không, nếu ngươi qua đến cái chỗ kia, định đem gây nên một trận Đại rung chuyển. Có lẽ, có lẽ ngươi có thể thành công cũng khó nói."

Huống Thiên Lăng nói: "Ngươi muốn nói cái gì?"

Kim Bất Hoán cũng không trả lời, mà chỉ nói: "Trẫm bất thành linh có chút hối hận vừa mới sờ tác sở vi, Huống Thiên Lăng, không nếu chúng ta tới làm khoản giao dịch như thế nào?"

"Giao dịch?" Huống Thiên Lăng cười lạnh nói: "Đừng quên ngươi bây giờ tình cảnh, ngươi cảm thấy ngươi có tư cách cùng Bản Tông bàn điều kiện?"

Kim Bất Hoán nói: "Nếu ngươi nghĩ ra được lực lượng cường đại hơn, nếu ngươi muốn rời đi Huyền Châu Đại Lục qua cái chỗ kia, vậy ngươi nhất định phải giữ lại trăm mệnh, bởi vì chỉ có trăm biết như thế nào từ nơi này rời đi."

Huống Thiên Lăng nói: "Ngươi cảm thấy Bản Tông lại không biết?"

Kim Bất Hoán khẳng định nói: "Ngươi không có khả năng biết, ngươi nhiều nhất liền biết này thiên thi làm cho có lẽ là qua cái chỗ kia chia khoá. Có thể ngươi lại không cách nào sử dụng cái chia khoá này, bởi vì muốn mở ra cái chia khoá này, nhất định phải có Cửu Ngũ Chi Khí. Mà khí này trừ trẫm có

được bên ngoài, ở toàn bộ Huyền Châu Đại Lục cũng tìm không ra người thứ hai tuyền. Người hẳn phải biết, Huyền Châu Đại Lục hoàng đế đều là một số phạm phu tục tử, lại làm sao lại có được Cửu Ngũ Chi Khí đâu?"

Huống Thiên Lăng nói: "Bản Tông dựa vào cái gì tin tưởng người?"

Kim Bất Hoán nói: "Người có thể lựa chọn không tin, cũng có thể lập tức hủy đi trảm linh hồn. Nhưng trảm có thể cam đoan, người đời này kiếp này vĩnh viễn cũng đừng hòng rời đi Huyền Châu Đại Lục, chỉ có thể ở cái này Tiểu Địa Phương thọ hết chết già."

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Mỗi người đi một ngã

Chương 54: Mỗi người đi một ngã

Huống Thiên Lăng trầm mặc, cái chỗ kia có hẳn một mực tư niệm người, có một cái vì hẳn không tiếc chờ thêm hơn ngàn năm lâu người. Người này ở Huống Thiên Lăng trong lòng không có thể thay thế, hẳn đã thề nhất định sẽ đi qua tìm nàng. Nếu thật như Kim Bất Hoán nói, mở ra chìa khoá phải dùng đến Cửu Ngũ Chi Khí lời nói, vậy hẳn thật đúng là không thể chết.

"Thế nào? Người còn muốn giết trảm sao?" Kim Bất Hoán hỏi.

Huống Thiên Lăng rất nhanh làm quyết định, thu hồi suy nghĩ nói: "Người muốn làm sao cùng Bản Tông giao dịch?"

Kim Bất Hoán cười ha ha nói: "Đơn giản, người thả trảm linh hồn ra ngoài, để trảm mượn ở cái kia mập mạp trong cơ thể, trảm liền cho người Cửu Ngũ Chi Khí. Đồng thời trảm đáp ứng giúp người trưởng thành, thẳng đến qua đến cái chỗ kia mới thôi."

Huống Thiên Lăng cự tuyệt nói: "Không được, Bản Tông sẽ không để cho người đoạt xá thân thể của hẳn."

Kim Bất Hoán nói: "Người yên tâm, người bây giờ cũng là đem cái tên mập mạp này thân thể đưa cho trảm, trảm cũng sẽ không đoạt xá."

Huống Thiên Lăng nói: "Vì sao?"

Kim Bất Hoán nói: "Người quên người vừa mới cắn qua hẳn? Phạm là bị Thi Tộc cắn qua người, đều lại biến thành Huyết Tộc. Bộ tộc này trời sinh đối huyết có như si như cuồng khát vọng, là huyết có thể mất lý trí, thậm chí sẽ đem mình thân nhất người hút thành người khô. Bọn họ không để ý tới tính đáng nói, là đạt được huyết có thể chế tạo vĩnh viễn không có điểm dừng giết hại. Người cảm thấy dạng này một bộ thân thể, trảm được đến làm gì dùng?"

Huống Thiên Lăng sững sờ một chút, không nghĩ tới mình thế mà còn có dạng này thủ đoạn. Như thế nói đến lời nói, này Chân Bất Phạm chẳng phải là chịu mình liên lụy? Liên hỏi: "Muốn như thế nào mới có thể hóa giải?"

Kim Bất Hoán nói: "Người đối mập mạp này vẫn rất tốt, tuy nhiên trảm nhưng lại không biết hóa giải phương pháp."

"Người không biết?" Huống Thiên Lăng không tin nói.

Kim Bất Hoán khẽ nói: "Trảm còn khinh thường ở chút chuyện này bên trên nói láo, chỉ biết là Huyết Tộc chỉ có thể ỷ lại tại Thi Tộc huyết mới có thể giống người bình thường sinh hoạt."

Huống Thiên Lăng nói: "Bản Tông hi vọng người không cần giờ trò gian, nếu không, Bản Tông có thể nhốt người một lần, liền có thể nhốt người lần thứ hai." Nói xong, tay phải vung lên, Thiên Thi Lệnh một lần nữa trở lại trong tay hẳn.

Kim Bất Hoán lập tức ảo tưởng hóa thành nhân hình, nhìn về phía Huống Thiên Lăng nói: "Đế Vương từ trước đến nay đều là Nhất Ngôn Cửu Đình, trảm còn không đến mức cùng người một tên tiểu bối đùa nghịch điểm ấy chút mưu kế."

Huống Thiên Lăng nói: "Như thế tốt lắm."

Sau đó, Kim Bất Hoán bay ra Huống Thiên Lăng não hải, lại lần nữa tiến vào Chân Bất Phạm trong cơ thể.

Giờ phút này, Chân Bất Phạm chính hôn mê bất tỉnh, khi Kim Bất Hoán linh hồn sau khi đi vào, rất nhanh liền mở hai mắt ra tỉnh lại. Hẳn hoạt động một

chút tứ chi, đứng lên nói: "Mập mập này thân thể thật đúng là không linh hoạt lắm, tuy nhiên không quan trọng, dù sao chỉ là tạm thời ký thể mà thôi."

Huống Thiên Lăng mở miệng nói: "Hiện tại nên ngươi thực hiện hứa hẹn thời điểm."

Kim Bất Hoán nói: "Yên tâm, cái gọi là Quân Vô Hí Ngôn, trầm nói qua sẽ đem Cửu Ngũ Chi Khí cho ngươi liền nhất định sẽ cho ngươi."

Chỉ gặp hần đi đến này hai cỗ thạch tượng trước, tiện tay vung lên, liền đưa chúng nó thu nhập tiến vào trong trũ vật giới chi. Đón lấy đi lên bậc cấp, lần nữa vung tay lên, cái kia thanh Long Ý cũng bị hần thu lại. Long Ý vừa biến mất, liền nhìn thấy mặt đất cát giấu một cái hộp gỗ, Kim Bất Hoán cầm lấy mở ra, bên trong thỉnh linh trưng bày một cái kim sắc Ngọc Tỷ.

Ngọc Tỷ bên trên điêu khắc một cái uy phong凛冽 Kim Long, chỉ gặp Kim Bất Hoán đem ngón tay điểm ở Kim Long ngoài miệng, Kim Long trong miệng bên trên bỗng nhiên toát ra một sợi kim sắc chi khí, muốn đến chính là cái gọi là Cửu Ngũ Chi Khí.

Này khí chi có Hoàng Đế mới có thể có được, hơn nữa còn là đập vào con đường tu luyện Hoàng Đế. Nó đại biểu Đế Vương khí vận, bởi vì cái gọi là Cửu Ngũ chi Tôn, nói đúng là có được Cửu Ngũ Chi Khí Hoàng Đế. Này khí như đèn, thì Đế Vương khí vận tràn đầy, Quốc Gia hưng thịnh. Trái lại thì khí vận suy kiệt, Quốc Gia tràn ngập nguy hiểm.

Cho nên Cửu Ngũ Chi Khí đối một cái Hoàng Đế tới nói cực kỳ trân quý, dưới tình huống bình thường căn bản sẽ không chia cho người khác. Thế nhưng là Kim Bất Hoán lại làm như thế, với lại cho ra Cửu Ngũ Chi Khí chừng một cái ngón út nhiều như vậy. Cái này đem ảnh hưởng nghiêm trọng đến hần khí vận, tức ảnh hưởng đến nước khác vận.

"Nước? Trầm Quốc Gia đều không, muốn Cửu Ngũ Chi Khí còn để làm gì?" Kim Bất Hoán tự giễu cười một chút, sau đó một chỉ điểm ra, đem Cửu Ngũ Chi Khí đánh cho Huống Thiên Lăng.

Huống Thiên Lăng đưa tay tiếp được, mở ra thủ chương xem xét, chỉ gặp cái này cái gọi là Cửu Ngũ Chi Khí thể mà tụ mà không rời, một mực lưu chuyển không ngừng, tản ra tôn quý kim quang.

Huống Thiên Lăng đem thu vào Trữ Vật Giới Chi, sau đó nói: "Hiện tại ngươi tu vi bao nhiêu?"

Kim Bất Hoán nói: "Trầm tạm thời ở nhờ mập mập này thân thể, cho nên chỉ có thể phát huy ra hần tu vi, tức Linh Huyền Cảnh Sơ Kỳ."

Huống Thiên Lăng nói: "Cái kia có thể đi ra nơi này sao?"

"Cái này đơn giản." Kim Bất Hoán Niệm Động vài câu khẩu quyết, lại đưa bàn tay đặt tại trên thạch bích. Này Thạch Bích thể mà run lấy bầy, tới hậu hóa thành một đồng bột mịn tung bay rơi xuống.

"Tông Chủ!"

Thạch Bích vừa biến mất, bên kia Lạc Ngọc nhìn ngay lập tức gặp bên trong Huống Thiên Lăng, gặp Tông Chủ bình yên vô sự, tất nhiên là yên lòng. Đón lấy nhìn về phía Chân Bất Phàm, mở miệng hỏi: "Chân huynh, có thành công hay không đạt được Hoàng Đế truyền thừa?"

Chân Bất Phàm mang theo ý cười nói: "Ngươi cảm thấy thế nào?"

Thanh âm rõ ràng thay đổi, nghe được Lạc Ngọc không khỏi nao nao.

Vẫn là Huống Thiên Lăng đi lên trước đem sự tình giản yếu nói một lần, nghe được Lạc Ngọc kinh ngạc không thôi, nhìn xem Chân Bất Phàm một mặt khó có thể tin, đồng thời cũng là cực kỳ cảnh giác.

Kim Bất Hoán cười nói: "Không cần khẩn trương như vậy, trầm cũng không phải là các ngươi địch nhân."

Lạc Ngọc hỏi: "Ngươi đem Chân huynh làm sao?"

Tuy nhiên còn chỉ là vừa mới quen biết, nhưng Lạc Ngọc lại cảm thấy cùng Chân Bất Phàm cực kỳ hợp ý, cho nên nhìn thấy Chân Bất Phàm bị người mọn thân thể ở tạm, không khỏi có chút bận tâm.

Kim Bất Hoán nói: "Trầm ngược lại là không có đem hần thể nào, ngược lại dạng này vẫn là tại giúp hần. Không phải vậy để hần đi ra ngoài khắp nơi qua hút máu người, vậy còn không bị người khi quai vật diệt."

Huống Thiên Lăng nói: "Tốt, chúng ta rời đi trước nơi đây."

Ra mộ địa, Huống Thiên Lăng liền lấy ra một tờ quyền da cừu để Kim Bất Hoán xem qua. Kim Bất Hoán nhớ kỹ cái này tấm bản đồ bảo tàng là hần trước khi chết chế, trên bản đồ Tiêu Ký địa chỉ thật là một chỗ Quảng Mạch, lúc đầu muốn đợi đến đoạt xá đến một bộ thân thể mới sau mình đi khai hoang. Hiện tại cũng đi qua mấy ngàn năm, cũng không biết chỗ này Quảng Mạch còn ở đó hay không.

"Mấy ngàn năm, có lẽ sớm bị người phát hiện khai thác cũng không nhất định." Kim Bất Hoán nói.

"Tông Chủ, vậy chúng ta còn muốn hay không đi?" Lạc Ngọc hỏi.

"Qua!"

Huống Thiên Lăng hiện tại nhu cầu cấp bách lấy tới một thanh Huyền Thạch chế tạo Thạch Quan tới tu luyện hắc Cương Thi Chi Khu, cho nên mặc kệ chỗ này Quảng Mạch còn ở đó hay không, hẳn cũng nhất định phải đi qua sau khi xác nhận mới được.

Kim Bất Hoán nói: "Nơi này cách đến cũng không gần, bằng vào chúng ta trước mắt tốc độ, tối thiểu cũng phải một tháng hành trình."

Huống Thiên Lăng nói: "Người có thể lựa chọn không đi."

Kim Bất Hoán nói: "Vậy thì tốt, trăm liền đi trước người Thiên Thi Tông chờ người, như thế nào?"

Huống Thiên Lăng nói: "Tùy theo người, Lạc Ngọc, người dẫn hắc qua Thiên Thi Tông."

"Tông Chủ..." Lạc Ngọc muốn nói lại thôi nói.

Huống Thiên Lăng nói: "Yên tâm, hẳn sẽ không đem người thế nào, đúng không? Kim Nguyên Đại Đế."

Kim Bất Hoán khẽ nói: "Trăm Nhất Ngôn Cửu Đình, trước đó đáp ứng người, đương nhiên sẽ không nuốt lời."

Mặc dù chỉ là miệng đáp ứng, nhưng Huống Thiên Lăng rõ ràng, một người tu luyện Hoàng Đế, tuyệt sẽ không nói không giữ lời. Chỉ cần Kim Khẩu vừa mở, liền nhất định là Quân Vô Hí Ngôn. Mà lại nói mỗi một câu đều là Thánh Chỉ, như lật lọng, chính là cái thay đổi thất thường tiểu nhân, căn bản không có tư cách làm một cái Hoàng Đế, thậm chí đem trực tiếp bị Thiên chiếm lấy Cửu Ngũ Chi Khí, biến thành thường nhân.

Sau đó Lạc Ngọc mang theo Kim Bất Hoán rời đi, còn lại Huống Thiên Lăng một mình lên đường.

Y theo trên bản đồ biểu hiện, nơi đây Quảng Mạch ở Đông Châu Tây Nam Phương Hưởng, tiếp cận Nam Châu giao giới, chẳng khác gì là xuyên việt hơn phân nửa cái Đông Châu, lấy Huyền Phong thú tốc độ đi cả ngày lẫn đêm lời nói, tối thiểu cũng phải chừng một tháng.

"Huyền Phong thú, lên đường, xuất phát!" Huống Thiên Lăng ra lệnh một tiếng, Huyền Phong thú lập tức mở ra bốn vó, lao vút mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Tán thưởng là mình

Chương 55: Tán thưởng là mình

Thiên Sùng Sơn, Thiên Thi Tông, Hàng Thiên Điện.

Phân thân Huống Thiên Lăng một bộ Bạch Y, ngồi ngay ngắn ở Tông Chủ trên bảo tọa. Điện Hạ đứng đầy Đại Trưởng Lão Khương Đào, giờ phút này chính hướng Huống Thiên Lăng báo cáo: "Tông Chủ, đi qua những ngày này lùng bắt truy sát, Tật Phong Tông dư nghiệt cơ bản đã dọn dẹp sạch sẽ. Còn có Thiên Lưu Tông cùng dư 13 cái tông môn còn sót lại người các loại cũng là xong giết đến không sai biệt lắm, chỉ có mấy cái cá lọt lưới còn không biết hạ lạc, tuy nhiên đã là không đáng để lo."

Huống Thiên Lăng gật đầu nói: "Lần này những này mới thu đệ tử lập công không ít, phân phó, ấn công hiển trình độ theo thứ tự khen thưởng. Nếu có trác tuyệt công hiển người, có thể nhận vào nội môn, hợp nhất ở đệ nhất đường phía dưới."

"Thuộc hạ mình bạch." Khương Đào tiếp tục bẩm báo nói: "Tông Chủ, này xuất sắc tốt Nữ tông vừa mới lại phái người đến đây hỏi thăm, không biết Tông Chủ suy tính được như thế nào?"

Huống Thiên Lăng nói: "Khương trưởng lão nghĩ sao?"

Khương Đào nói: "Xuất sắc tốt Nữ tông mặc dù là trung đẳng Tông Môn, nhưng thực lực lại còn không bằng trước đó Tật Phong Tông, nhiều nhất chỉ mạnh hơn Thiên Lưu Tông bên trên một số. Này tông gần nhất gây cái trước Tông Môn, thực lực tương đương tại Tật Phong Tông. Nếu chúng ta đáp ứng cùng liên minh, vậy thì nhất định phải muốn trợ bọn họ đối kháng thù địch Tông Môn, tự dung gây thù hằn, tại Ngã Tông bất lợi. Cho nên thuộc hạ coi là, hẳn là cự tuyệt này tông liên minh thỉnh cầu. Coi như muốn tìm liên minh Tông Môn, cũng cần phải tìm mạnh hơn một chút mới đúng."

Huống Thiên Lăng nói: "Người phân tích không tệ, Tông Môn ở giữa liên minh, lấy Lợi Ích Tối Đại Hóa làm cơ sở. Này tông tìm liên minh chúng ta, thực

cũng chính là muốn tìm người trợ giúp mà thôi. Khương trưởng lão, người đi trả lời hần nhóm, liền mình không có khả năng, nếu bọn họ chịu làm ta Thiên Thi Tông Cấp dưới Tông Môn, Bản Tông ngược lại là có thể cân nhắc."

Khương Đào giật mình nói: "Tông Chủ, chúng ta mới Hạ Đẳng Tông Môn, bọn họ sẽ đồng ý sao?"

Huống Thiên Lăng nói: "Tu Sĩ Thế Giới hết thầy lấy thực lực nói chuyện, Hạ Đẳng Tông Môn lại như thế nào? Không phải cùng dạng diệt trung đẳng Tông Môn? Bọn họ không đồng ý cũng không quan hệ, chúng ta cũng sẽ không có bất luận cái gì tổn thất. Bản Tông chính là muốn cho thấy thái độ, muốn tìm chúng ta Thiên Thi Tông liên minh, này cũng phải nhìn một chút thực lực mình xứng hay không."

Khương Đào nói: "Thuộc hạ mình bạch, thuộc hạ cái này qua trả lời hần nhóm."

Huống Thiên Lăng gật đầu nói: "Ừm, người đi xuống đi."

Khương Đào cáo lui rồi đi, Huống Thiên Lăng một người ngồi ở Hàng Thiên Điện bên trong cũng không đi, mà chính là nhắm mắt dưỡng thần, tựa như là đang chờ người bộ dáng.

Sau nửa canh giờ, Đại Điện bên ngoài bỗng nhiên chậm rãi đi tới hai người, chính là từ mộ địa trở về Lạc Ngọc cùng Kim Bất Hoán.

Lạc Ngọc tiến Hàng Thiên Điện liền chấp tay bái nói: "Thuộc hạ Lạc Ngọc, bái kiến Tông Chủ."

Huống Thiên Lăng mở mắt ra nói: "Một đường vất vả, đứng lên đi." Nói xong đem ánh mắt dời về phía một bên Kim Bất Hoán, một cái thao túng Chân Bất Phàm cái tên mập mạp này thân thể gặp rủi ro Hoàng Đế.

Kim Bất Hoán nhìn thấy Huống Thiên Lăng lúc, trước là hơi sững sờ, tiếp theo nhũn mỳ thật sâu nhìn một chút, sau đó mới mang theo kinh ngạc giọng nói: "Đây là người Thân Ngoại Hóa Thân? Thật là tình diệu phân thân, so với Thân Ngoại Hóa Thân cao cấp hơn rất nhiều, thế mà cùng người bình thường giống như đúc!"

Huống Thiên Lăng nói: "Không hổ là Cửu Ngũ chi Tôn, liếc một chút liền nhìn ra Bản Tông hư thực."

Kim Bất Hoán nói: "Người ngược lại là có thật nhiều đề trầm không tưởng được đồ, vật, người này thiên thi tông tu luyện giống như đều là Luyện Thi Pháp Môn. Như đoán không sai, cũng hẳn là được từ Thiên Thi Lệnh a? Hiện tại trầm đối người ngược lại là càng ngày càng tràn ngập chờ mong, hi vọng người nhanh lên tu luyện, đến lúc đó cũng đừng làm cho trầm thất vọng."

Huống Thiên Lăng nói: "Người ý nghĩ Bản Tông rõ ràng, người đơn giản muốn nhanh lên trở lại cái chỗ kia, bởi vì nơi đó mới đúng người chiến trường chân chính. Tuy nhiên người bây giờ còn không thể quay về, như Bản Tông không có đoán sai lời nói, lấy người trước mắt trạng thái còn vô pháp dựa vào bản thân trở về, nhất định phải mượn nhờ Thiên Thi Lệnh mới được, cho nên người mới chọn đi theo Bản Tông, đúng không?"

Kim Bất Hoán cười nói: "Đầu người ngược lại là rất linh hoạt, trầm cũng khinh thường giấu diếm người, xác thực cũng là như thế. Tuy nhiên người đừng tưởng rằng dạng này liền có thể bắt lấy trầm uy hiếp, đừng quên thông hướng nơi đó không chỉ cần phải Thiên Thi Lệnh, hơn nữa còn cần Cửu Ngũ Chi Khí. Trước đó trầm mặc dù cho người một điểm, không quá phận lượng lại là không đủ, nếu người muốn đến đó, nhất định phải còn muốn trầm giúp người một tay."

Huống Thiên Lăng cũng không nóng giận Kim Bất Hoán đùa nghịch bịp bợm còn con, chỉ là thản nhiên nói: "Nói như vậy, hai chúng ta hiện tại là quan hệ hợp tác. Bản Tông nơi này ngược lại là có cái đề nghị, không biết người có đồng ý hay không."

"Ồ? Nói nghe một chút." Kim Bất Hoán có phần có hứng thú nói.

Huống Thiên Lăng nói: "Chúng ta có thể kết thành liên minh, đôi bên cùng có lợi, như thế nào?"

"Kết minh?" Kim Bất Hoán hơi sững sờ, phản ứng rất nhanh nói: "Người đề nghị cũng không tệ, như vậy muốn thế nào kết minh?"

Huống Thiên Lăng nói: "Ta Thiên Thi Tông cùng người Kim Quốc liên minh, song phương lấy Minh Hữu quan hệ ở chung. Một phương gặp nạn, đối phương nhất định phải toàn lực trợ giúp, không cho phép lá mặt lá trái. Đương nhiên, hiện tại người một người cô đơn, Bản Tông cũng không cần người làm bất luận cái gì tương trợ, người chỉ dùng ở ta Thiên Thi Tông bên trong an tâm ở lại liền có thể."

Kim Bất Hoán nói: "Nghe tựa như là trầm chiếm tiện nghi của người, tuy nhiên người cái này tính toán đánh cho ngược lại là vang dội. Người cho rằng trầm không biết, người đây là đang cho mình đến đó trước đó làm chuẩn bị, bởi vì người không rõ ràng nơi đó tình huống, cho nên người muốn lôi kéo một cái từ nơi đó tới Minh Hữu. Mặt ngoài nhìn là trầm chiếm tiện nghi, thực phải nói là người muốn lợi dụng trầm mới đúng."

Huống Thiên Lăng cũng không phủ nhận, trực tiếp hỏi: "Như thế nói đến, người là không đồng ý?"

Nào biết Kim Bất Hoán lại nói: "Đồng ý, làm gì không đồng ý? Tựa như người nói, trầm hiện tại một người cô đơn, thì sợ gì? Và lại mà nói, trầm coi trọng người, người có tư cách trở thành trầm Minh Hữu."

Huống Thiên Lăng nói: "Vậy thì tốt, chúng ta bây giờ đã có thể vỗ tay là minh."

Chỉ gặp hần một chương võ hướng không trung, một cái hồng sắc hơi mờ thủ chương nhất thời lộ ra hiện ra. Cùng lúc đó, Kim Bất Hoán cũng cách không đánh ra nhất chương, bàn tay màu vàng óng đón lấy Huống Thiên Lăng bàn tay màu đỏ, Lưỡng Chương ăn nhịp với nhau, Kim Hồng hai màu quán quít

nhau cùng một chỗ, rất nhanh liền lại tách ra đến, hướng về hai bên bay đi.

Bàn tay màu đỏ bay đến Kim Bất Hoán nơi đó, mà bàn tay màu vàng óng thì rơi vào Huống Thiên Lăng trên tay. Hai người đồng thời đưa tay tiếp được bay tới thủ chương, hai bàn tay phân biệt biến mất ở lẫn nhau lòng bàn tay.

"Ước thành, hiện tại chúng ta chính thức trở thành Minh Hữu." Huống Thiên Lăng cười nói.

Kim Bất Hoán cũng thoải mái cười nói: "Thật sự là thể sự khó liệu, không ngày trước chúng ta còn sinh tử cùng nhau giết, không nghĩ tới bây giờ thể mà kết minh. Huống Thiên Lăng, trăm thân là Nhất Quốc Chi Quân, bằng hữu không nhiều, địch nhân ngược lại là một đồng lớn, đến lúc đó ngươi cũng đừng hối hận."

Huống Thiên Lăng nói: "Ngươi yên tâm, đến lúc đó người nào nhiều địch nhân còn chưa nhất định."

Lạc Ngọc ở một bên nhìn xem hai bọn họ nhanh như vậy liền kết thành liên minh, thật sự là không tưởng được. Bởi vì tựa như Kim Bất Hoán nói, vài ngày trước bọn họ ở mộ địa bên trong còn tiến hành một trận Sinh Tử Chi Chiến. Lúc này mới mấy ngày, hai cái vốn nên là thù địch người, hiện tại thể mà kết minh.

Cái này vô tay là minh thể nhưng là thụ lấy Minh Ước kiềm chế, nhất định phải thực hiện liên minh nghĩa vụ mới đúng. Nếu có một phương bội ước, này liên minh thì lập tức mất đi hiệu lực. Mà bội ước sắp nhận Minh Ước trừng phạt, Khinh giả bản thân bị trọng thương, tu vi bị phế; Trọng giả đem hồn phi phách tán, vĩnh thế không được siêu sinh. Cho nên dưới tình huống bình thường sẽ không dễ dàng kết minh, mà một khi kết minh liền nhất định phải thực hiện Minh Ước.

Lạc Ngọc tin tưởng Tông Chủ làm như vậy tự có hần dụng ý, cái này Kim Bất Hoán nghe nói là Nhất Quốc Chi Quân, tu vi Cao Thâm, muốn đến cùng hần liên minh hẳn là sẽ không ăn thiệt thòi.

Đúng lúc này, Khương Đào mang theo đi một mình tiến đến. Hần trước nhìn Kim Bất Hoán liếc một chút, lại hướng Lạc Ngọc gật đầu, sau đó hướng Huống Thiên Lăng nói: "Tông Chủ, xuất sắc tốt Nữ Tông Phái đệ tử đến đây cầu kiến."

"Xuất sắc tốt Nữ tông đệ tử Luyện Nghê Thường gặp qua Huống Tông Chủ." Xuất sắc tốt Nữ tông người đến là một tên tuổi trẻ Nữ Đệ Tử, dáng người cao gầy, trắng nõn tú mỹ, ngược lại là một vị trên khuôn mặt ngon người bại hoại.

Huống Thiên Lăng nói: "Không biết Quý Tông phái người đến đây, cần làm chuyện gì?"

Luyện Nghê Thường nói: "Vừa mới Quý Tông Khương trưởng lão đã hướng Ngã Tông truyền đạt Huống Tông Chủ ý tứ, Ngã Tông đi qua thương nghị, tối hậu quyết định đồng ý Huống Tông Chủ yêu cầu, nguyện ý trở thành Thiên Thi Tông Cấp dưới Tông Môn."

Huống Thiên Lăng nói: "Quý Tông quyết định ngược lại là rất nhanh, muốn đến nhất định có phụ gia điều kiện a?"

Luyện Nghê Thường nói: "Huống Tông Chủ quả nhiên Thần Kỳ Diệu Toán, không tệ, Ngã Tông thật có một phụ gia điều kiện, hi vọng Huống Tông Chủ có thể đáp ứng."

Huống Thiên Lăng nói: "Các người muốn Bản Tông tương trợ đối kháng Quý Tông cừu địch?"

Luyện Nghê Thường hơi sững sờ, nghĩ không ra người nhà thể mà đều đã đoán được, lập tức trả lời: "Huống Tông Chủ coi là thật có Vị Bạch Tiên Tri chi năng, Nghê Thường bội phục. Không tệ, Ngã Tông hiện ở chính diện lâm cừu địch Tông Môn Âm Dương Hòa Hợp Tông uy hiếp, như Huống Tông Chủ có thể xuất thủ tương trợ, Ngã Tông nguyện vọng trở thành Quý Tông Cấp dưới Tông Môn, lấy Quý Tông như Thiên Lôi sai đâu đánh đó."

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Tâm cảnh mà nói

Chương 56: Tâm cảnh mà nói

Tử Giai Nữ Tông dù sao cũng là một cái trung đẳng Tông Môn, nhưng lại nguyện ý làm một cái Hạ Đẳng Tông Môn phụ thuộc Tông Môn, tin tưởng bên trong định có nguyên nhân. Mà cái này nguyên nhân không cần đoán, hẳn là đến từ tông thù địch Tông Môn Âm Dương Hòa Hợp Tông.

Này tông thực lực tuyệt không thua kém Tật Phong Tông, tuy nói Huống Thiên Lăng trước đó diệt toàn bộ Tật Phong Tông, có thể vậy cơ hồ là dốc hết

toàn tông hơn phân nửa Huyền Thạch số lượng dự trữ, ở Thiên Sùng Sơn vụng trộm bày xuống Mê Thiên Sát trận mới có thể Xuất Kỳ Chế Thắng. Nếu là chính diện đối chiến lời nói, lúc ấy mới hai mươi người đệ tử Thiên Thi Tông tất nhiên không phải là đối thủ.

Chẳng qua hiện nay Thiên Thi Tông lại là xưa đâu bằng nay, đệ tử số lượng bạo tăng không nói, liền ngay cả Huống Thiên Lăng tu vi cũng tấn thăng đến Linh Huyền Cảnh, thậm chí vừa mới còn cùng Kim Bất Hoán kết thành liên minh, thực lực đại trưởng. Hiện tại nếu để cho Thiên Thi Tông lại đối chiến Tật Phong Tông, dù cho không cần Mê Thiên Sát trận, Huống Thiên Lăng cũng có đầy đủ lòng tin cùng nhất chiến, chỉ là thắng được có lẽ liền sẽ không nhẹ nhàng như vậy.

Mà cái này cái gì Âm Dương Hòa Hợp Tông Huống Thiên Lăng hiểu biết qua, là một cái Thái Âm Bồ Dương Tông Môn. Trong môn phái đệ tử tốt lắm loạn, ưa thích bắt một số nữ tử thông qua giao hợp phương thức đến tiến hành tu luyện. Tuy nói Tu Sĩ Thế Giới coi trọng Tùy Tâm mà làm, không có nhiều như vậy trời buộc, thế nhưng là Huống Thiên Lăng lại đối với cái này hành vi cực kỳ phản cảm. Lần này coi như Tú Giai Nữ Tông không để van cầu cứu, hẳn cũng sẽ tìm một cơ hội đem Âm Dương Hòa Hợp Tông diệt, cũng tốt để thế gian nữ tử không cần gặp bọn họ tàn phá.

Ngay tại Huống Thiên Lăng chính phải đáp ứng thời khắc, đã thấy Đại Điện Hạ mặt Kim Bất Hoán đoạt trước một bước nói: "Mỹ nữ, ngươi yên tâm, coi như hần Thiên Thi Tông không đáp ứng, trẫm cũng sẽ đáp ứng viện binh giúp đỡ bọn ngươi. Nghe ngươi cái này Tông Môn tên liền biết là một nữ tính Tông Môn, trẫm người này lớn nhất hiểu thương hương tiếc ngọc, nữ tử chịu lần, tự nhiên Viện Thủ, không chối từ."

Luyện Nghệ Thường nghe nói sững sờ, cái tên mập mạp này là nơi nào xuất hiện? Hần không phải Thiên Thi Tông đệ tử sao? Còn tự xưng là trẫm, hẳn coi mình là Hoàng Đế hay sao?

Kim Bất Hoán gặp mỹ nữ ngắn người không biết muốn đáp lại ra sao, tiếp tục nói: "Mỹ nữ, ngươi có phải hay không quá kích động? Ha-Ha, trẫm từ trước đến nay yêu xen vào việc của người khác, riêng là mỹ nữ sự tình. Ngươi không cần cảm tạ trẫm, nhưng nếu thật muốn tạ lời nói, trẫm cũng không chú ý nạp ngươi làm phi, để ngươi hưởng thụ không hết vinh hoa phú quý."

Luyện Nghệ Thường hơi hơi nhú lên phượng mi, tựa hồ là bị Kim Bất Hoán gây nhẹ lời nói làm cho có chút Sinh khí (tức giận). Nàng cũng không để ý tới Kim Bất Hoán, mà chính là đem ánh mắt dời về phía Huống Thiên Lăng nói: "Huống Tông Chủ, Quý Tông đệ tử đều là bộ này đức hạnh sao?"

Huống Thiên Lăng còn chưa mở miệng, Kim Bất Hoán liền kêu ầm lên: "Mỹ nữ, trẫm cũng không phải Thiên Thi Tông đệ tử, trẫm chính là Kim Quốc Hoàng Đế, Nhất Quốc Chi Quân, cũng là Thiên Thi Tông Minh Hữu. Trẫm nhìn ngươi còn có mấy phần tư sắc, ngược lại là có thể đặt vào trẫm Hậu Cung, không biết ý của ngươi như nào?"

Luyện Nghệ Thường nghe nói giận dữ, mập mạp này rõ ràng cũng là tu sĩ, như thế nào lại là Hoàng Đế, còn nói muốn nạp mình làm phi, đơn giản lẽ nào lại như vậy!

"Ngươi lớn nhất liền lập tức im miệng, như ra lại nói khinh bạc, đừng trách ta không khách khí!" Luyện Nghệ Thường thanh hát nói.

Kim Bất Hoán lại là không để ý tới, vẫn như cũ mang theo ý cười nói: "Tính khí ngược lại là rất nóng nảy, ngươi dạng này nữ tử trẫm ngược lại là còn không có thưởng thức qua. Muốn trẫm Hậu Cung Giai Lệ ba ngàn, cái nào không phải đối trẫm y thuận tuyệt đối? Hôm nay có thể gặp phải một cái đối trẫm hô quát nữ nhân, loại cảm giác này tựa hồ vẫn rất mới mẻ."

Luyện Nghệ Thường Khí Đạo: "Đặng Đồ Tử, miệng đầy hồ ngôn loạn ngữ! Hôm nay cũng là tại ngày này Thi Tông bên trong, ta cũng phải lấy ngươi mạng cho!" Nói dùng Huyền khí huyền hóa ra một thanh trường kiếm, Nhất Kiếm đã đâm qua.

Kim Bất Hoán cười ha ha nói: "Đủ cay! Trẫm ưa thích!"

Chỉ gặp hần đứng tại chỗ tiện tay trao một cái, trên tay chợt nổi lên một đạo nhạt đậm kim quang, một phát bắt được đâm tới trường kiếm, sau đó kéo trở về, Luyện Nghệ Thường nhất thời một cái lão đảo, ngã sấp xuống ở Kim Bất Hoán trong ngực.

"A!"

Luyện Nghệ Thường kêu sợ hãi mà lên, lập tức tránh ra khỏi Kim Bất Hoán ôm ấp, tức giận đến cả khuôn mặt nhỏ nhắn đều đỏ.

Nàng tự biết không phải Kim Bất Hoán đối thủ, thế là đem ánh mắt dời về phía Huống Thiên Lăng, trong mắt phun nộ hỏa, tức giận nói: "Huống Tông Chủ, đây chính là người Thiên Thi Tông Đãi Khách chi Đạo? Ngươi Môn Hạ Đệ Tử như thế Vô Lại, thiết thời ta tông còn như thế nhìn kỹ Quý Tông, lúc này mới nguyện ý trở thành Quý Tông phụ thuộc Tông Môn. Có thể các ngươi đệ tử cách làm này, cùng này Âm Dương Hòa Hợp Tông lại có gì khác biệt?"

Huống Thiên Lăng ngược lại là không nghĩ tới Kim Bất Hoán khi nhìn đến khuôn mặt xinh đẹp nữ tử thì lại biến thành bộ này đức hạnh, cùng lúc trước cho mình loại kia cao cao tại thượng, Quân Lâm Thiên Hạ cảm giác hoàn toàn là hai loại người. Gia hỏa này lại có ba ngàn Hậu Cung Giai Lệ, thật đúng là có tính lực như vậy đến hưởng thụ nữ tử ở giữa tranh giành tình nhân.

Huống Thiên Lăng đối Luyện Nghệ Thường nói: "Người này cũng không phải là ta Thiên Thi Tông đệ tử, hẳn hành vi cùng ta Thiên Thi Tông không quan hệ. Tuy nhiên ngươi hôm nay đến ta Thiên Thi Tông chính là ta Thiên Thi Tông khách nhân, tăng thêm Bản Tông cũng nguyện ý đáp ứng Quý Tông trở thành ta Thiên Thi Tông phụ thuộc Tông Môn, cho nên tuyệt sẽ không để cho ngươi ăn thiệt thòi." Nói nhìn về phía Kim Bất Hoán nói: "Kim Bất Hoán, nếu ngươi muốn Nạp Phi, Bản Tông sẽ không can thiệp. Nhưng nơi này là Thiên Thi Tông, tốt nhất đừng làm ầu."

Kim Bất Hoán cũng không Sinh khí (tức giận), nhẹ nhàng cười nói: "Huống Thiên Lăng, trẫm cũng là quá lâu không có tiếp xúc bên ngoài nữ tử, nhất thời hưng khởi, ngược lại là thất thố, bị chê cười bị chê cười." Chợt đối Luyện Nghệ Thường nói: "Luyện cô nương, trẫm là vừa mới hành vi xin lỗi ngươi, tuy

nhien trắm mới vừa nói thế nhưng là thật, nếu nguoi. . ."

"Im miệng!"

Luyện Nghệ Thường tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, trực tiếp cắt ngang Kim Bất Hoán lời nói. Nàng hận mình không phải là đối thủ, không phải vậy đã sớm xông đi lên đem cái này đáng giận Bàn Tử Thiên Dao Vạn Quả.

Kim Bất Hoán bị hung không khỏi nhủ mảy, hiện lên một tia vẻ tức giận. Không khỏi nhanh liền khôi phục lại, nhẹ nhàng cười cười, không nói nữa.

Huống Thiên Lăng nói: "Tốt, luyện cô nương, xem ở Bàn Tông trên mặt mũi, việc này như vậy coi như thôi. Nguoi bây giờ đi về nói cho các nguoi biết Tông Chủ, Bàn Tông cùng Quý Tông kết làm thượng hạ cấp quan hệ. Kìa cái gì Âm Dương Hòa Hợp Tông, các nguoi một mực qua cảnh cáo bọn họ. Như còn dám gây phiền phức cho các nguoi, ta Thiên Thi Tông tuyệt sẽ không bỏ qua bọn họ."

Luyện Nghệ Thường gặp Huống Thiên Lăng nói như thế, dù cho tâm lý còn có khí, cũng chỉ đành để ở trong lòng, lập tức chấp tay nói: "Như thế ta cái này về tông phục mệnh, Huống Tông Chủ, đến lúc đó còn có cực khổ Quý Tông xuất thủ tương trợ, cáo từ." Nói xong hất đầu liền đi, muốn đến tâm lý khẳng định vẫn là tức giận không thôi.

Luyện Nghệ Thường vừa đi, Kim Bất Hoán lắc đầu ai thán nói: "Trăm mấy ngàn năm không xuất thế, nghĩ không ra hiện tại nữ tử thế mà trở nên cay cú như thế. Nhớ năm đó, nhiều thiếu nữ con chủ động ôm ấp yêu thương, tranh võ đầu muốn để trăm đặt vào Hậu Cung. Nhưng là bây giờ, nhìn xem nữ tử này, trăm Kim Khẩu đều mở, thế mà còn đòi lấy một hồi quát mắng, thật sự là thói đời nóng lạnh a!"

Huống Thiên Lăng nói: "Nguoi cũng sẽ nói là năm đó, nguoi tự suy nghĩ một chút năm đó nguoi cái dạng gì, hiện tại lại là cái gì dạng."

Kim Bất Hoán nhìn một cái mình một thân thịt mỡ, không khỏi cười khổ nói: "Cái này nên Mập Mạp chết bản, tại sao có mập mạp này? Muốn trăm là cỡ nào anh vĩ Hùng Vũ, không ngờ rằng có một ngày lại biến thành bộ này Tôn Vinh. Trách không được luyện cô nương sẽ như vậy bài xích trăm, khẳng định mập mạp này đáng đáp quá đầy mỡ nguyên nhân." Bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Huống Thiên Lăng nói: "Trăm không tin cái dạng này liền không chiếm được luyện cô nương trái tim, Huống Thiên Lăng, nguoi nói không cho phép ở nguoi Thiên Thi Tông làm loạn, này luyện cô nương hiện tại đã không ở Thiên Thi Tông, trăm hiện tại liền đi tìm nàng, nhìn trăm như thế nào ôm lấy Mỹ Nhân Quy."

Không đợi Huống Thiên Lăng đáp lại, một mực quay đầu chạy ra Đại Điện, đảo mắt liền không thấy bóng dáng.

Lạc Ngọc nhìn xem im lặng nói: "Cái này Kim Bất Hoán thật đúng là cái người đa tình, chẳng lẽ không quản Thế Tục Hoàng Đế có lẽ vẫn là tu luyện hoàng đế đều là như thế sao? Trách không được thường xuyên nghe nói hoàng đế nào làm một cái âu yếm nữ tử, ngay cả giang sơn đều có thể không cần. Ta nhìn cái này Kim Bất Hoán không sai biệt lắm cũng nhanh đến trình độ này."

Khương Đào nói: "Chúng ta Tu Luyện chi Nhân, tự thân tu vi mới đúng trọng yếu nhất. **** sự tình, không là chúng ta có thể hiểu được. Tuy nhiên nghe các nguoi nói đến, cái này Kim Bất Hoán chính là mấy ngàn năm trước Tuyệt Đình Cao Thủ, tu vi thâm bất khả trắc, vì sao còn sẽ có cái này nhân hạ thoải mái qua nói chuyện yêu đương?"

Huống Thiên Lăng nói: "Con đường tu luyện, là cầu trường sinh, cơ hồ là ở đối địch với thời gian. Có thể tu sĩ chúng ta coi trọng Tùy Tâm mà làm, không phải một mực tu luyện liền có thể đạt tới muốn độ cao. Trừ tu vi bên ngoài, tâm cảnh cũng là phi thường trọng yếu, không phải vậy tu vi khó khổng, rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma. Càng đến hậu kỳ, tự thân tâm cảnh tuyệt đối không thể phớt lờ. Cái này Kim Bất Hoán ưa thích thu nạp Hậu Cung Giai Lệ, chưa chắc không phải đối với mình tâm cảnh một loại tu luyện."

Lạc Ngọc cùng Khương Đào nghe nói, không khỏi hai mặt nhìn nhau, nguyên lai cái này cũng có thể bị coi là tu luyện một bộ phận.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Tú Giai Nữ Tông

Chương 57: Tú Giai Nữ Tông

Ba ngày sau đó, Thiên Thi Tông, Hàng Thiên Điện.

Một cái môn hạ đệ tử tiến vào điện báo cáo: "Khởi bẩm Tông Chủ, vừa mới truyền đến tin tức, Tú Giai Nữ Tông đệ tử Luyện Nghệ Thường ở về tông trên đường lọt vào Âm Dương Hòa Hợp Tông mai phục, may mắn có Kim Bất Hoán xuất thủ giải vây. Tú Giai Nữ Tông Tông Chủ Tú Tinh Linh tức giận phi thường, thỉnh cầu Tông Chủ tiến về tông thương nghị như thế nào đối phó Âm Dương Hòa Hợp Tông công việc."

Huống Thiên Lăng nói: "Biết, người đi xuống đi."

Chờ đệ tử kia lui ra, Huống Thiên Lăng đối Đại Điện Hạ đứng đầy Lạc Ngọc nói: "Chính hợp đệ nhất đường, sau nửa canh giờ, theo Bản Tông xuất phát."

"Vâng, Tông Chủ!" Lạc Ngọc lĩnh mệnh mà đi.

Sau nửa canh giờ, Thiên Sùng Sơn chân núi.

Huống Thiên Lăng cười một đầu Tam Phẩm Thanh Giác lập tức, trước mặt là thuần một sắc nhất phẩm Thanh Giác lập tức, thượng diện ngồi đều chính là đệ nhất đường đệ con. Hết thấy 21 người, tu là thấp nhất cũng là Nhập Huyền cảnh hậu kỳ, phần lớn người đã đạt tới khí Huyền Cảnh, chính là Thiên Thi Tông thực lực mạnh nhất một bộ phận người.

Huống Thiên Lăng quét bọn họ liếc một chút, thần nhiên nói: "Tú Giai Nữ Tông chính là Ngã Tông Cấp dưới Tông Môn, lần này xuất phát tương trợ, hi vọng các người đừng cho Bản Tông thất vọng. Tốt, xuất phát!"

Ra lệnh một tiếng, một đám Thanh Giác ngựa đạp vô mà đi, giờ lên cuộn cuộn cát bụi, đảo mắt liền biến mất ở tầm mắt bên trong.

Chân núi đứng đầy rất nhiều ngày Thi Tông Ngoại Môn Đệ Tử, bọn họ nhìn xem đệ nhất đường đệ con ngồi ở Thanh Giác lập tức uy phong như vậy lẫn liệt bộ dáng, không khỏi sinh lòng hâm mộ, hận không thể tự kiểm chế cũng là bên trong một viên.

"Tốt, đều đừng nhìn, muốn vào nội môn, vậy liền hảo hảo tu luyện, nhiều vì sư môn làm cống hiến, chỉ riêng hâm mộ là vô dụng." Đại Trưởng Lão Khương Đào lên tiếng nói.

Chúng đệ tử nhao nhao rời đi, lưu lại Khương Đào cùng Nghiêm Vinh hai người.

"Tông Chủ mới mang hai mươi mấy cái đệ tử, mà Âm Dương Hòa Hợp Tông thực lực lại không thua gì Tật Phong Tông, như thế có thể bị nguy hiểm hay không?" Nghiêm Vinh lo lắng nói.

"Yên tâm đi, Tông Chủ tự có hấn dự định, người lần nào gặp Tông Chủ làm qua không có nắm chắc sự tình?" Khương Đào không thêm đề ý nói.

"Điều này cũng đúng, như hôm nay Thi Tông quy mô xưa đâu bằng nay, đây đều là Tông Chủ công lao. Hiện tại hấn cũng đạt tới Linh Huyền Cảnh, chỉ cần Môn Hạ Đệ Tử số lượng vượt qua 100 người, liền có tư cách trở thành trung đẳng Tông Môn." Nghiêm Vinh nói.

"Nhanh, chờ Tông Chủ lần này trở về, ta liền chuẩn bị lại mời chào Môn Đồ, tin tưởng đạt tới trung đẳng Tông Môn tiêu chuẩn cũng không khó." Khương Đào nói.

Tú Giai Nữ Tông cách Thiên Thi Tông cũng không xa, giục ngựa bên đường chỉ cần một khắc đồng hồ thời gian, cũng coi là Thiên Thi Tông sát vách Hàng xóm. Đây tông là một nữ tính Tông Môn, toàn tông thượng hạ không có một tên nam tính. Với lại đây tông cũng không phải là tọa lạc tại đỉnh núi, mà chính là lựa chọn một chỗ sơn cốc, tên là Bách Hoa Cốc. Cốc này đủ loại các loại kỳ dị Tiên Hoa, muôn tía nghìn hồng, đơn giản cũng là một cái Hoa Hải dương. Đây chói lợi sắc thái có thể cho người mang đến một cỗ tâm thần thanh thần cảm giác, tựa như một cái Thế Ngoại Đào Nguyên.

Khi Huống Thiên Lăng chỉ huy đệ nhất đường đệ con đi vào Bách Hoa Cốc lúc, Tú Giai Nữ Tông Tông Chủ Tú Tinh Linh sớm đã chỉ huy một đám đệ tử tại cửa ra vào chờ lâu ngày.

"Huống Tông Chủ, hoan nghênh đại giá quang lâm."

Tú Tinh Linh là một cô gái trung niên, xinh đẹp như hoa, Phong Vận vẫn còn. So với nàng xung quanh tuổi trẻ Nữ Đệ Tử đến, tăng thêm một phần thành thực ôn trọng, đoan trang rất đất khí chất.

Huống Thiên Lăng dưới lập tức trước nói: "Đề xuất sắc Tông Chủ đợi lâu, Bản Tông nghe nói Quý Tông đệ tử Luyện Nghê Thường ở trên đường tao ngộ địch tông mai phục, không biết hiện nay như thế nào?"

Tú Tinh Linh biểu lộ có chút cổ quái, trầm mặc một chút mới nói: "Huống Tông Chủ, ta có một chuyện muốn hỏi rõ ràng, này Kim Bất Hoán thật sự là Quý Tông Minh Hữu?"

Huống Thiên Lăng nói: "Thật là, hấn làm sao?"

Tú Tinh Linh nói: "Lần này Nghê Thường nhờ có có hấn tương trợ, không phải vậy rơi vào những súc sinh đó trong tay, tất nhiên sống không bằng chết. Chỉ là, cái này Kim Bất Hoán nhưng cũng không phải vật gì tốt. Đối Nghê Thường mở miệng một tiếng Ái Phi, làm cho buồn nôn cùng cực, Ngã Niệm hấn có ân với Nghê Thường, tăng thêm lại là Quý Tông Minh Hữu, cho nên cũng không có chấp nhặt với hấn, chỉ là đem hấn cưỡng chế đi dòi mà thôi."

Huống Thiên Lăng cười nói: "Nguyên lai là dạng này, như vậy hấn hiện ở nơi nào?"

"Trăm ở chỗ này." Một thanh âm bỗng nhiên truyền đến, chỉ thấy Kim Bất Hoán từ phía sau xuất hiện.

Hấn vừa xuất hiện, Tú Giai Nữ Tông chúng đệ tử đều đối trọn mắt tương hướng, không có một cái nào sắc mặt tốt cho hấn nhìn. Thậm chí có mấy người

nữ đệ tử lập tức lên tiếng thanh hát nói: "Đặng Đồ Từ, ngươi còn dám tới!"

Kim Bất Hoán khoát tay một cái nói: "Điều vị mỹ nữ, không nên tức giận, trầm thế nhưng là hảo tâm đến đây tương trợ, các ngươi tại sao có thể như thế đối đãi ân nhân."

Tú Tinh Linh khẽ nói: "Nếu không phải xem ở ngươi đã cứu Nghê Thường trên mặt mũi, Bản Tông há có thể dung ngươi một mà tiếp mở miệng đùa giỡn."

Kim Bất Hoán đối Huống Thiên Lăng nói: "Huống Thiên Lăng, ngươi nhưng phải cho trầm nói câu lời hữu ích, trầm đối Nghê Thường thế nhưng là nghiêm túc."

"Phi! Ta Đại Sư Tỷ đối ngươi căn bản không có bất luận cái gì tình ý, một mực đều là chính ngươi mong muốn đơn phương!" Tú Giai Nữ Tông một vị nữ đệ tử kêu lên.

Kim Bất Hoán nói: "Trầm muốn nữ tử, còn không có không chiếm được. Luyện Nghê Thường chỉ là nhất thời còn không chịu nhận, chỉ cần cho trầm thời gian, trầm nhất định có thể đánh động nàng."

Huống Thiên Lăng nói: "Kim Bất Hoán, ngươi muốn thật nghĩ Luyện Nghê Thường đối ngươi nhìn với con mắt khác, muốn liền lấy ra ngươi thực tình, không cần chỉ muốn chiếm ngoài miệng tiện nghi. Trước mắt tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, chính là ngươi biểu hiện thời điểm."

Kim Bất Hoán nói: "Ngươi cho rằng trầm không biết, ngươi muốn kéo trầm xuống nước, tốt giúp đỡ bọn ngươi một chút sức lực. Lúc đầu trầm hận nhất bị người lợi dụng, tuy nhiên là Nghê Thường cô nương, trầm cũng không chú ý xuất thủ. Cái này cái gì Âm Dương Hòa Hợp Tông không phải thứ gì, thế mà nhất bang nam nhân đánh lên một cái yếu liễu nữ tử, hơn nữa còn là trầm Nghê Thường cô nương, đơn giản cũng là chép tông diệt tộc Từ Tội!"

Huống Thiên Lăng nói: "Như thế tốt lắm, vậy chúng ta bây giờ liền tới thương lượng một chút, như thế nào đối phó Âm Dương Hòa Hợp Tông."

Tú Tinh Linh nói: "Nơi này không phải nói chuyện địa phương, kính xin Huống Tông Chủ dời bước trong cốc."

Một đám người ở Tú Tinh Linh chỉ huy xuống tới đến Tú Giai Nữ Tông Nghị Sự Đại Điện, chờ đợi ngồi xuống về sau, Tú Tinh Linh trước lên tiếng nói: "Huống Tông Chủ, ta đã hướng Âm Dương Hòa Hợp Tông Hạ Chiến Thư, ba ngày sau ở uyên ương ven hồ một quyết sinh tử, bọn họ đã ứng chiến, đến lúc đó còn có cực khổ Huống Tông Chủ có thể hết sức giúp đỡ."

Huống Thiên Lăng ngồi trên ghế nói: "Tất nhiên Quý Tông đã là Ngã Tông Cấp dưới Tông Môn, Ngã Tông tự nhiên sẽ toàn lực tương trợ. Tuy nhiên các ngươi sẽ tìm người hỗ trợ, vậy bọn hấn khẳng định cũng biết. Cái gọi là biết người biết ta, mới có thể Bách Chiến cũng không thua. Không biết ngươi có biết hay không bọn họ có hay không mời nhờ người ngoài, cái này Ngoại Viên lại là cái nào cái tông môn?"

Tú Tinh Linh nói: "Cái này chúng ta tạm thời còn không biết, tuy nhiên muốn đến hấn là không cái nào cái tông môn hội xuất thủ tương trợ bọn họ. Dù sao cái này Âm Dương Hòa Hợp Tông hành động quá khuyết điểm đức, là chúng tu sĩ chỗ trợ trên, bình thường cũng sẽ không cùng thông đồng làm bày. Liền ta biết, Âm Dương Hòa Hợp Tông từ trước đến nay độc lập làm việc, từ trước tới giờ không cùng hấn tông tới lui."

Kim Bất Hoán nói: "Một cái tai họa nữ tử Tông Môn, sớm nên diệt."

Tú Tinh Linh nhìn về phía Kim Bất Hoán, tuy nhiên đối với hấn còn cực có thành kiến, nhưng không thể không nói đối phương có không tầm thường thực lực. Có hấn tương trợ, cũng là một cái không tệ chiến lực.

"Cái này Âm Dương Hòa Hợp Tông lúc đầu một mực phi thường điều thấp, cũng xưa nay sẽ không qua trêu chọc cái nào cái tông môn. Chẳng biết tại sao gần nhất bỗng nhiên thái độ khác thường, không chỉ có hành vi quái đản, hơn nữa còn nhiều lần hướng Ngã Tông đệ tử ra tay. Ngã Tông đệ tử có mấy cái đều huy ở trong tay bọn họ, không chỉ có như thế, bọn họ còn tuyên bố muốn đem Ngã Tông đặt vào bọn họ Tông Môn, tốt để cho chúng ta có thể mọi thời tiết phục thị bọn họ, không phải vậy liền diệt Ngã Tông, đơn giản lẽ nào lại như vậy!" Tú Tinh Linh tức giận bất bình, càng nói càng là tức giận, ở ngực đập trùng không chừng, Ba Đào Hung Dững, thấy Kim Bất Hoán kém chút mất điều thẳng.

Huống Thiên Lăng tăng hắng một cái, Kim Bất Hoán cái này không nở thu hồi ánh mắt, cũng may mắn Tú Tinh Linh không có phát hiện.

Huống Thiên Lăng nói: "Sự tình ra khác thường tất có bởi vì, nhưng mặc kệ là nguyên nhân nào, bọn họ đều không nên làm ra như thế Thất Đức sự tình. Xuất sắc Tông Chủ chớ tức giận, chờ đợi ba ngày sau đó, uyên ương ven hồ, chính là bọn họ nơi táng thân."

Tú Tinh Linh bình phục lại tâm tình nói: "Lần này làm phiền Huống Tông Chủ."

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Thần Bí Nhân

Chương 58: Thần Bí Nhân

Uyên ương hồ Bích Ba dập dờn, trên mặt hồ thành quần kết đội uyên ương ở chơi đùa du ngoạn, tốt không vui. Hồ này hai bên là một mảnh bằng phẳng địa thế, cực kỳ trống trải. Giờ khắc này ở uyên ương ven hồ đang có hai cỗ thể lực theo hồ mà đứng, lẫn nhau đối mặt.

Bên tay trái đại bộ phận đều là nữ tính, ước chừng 150 người tả hữu. Bên trong có một bộ phận nam tính, đều là cười tọa kỳ. Bọn họ chính là Tú Giai Nữ Tông cùng Thiên Thi Tông người. Còn bên tay phải thì là Âm Dương Hòa Hợp Tông người, nhân số bên trên ước chừng có 300 người, so với đối thủ có thể nói là nhiều gấp đôi.

Âm Dương Hòa Hợp Tông cảm đầu là cái toàn thân lộ ra một cỗ âm nhu khí tức nam tử, dung nhan cực kì tuấn mỹ, da thịt quang trạch tinh tế tỉ mỉ, tóc dài bên trong chia áo choàng, chột nhìn liền tựa như một nữ tử.

Hắn cũng là Âm Dương Hòa Hợp Tông Tông Chủ Yoon quá nhu hòa.

Hắn ngồi ở một đầu nhỏ nhắn xinh xắn màu trắng tọa kỳ bên trên, trong tay thế mà cầm một đầu Hồng Tì khăn tay, nhếch lên Lan Hoa Chi, nhẹ nhàng vẩy vẩy khăn tay, động động hầu kết, phát ra một cái tốt giống như nữ nhân thanh âm, "Tú Tĩnh Linh, trận chiến ngày hôm nay, Bản Tông muốn đem ngươi hoàn toàn chinh phục, đến lúc đó để ngươi cho Bản Tông quỳ hầu hạ!"

Tú Tĩnh Linh khẽ nói: "Yoon quá nhu hòa, ngươi cái này Bất Nam Bất Nữ người Nữ thiên, hôm nay Bản Tông muốn vì chết đi đệ tử báo thù, đem ngươi cái này chương khí mù mịt Tông Môn nhỏ tận gốc!"

Yoon quá nhu hòa cười hắc hắc nói: "Ngươi không đề cập tới Bản Tông ngược lại là quên nói, ngươi mấy cái kia đệ tử đã bị Bản Tông chơi tàn, trước khi chết bọn họ còn không ngừng kêu tên ngươi, này tiếng gọi âm ỉ âm tiêu hồn cùng cực, đến bây giờ còn còn ở bên tai quanh quẩn, thật lâu không thể quên nghỉ ngơi."

"Hỗn trướng! Ngươi vô si!" Tú Tĩnh Linh nghe được tức giận không thôi, cặp kia Phượng Nhãn cơ hồ liền muốn phun ra lửa.

"Ha-Ha! Ngươi cũng chó tức, rất nhanh liền sẽ đến phiên ngươi!" Yoon quá nhu hòa thoải mái cười, con mắt liếc nhìn Tú Tĩnh Linh bên cạnh Huống Thiên Lăng, không khỏi nói: "Muốn đến vị này cũng là Thiên Thi Tông Tông Chủ Huống Thiên Lăng, cái này cùng Từ Thi liên hệ Tông Môn, chừng nào thì bắt đầu làm lên nữ nhân báo tiêu? Chẳng lẽ những này tiểu nương môn dùng thân thể đổi lấy Huống Tông Chủ vì bọn nàng ra mặt?"

Huống Thiên Lăng mặt không chút thay đổi nói: "Đồ vô si Bản Tông thấy nhiều, cùng ngươi so sánh, đều là không đáng giá nhắc tới. Yoon quá nhu hòa, Bản Tông cam đoan với ngươi, hôm nay nếu không lấy xuống ngươi đầu người, Bản Tông liền tự vẫn ở trước mặt ngươi."

Huống Thiên Lăng từ sông lại sau khi còn không có chánh thức động dậy khí, bởi vì lấy hắn Thiên Huyền Cảnh cảnh giới có rất ít người có thể làm hắn nổi giận. Đáng tiếc cái này Yoon quá nhu hòa làm đến, như thế đem nữ tử khi đồ chơi tùy ý đùa bỡn cận bã, không chỉ có Thất Đức, thậm chí ngay cả súc sinh cũng không bằng. Yoon quá nhu hòa sờ tác sờ vì đã hoàn toàn vượt qua Huống Thiên Lăng đây, cho nên mới sẽ làm ra như thế cam đoan.

Yoon quá nhu hòa lại là không đem Huống Thiên Lăng lời nói để ở trong lòng, vung lấy khăn tay cười nhạo nói: "Thật đúng là nói khoác mà không biết ngược, ngươi cho rằng Bản Tông là Trầm Phong tên ngu xuẩn kia? Bản Tông từ trước đến nay chán ghét từ Đại Nam Tử, càng chán ghét. Các loại dưới đệ nhất cái trước hết là giết ngươi, mới hảo hảo thu thập những này tiểu nương môn nhi."

Huống Thiên Lăng thủy chung là mặt không biểu tình, này sắc bén hai con ngươi lạnh lẽo tựa như đến từ Cửu U Băng Tuyền. Hắn lái Thanh Giác Mã Hoãn trì hoãn đi đến phía trước, nhìn chăm chăm Yoon quá nhu hòa lạnh lùng nói: "Bản Tông xưa nay sẽ không khuếch đại từ, nếu ngươi không tin, liền đi ra đánh với Bản Tông một trận, có dám?"

Nào biết Yoon quá nhu hòa lại là lác đầu, cự tuyệt nói: "Bản Tông mới không muốn cùng như ngươi loại này Thô Bì nam nhân đánh, miễn cho tay bẩn. Hôm nay đối thủ của ngươi không phải Bản Tông, mà chính là..." Lời nói đến một nửa lại im ngay, ngược lại cười hắc hắc, trong mắt lộ ra một tia không khỏi thần thái.

Huống Thiên Lăng mày rậm vẩy một cái, nhìn cái này Yoon quá nhu hòa muốn nói lại thôi thần bí bộ dáng, muốn đến hắn là còn có hậu thủ chuẩn bị. Huống Thiên Lăng bỗng nhiên ý thức được có cái gì không đúng, chỉ là không đúng chỗ nào lại là nói không ra.

Chẳng lẽ là mình nhạy cảm?

Ngay tại Huống Thiên Lăng suy nghĩ thời khắc, đã thấy Yoon quá nhu hòa sau lưng chậm rãi đi ra một người, người này hát lên một kiện mũ trùm đại bảo, cả cái đầu đều bọc tại thật to mũ trùm bên trong, căn bản thấy không rõ diện mạo.

"Huống Thiên Lăng, đối thủ của ngươi là ta!"

Đây là một cái thanh âm nam tử, nghe cực kỳ khàn khàn, hắn là tận lực cái biến tự thân âm điệu.

Huống Thiên Lăng nhìn trước mắt bỗng nhiên xuất hiện Thần Bí Nhân, thầm nghĩ chẳng lẽ cái này bất an cảm giác liền là đến từ người này?

"Ngươi là người phương nào?" Huống Thiên Lăng hỏi.

"Tôi lấy người sai người." Thần Bí Nhân hừ một tiếng.

Bằng Huống Thiên Lăng nhân lực, có thể phán đoán tu vi của người này tuyệt không thua kém Yoon quá nhu hòa. Với lại hắn cố ý che giấu mình khí tức, tạm thời còn vô pháp kết luận hắn tu vi thật sự. Chỉ có thể đại khái đánh giá, người này rất có thể ở Yoon quá nhu hòa phía trên, tối thiểu nhất cũng là Phi Huyền Cảnh trung kỳ hoặc là hậu kỳ tu vi.

"Hắn là Chân Huyền Cảnh, Huống Thiên Lăng, người phải cẩn thận."

Một mực chưa từng lên tiếng Kim Bất Hoán bỗng nhiên trầm mặt nói một câu, bản thân hắn cảnh giới còn cao hơn Huống Thiên Lăng, cái này nhân lực tự nhiên cũng so Huống Thiên Lăng lợi hại.

"Chân Huyền Cảnh? Yoon quá nhu hòa lúc nào nhận biết loại cao thủ này!" Tú Tinh Linh nghe được giật nảy cả mình, lộ ra khó có thể tin.

Huống Thiên Lăng ngược lại là không có bất kỳ cái gì kinh ngạc, lạnh lùng ánh mắt bên trong nhìn không ra bất kỳ vẻ kinh hoàng. Hiện tại có thể kết luận, trong lòng mình bỗng nhiên dâng lên bất an cảm giác định là đến từ người này. Chân Huyền Cảnh cao thủ, mình sau khi trùng sinh còn chỉ gặp được hai cái, một cái là Thiên Bảo lão nhân, một cái thì là Từ Sam Chân Nhân. Mà cùng mình có khúc mắc chính là Thiên Bảo lão nhân, chẳng lẽ...

Huống Thiên Lăng trầm giọng nói: "Bản Tông mình bạch, nguyên lai đây hết thảy đều là người trong bóng tối thao tác. Thiên Bảo lão nhân, người là đối phó Bản Tông, thật đúng là tổn sức tâm cơ."

Trước đó nghe Tú Tinh Linh nhắc lên Âm Dương Hòa Hợp Tông lúc, nói này tông nguyên bản một mực phi thường điệu thấp. Tính bất ngờ liên thái độ khác thường, không chỉ có cao điệu làm việc, hơn nữa còn chuyên tìm Tú Giai Nữ Tông phiền phức. Nếu như không có đoán sai lời nói, là bởi vì Tú Giai Nữ Tông cách Thiên Thi Tông gần nhất, nhận được Âm Dương Hòa Hợp Tông uy hiếp thời khắc, tự nhiên mà vậy liền nghĩ đến muốn tìm sát vách Hàng xóm Thiên Thi Tông hỗ trợ.

Chỉ cần Thiên Thi Tông xuất thủ tương trợ, cùng Âm Dương Hòa Hợp Tông một quyết sinh tử lúc, Thiên Bảo lão nhân âm thầm ra tay, lấy hắn Chân Huyền Cảnh tu vi, tự nhiên vô cùng tin tưởng có thể đánh giết Huống Thiên Lăng. Kể từ đó, ai cũng không biết là Thiên Bảo lão nhân giết Huống Thiên Lăng. Trước đó Từ Sam Chân Nhân nói qua muốn bảo đảm Huống Thiên Lăng, cho nên Thiên Bảo Lão người mới sẽ như thế đại phí khổ tâm. Đến lúc đó coi như Từ Sam Chân Nhân truy tra ra, Thiên Bảo lão nhân cũng có thể từ chối không còn một mảnh.

Huống Thiên Lăng tâm tư cực kỳ kín đáo, chỉ cần một điểm manh mối liền có thể lập tức làm rõ toàn bộ mạch suy nghĩ. Tốt một cái Thiên Bảo lão nhân, thật đúng là nhọc lòng!

"Cái gì Thiên Bảo lão nhân, Lão Phu khái không biết. Hôm nay đến đây, chỉ là chịu Dũn Tông người nhờ, ra tay giết người. Người chuẩn bị chịu chết đi!" Thần Bí Nhân cũng không thừa nhận thân phận của mình, với lại cũng không muốn cùng Huống Thiên Lăng nhiều tổn nước bọt, trực tiếp nhảy lên một cái, một chương vỡ hướng Huống Thiên Lăng.

Một chương này uy lực cực lớn, kim sắc Huyền khí vừa ra, lập tức hóa làm một cái hư không bàn tay, ầm ầm áp xuống tới.

"Giấu đầu lộ đuôi, uống người vẫn là Nhất Tông Chi Chủ!"

Huống Thiên Lăng lộ ra vẻ khinh bỉ, cũng không có bất kỳ kinh hoàng nào chỉ sắc. Ngay tại đại thủ sắp ép đến thời khắc, chỉ gặp Huống Thiên Lăng hai tay nhanh chóng bóp một cái Huyền Ấn, quanh thân lập tức dần hiện ra một đoàn hào quang màu tím, hiện lên Khải Giáp hình dạng, đem Huống Thiên Lăng cùng dưới hồng Thanh Giác lập tức đều bao bọc ở bên trong.

"Oanh!"

Bàn tay theo Huống Thiên Lăng đỉnh đầu đè xuống, Từ Kim hai chỉ riêng va chạm, bộc phát ra chói lọi hào quang.

"Cạch! Cạch! ..."

Áo giáp màu tím bị kim sắc bàn tay ép tới rạn nứt ra, phát ra từng đợt tựa như Kim loại tiếng bạo liệt âm. Dưới hồng Thanh Giác lập tức tựa hồ cảm ứng được kim sắc bàn tay mang đến áp bách, không ngừng hừ phát khí, lộ ra nôn nóng bất an.

Huống Thiên Lăng hai mắt ngưng tụ, trong tay huyền hóa ra một thanh trường kiếm, Nhất Kiếm đâm về kim sắc bàn tay nơi lòng bàn tay. Kim sắc bàn tay cùng áo giáp màu tím va chạm về sau đã kinh biến đến mức ảm đạm vô quang, hiện tại lại nhận Huống Thiên Lăng sắc bén Nhất Kiếm, không khỏi ảm! Một tiếng, cơ hồ cùng áo giáp màu tím đồng thời tiêu tán không thấy.

"Từ Sam Huyền Giáp!" Thần Bí Nhân ăn kinh hô một tiếng.

Chương 59: Đồi chiến Chân Huyền Cảnh (cầu sưu tầm đề cử khen thưởng)

Chương 59: Đồi chiến Chân Huyền Cảnh (cầu sưu tầm đề cử khen thưởng)

Tử Sam Huyền Giáp, 《 Tử Sam Tam Biến Quyết 》 đệ nhất biến, lấy Huyền khí biến hóa ra áo giáp màu tím, có kinh người Lực Phòng Ngự.

Đây là Tử Sam Chân Nhân đơn độc môn tuyệt học, năng cũng lấy công pháp này mà nổi danh tứ phương. Thần Bí Nhân vạn vạn không nghĩ đến trước mặt Huống Thiên Lăng thế mà cũng tu luyện này học. Bởi vậy có thể thấy được, hẳn cùng Tử Sam Chân Nhân có không tầm thường quan hệ.

Thực Thần Bí Nhân làm sao biết, cái này 《 Tử Sam Tam Biến Quyết 》 chính là năm đó Huống Thiên Lăng tự mình truyền thụ cho Tử Sam Chân Nhân. Công pháp này cùng 《 Vô Ảnh Kiếm Quyết 》， đều là vì Địa Giai Thượng Phẩm Công Pháp. Biến hóa giáp, Chủ Phòng Ngự; nhị biến hóa đao, người đơn công; tam biến Hóa Kiếm, người quần công.

Huống Thiên Lăng lấy Linh Huyền Cảnh Sơ Kỳ tu vi biến hóa ra Tử Sam Huyền Giáp, đúng là ngăn cản được Thần Bí Nhân Chân Huyền Cảnh một đòn mãnh liệt, mọi người tại đây bao quát Thần Bí Nhân ở bên trong đều là khiếp sợ không thôi. Thậm chí Kim Bất Hoán cũng lộ ra một vẻ kinh ngạc, cái này Huống Thiên Lăng thật đúng là có chút thủ đoạn, ngược lại là tuyệt không giống một cái bình thường Linh Huyền Cảnh tu sĩ.

"Huống Thiên Lăng, ngươi cùng Tử Sam Chân Nhân đến là quan hệ như thế nào?" Thần Bí Nhân nhìn xem Huống Thiên Lăng trầm giọng hỏi.

Huống Thiên Lăng xuống ngựa, để Thanh Giác lập tức trở lại phe mình trận doanh, sau đó đứng chấp tay nói: "Bản Tông cùng năng quan hệ có tất phải nói cho người?"

Thần Bí Nhân khẽ nói: "Mặc kệ ngươi cùng năng là quan hệ như thế nào, dù sao hôm nay ngươi hẳn phải chết!"

Vừa mới nói xong, tay kết một cái Huyền Ấn, một cái đại thủ lần nữa đột nhiên hiện ra ép hướng Huống Thiên Lăng. Lần này đại thủ cũng không phải là Hư ảo, mà chính là thật sự thật tay. Thật giống như Cự Nhân tay, có máu có thịt có đường vân, thậm chí trên da còn có từng cây lông tóc tồn tại, đơn giản liền cùng người tay giống như đúc.

"Huyền khí Hóa Chân, bị!"

Tú Tinh Linh vừa nhìn thấy Thần Bí Nhân biến ảo đại thủ, không khỏi kinh hô một tiếng, trên mặt nhất thời hiện lộ ra vẻ lo lắng.

Huyền khí Hóa Chân, tức là đem tự thân Huyền khí tu luyện tới cực kỳ ngưng thực cấp độ. Ra nhận tội thì huyền hóa ra vật thể không chỉ có rõ ràng có thể thấy được, hơn nữa còn có thể đụng vào đạt được, liền cùng chân thực tồn tại đồ vật. Uy lực cùng Hư ảo công kích so sánh, liền phảng phất một mặt thành tường cùng một tờ giấy mỏng chênh lệch, căn bản không thể so sánh nổi.

Đây chính là Chân Huyền Cảnh tu sĩ tiêu chí. Khi mọi người khi nhìn đến Thần Bí Nhân phát ra thật tay lúc, đều kết luận Huống Thiên Lăng lúc này hẳn phải chết không nghi ngờ.

Huống Thiên Lăng thần sắc trang nghiêm, tay kết một cái Huyền Ấn, quanh thân lần nữa toát ra một bộ áo giáp màu tím. Không chỉ có như thế, còn có một thanh trường đao màu tím cùng một thanh trường kiếm màu tím đồng thời xuất hiện ở trước mặt hắn, bị hắn một tay một nắm, tay trái trường kiếm, tay phải Trường Đao. Hai tay nhanh chóng cùng nhau khép, đao kiếm thế mà huyền diệu dung hợp lại cùng nhau. Chỉ gặp màu tím lóe lên, đao kiếm biến mất không thấy gì nữa, chợt biến thành một cây tử sắc hơi mờ trường thương.

Trường thương nơi tay, Huống Thiên Lăng một cái bước xa lao ra, thân thể xoay tròn mà lên, kéo theo trường thương nhanh chóng chuyển động, mũi thương lập loè ra tử sắc điện quang, giống như Khoan điện, đình hướng Cự Chương.

"Xì... ~ ~ "

Trường thương cùng Cự Chương va chạm, cọ sát ra loá mắt điện quang, đâm người nhãn cầu.

Cự Chương giống như thái như núi đè xuống, Huống Thiên Lăng cùng trường thương cực tốc xoay tròn, hình thành một cái tử sắc Long Quyền, thế mà quả thực là chui phá Cự Chương da thịt, khiến cho Cự Chương da tróc thịt bong, máu tươi chảy ròng.

Điện quang Độc Long Toàn!

Huống Thiên Lăng Nhất cổ tác khí, trực tiếp theo Cự Chương lòng bàn tay xuyên thấu mà qua. Bàn tay khổng lồ kia bị chui cái lỗ thùng, máu thịt be bét, vô cùng thê thảm.

"Oanh!"

Cự Chương đập xuống đất, âm vang rung động, phảng phất Động Đất, Địa Động Hồ, giờ lên đầy trời bụi đất.

Ngưng thực Cự Chương nhanh chóng trở nên mơ hồ, một giây sau liền tỉnh cả lưu trên mặt đất máu tươi cùng một chỗ biến mất không thấy gì nữa, chỉ lưu lại một Cự Đại Thủ Chương hình vũng hồ.

"Từ Sam tứ biến? Cái này sao có thể!" Thần Bí Nhân thanh âm lộ ra cực kỳ chấn kinh, càng là khó có thể tin.

Bởi vì ở hán trong ấn tượng cho tới bây giờ cũng chỉ có Từ Sam tam biến, cũng là Từ Sam Chân Nhân cũng cho tới bây giờ đều không sử xuất qua đệ tứ biến. Thế nhưng là trước mắt cái này Huống Thiên Lăng thế mà xuất ra, với lại uy lực còn kinh người như thế, thế mà lấy Linh Huyền Cảnh tu vi ngăn cản được mình Chân Huyền Cảnh Hóa Chân nhất kích.

"Hô!"

Huống Thiên Lăng thở ra một hơi thật dài, lộ ra cực kỳ mỏi mệt. Trường thương trong tay của hắn cùng trên thân Khai Giáp vận vẹo hai lần, chột tiêu tán không thấy. Sắc mặt trắng bệch, nhanh chóng nuốt một khóa phục Huyền Đan sau mới hơi hơi khôi phục một số khí sắc.

Từ Sam đệ tứ biến, chính là Huống Thiên Lăng đang truyền thụ Từ Sam Chân Nhân 《 Từ Sam Tam Biến Quyết 》 về sau, mình trong lúc vô tình sáng tạo biến đổi. Tức là đem đạo kiếm dung hợp làm một, biến thành súng, uy lực muốn rõ ràng lớn hơn rất nhiều. Một chiêu này thức ngay cả Từ Sam chân nhân đều sẽ không, mà Huống Thiên Lăng trước kia cũng cho tới bây giờ không có cơ hội gì dùng, cho nên Thần Bí Nhân tự nhiên không biết đến một chiêu này.

Cái này đệ tứ biến quá tiêu hao Huyền khí, chỉ làm một lần liền không sai biệt lắm dành thời gian Huống Thiên Lăng trong cơ thể sở hữu Huyền khí. Mà đối diện Thần Bí Nhân cơ hồ lại không có cái gì tiêu hao, đem hai cùng so sánh, vẫn là Huống Thiên Lăng ở vào rõ ràng yếu thế. Chỉ cần Thần Bí Nhân tiếp tục công kích một lần, tin tưởng Huống Thiên Lăng chỉ có thể đứng chờ chết.

"Hừ! Ngươi một chiêu này là lợi hại, đáng tiếc tự thân tu vi quá kém, vô pháp phát huy phải có uy lực. Ta không tin ngươi còn có năng lực dùng lại ra chiêu này." Thần Bí Nhân sau khi khiếp sợ rất nhanh tỉnh táo lại, hần lần nữa đánh ra nhất chương, Huyền khí Hóa Chân, Cự Chương lần nữa ép hướng Huống Thiên Lăng.

Giờ phút này Huống Thiên Lăng đã khí kiệt, ai nấy đều thấy được nếu là hắn bị bàn tay lớn này đánh trúng, tất nhiên thân tử không thể.

"Tông Chủ!"

Tại phía sau nhìn xem Lạc Ngọc kinh hô một tiếng, vừa định phản đầu quên mình tiến lên. Lại cảm giác trên bờ vai bỗng nhiên truyền đến một cổ đại lực kéo hắn lại, sau đó liền nghe Kim Bất Hoán thanh âm nói: "Khác xúc động, ngươi xông đi lên sẽ chỉ chịu chết."

Lạc Ngọc kêu lên: "Ta chết không sao, có thể Tông Chủ nếu là chết, Thiên Thi Tông cũng liền xong!"

Kim Bất Hoán nói: "Ngươi yên tâm, đừng nói trước cổ thân thể này chỉ là Huống Thiên Lăng phân thân, hủy cũng liền hủy. Ngươi nhìn hắn biểu lộ, thông dong bình tĩnh, tuyệt không bối rối, giống như là bất lực chờ chết bộ dáng sao?"

Bởi vì cái gọi là quan tâm sẽ bị loạn, trải qua Kim Bất Hoán cái này một nhắc nhở, Lạc Ngọc cái này mới nhìn đến Huống Thiên Lăng biểu hiện trên mặt, xác thực như Kim Bất Hoán nói tới, ung dung không vội, gấp nguy không loạn. Ở bàn tay không lồ kia sắp ép đến thời khắc, chỉ gặp Huống Thiên Lăng tay phải vung lên, trừ vật giới chỉ bên trong nhất thời hiện ra một cái bóng người vàng óng, lộ ra hai khóa tác dài răng nanh, ở Huống Thiên Lăng không chế dưới, hai tay nâng quá đỉnh đầu, quả thực là tiếp được giống như núi cần trọng Cự Chương.

Cái này bóng người vàng óng chính là một bộ Kim Thi, toàn thân hiện lên kim quang chi sắc, chính là Huống Thiên Lăng tại đột phá đến Linh Huyền Cảnh tu vi sau luyện chế ra tới. Nhục thân Lực Phòng Ngự so với Ngân Thi cường đại không ít, lực lượng cũng là không thể cùng so.

"Đường cánh tay cân quân, không biết tự lượng sức mình!"

Thần Bí Nhân khinh thường hừ một tiếng, thủ chương hướng phía dưới đè ép, bàn tay không lồ kia ở hán không chế xuống uy thế uổng phí tăng lớn, áp kim thi toàn thân run rẩy, dưới chân đại địa tức thì bị giẫm ra hai cái thật sâu dấu chân.

"Cuồng hóa!"

Huống Thiên Lăng một tiếng quát nhẹ, Kim Thi kim quang đại phóng, bấp thịt toàn thân nhanh chóng căng phồng lên đến, cứng rắn tựa như là Kim Khố, lần nữa đứng vững Cự Chương ép xuống xu thế.

"Thật mạnh!"

Tú Tĩnh Linh ở một bên nhìn hải hùng khiếp vía, đối phương thế nhưng là Chân Huyền Cảnh tu vi, mà Huống Thiên Lăng chỉ là Linh Huyền Cảnh mà thôi, cùng mình cùng một cảnh giới. Nhưng hắn lại hai lần ngăn trở đối phương công kích, nếu là đối mình, đoán chừng sớm đã bị một chương vỗ thành bánh thịt. Trách không được người ta có thể chiếm lĩnh Thiên Sùng Sơn, diệt Tật Phong Tông, đơn giản mạnh đáng sợ.

Chỉ là Linh Huyền Cảnh cùng Chân Huyền Cảnh rộng rãi chênh lệch hai cái cảnh giới, Huống Thiên Lăng tuy nhiên có thể ngăn cản đối phương hai lần công kích, nhưng cuối cùng có thể thắng sao? Nếu là thua lời nói, không chỉ có Thiên Thi Tông phải tạo uơng, chính là mình Tú Giai Nữ Tông cũng khó

thoát Vận rủi.

Tú Tĩnh Linh càng nghĩ càng là kinh hãi, hết lần này tới lần khác mình bất lực, chỉ có thể đứng ở bên cạnh lo lắng suông.

Tú Giai Nữ Tông Đại Đệ Từ Luyện Nghệ Thường có đồng dạng lo lắng, nhìn xem Huống Thiên Lăng ở cự dưới lòng bàn tay đau khổ chèo chống, nhin không được hỏi: "Tông Chủ, Huống Tông Chủ hần, có thể thắng sao?"

Tú Tĩnh Linh nói: "Ta cũng không biết, hiện tại chỉ có thể yên lặng nhìn thay đổi."

Luyện Nghệ Thường nói: "Nghĩ không ra Yoon quá nhu hòa lần này thế mà có thể mời đến Chân Huyền Cảnh cao thủ hỗ trợ, nếu là Huống Tông Chủ hần bất hạnh bị thua, vậy chúng ta chẳng phải là... ." Nói đến đây, không khỏi nhìn về phía bên cạnh không nói một lời Kim Bất Hoán, thấp giọng khẽ nói: "Người nào đó trước đó còn nói mình như thế nào như thế nào lợi hại, bây giờ thấy Chân Huyền Cảnh cao thủ xuất hiện, cũng không thấy hần hành động như thế nào, liền biết ở một bên xem kịch, đoán chừng cũng chính là thôi chút da trâu tài năng."

Thanh âm tuy nhiên không lớn, nhưng lại rõ ràng truyền vào Kim Bất Hoán trong tai. Hần nghe nói cũng không tức giận, chỉ là cười cười nói: "Người là nói trảm sao? Trảm có thể xưa nay sẽ không nói bốc nói phét, dù cho bây giờ không lắm năm đó, này cũng không trở thành một cái Chân Huyền Cảnh cũng đối phó không."

Luyện Nghệ Thường một mặt không tin nói: "Thôi, người tiếp tục thôi, nếu người thật lợi hại như vậy, có bản lĩnh hiện tại liền ra đi đối phó thần bí nhân này a, còn đứng ở chỗ này làm gì?"

Kim Bất Hoán nói: "Trảm không xuất mã, đó là bởi vì Huống Thiên Lăng còn có thể ứng phó. Gia hỏa này cũng không phải đèn cạn dầu, một cái Chân Huyền Cảnh, vẫn không giết được hần."

Đang khi nói chuyện, cự dưới lòng bàn tay Huống Thiên Lăng bỗng nhiên biến hóa một cái Huyền Ấn, khẽ quát một tiếng: "Lên!"

Chỉ gặp Thần Bí Nhân sau lưng dưới chân, một cái bóng người vàng óng bỗng nhiên phá đất mà lên, bấm tay thành trảo, vỗ một cái về phía Thần Bí Nhân.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Từ trên trời giáng xuống

Chương 60: Từ trên trời giáng xuống

Thần Bí Nhân chú ý lực đều tập trung ở Huống Thiên Lăng bên kia, thỉnh thoảng dưới chân lao ra một cái bóng người, nhất thời giạt này cả mình. Chợt lập tức triệt tiêu trên tay kết Huyền Ấn, quay người đánh ra nhất chiêu.

"Xoẹt xẹt!"

Bóng người vàng óng móng vuốt trảo phá Thần Bí Nhân trên đầu mang bọc lớn mũ, Thần Bí Nhân nhất chiêu đánh vào bóng người vàng óng ở ngực, bóng người vàng óng lập tức như Lợi Tiễn bay ra ngoài.

"Oanh!"

Bóng người vàng óng trùng điệp xuống đất, ném ra một cái hố to. Nhưng hần lại giống một người không có chuyện gì, lập tức nhảy lên một cái, mặt không biểu tình nhìn chằm chằm Thần Bí Nhân.

Thần Bí Nhân mũ trùm bị hư hao hai nửa, lộ ra một cái tóc bạc mặt hồng hào nam tử.

"Thiên Bảo lão nhân, thật sự là hần!" Thần Bí Nhân vừa lộ ra chân dung, Tú Tĩnh Linh lập tức nhận ra.

Hần nhưng là Đông Châu Tây Bắc một vùng mạnh nhất người, không nghĩ tới thế mà lại giấu đầu lộ đuôi chạy tới giết Huống Thiên Lăng. Minh tìm Thiên Thi Tông tương trợ, chưa từng nghĩ lại dẫn xuất như thế Nhất Tôn Đại Phật, xem ra bên trong sự tình cũng không phải là đơn giản như vậy.

"Huống Thiên Lăng, người rất không tệ, lấy Linh Huyền Cảnh tu vi liền có thể bức Lão Phu hiển lộ chân dung, như cho người thêm thời gian tu luyện, trong lai cái này Tây Bắc một vùng, rất có thể cũng là người Thiên Thi Tông Thiên Hạ." Thiên Bảo lão nhân ngữ khí bình thản nói.

Không trung Cự Chương bởi vì Thiên Bảo lão nhân triệt hồi Huyền Ấn mà tự động biến mất, Huống Thiên Lăng bởi vậy có thể bình yên vô sự. Hắn hiện tại là Linh Huyền Cảnh tu vi, cho nên có thể đồng thời luyện chế hai cỗ Kim Thi, thực lực có thể nói đột nhiên tăng mạnh, nhưng so với Chân Huyền Cảnh cao thủ hiển nhiên còn kém không ít. Nhưng hắn lại không sợ hãi chút nào lùi bước chi ý, thao túng hai cỗ Kim Thi đứng ở mình tả hữu, sau đó nhìn về phía Thiên Bảo lão nhân nói: "Không cần quá lâu, hôm nay lưu lại ngươi, Thiên Thi Tông tự nhiên danh chấn tứ phương, không ai dám trêu chọc!"

Thiên Bảo lão nhân nói: "Ngươi rất tự tin, cũng rất có tiềm lực, loại người này rất dễ Lão Phu thấy ngứa mắt. Vừa mới Lão Phu là che giấu tung tích, chỉ phát huy một nửa thực lực. Hiện tại như là đã bại lộ, vậy cũng không có gì tốt cổ kị. Các loại giết ngươi về sau, Lão Phu lại đi hướng Tử Sam Chân Nhân giải thích."

Huống Thiên Lăng nói: "Ngươi cho rằng Bản Tông liền lấy ra toàn bộ thực lực?"

Thiên Bảo lão nhân nghe nói không khỏi cười ha ha, tu luyện đến nay, gặp qua rất nhiều cuồng vọng hạng người, nhưng xưa nay không giống cái này Huống Thiên Lăng tự đại đến làm cho người chán ghét bước. Minh thừa nhận hắn rất có thực lực, cực kỳ cường hãn, nhưng nếu nói hắn có thể lấy Linh Huyền Cảnh lấy tính mạng mình, này là tuyệt đối chuyện không có khả năng.

Thiên Bảo lão nhân không muốn cùng Huống Thiên Lăng lại tranh công phu miệng, lập tức phát tay áo hất lên, một cái ước lớn nhỏ cỡ nắm tay Kim Nguyên Bảo bỗng nhiên hiện lên ở giữa không trung, theo Thiên Bảo lão nhân không ngừng biến hóa Huyền Ấn, đứng là từ từ lớn lên đứng lên.

"Kim Nguyên Địa Bảo, đây là Thiên Bảo Tông Trần Tông Chi Bảo, Hạ Phẩm Địa Khí! Nghĩ không ra Thiên Bảo lão nhân sẽ vận dụng bảo vật này, lần này Huống Tông Chủ chỉ sợ dữ nhiều lành ít!" Tú Tinh Linh nhìn xem không trung không ngừng biến lớn Kim Nguyên Bảo ghen ngào kêu lên.

"Chân Huyền Cảnh tăng thêm Địa Bảo, thật có chút khó làm." Kim Bất Hoán cũng thừa nhận nói.

Chỉ gặp Kim Nguyên Địa Bảo trở nên to lớn vô cùng, liền như là một ngọn núi, nổi giữa không trung, che kín bốn phía quang tuyến, cho người ta một loại vô hạn áp bách cảm giác.

"Đề Lão Phu nhìn xem, bên cạnh ngươi hai con quái vật có thể hay không ngăn cản được Địa Bảo nghiền ép." Thiên Bảo lão nhân vừa nói xong, núi lớn như vậy Kim Nguyên Địa Bảo hướng Huống Thiên Lăng âm âm áp xuống tới. Bốn phía quan chiến người dù cho không đếm xỉa đến, nhưng cũng phát lên một cỗ cảm giác bất lực cảm giác, đơn giản tựa như trời muốn sập xuống tới, liền hô hấp đều không tự giác khó khăn.

Thân ở trung tâm chiến trường Huống Thiên Lăng ngẩng đầu nhìn về phía Kim Nguyên Địa Bảo, phải tay khẽ vẫy, đứng là đem hai cỗ Kim Thi thu vào trong trư vật giới chỉ. Phía sau quan chiến người gặp đều lộ ra vẻ nghi hoặc, không biết Huống Thiên Lăng muốn làm gì. Cũng là Kim Bất Hoán nhất thời cũng không hiểu rõ, giờ phút này sắc mặt nghiêm túc, Xem ra giống như muốn chuẩn bị tùy thời xuất thủ tương trợ Huống Thiên Lăng.

Nào biết Huống Thiên Lăng bỗng nhiên mất lộ ra hung quang, ngửa mặt lên trời phát ra hét dài một tiếng. Tại mọi người kinh ngạc ánh mắt nhìn soi mói, bốn phía cây cỏ đang nhanh chóng khô héo, mặt đất Thổ Nhưỡng càng là trực tiếp trở nên khô cạn đứng lên, giống như bỗng chốc bị hút sạch sở hữu chất dinh dưỡng. Mà theo Thổ Nhưỡng khô cạn, Huống Thiên Lăng thân thể thể mà đang không ngừng biến lớn, giống như một hạt giống đang nhanh chóng nảy mầm trưởng thành giống như.

"Cái này. . . Cái này sao có thể!"

Tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người, không khỏi là tròn to tròn mắt, nhìn xem Huống Thiên Lăng biến thành một cái mười trượng Cự Nhân, còn như Thiên Thân Hạ Phẩm, uy phong凛凛.

"Oanh ——"

Cự Nhân Huống Thiên Lăng hai tay nâng quá đỉnh đầu, đụng vào chính vượt trên đến Kim Nguyên Địa Bảo, phát ra một đạo như sấm rền nổ vang va chạm thanh âm. Nhất thời thanh thế to lớn, điều thú kinh bay. Một số tu vi yếu kém đệ tử đứng là cảm thấy Song Nhĩ kịch liệt đau nhức, nhện không được kêu thảm mà lên. Bên trong còn có một bộ phận người càng là trực tiếp bị bị phá vỡ màng nhĩ, máu tươi chảy ròng.

"Nghe Thường, mau dẫn lấy bọn hắn rời đi nơi này!" Tú Tinh Linh nhìn thấy Môn Hạ Đệ Tử thảm trạng, lập tức đối Luyện Nghe Thường hạ lệnh.

Luyện Nghe Thường lập tức lĩnh mệnh mà đi, không dám có chỉ chốc lát lưu lại.

Đối diện Âm Dương Hòa Hợp Tông đồng dạng có người mang theo một nhóm Môn Hạ Đệ Tử rời đi, mới không lâu sau, uyên ương ven hồ nhân số liền thiếu hơn phân nửa. Lưu lại những người này ở trong tu là thấp nhất cũng là khí Huyền Cảnh cao thủ, hơn nữa còn có ý lui lại tốt nhiều, trông đi đầy đủ địa phương cho Huống Thiên Lăng Hòa Thiên bảo bối lão nhân đấu pháp.

Bên trong chỉ có một người vẫn như cũ là đứng tại chỗ, nhìn thẳng biến lớn sau Huống Thiên Lăng, thấp giọng lầm bầm: "Huống Thiên Lăng phân thân thể mà còn có thể biến lớn, với lại biến lớn sau thực lực rõ ràng đề cao không ít. Thật giống như một hạt giống nảy mầm, đáng đáp càng lớn, năng lượng liền càng mạnh. Gia hỏa này đến còn có bao nhiêu bản sự không có xuất ra? Xem ra trăm lựa chọn không sai, kẻ này quả nhiên có vô cùng tiềm lực."

Kim Bất Hoán phân tích không tị, Huống Thiên Lăng cỗ này phân thân là dùng ma Nảo Hạch luyện chế mà thành, ma Nảo Hạch chính là một khóa thực vật chủng tử, đi qua luyện chế về sau hội nảy mầm thành là nhân hình. Huống Thiên Lăng cỗ này phân thân nói thật bạch cũng là một hạt giống, cho nên thân thể của hắn ừng có hạt giống đặc tính, liền có thể lấy giống như chủng tử nảy mầm lớn lên, với lại đáng đáp càng lớn, vốn có năng lượng liền càng mạnh. Chỉ là chủng tử muốn nảy mầm trưởng thành liền nhất định cần đầy đủ chất dinh dưỡng, cho nên Huống Thiên Lăng bốn phía Thổ Nhưỡng chất dinh dưỡng bị hắn hấp thu sạch sẽ, thật giống như một mảnh vô dụng Tử Địa.

"Kẻ này thật cường đại thủ đoạn, như lại cho hắn thời gian trưởng thành, tương lai nhất định không tầm thường!" Thiên Bảo lão nhân thần sắc ngưng trọng, đã hoàn toàn ý thức được Huống Thiên Lăng đáng sợ. Tất nhiên mình bây giờ đã cùng hắn trở mặt, vậy liền nhất định phải thừa dịp hắn còn không trưởng thành trước đó đem chém giết, không phải vậy tuyệt đối hậu họa vô cùng!

Thế là Thiên Bảo lão nhân cắn nát mình đầu lưỡi, một ngụm máu tươi phun tại kết lầy Huyền Ấn trên hai tay. Nay Kim Nguyên Địa Bảo ở hắn không chế xuống lập tức trưởng lớn không ít, uy thế mạnh hơn, ép tới Cự Nhân Huống Thiên Lăng thân thể đều cúi xuống tới.

"Cho Lão Phu trấn áp!"

Thiên Bảo lão nhân trầm giọng vừa quát, Kim Nguyên Địa Bảo phát ra một đạo rực rỡ loá mắt kim quang, đúng là trực tiếp đem Huống Thiên Lăng ép tới quý một chân trên đất, nện ở trên bả vai hắn, khiến cho đau khổ gãy dựa.

"Tông Chủ!"

Lạc Ngọc cùng đệ nhất đường Thiên Thi Tông đệ tử thấy hải hùng khiếp vía, bởi vì bất lực tiến lên hỗ trợ, cho nên chỉ có thể xa xa ở một bên sốt ruột thẳng trừng mắt.

"Hống Tông Chủ, người nhất định phải thắng!" Tú Tinh Linh ở trong lòng âm thầm cầu nguyện, Huống Thiên Lăng nếu là thua, như vậy nàng Tú Giai Nữ Tông đón lấy kết cục đem phi thường thê thảm.

"A —— "

Hống Thiên Lăng bỗng nhiên phát ra hét lớn một tiếng, thanh âm đinh tai nhức óc, trực trừng vân tiêu.

Theo hắn gọi tiếng quát, Huống Thiên Lăng lần nữa đem cự đại Kim Nguyên Địa Bảo từng chút một nâng lên tới. Thân thể của hắn hoàn toàn phát huy một hạt giống cứng cỏi Bất Khuất Ý Chí, tức mặc kệ người đa trọng vật thể áp xuống tới, chỉ cần ta muốn nảy mầm, như vậy thì nhất định sẽ đem người đẩy ra. Đừng nhìn chủng tử nhỏ bé, chỗ có được lực lượng lại là vô cùng.

"Àm!"

Hống Thiên Lăng quý một chân trùng điệp giẫm trên mặt đất, phát ra một tiếng vang thật lớn, đúng là một lần nữa đứng lên. Hắn cắn răng, hai chân dần dần đứng lên, toàn thân gân xanh nổi lên, thân thể càng là ở run rẩy kịch liệt, lộ ra nhưng đã nhanh muốn đạt tới tự thân cực hạn. Thế nhưng là hai tay của hắn nhưng cố đem trên bờ vai đè ép Kim Nguyên Địa Bảo chậm rãi nâng lên, giống như cử tạ.

"Bản Tông, trả lại cho người!"

Hống Thiên Lăng từ trong hàm răng gọt ra một câu, hai tay hướng về phía trước đẩy, giống như núi cự đại Kim Nguyên Địa Bảo đúng là bị hắn ném ra. Mang theo vô tận uy áp, hương lên trời bảo bối lão nhân đập xuống giữa đầu.

Thiên Bảo Lão người nhất thời kinh hãi, lập tức kết ấn muốn để Kim Nguyên Địa Bảo dừng lại. Thế nhưng là vọt tới trước tình thế quá mạnh, tăng thêm thể tích lại thật lớn như thế, trong lúc nhất thời căn bản là không có cách không chế được. Nếu là bị cái đồ chơi này đập trúng, đừng nói Chân Huyền Cảnh, cũng là Địa Huyền Cảnh đều muốn biến thành một đồng bánh thịt.

Thiên Bảo lão nhân coi như phản ứng nhanh, ngón tay liên kết, cường ép để Kim Nguyên Địa Bảo cấp tốc thu nhỏ. Thế nhưng là như thế trong thời gian ngắn, muốn cho núi Đại Kim Nguyên Địa Bảo khôi phục như cũ thể tích hiển nhiên không có khả năng. Chỉ thấy nó chỉ thu nhỏ đến một phần ba lúc, cự thể tích lớn đã hàng lâm đến Thiên Bảo lão nhân trên đỉnh đầu.

Thiên Bảo lão nhân đành phải duỗi ra hai tay chụp về phía Kim Nguyên Địa Bảo, hai cái Hóa Chân đại thủ hiển hiện ra, nhất thời đụng vào.

"Oanh —— "

Cả hai rắn chắc đụng vào nhau, Kim Nguyên Địa Bảo mạnh đại trùng kích lực Thế bất khả kháng, trực tiếp đem hai cái Hóa Chân đại thủ nện đến thịt nát xương tan, tiêu tán không thấy. Tuy nhiên Thiên Bảo lão nhân lại là đã kiếm được một chút thời gian, lần nữa đem Kim Nguyên Địa Bảo thể tích thu nhỏ một nửa. Khi Kim Nguyên Địa Bảo nện vào Thiên Bảo lão nhân lúc, uy thế đã còn thừa không có mấy.

"Àm!"

Thiên Bảo lão nhân đón đỡ Kim Nguyên Địa Bảo, đúng là bị nó một mực tiếp được.

Nào biết nhưng vào lúc này, Kim Nguyên Địa Bảo đằng sau bỗng nhiên thoát ra một cái bóng người vàng óng, sắc bén Thủ Thảo lấy Tấn Lôi tư thế đột nhiên chụp vào Thiên Bảo lão nhân mặt.

Thiên Bảo lão nhân kinh sợ không thôi, vừa định lên cước đem đạp bay. Có thể dưới chân nhưng cũng chui ra một cái bóng người vàng óng, hai tay tóm chặt lấy hắn hai chân, nhất thời làm hắn không thể động đậy.

Chính là Huống Thiên Lăng hai cổ Kim Thi, không biết lúc nào lại bị hắn lạng lẽ phóng xuất.

"Cho Lão Phu cút!"

Thiên Bảo lão nhân hét lớn một tiếng, quanh thân khí thế tăng vọt, vàng quang đại tác, đúng là nhất cử đem hai cái bóng người vàng óng đánh bay ra ngoài.

Có thể không đợi hắn chậm lại một hơi, một cái thân ảnh màu trắng giống như u linh lặng yên xuất hiện ở trước mặt hắn, trong tay nắm lấy một thanh tử sắc hơi mờ Trường Dao, gió tay chém xuống, nhất đao trăm hướng cổ của hắn.

"Ây. . ."

Thiên Bảo lão nhân thân sắc kinh ngạc, căn bản không kịp phản ứng.

Ngay tại hắn cho là mình muốn đưa tại Huống Thiên Lăng trong tay lúc, một cái thân ảnh màu tím bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, trắng nõn tay phải tùy ý vung ra một sợi tơ mang, liền tùy tiện quấn ở Huống Thiên Lăng Trường Dao. Làm cho đao nhận vừa vịn điểm ở trên trời bảo bối lão nhân trên da, liền vô pháp tiến thêm một bước.

Bạn đang đọc truyện *Vạn cổ cương tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.